Ἡ Νεολαία

ΑΡ. ΦΥΛ. 51 (102)
21 ΣΕΠΤ. 1940 - Ε

Ἡ Νεολαία

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικουμένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ Β'.—ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Ὁδὸς Λεωχάρους 19 (Β' ὄροφος)
Ἀριθ. Τηλεφ. Λογιστηρίου 32-094
» » Συντάξεως 34-425

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Ὁδὸς Λεωχάρους 19

Ἀριθ. Τεύχ. 51—21 Σεπτεμβρίου 1940
ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

		Μελῶν	καὶ μὴ μαθητῶν μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ (Ἐσωτερικοῦ)	Δρ.	160	200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	»	80	100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	»	40	50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Λίρ. Ἀγγλίας			1
Ἀμερικῆς Δολ.			6
Αἰγύπτου Λίρ.			1

Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητας) καὶ Σχολικὰς Ἐφορίας. ΕΤΗΣΙΑ Δρχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
ἢ ΣΠ. ΡΟΥΒΑΛΗΝ, Γεν. Γραμματέα Ε.Ο.Ν.

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου ἐ. ἀ. καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ε.Ο.Ν.

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Συνδρομηταί, τῶν ὁποίων ἔληξεν ἢ λήγει ἡ συνδρομή, ὅπως μᾶς ἐμβάζουν τακτικῶς αὐτήν.

Ὅσοι ἐξ αὐτῶν δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ τὴν ἀνανεώσουν παρακαλοῦνται νὰ μᾶς τὸ γνωρίζουν ἐπιστρέφοντες τὸ πρῶτον τεῦχος ποὺ θὰ λάβουν, μετὰ τὴν λῆξιν αὐτῆς, γράφοντες ἐπὶ τῆς ταινίας τὴν λέξιν «ἀπαράδεκτον».

Ἡ μὴ τοιαύτη ἐπιστροφὴ σημαίνει διὰ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Περιοδικοῦ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ συνδρομητοῦ νὰ συνεχισθῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ τεύχους καὶ τὴν ὑποχρέωσίν του ὅπως ἐμβάσῃ τὴν συνδρομήν του.

Ἐπίσης παρακαλοῦνται ὅσοι ἐκ τῶν κ. κ. Συνδρομητῶν ἀλλάσσουν διεύθυνσιν νὰ μᾶς τὸ γνωρίζουν ἐγκαίρως δι' ἐπιστολῆς των, ἐσωκλείοντες εἰς ταύτην καὶ 3 δραχμὰς εἰς γραμματόσημα διὰ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ πλακιδίου τῆς διευθύνσεώς των.

Η ΑΠΟΓΡΑΦΗ

Ἡ γενικὴ ἀπογραφὴ τὴν ὁποίαν ἀπὸ ἕνα χρόνον ὀργανώνει ἡ ἁρμοδία κρατικὴ ὑπηρεσία, πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ τὸν ἐρχόμενο μῆνα. Πρέπει δὲ νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἡ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία ἔγινε μὲ ὅλην τὴν ἐπιβαλλομένην πρόβλεψιν. Σαφεῖς, λεπτομερεῖς καὶ πρακτικαὶ ὁδηγίαι ἔχουν ἐγκαίρως διαβιβασθῇ εἰς ὅλους τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας τῆς Χώρας. Δὲν πρέπει δὲ ν' ἀμφιβάλλῃ κανεὶς ὅτι καὶ τὰ ἐκτελεστικὰ ὄργανα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνετέθη τὸ ἔργον, θὰ κάμουν τὸ καθῆκόν των μὲ εὐσυνειδησίαν καὶ ἀκρίβειαν. Ἀπομένει μὲ τὴν ἰδίαν εὐσυνειδησίαν καὶ ἀκρίβειαν νὰ ἐκπληρώσουν τὸ ἰδικόν των χρέος καὶ ὅλοι οἱ πολῖται. Καὶ θὰ τὸ ἐκπληρώσουν, εἴμεθα βέβαιοι, φθάνει νὰ ἔχουν ἀντιληφθῇ καὶ κατανοήσει καλῶς τὴν ἐξαιρετικὴν ἐθνικὴν καὶ κρατικὴν σημασίαν του.

Ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1920 ἡ κοσμογονία τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν πληθυσμῶν καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἐποίκων ἐπέφερε μεταβολὰς ριζικὰς εἰς τὴν δημογραφικήν, τὴν παραγωγικὴν καὶ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος. Ὑπῆρξεν ἀτύχημα ἐθνικὸν ἡ ἀποτυχία τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1928. Ἠκολούθησαν ἀπὸ τότε γονιμώτατα ἔτη εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς καὶ ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἐθνικῆς δραστηριότητος. Καὶ καθ' ὅλον τὸ διαρρεῦσαν ἔκτοτε διάστημα δὲν ἐπαύσαμεν Κράτος καὶ Κοινωνία εἰς κάθε μας βῆμα καὶ κάθε μας προσπάθειαν νὰ προσκόπτωμεν εἰς τὴν ἔλλειψιν ἀσφαλῶν στατιστικῶν δεδομένων καὶ ἀριθμῶν. Δεκαοκτὼ ὁλόκληρα χρόνια ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἔξοδον τῶν ἑλληνικῶν πληθυσμῶν τῆς Μικρασίας, τῆς Θράκης καὶ τῆς μεσημβρινῆς Ρωσίας καὶ τοῦ Καυκάσου καὶ χωρὶς ἐν τῷ μεταξὺ νὰ παύσῃ οὔτε μίαν ἡμέραν ἡ συρροὴ παλινοστούντων Ἑλλήνων ἀπὸ ἄλλα σημεῖα τῆς διασπορᾶς, δὲν γνωρίζομεν ἂν τὸ ἀνθρώπινον πλήρωμα τῆς Χώρας ἀριθμῆται εἰς 8 εἰς 7 ἢ εἰς 9 ἑκατομμύρια. Ἀβέβαιοι καὶ ἀνασφαλεῖς εἶναι οἱ ὑπολογισμοί μας ὡς πρὸς τὴν ὅλην κίνησιν τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τὴν φυσιολογικήν του αὔξησιν. Ἀβέβαια ἐξ ἴσου καὶ ὑποθετικὰ εἶναι τὰ ἀριθμητικὰ δεδομένα, τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐπαγγελματικὴν κατανομὴν τοῦ πληθυσμοῦ, τὴν καλλιεργουμένην ἔκτασιν, τὸν τεχνικὸν ὁπλισμὸν τῆς γεωργίας, τὸν ἔμφυτον πλοῦτον, τὸν κτηνοτροφικὸν πληθυσμόν. Ὑπολογισμοὶ λογικοί, πολὺ βάσιμοι, ἐμφανίζουν τὴν Ἑλλάδα ὡς μίαν τῶν πλέον πυκνῶς κατῳκημένων χωρῶν τῆς Εὐρώπης, κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ ἐπὶ τοῦ ποσοστοῦ τῆς καλλιεργουμένης ἐπιφανείας. Λείπουν ὅμως οἱ βεβαιωμένοι ἀριθμοί, ποὺ θ' ἀπεδείκνυον, κατὰ τρόπον ποὺ νὰ μὴ ἐπιδέχεται ἀμφισβήτησιν, τὴν ὀρθότητα καὶ τὴν ἀκρίβειαν αὐτῶν τῶν ὑπολογισμῶν.

Εἶναι φανερόν, πρέπει νὰ εἶναι δηλαδὴ φανερὸν εἰς ὅλους, ὅτι ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας κανένα κρατικὸν μέτρον, καμμία πολιτική, εἴτε εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν ἀφορᾷ, εἴτε εἰς τὴν δημοσίαν ὑγιεινήν, εἴτε εἰς τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν, εἴτε εἰς τὰ παραγωγικὰ προβλήματα τῆς Χώρας, δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ἀσφαλής. Τὸ κράτος εἶναι ἕνα μεγάλο νοικοκυριό, μία σύνθετος ἐπιχείρησις. Ὅπως δὲ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐργάζεται ἐπιτυχῶς μία ἐπιχείρησις, ἡ ὁποία δὲν ἔχει γνῶσιν τῶν στελεχῶν καὶ τῶν ἐργατῶν ποὺ διαθέτει, τῶν τεχνικῶν της μέσων, τῶν πρώτων ὑλῶν καὶ τῶν κατειργασμένων προϊόντων, ἔτσι καὶ ἡ μεγάλη ἐπιχείρησις, τὸ Κράτος, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ζῇ καὶ νὰ δρᾷ εἰς τὰ τυφλά, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ἐπακριβῶς καὶ λεπτομερῶς τὴν ἔμψυχόν του δύναμιν, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὰ προσόντα αὐτῆς τῆς δυνάμεως καὶ συγχρόνως τὸ ποσὸν καὶ τὴν ποιότητα τῶν ὑλικῶν μέσων ποὺ ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν του. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἡ ἀκριβὴς στατιστικὴ θεωρεῖται καὶ εἶναι τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἀπαραίτητον στοιχεῖον, χωρὶς τὸ ὁποῖον κάθε πολιτικὴ ἐνέργεια εἶναι καταδικασμένη νὰ ἐπιχειρῆται χωρὶς ἀσφάλειαν, χωρὶς βεβαιότητα, εἰς τὴν τύχην, εἰς τὸ σκότος, εἰς τὸ κενόν.

Ἡ στατιστικὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ὑπόθεσις πολὺ νέα καὶ κατ' ἀνάγκην πτωχὴ καὶ ἐλλιπής. Θὰ ἦτο δὲ ἄδικον νὰ αἰτιᾶται διὰ τοῦτο κανείς, ἢ νὰ κατηγορῇ τὸ Κράτος καὶ τὰς ὑπηρεσίας του. Ἁπλούστατα διότι δὲν ἠμπορεῖ νὰ νοηθῇ στατιστικὴ πλήρης καὶ ἀκριβής, χωρὶς τὴν προϋπόθεσιν μιᾶς πλήρους καὶ ἀκριβοῦς ἀπογραφῆς. Ἐφ' ὅσον ἡ ἀπογραφὴ τοῦ 1928 ἀπέτυχεν, ὅλη ἡ ἔκτοτε συντελεσθεῖσα εἰς τὸ στάδιον τῆς στατιστικῆς ἐργασία ἦτο ἑπόμενον νὰ οἰκοδομηθῇ ἐπὶ σφαλερῶν καὶ ἀνακριβῶν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον δεδομένων. Διότι καὶ ἀκριβῆ καὶ πλήρη ἂν συνέβαινε νὰ εἶναι τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα κατ' ἔτος συνεκέντρωνεν ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία — πρᾶγμα ποὺ κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐγγυηθῇ — πάλιν ἡ εἰκὼν τὴν ὁποίαν μᾶς δίδει περὶ τῆς δημογραφικῆς καὶ τῆς παραγωγικῆς καταστάσεως τῆς Χώρας δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι ἐσφαλμένη καὶ ἐλλιπής, ἐφόσον ἐσφαλμένα καὶ ἐλλιπῆ ἦσαν τὰ δεδομένα τῆς ἀπογραφῆς ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστηρίχθη ὅλη αὐτὴ ἡ ἐργασία. Ἡ πεῖρα, ἐξ ἄλλου, διδάσκει ὅτι τὰ στοιχεῖα καὶ οἱ ἀριθμοὶ τῆς τρεχούσης στατιστικῆς εἶναι ἀνθρωπίνως ἀδύνατον νὰ εἶναι ποτὲ πλήρη οὔτε καὶ εἰς χώρας ὅπου ἡ κρατικὴ ὀργάνωσις εἶναι πολὺ τελειοτέρα. Διὰ τοῦτο ἐκρίθη ἐπάναγκες, ὅπως ἡ γενικὴ ἀπογραφὴ ἐπαναλαμβάνεται εἰς πᾶσαν χώραν τοὐλάχιστον κατὰ δεκαετίαν. Εἰς τὴν ἰδικήν μας περίπτωσιν, ἐφόσον κοινὴ εἶναι ἡ ὁμολογία ὅτι ἡ στατιστικὴ τοῦ 1928 ἀπέτυχε, δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνεται λόγος περὶ ἐπαναλήψεως ἀλλὰ περὶ ἀρχῆς. Ἐνδιαφέρει ἑπομένως ἡ ἀρχὴ αὐτὴ νὰ ἐπιτύχῃ. Νὰ εἶναι δηλαδὴ πιστή, ἀκριβολόγος εἰς τὸ ἀκρότατον, λεπτομερειακὴ καὶ τελεία. Πρὸς τοῦτο, φυσικά, δὲν ἀρκεῖ οὔτε ἡ ἀρτιότης τῆς ὀργανώσεως, οὔτε ἡ σαφήνεια τῶν ὁδηγιῶν, οὔτε καὶ ἡ εὐσυνείδητος συμμόρφωσις πρὸς τὰς ὁδηγίας αὐτὰς τῶν ἐπιφορτισμένων μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀπογραφῆς ἀρχῶν καὶ ὑπηρεσιῶν. Χρειάζεται κάτι πολὺ περισσότερον. Χρειάζεται δηλαδὴ καὶ πρόθυμος θέλησις καὶ εὐσυνειδησία ἀπὸ μέρους τῶν ἀπογραφομένων. Αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ ἐπιτροπαὶ ἔχουν βεβαίως τὸ δικαίωμα νὰ ἐλέγχουν καὶ θὰ ἐλέγχουν, ὡς ὀφείλουν ἄλλωστε, τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα θὰ παραδίδουν οἱ ἀπογραφόμενοι. Αἱ δυνατότητες ὅμως τοῦ ἐλέγχου κάθε ἄλλο εἶναι παρὰ ἀπεριόριστοι. Διὰ τοῦτο ἐπιμένομεν εἰς τὴν καλὴν θέλησιν καὶ τὴν εὐσυνειδησίαν τῶν ἀπογραφομένων. Ἐδῶ εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπερνικηθοῦν δύο φοβερὰ κακά. Ἡ προκατάληψις καὶ ἡ δεισιδαιμονία. Ἕνα ἀπὸ τὰ στίγματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἶναι τὸ ὅτι δὲν κατώρθωσε, καθ' ὅλον τὸν αἰῶνα τῆς ὑπάρξεώς του, νὰ ἐμπνεύσῃ ἀρκετὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς πολίτας του καὶ νὰ ἐκριζώσῃ τὴν παλαιάν, τὴν ἔνστικτον δυσπιστίαν τοῦ λαοῦ, τὴν κληρονομημένην ἀπὸ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας, πρὸς πᾶν μέτρον τεῖνον εἰς τὴν πιστοποίησιν καὶ ἐξακρίβωσιν τῶν στοιχείων τῆς περιουσιακῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς του καταστάσεως. Ἀλλὰ τὸ σημερινὸν ἐθνικὸν Κράτος, δι' ὅλης τῆς ἐπὶ τετραετίαν πολιτείας του, ἔδωσεν ἀρκετὰ δείγματα εὐθύτητος καὶ εἰλικρινείας εἰς τὰς σχέσεις του μὲ τὸν λαόν, ὥστε νὰ δικαιοῦται ν' ἀπαιτῇ ἐμπιστοσύνην πολὺ μείζονα ἐκείνης τὴν ὁποίαν οὗτος ἐξεδήλωνε πρὸς τὸ παλαιὸν Κράτος τῶν κομμάτων καὶ τῶν δημοκόπων. Ἰσχύει ἄλλωστε πάντοτε ἡ σαφὴς καὶ κατηγορηματικὴ διαβεβαίωσις τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ, ἡ γενομένη ἅμα τῇ προκηρύξει τῆς ἀπογραφῆς καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν οὐδὲν ἐκ τῶν στοιχείων τὰ ὁποῖα θέλει συγκεντρώσει ἡ ἀπογραφὴ πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ φορολογικοὺς ἢ ἄλλους παραπλησίους σκοπούς. Τοῦτο ἀποκλείεται ἄλλωστε καὶ ἀπὸ αὐτὸν ἀκόμη τὸν μηχανισμὸν τῆς ἀπογραφῆς. Ἑπομένως κάθε ἐκδήλωσις δυσπιστίας ὡς πρὸς τὸ σημεῖον αὐτὸ θὰ ἦτο ἀδικαιολόγητος, ἄδικος καὶ πρὸ παντὸς βλαπτικὴ διὰ τὰ ἄτομα καὶ τὸ σύνολον. Διότι θὰ ὡδήγει εἰς τὴν ἀποτυχίαν ἑνὸς χρησιμωτάτου ἐθνικοῦ ἔργου, διὰ τὸ ὁποῖον κατεβλήθη καὶ ἐργασία πολλὴ καὶ δαπάναι, αἱ ὁποῖαι κατ' ἀνάγκην θὰ ἔπρεπε νὰ καταβληθοῦν ἐκ νέου. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρόληψιν τῶν ἀριθμῶν, τὸν δεισιδαίμονα φόβον τοῦ μετρήματος, ἀναμένομεν ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν νὰ μὴ διαψεύσῃ τὴν πεποίθησιν ποὺ δικαιούμεθα νὰ ἔχωμεν εἰς τὴν διαυγῆ καὶ φωτεινήν του κρίσιν καὶ εἰς τὴν εὐφυΐαν του. Εἰς ὅλην τὴν ὑφήλιον ὅλοι οἱ λαοὶ ἀπογράφονται καὶ ἀριθμοῦνται καὶ κανεὶς δὲν ἐδυστύχησεν ἀπὸ αὐτό. Εἰς τὴν σημερινὴν ἐποχὴν παρόμοιοι γελοῖοι καὶ ἀνόητοι φόβοι, ὑπολείμματα σκοτεινῶν αἰώνων καὶ βαρβαρότητος, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἔχουν θέσιν εἰς τὴν φωτεινοτέραν γῆν τοῦ Κόσμου.

Ὅλοι οἱ Ἕλληνες, παραδίδοντες εἰς τὰς ἐποπτευούσας τὴν ἀπογραφὴν τοῦ Ὀκτωβρίου ἀρχὰς τὰ δελτία, συμπληρωμένα μὲ τὰ αἰτούμενα στοιχεῖα, ἂς γνωρίζουν ὅτι ἐκτελοῦν ὑψηλὴν ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν. Ἂς γνωρίζουν ὅτι βοηθοῦν τὸ ἀνανεωμένον Ἐθνικὸν Κράτος νὰ συνεχίσῃ μὲ πληρεστέραν γνῶσιν καὶ μὲ μεγαλειτέραν σταθερότητα καὶ ἀσφάλειαν τὸν μέγαν ἀγῶνα τῆς ἑλληνικῆς ἀναπλάσεως.

ΣΤΟ ΛΟΦΟ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

"Ονειρο ἡ Ἑλλάδα, ὄνειρο πάντα, μὰ περισσότερο τώρα ποὺ τὰ δειλινὰ εἶναι μελιχρά, ἡ ἀτμόσφαιρα νοτισμένη, τὰ χρώματα τῶν λουλουδιῶν ἐντονώτερα, τὰ ἀρώματά τους λιπόθυμα καὶ στὰ νερὰ ἁπλώνονται οἱ μουντὲς ἀποχρώσεις τοῦ φθινοπωρινοῦ οὐρανοῦ.

"Ονειρο καὶ ἕνα ταξίδι στὴ Ζάκυνθο, ποὺ τὴν τραγουδοῦν χίλια στόματα, τὴν ὑμνολογοῦν τὰ βουνά, τ' ἄστρα, ἡ θάλασσα, οἱ κάμποι. "Ολα ἔχουν ὀμορφιὰ κι' εὐγένεια, ὅλα ἔντονη τὴ σφραγῖδα τῆς ἀρχοντιᾶς μὲ ζωντανὸ στέφανο τὴν ἱστορία καὶ τὶς ἀναμνήσεις.

Ἀπὸ τὴν παλαιικὴ πλατεῖα ποὺ ξεκινοῦμε γιὰ νὰ κάνουμε ἕνα γῦρο στὸ νησὶ μᾶς ἀτενίζει ἡ προτομὴ τοῦ Σολωμοῦ μὲ τὴν συγκινητικὴ ἐπιγραφὴ ποὺ ἐχάραξε ἡ ἀδελφικὴ στοργή: «Στὴ γῆ τὴ μητρικὴ τὰ δοξασμένα ὀστᾶ σου ὕπνο γλυκύτατο ἂς κοιμοῦνται, ἀδελφέ. Κάλλιο ἐδῶ παρὰ εἰς τὰ ξένα. Ὁ ἀδελφός του Δημήτριος μετεκόμισεν εἰς τὴν πατρίδα καὶ συνώδευσε τὰ ἀγαπητὰ κόκκαλα τοῦ ἀειμνήστου».

Βγάζουμε τὰ καπέλλα περνώντας μπρὸς ἀπὸ τὴν προτομὴ καὶ χανόμαστε στοὺς γραφικοὺς δρόμους τῆς Ζακύνθου, στὶς ρούγες καὶ τὰ καντούνια μὲ τὰ ἀνθοστόλιστα σπίτια. Τὸ αὐτοκίνητο τρέχει καὶ παληὲς ἐκκλησίες καὶ ἀρχοντικὰ προβάλλουν καὶ χάνονται στὶς καμπὲς τῶν δρόμων. Ἀφήνουμε πίσω τὴν πολιτεία καὶ σὲ λίγο ἀντικρύζουμε τὸν "Αγιο Γεώργιο τῶν Φιλικῶν, πνιγμένο στὴν πυκνὴ βλάστησι καὶ σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς γραφικώτερες τοποθεσίες τοῦ νησιοῦ. Μιὰ ἐπιγραφὴ στὴν εἴσοδο μᾶς λέγει ποιοὶ "Ελληνες ὡρκίστηκαν ἐδῶ κάτω ἀπὸ τὴν πνοὴ τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας, νὰ δώσουν τὰ πάντα γιὰ τὴν ἀνάστασι τοῦ γένους: ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ὁ Πετμεζᾶς, ὁ Γρίβας, ὁ Διονύσιος Ρώμας, ὁ Στεφάνου, ὁ Διονύσιος Βαρβιάνης.

Ἀνεβαίνουμε τώρα κατὰ τὴν Πόχαλη καὶ ἡ θέα γίνεται ὁλοένα μαγευτικώτερη. Μερικοὶ Ζακυνθινοὶ μὲ τὰ πόδια κρεμασμένα στὸ φοβερὸ βάραθρο ποὺ χαίνει κάτω ἀριστερὰ μένουν χαμένοι «στὸ ὄνειρο τοῦ πελάγου καὶ τοῦ οὐρανοῦ». Λίγο παραπάνω εἶναι τὸ βενετσιάνικο κάστρο, διατηρημένο ἀρκετὰ καλὰ ποὺ σήμερα χρησιμοποιεῖται ὡς σηματογράφος. Οἱ "Αγγλοι στὰ χρόνια ποὺ κατεῖχαν τὴν Ζάκυνθο μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα Ἑπτάνησα, εἶχαν λιθοστρώσει τὸ δρόμο ποὺ φέρνει στὸ κάστρο καὶ ἔτσι τὸ ἱππικὸ καὶ τὸ πυροβολικό τους μποροῦσε νὰ φθάνη ὡς τὴν εἴσοδο.

"Ωρες ὁλόκληρες μπορεῖ νὰ ὀνειροπολῆ κανεὶς ἐδῶ πάνω σ' αὐτὴ τὴν μοναδικὴ ταράτσα, ὁ ξένος ὅμως ἔχει νὰ πραγματοποιήση ἕνα προσκύνημα, ποὺ εἶναι καθῆκον σὲ κάθε "Ελληνα. Ἀρχίζουμε νὰ κατεβαίνουμε, ἀφήνουμε ἀριστερὰ τὸ σπίτι τοῦ ὀνομαστοῦ ἀρχιεπισκόπου Ζακύνθου Διονυσίου Λάτα καὶ φθάνουμε στὸ σημεῖο ποὺ μᾶς περιμένει τὸ αὐτοκίνητο. Βάζουμε μπρὸς τὴ μηχανὴ καὶ οἱ ρόδες ἀρχίζουν νὰ κυλοῦν πάλι στὸν ὡραῖο δρόμο, ἐνῷ σὰν κορδέλλα ξετυλίγεται ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ τὸ πράσινο ὅραμα. Γυναῖκες ντυμένες μ' ἐπιμέλεια, καβάλλα στοὺς γαϊδουράκους ἐπιστρέφουν ἀπὸ τὰ κτήματα καὶ κάπου κάπου κανένας χωρικὸς μὲ τὸ ραβδὶ στοὺς ὤμους, περνᾶ σιγοτραγουδῶντας. Μιὰ θάλασσα πράσινων κορυφῶν σκύβει στὸ ἀνάλαφρο ἀεράκι. Φθάνουμε στὸ λόφο Στράνη, κατάφυτο καὶ ὁλοπράσινο. "Ενα σπιτάκι ὑψώνεται ἀνάμεσα στὶς συστάδες τῶν δένδρων. Κατέχει τὸ χῶρο ποὺ κατεῖχε τὸ σπίτι τοῦ Σολωμοῦ, ἀλλὰ δὲν εἶναι τὸ ἴδιο. Τὸ κατέρριψαν οἱ σεισμοὶ καὶ στὰ θεμέλια του ὑψώθη ἕνα καινούργιο σπίτι. Ἡ θέσις ὅμως ἀπὸ τὴν ὁποία ὁ Σολωμός, ἀκούοντας τὸν βρόντο τῶν κανονιῶν ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι ἔγραψε τὸν ὕμνο στὴν Ἐλευθερία καὶ τοὺς Ἐλευθέρους Πολιορκημένους εἶναι πάντα ἴδια. Κάτω ἀπὸ δυὸ τεράστια πουρνάρια, στὸ ἄκρο τοῦ λόφου, ἕνας πάγκος δίνει τὸ σημεῖο ποὺ ἐκάθητο ὁ Σολωμός. Σ' ἕνα ἀπὸ τὰ δυὸ δένδρα μιὰ πινακὶς βεβαιώνει τὸ γεγονός.

Ἀλλὰ Θεέ μου, τί θέα εἶναι αὐτὴ ἀπὸ τὸ λόφο Στράνη! Κάτω, σὲ ἀφάνταστο βάθος, ἁπλώνεται σὰν πολύχρωμο χαλὶ ὁ κάμπος τῆς Ζακύνθου ποὺ τὸν στολίζουν τὰ λευκὰ σπιτάκια μὲ τὶς ἐκκλησίες καὶ τὸ ἀπαραίτητο καὶ γραφικὸ ὑψηλὸ καμπαναριό, ἀπέναντι φαντάζει ἡ θάλασσα σὰν μιὰ θολὴ γάζα, πέρα δεξιὰ ἀνατείνουν τὴν κομψὴ των διαγραφὴ τὰ βουνὰ τῆς Ζακύνθου καὶ ἀπὸ πίσω φθάνει τὸ γλυκὸ τραγοῦδι τῶν κυπαρισσιῶν καὶ τῶν πλατάνων. Ἀπόκοσμος βασιλεύει γαλήνη, μέσα στὴν ὁποία ἀνατέμνει κανεὶς τὴν ψυχή του καὶ ἀτενίζει τὰ μεγάλα ὁράματα.

Σ' αὐτὴν ἐδῶ τὴ θέσι σὲ κάποια ὥρα ποὺ ἡ ψυχὴ ἐσπάρταρε καὶ τὸ κοντύλι ἐχάρασσε τοὺς στίχους:

"Εστησ' ὁ ἔρωτας χορὸ μὲ τὸν ξανθὸν Ἀπρίλη
κι' ἡ φύσις ηὗρε τὴν καλὴ καὶ τὴ γλυκειά της ὥρα,
καὶ μέσα στὴ σκιὰ ποὺ φούντωσε καὶ κλεῖ δροσιὲς καὶ μόσχους,
ἀνήκουστος κελαϊδισμὸς καὶ λιπομισμένος.

ἐπλησίασε τὸν Σολωμὸ ὁ ὑπηρέτης του Λάμπρος καὶ τοὖπε ὅτι τοῦ εἶχε φκιάσει πιτσούνια καὶ ἔπρεπε νὰ σηκωθῆ νὰ φάη.

—"Οχι ἀπάντησεν ὁ Σολωμός, καὶ ἔδειξε κατὰ τὸ Μεσολόγγι: Αὐτοὶ δὲν ἔχουν οὔτε ψωμί.

Χρ. Ἐμμ. Ἀγγελομάτης

«Ἡ Ὀργάνωσις εἶναι ἐθελοντικὴ καὶ ἐὰν ἦλθαν εἰς αὐτὴν ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος, εἶναι διότι τὸ ἠθέλησαν καὶ πρέπει νὰ μείνῃ ἐθελοντικὴ διότι εἰς τὴν Ἑλλάδα αὐτὸ ἔχει ἀξίαν, ἐκεῖνο δηλαδὴ τὸ ὁποῖον κάνει ὁ "Ελλην τὸ κάνει ἐθελοντικῶς.

»"Αμα ξεκινήσετε ἀπὸ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, θὰ ἴδῆτε ὅτι ἡ ὅλη ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ στηρίζεται ἐπάνω εἰς τὴν ἔξαψιν τοῦ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ παιδιοῦ. Ἀνία καὶ ἀνιαρὰ διδασκαλία δὲν πρέπει νὰ ὑπάρξῃ, ἀλλ' ὅλα ἐκεῖνα τὰ πράγματα ποὺ κάνουν τὸ παιδὶ νὰ χαίρεται. "Αν τὸ παιδὶ δὲν πρόκειται νὰ κάνῃ εὐχαρίστως ἐκεῖνο ποὺ τὸ βάζετε νὰ κάνῃ, θὰ σᾶς φύγῃ καὶ τότε τὸ πολὺ - πολὺ εἶναι νὰ τοῦ βάλετε ἀπουσία, ἀλλὰ τότε θὰ τὸ καταστρέψετε καὶ ὡς μαθητήν. Πρέπει νὰ κινῆται ζωηρὰ τὸ ἐνδιαφέρον του καὶ μὴ σᾶς φύγῃ ποτὲ αὐτὴ ἡ ἔννοια, διότι ἔχω παρατηρήσει ὅτι πολλὲς φορὲς ποὺ γίνεται διδασκαλία ἀπὸ καθέδρας τὰ μισὰ παιδιὰ κοιμῶνται. Ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ σκαπανέων θὰ πάθετε νίλες. Δὲν ἔχετε ἐνώπιόν σας στρατόν, ἔχετε νὰ κάνετε ἀνατροφὴν παιδιοῦ. Αὐτὴν τὴν ὥραν τῆς ἐκπαιδεύσεως τὸ παιδὶ πρέπει νὰ τὴν θεωρῇ ὡς τὴν καλλιτέραν διασκέδασιν ποὺ ἔχει νὰ κάνῃ τὴν ἑβδομάδα».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

(Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸν λόγον του εἰς τὴν Β' Διάσκεψιν τῶν Περιφερειακῶν Διοικητῶν).

Η ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΚΑΙ Η ΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΩΝ ΚΥΡΙΩΣ

ΚΑΙ ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΥΘΥΝΗ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

(Εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύεται Νόμος περὶ Ἰδιωτικῶν Σχολείων, Φροντιστηρίων καὶ Οἰκοτροφείων.

Σχετικῶς μὲ τὰ λαμβανόμενα μέτρα, βάσει τοῦ νέου τούτου Νόμου, ὁ Ἀρχηγὸς προέβη εἰς τὰς κάτωθι ἀνακοινώσεις).

«Εἶναι γνωστὴ ἤδη ἡ μέριμνα τῆς Κυβερνήσεως ἀφ' ἑνὸς διὰ τὴν ὁριστικὴν καὶ συγχρονισμένην ρύθμισιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ πνευματικοῦ καὶ συγχρόνως τοῦ ἠθικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ μας μὲ τὴν συστηματοποίησιν τῶν προσπαθειῶν εἴτε κρατικῶν εἴτε ἰδιωτικῶν πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν.

» Καὶ πρῶτον: Εἰς τὴν ὅλην ρύθμισιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων χωροῦσα ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις λαμβάνει πρόνοιαν διασφαλίζουσαν καὶ τὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως εὐρυθμοτέραν λειτουργίαν τῶν Ἰδιωτικῶν Σχολείων.

» Καὶ τοῦτο διότι τὰ σχολεῖα ταῦτα ἀποτελοῦν τὸ ἕτερον σκέλος, ἔστω καὶ σχετικῶς μικρόν, τῆς ὅλης ἐν τῷ Κράτει ἡμῶν ἐκπαιδεύσεως.

» Λαμβάνεται οὕτω μέριμνα διὰ τὴν ἐνδελεχῆ παρακολούθησιν καὶ ἐποπτείαν τῶν Ἰδιωτικῶν Σχολείων καὶ διὰ τὴν πλήρη διασφάλισιν τῆς ἀπαραιτήτου εἰλικρινοῦς συνεργασίας μεταξὺ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ, ἡ ὁποία διαταράσσεται συνήθως, λόγῳ ἰδίως οἰκονομικῶν διαφορῶν.

Πρὸς τὸν ἀνώτερον προορισμὸν

» Ἕκαστος τῶν ἀποτελούντων τὰ στελέχη τοῦ ἰδιωτικοῦ σχολείου, ἤτοι ὁ ἰδιοκτήτης, ὁ διευθυντὴς καὶ τὸ διδακτικὸν προσωπικόν, θὰ ἔχουν πρὸ αὐτῶν καθαρὸν τὸν δρόμον τῆς δράσεώς των μὲ τὰ δικαιώματα καὶ τὰς εὐθύνας των, ἀλλὰ καὶ ὅλοι μαζὶ ὡς εἷς ἄνθρωπος θὰ τείνουν νὰ ἐκπληρώσουν τὸν ἀνώτερον προορισμὸν τοῦ σχολείου.

» Μόνον οὕτω θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ συμβάλῃ πραγματικῶς παραλλήλως πρὸς τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν καὶ ἡ ἰδιωτικὴ εἰς ὅλον τὸ Ἐθνικὸν Ἔργον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως.

» Καὶ τὸ Κράτος προσπαθεῖ νὰ ἐνισχύσῃ τὰ ἰδιωτικὰ σχολεῖα οἰκονομικῶς ἀφοῦ παραχωρεῖ εἰς αὐτὰ τὰ 40% τῶν εἰσπραττομένων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐκπαιδευτικῶν τελῶν.

Νυκτερινὰ καὶ Κυριακάτικα Σχολεῖα

» Δεύτερον: Ὡς πρὸς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ καὶ μάλιστα τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ, ἔχει ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις ἤδη λάβει μέτρα εἰς μεγάλην ἔκτασιν δι' ἱδρύσεως εἰδικῶν νυκτερινῶν καὶ Κυριακάτικων σχολείων.

» Μέχρι τινὸς καὶ διάφορα σωματεῖα προσέφερον τοιαύτην ὑπηρεσίαν. Ἀλλ' εἶναι ἀληθὲς ὅτι αὕτη ἦτο ἀσυστηματοποίητος καὶ ἀνεξέλεγκτος καὶ δι' αὐτὸ ἐνίοτε ἐπικίνδυνος.

» Διὰ τοῦτο ἡ ὑπὸ Σωματείων — διοικουμένων ὑπὸ ἀξιεπαίνων πολιτῶν — προσπάθεια θὰ ἐνισχυθῇ, θὰ εἶναι ὅμως καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν συντονισμένη πρὸς ἀσφαλεστέραν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ. Ἀλλὰ κυρίως τὴν ἐργασίαν ταύτην θὰ ἀναλάβῃ ἡ Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας καὶ αἱ ἐκπαιδευτικαὶ ἀρχαί.

» Τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς προσπαθείας τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἐντελῶς ἐξαιρετικῆς σημασίας καὶ τὰ ἀποτελέσματα δὲν θὰ βραδύνουν νὰ καταφανοῦν, διὰ τῆς ἀσφαλοῦς ἐντὸς ἐλαχίστων ἐτῶν μειώσεως τοῦ ποσοστοῦ τῶν ἀναλφαβήτων ἐν τῷ Κράτει ἡμῶν.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

Ἡ ἐγγραφὴ μελῶν εἰς τὴν Ε. Ο. Ν. δὲν πρέπει νὰ γίνεται διὰ τῆς πιέσεως, ἀλλὰ διὰ τῆς πειθοῦς, τῆς διαφωτίσεως καὶ τοῦ προσεταιρισμοῦ τῶν ψυχῶν.

Αἱ σχέσεις τῆς Ε. Ο. Ν. μετὰ τοῦ σχολείου πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε ἐγκάρδιοι. Μεταξὺ Ε. Ο. Ν. καὶ σχολείου ἐπιβάλλεται στενὴ συνεργασία, διότι αὕτη ἀποτελεῖ συστατικὸν ἀναγκαῖον.

Τὰ Ἰδιωτικὰ Οἰκοτροφεῖα

» Ἓν ἄλλο κεφάλαιον εἰς τὸν νόμον αὐτὸν περιλαμβάνει τὸ ζήτημα τῶν Ἰδιωτικῶν Οἰκοτροφείων.

» Τὸ Κράτος θέλει νὰ εἶναι βέβαιον ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ὑγιεινῆς διαμονῆς καὶ ὑγιεινῆς διατροφῆς καὶ ἀκόμη ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἀγωγῆς εἶναι ἐξησφαλισμένοι οἱ νέοι, τοὺς ὁποίους οἱ γονεῖς ἐμπιστεύονται δι' οἱονδήποτε λόγον εἰς τὰ Ἰδιωτικὰ Οἰκοτροφεῖα.

» Τέλος τὸ περὶ Φροντιστηρίων κεφάλαιον τοῦ νόμου αὐτοῦ εἶναι ἐπίσης σοβαρόν.

» Ἄλλοτε ὁ καθείς, χωρὶς νὰ ἐρωτᾷ, χωρὶς νὰ ζητῇ τὴν ἄδειαν κανενός, ἦτο ἐλεύθερος ἢ νὰ συγκεντρώνῃ μαθητὰς καὶ νὰ κάμνῃ μαθήματα ὁμαδικὰ ἢ νὰ πηγαίνῃ ἐλεύθερος εἰς τὰς οἰκογενείας καὶ ἀσύδοτος καὶ ἀνεξέλεγκτος διὰ τὴν ταυτότητά του, τὴν προέλευσίν του, τὸ παρελθόν του καὶ τοὺς ἐπιδιωκομένους σκοποὺς ἀνελάμβανε νὰ διδάσκῃ μαθητὰς ὑπὸ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς οἰκογενείας, καὶ ἐγίνετο οὕτως εἰπεῖν ὁ πνευματικὸς καὶ ἠθικὸς ἰατρὸς τῶν νεαρῶν βλαστῶν τῆς οἰκογενείας.

» Στατιστικὴ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ, ἀλλ' εἴμεθα βέβαιοι ὅτι πολλὰ εἶναι τὰ θύματα ἐκ τῆς τυφλῆς αὐτῆς ἐμπιστοσύνης καὶ πολλαὶ εἶναι αἱ οἰκογένειαι αἱ ὁποῖαι ἐθρήνησαν τὴν καταστροφήν, πνευματικὴν καὶ ἠθικήν, τῶν τέκνων των ἀπὸ τὴν ἀσυδοσίαν αὐτήν.

» Ἡ μόρφωσις καὶ ἐν γένει ἡ ἀγωγὴ τῶν παιδιῶν δὲν εἶναι μόνον εὐθύνη τῶν γονέων, ἀλλὰ κυρίως καὶ πρὸ παντὸς εὐθύνη τοῦ Κράτους, διότι τελικῶς εἰς βάρος αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἔθνους θὰ καταλήξῃ οἱαδήποτε κακὴ κατεύθυνσις τῶν παιδιῶν.

» Τὸ Κράτος θέλει πολίτας συνειδητούς, φρονηματισμένους, ἀνθρώπους ἀνωτέρους, μὲ χαρακτῆρα, ὀρθὸν νοῦν, θέλησιν ἰσχυράν, πατριωτικήν, ἑτοίμους νὰ θυσιάσουν τὸν ἑαυτόν των εἰς τὴν ὁλότητα τοῦ Ἔθνους.

» Δι' αὐτὸ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀναλαμβάνουν τὸ ἔργον αὐτό, εἴτε εἰς τὰ σχολεῖα, εἴτε εἰς τὰ σπίτια καὶ τὰς οἰκογενείας ἰδιαιτέρως, θὰ εἶναι εἰς τὸ ἑξῆς γνωστοὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ θὰ ἔχουν τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα ἠθικὰ καὶ πνευματικά.

» Καὶ οὕτω ἡ μόρφωσις καὶ ἡ ἐν γένει ἀγωγὴ τῶν νέων δὲν δύναται νὰ εἶναι ἔργον τοῦ παντὸς ἐλεύθερον καὶ ἀνεξέλεγκτον».

Στὸ περιθώριον

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

Ἡ Διεθνὴς Ἔκθεσις Θεσσαλονίκης, ἡ ὁποία, ἀνακαινιζομένη καὶ ἀναδιοργανουμένη, θ' ἀνοίξῃ ἐντὸς ὀλίγου τὰς πύλας της, δίδει, ὑπὲρ πᾶν ἄλλο, μίαν ἐπὶ πλέον ἀψευδῆ καὶ ἔμπρακτον μαρτυρίαν ὅτι ἡ Ἑλλάς, παρὰ τὰς μεγάλας ἐξωτερικὰς διαταραχάς, ἐπιθυμεῖ καὶ δύναται ὄχι μόνον νὰ κινῇ καὶ ν' ἀναπτύσσῃ διαρκῶς τὴν ἀκατάλυτον δραστηριότητα καὶ ζωτικότητά της ἐπὶ τοῦ εὐρυτάτου πεδίου τοῦ ὑλικοῦ πολιτισμοῦ, ἀλλὰ καὶ νὰ τὰς θέτῃ συγχρόνως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς προόδου τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐμπνευσμένη καὶ χειραγωγουμένη ἀπὸ τὸν μεγάλον Ἀρχηγόν της ἡ Ἑλλάς, δὲν ἀναστέλλει οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν τὸ ὑπέροχον ἔργον τῆς ἀναδημιουργίας της, ἀλλὰ τοὐναντίον ἤρεμος, σταθερὰ καὶ θεληματική, συγκεντρώνουσα καὶ διαθέτουσα ὅλας τὰς δυνάμεις της, προχωρεῖ μὲ βήματα σταθερὰ καὶ μεγάλα εἰς τὸν δρόμον τῆς προκοπῆς καὶ τῆς δημιουργίας. Ἀλλ' ἡ Μοῖρά της, ἡ ὁποία δὲν ὑπῆρξε ποτὲ ἐγωϊστική, διότι ηὔρηνε πάντοτε τὰ ὅρια τῆς δράσεώς της καὶ τὰ ἐπεξέτεινε μέχρι τῶν ἀκροτάτων ὁρίων τῆς πολιτισμένης ἀνθρωπότητος, τὴν ἔταξε καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο πρωτεργάτην εἰρήνης καὶ πολιτισμοῦ. Καὶ αὐτὴ ἀκριβῶς εἶναι ἡ κυρία ἔννοια τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης, ὑπὸ τὰς σημερινὰς ἰδίως περιστάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ Ἑλλάς, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ θύελλα τοῦ πολέμου μαίνεται γύρω της, ὑψώσε καὶ πάλιν τὴν λευκὴν σημαίαν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς συνεργασίας ἐπὶ τῶν πυλῶν ἑνὸς λευκοῦ καθαροῦ καὶ φωτεινοῦ ναοῦ, τοῦ ναοῦ τῆς Ἐργασίας, καὶ ἐκάλεσε τὰ ἔθνη καὶ τοὺς λαοὺς εἰς τὴν ὡραίαν καὶ εὐγενικὴν ἅμιλλαν τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Ὁ Ἑλληνισμὸς ὁλόκληρος μὲ συγκίνησιν καὶ ὑπερηφάνειαν συναισθάνεται τὸ βαθύτερον νόημα τῆς ὡραίας καὶ ὑψηλῆς προσπαθείας, ποὺ συντελεῖται εἰς τὴν δευτέραν πρωτεύουσάν του. Εἴθε νὰ τὸ αἰσθανθοῦν καὶ νὰ τὸ ἐνστερνισθοῦν καὶ οἱ ἄλλοι λαοί.

ΤΟ ΣΙΤΑΡΙ ΤΩΝ ΦΑΛΑΓΓΙΤΙΣΣΩΝ

Πόσο ὡραία καὶ πόσο σημαντικὴ ἡ ἐνέργεια τῶν Φαλαγγιτισσῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Νότου, ποὺ εἶχαν καλλιεργήσει σιτάρι σὲ κάποιο χωράφι, ποὺ εἶχε τεθῆ στὴ διάθεσί τους. Ὅπως μόνες τους τὸ εἶχαν καλλιεργήσει, μόνες τους τὸ ἐθέρισαν, μόνες τους ἐφρόντισαν καὶ ἔγινε ἀλεῦρι, ψωμὶ καὶ παξιμάδια. Καὶ τὸ μὲν ψωμὶ τὸ ἐπρόσφεραν στοὺς φτωχούς, τὰ δὲ παξιμάδια τὰ ἐδώρησαν στοὺς συναγωνιστάς των εἰς τὸ στρατόπεδον «Ἰωάννης Μεταξᾶς». Μπράβο παιδιά! Μὲ τὴν ἐνέργειάν σας αὐτὴν ἐδείξατε κι' ἐσεῖς, ἀκόμη μίαν φοράν, πόσο βαθιὰ ἔχουν νοιώσει τὰ παιδιὰ τῆς Ὀργανώσεώς μας τὰ μεγάλα συνθήματα ἐργασίας καὶ ἀλληλεγγύης ποὺ ἔχει κηρύξει ὁ Ἀρχηγὸς καὶ ἡ Ὀργάνωσις καὶ πόσο καλὰ καὶ ἀποτελεσματικὰ τὰ πραγματοποιεῖτε.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

Ἡ πρώτη: Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Ἀρχηγὸς εἰς πρόσφατον συνάντησίν των.

Ἡ τελευταία: Μία ὡραία ἄποψις τῆς Ἑκατονταπυλιανῆς τῆς Πάρου. (Φωτογραφία Δορκοφίκη).

ΣΟΦΑ ΜΕΤΡΑ

Τὸ τελευταῖον δεκαήμερον ὑπῆρξεν ἰδιαιτέρως πλούσιον εἰς μέτρα ἀφορῶντα εἰς τὴν ἀγωγὴν καὶ εἰς τὴν ἐξύψωσιν τῆς πνευματικῆς καὶ τῆς ἠθικῆς ζωῆς τοῦ Ἔθνους. Ἡ ἀνάληψις τῆς πρωτοβουλίας διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας — χωρὶς νὰ παρακωλύῃ ἢ νὰ καταργῇ τὰς ὑπὸ ἄλλων ὀργανισμῶν καὶ ὑπηρεσιῶν καταβαλλομένας εἰς τὸν τομέα τοῦτον ἀξιεπαίνους προσπαθείας — ἐξασφαλίζει ἑνότητα προγράμματος καὶ κατευθύνσεων καὶ περιβάλλει μὲ τὸ κῦρος τοῦ Κράτους τὸν τόσον σημαντικὸν πνευματικὸν αὐτὸν ἀγῶνα. Ἀπὸ τὸ ἴδιον πνεῦμα τῆς ἑνότητος κατευθύνσεων ἐν τῇ παιδείᾳ ἐμφορεῖται καὶ ὁ πρόσφατος νόμος «περὶ ἰδιωτικῶν σχολείων, φροντιστηρίων καὶ οἰκοτροφείων», τοῦ ὁποίου τὴν δημοσίευσιν ἔκρινεν ἀναγκαίαν νὰ ἐξαγγείλῃ καὶ νὰ συνοδεύσῃ δι' ἰδιαιτέρων του δηλώσεων ὁ Ἀρχηγός.

Ἡ ἰδέα τοῦ ἀμέσου καὶ ὁλοκληρωτικοῦ ἐλέγχου τῆς ἀγωγῆς τῶν νέων καὶ τῆς ἑνότητος τοῦ πνεύματος ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν θεμελιωδεστέραν ἴσως τῶν ἀρχῶν τοῦ Νέου Κράτους, εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία ἐνέπνευσε τὸν μνημονευθέντα ἀνωτέρω νόμον. Ὁπωσδήποτε ὁ Ἀρχηγός, ἔχων λόγῳ τῆς πλουσίας βιωτικῆς του πείρας τὴν δύναμιν νὰ μὴ δελεάζεται ἀπὸ ἐντυπωσιακοὺς ριζοσπαστισμούς, ἐξέλεξε καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τὴν σοφὴν ὁδὸν τῆς δημιουργικῆς συντηρήσεως. Δὲν ἐμιμήθη τὰς μεθόδους τὰς ἐφαρμοσθείσας ἀλλαχοῦ καὶ δὲν κατήργησε τὴν ἰδιωτικὴν ἐκπαίδευσιν, ἀρκεσθεὶς εἰς τὸ νὰ ἐνισχύσῃ τὸν ἐπ' αὐτῆς κρατικὸν ἔλεγχον καὶ ἐξασφαλίσας συγχρόνως ὑπὲρ αὐτῆς σημαντικὰς ὑλικὰς παροχὰς καὶ ἐνισχύσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ τὴν βοηθήσουν ἀσφαλῶς εἰς τὸ νὰ ἐπιτελῇ ἀποτελεσματικώτερον τὸ ἔργον της. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὁ Ἀρχηγὸς δὲν παρέλειψε νὰ ἐξηγήσῃ καὶ πάλιν ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῆς μορφώσεως τῶν νέων γενεῶν, μακρὰν τοῦ ν' ἀποτελῇ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα καὶ καθῆκον τῶν γονέων, κατὰ τὰς πεπαλαιωμένας ἀντιλήψεις, εἶναι ὑπόθεσις γνησιώτατα καὶ βασικώτατα ἐθνική. Ὡς τοιαύτη δὲ μόνον ὑπὸ τοῦ Κράτους, ὡς συνειδητοῦ καὶ ὑπευθύνου φορέως τῆς θελήσεως τοῦ Ἔθνους, καὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον αὐτοῦ ἔμπνευσιν καὶ κατεύθυνσιν εἶναι δυνατὸν ν' ἀσκῆται.

Τρίτον μέτρον, ὄχι μικροτέρας σημασίας, ἀναγόμενον δὲ καὶ τοῦτο εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν τοῦ Ἔθνους, εἶναι τὸ ἀποβλέπον εἰς τὴν θεραπείαν τῆς ἀνάγκης τῆς καταρτίσεως ἐπαρκοῦς κατ' ἀριθμὸν καὶ κατὰ συγκρότησιν ἐφημεριακοῦ κλήρου. Δὲν πρόκειται ἐδῶ ν' ἀσχοληθῶμεν μὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ ζητήματος τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ κλήρου εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν κατωρθώθη νὰ δοθῇ λύσις ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Κράτους. Θὰ εἴπωμεν μόνον ὅτι ἀφ' ἧς αἱ νέαι βιωτικαὶ συνθῆκαι μᾶς ἔβγαλαν ἔξω ἀπὸ τὰ ἁπλᾶ, εὐλογημένα, ἀλλὰ ἀνεπαρκῆ καὶ πεπερασμένα διὰ τὴν πονηρὰν ἐποχήν μας, διὰ τὰ προβλήματα καὶ τὰς ἀνάγκας της, πλαίσια τῆς ἠθογραφικῶς στερεᾶς θρησκευτικῆς ζωῆς, αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ τύπου τοῦ ἱερέως, τοῦ ὁποίου τὰς ἐλλείψεις τῆς μορφώσεως ἀνεπλήρωνε τὸ γνησίως χριστιανικὸν ἦθος καὶ ἡ ἀπαρασάλευτος ἰσχυρὰ πίστις, ἔπαυσε νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ τοῦ κοινωνικοῦ ρόλου του, ἡ πενιχρότης τῶν γνώσεων τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου ἀπέβη ὀδυνηρότατα αἰσθητή. Ἐξ ἄλλου καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἀκόμη ἡ στάθμη τῶν γνώσεων τοῦ ἱερέως δὲν ἔπαυσε ποτὲ νὰ ὑπερέχῃ τοῦ μέσου ὅρου μορφώσεως τοῦ λαοῦ. Διὰ τοῦτο, ἐφόσον βαθμιαίως ἀνήρχετο ἡ στάθμη τῆς μορφώσεως τοῦ λαοῦ, τόσον ὀξυτέρα ἀπέβαινεν ἐπὶ τῆς θρησκευτικῆς ζωῆς ἡ αἴσθησις τῆς ἀντιθέσεως, ἡ ὁποία ἀπέρρεεν ἀπὸ τὸ χαμηλὸν ἐπίπεδον τῶν γνώσεων τοῦ κλήρου. Αὐτὴν τὴν ἀντινομίαν ἔρχεται νὰ θεραπεύσῃ ἡ ἵδρυσις ἓξ νέων ἱερατικῶν σχολῶν, εἰς τὰς ὁποίας θὰ φοιτοῦν ὑποχρεωτικῶς πρὸ τῆς χειροτονίας των οἱ ἐκλεγόμενοι ἐφημέριοι. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου καὶ προσθέτως διὰ τῆς ἱδρύσεως ἑτέρων τριῶν ἐκκλησιαστικῶν σχολῶν, καλύπτεται κατὰ τὸν πλέον ἐπιτυχῆ τρόπον τὸ μέγα κενὸν τῆς ἀρτίας καταρτίσεως τῶν νέων, οἱ ὁποῖοι θ' ἀφιερωθοῦν εἰς τὸ ἱερατικὸν στάδιον. Ἐξασφαλίζεται οὕτω εἰς τὴν στρατευομένην ὀρθόδοξον ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν ἐπάρκεια στελεχῶν εἰς ἀριθμὸν καὶ εἰς κατάρτισιν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον — ἐὰν παραλλήλως δοθῇ ἡ ὀφειλομένη σημασία εἰς τὰ προσόντα τοῦ ἤθους καὶ τοῦ χαρακτῆρος — καὶ τὸ παλαιὸν γόητρον τῆς Ἐκκλησίας θ' ἀνανεώσῃ καὶ θὰ καταστήσῃ ταύτην ἀπολύτως κυρίαν τῆς πνευματικῆς καὶ κοινωνικῆς τῆς ἀποστολῆς.

Στὸ περιθώριον

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Αἱ Φαλαγγίτισσαι Ξάνθης κατεσκεύασαν αἱ ἴδιαι μίαν Ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ τὴν ἐπρόσφεραν εἰς τοὺς Ἀκρίτας. Νὰ ἐξάρωμεν τὴν σημασίαν καὶ τὸν συμβολισμὸν ποὺ ἐνέχει ἡ προσφορὰ αὐτή; Τὸ αἰσθάνεται βαθύτατα κάθε Ἑλληνικὴ καρδία. Τὰ χέρια τῶν συναγωνιστριῶν Ξάνθης, ποὺ κατεσκεύασαν τὴν σημαίαν αὐτήν, ἐξέφραζαν ὄχι μόνον τὴν ἰδικήν των πατριωτικὴν ἐπιθυμίαν, ἀλλὰ τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα ὅλων τῶν νεανίδων τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἡ προσφορὰ τῆς σημαίας αὐτῆς εἰς τοὺς Ἀκρίτας μας ὑπερέβαινε πολὺ τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν ἔκτασιν ἑνὸς δώρου· ἦτο ἡ ἁπτή, ἡ κατηγορηματική, ἡ ἐπίσημη, ἡ ἱερὴ διαβεβαίωσις καὶ ὁ ὅρκος ὅλων τῶν Νέων τῆς Ἑλλάδος, ὅτι στέκονται δίπλα εἰς τὴν στρατευομένην νεότητα ἕτοιμοι κι' ἀποφασισμένοι νὰ ἐκτελέσουν μαζὶ τὸ ὑπέρτατο καθῆκον πρὸς τὴν Πατρίδα.

Η ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Ὁ Ἀρχηγός, τιμῶν μὲ τὴν ἐπίσκεψίν του τοὺς ναυτοφαλαγγίτας τοῦ «Ἰκάρου» ποὺ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὸν ἐκπαιδευτικόν του πλοῦν, ἔδειξε μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν ἐμπράκτως τὸ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον του διὰ τὴν ναυτικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν Φαλαγγιτῶν. Ἡ δὲ ζωηρὰ ἱκανοποίησις, τὴν ὁποίαν ἐξέφρασεν ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πρώτου αὐτοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ταξιδίου, ἀποδεικνύει ὅτι οἱ Φαλαγγῖται μας ἀνταποκρίνονται μ' ἐνθουσιασμὸν καὶ ἀποφασιστικότητα καὶ εἰς τὸ πρόσταγμα τοῦτο τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τὸ ἐφαρμόζουν πιστὰ καὶ ἀποτελεσματικά. Καὶ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἔννοιαν εἶχεν ἐπίσης καὶ ἡ ὡραία ναυτικὴ ἑορτὴ ποὺ ἔγινεν εἰς τὴν ναυτικὴν βάσιν τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον τοῦ Ναυστάθμου, ἐπὶ τῇ λήξει τῆς ναυτικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν βαθμοφόρων Φαλαγγιτῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ γίνουν αὔριον οἱ ναυτικοὶ ἐκπαιδευταὶ τῶν μελῶν τῆς Ὀργανώσεώς μας εἰς τὰς οἰκείας περιφερείας των. Χαιρετίζομεν μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν τὰς πρώτας αὐτὰς θετικὰς ἐκδηλώσεις, αἱ ὁποῖαι καταδεικνύουν μὲ πόσην προθυμίαν καὶ ἐνθουσιασμὸν τὰ Ἑλληνόπουλά μας προσέρχονται, ὅπως ἦτο φυσικόν, εἰς τὸ γνώριμον, τὸ καὶ αὐτὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἀκμῆς, δυνάμεως καὶ πολιτισμοῦ, ποὺ ὑπῆρξε καὶ εἶναι πάντα ἡ θάλασσα.

ΕΝΑ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΤΗΣ ΕΚΑΛΗΣ

Δὲν μπορῶ νὰ ξεκαθαρίσω ποιὰ ἦταν ἡ πρώτη μου... ἀκουστικὴ ἐντύπωσις ἀπ' τὸ στρατόπεδο μόλις ἔφθασα. Σκεφθῆτε λίγο. Ἑκατὸν ἑξῆντα κορίτσια... μ' ἕνα ὄργανο τὸ καθένα— ἕνα ταμποῦρλο, ἕνα πίφερο, μιὰ σάλπιγγα — μπορεῖτε νὰ τὸ φαντασθῆτε. Ἑκατὸν ἑξῆντα κορίτσια, γιομᾶτα ζωή, κέφι καὶ χαρά, ποὺ πλημμυρίζουν ἕνα ἀπέραντο γήπεδο. Προχωρώντας στὸ κατωφερικὸ δρομάκι — ἀφοῦ προηγουμένως ἐπέδειξα τὰ σχετικὰ διαπιστευτήρια στὸν... Κέρβερο τῆς εἰσόδου — σκέφτουμαι τί χαρακτηρισμὸ τάχα νὰ δώσω στὸ σύνολον αὐτὸ τοῦ χαρούμενου ντόρου καὶ τῆς φασαρίας ποὺ πλημμυρίζει τὸ σύμπαν. Φωνές, γέλια, χάχανα, καθὼς βγαίνουν ἀπὸ τόσα στόματα μαζύ, παίρνουν τὴν ἔκτασι ἑνὸς πλατιοῦ, ἀλλὰ καὶ εὐχάριστου συγχρόνως θορύβου, καὶ ὕστερα, ταμποῦρλα, σάλπιγγες, πίφερα. Ἡ γραφικὴ γωνιὰ τῆς Ἐκάλης ποὔναι προωρισμένη γιὰ τὴ μουσικὴ ἐκπαίδευσι καὶ τὴν ἀναψυχὴ τόσων κοριτσιῶν, τραντάζεται ὁλάκερη... Μὰ τὸ δρομάκι τελειώνει σὲ λίγο. Μπρός μου παρουσιάζονται οἱ πρῶτοι ἀντιπρόσωποι τῆς ἐπίγειας αὐτῆς «Ἐδέμ»: Τρία κοριτσάκια, μ' ἕνα πίφερο τὸ καθένα στὸ στόμα. Τὸ ἕνα ἀπ' αὐτά, ὀρθό, ἀκουμπησμένο σ' ἕνα πεῦκο, μὲ γυρτὸ λίγο τὸ ξανθόμαλλο κεφαλάκι φρατονάρει κάποιο ἐμβατήριο μὲ τὸ πιφερό του. Στὰ πόδια του ξαπλωμένες ἄλλες δυὸ τὴ μιμοῦνται σ' αὐτή της τὴν προσπάθεια. Ἡ εἰκόνα αὐτή, ἔτσι καθὼς προβάλλει μπρὸς στὰ μάτια μου, τὴν ὥρα τούτη ποὺ ἡ φύσι ὁλόκληρη ἔχει πάρει τὸ ἁπαλὸ πράσινο χρῶμα ποὺ παίρνει λίγο πρὶν ἀπ' τὸ δειλινό, καθὼς ὁ ἥλιος, παιγνιδίζοντας, λίγο πρὶν πάη νὰ γύρη, ρίχνει τὶς τελευταῖες του ἀχτῖδες μέσα ἀπ' τὰ φύλλα στὴ γῆ, στὰ κορμιὰ τῶν δένδρων, στὰ παιδικὰ κορμιά, ἔχει κάτι τὸ εἰδυλλιακὸ ποὺ μὲ καθηλώνει γιὰ μιὰ στιγμὴ στὴ θέσι μου.

Ὁ θόρυβος ἔχει κοπάσει κάπως τώρα. Μόνο ἀπὸ μακριά, πότε ἀπὸ δῶ, πότε ἀπὸ κεῖ, μοῦρχονται μεμονωμένες προσπάθειες ἀποδόσεως κάποιου ἐμβατηρίου, πότε μὲ ταμποῦρλα, πότε μὲ σάλπιγγες. Κι' ἐπιτέλους τὸ βρίσκω. Νὰ ὁ χαρακτηρισμὸς ποὺ ζήταγα: «Ἄγγελοι σὲ κάποιο ἄλσος τῆς Ἐδέμ».

* * *

Τώρα καθισμένος στὴ σκηνὴ τῆς στρατοπεδαρχίας, μπορῶ ἀνενόχλητα νὰ ἀσχοληθῶ μὲ τὸ ρεπορτάζ μου.

Νὰ οἱ πληροφορίες ποὺ συγκεντρώνω, ἐνῶ τὰ κορίτσια τοῦ στρατοπέδου, συγκεντρωμένα γύρω στὸν ἐκπαιδευτὴ τους, παίρνουν τὸ ἀπογευματινό τους μάθημα.

— Ἔχουμε ἑκατὸν ἑξῆντα κορίτσια περίπου, σαράντα ἀπ' τὴν κάθε Ὑποδιοίκησι Πρωτευούσης, μοῦ γνωρίζει ἡ στρατοπεδάρχις. Κύριος σκοπός μας εἶναι στὸ μῆνα ποὺ θὰ μείνουμε ἐδῶ νὰ διοργανώσουμε μιὰ ἀρτία παιδικὴ μπάντα. Ἐλπίζουμε νὰ τὸ καταφέρουμε, παρ' ὅλο ποὺ ὁ καιρὸς εἶναι λίγος...

Κι' ἀληθινά, ὁ κόσμος ποὺ παρακολούθησε τὴν μπάντα τὴν ἡμέρα ποὺ πῆγαν καὶ πῆραν τὰ κορίτσια ἀπ' τὸ στρατόπεδο «Ἰωάννης Μεταξᾶς» ἐξεφράσθη μὲ τὸν πιὸ ἀνυπόκριτο ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς προσπαθείας).

— ... Ἐκ παραλλήλου ὅμως θέλουμε νὰ προσφέρουμε λίγη ἀναψυχὴ στὰ κορίτσια μας καὶ λίγη ξεκούρασι.

Κι' ἐν συνεχείᾳ, μοῦ λέει τὸ πρόγραμμα ζωῆς τῶν κοριτσιῶν. Γιατί,

Ἡ ἐπιστροφὴ ἀπὸ τὸ στρατόπεδον «Ι. Μεταξᾶς» τῶν 600 Φαλαγγιτισσῶν δοκίμων βαθμοφόρων τῆς πρώτης ἀποστολῆς τῆς Π.Δ.Θ.Π.

ἄ! ὅλα κι' ὅλα, ὑπάρχει καὶ πειθαρχία. Νἄχουμε καὶ τὸ νοῦ μας.

Λοιπόν: 6 ½ ἐγερτήριο, καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀτομικὴ καθαριότης, λίγη γυμναστική, ὁμαδικὸς ὕμνος τῆς «προσευχῆς τῆς Φαλαγγιτίσσης», ἔπαρσις τῆς σημαίας καὶ πρωϊνὸ ρόφημα. Κατόπιν, καθαριότης σκηνῶν, μάθημα ἀθλοπαιδιῶν, α' βοηθειῶν, πολιτικῆς διαφωτίσεως κ.λ.π.

Ἐπακολουθεῖ ἐπιθεώρησις σκηνῶν, ἕνα ἐλαφρὸ πρόγευμα καὶ ὕστερα μελέτη μουσικῆς μὲ τὴ βοήθεια τριῶν ἐκπαιδευτριῶν.

Κι' ἔρχεται ἡ ὥρα τοῦ φαγητοῦ. Τὰ κορίτσια στρώνονται στὰ πελώρια τραπέζια καὶ καταβροχθίζουν μὲ ὄρεξι... μοναδικὴ τὸ μεσημεριανό τους, ἐνῶ ἕνδεκα ἀπ' αὐτὲς (ἐναλλὰξ κάθε μέρα ἀπὸ μιὰ ἐνωμοτία) ἐκτελοῦν χρέη... σερβιτόρων. Στρώνουν τραπέζι, ξεστρώνουν, παρακολουθοῦν τὸ μαγείρευμα κ.λ.π.

1 ½ — 3 ½ ὕπνος, μετὰ ἀμέσως τακτοποίησις σκηνῶν, συγκέντρωσις στὸ ἑστιατόριο γιὰ τὸ ἀπογευματινὸ καὶ γραμμὴ γιὰ τὸ μάθημα ὡς τὶς 6 ½.

Μετά, ὅλα αὐτὰ θὰ τὰ παρακολουθήσουμε μαζύ. Ἄλλωστε τὸ μάθημα δὲν τέλειωσε ἀκόμα καὶ ἔχουμε καιρὸ νὰ ρίξουμε μιὰ ματιὰ στὸ στρατόπεδο.

Ἀνάμεσα στὰ πεῦκα, στὴν ὑγιεινότερη τοποθεσία τῶν Ἀθηνῶν, μὲ ξεκούρασι, καλὸ φαΐ, ἀρχηγοὺς ποὺ τὰ λατρεύουν κυριολεκτικά, τί ἄλλο θὰ περίμενε κανεὶς ἀπὸ μουτράκια ποὺ νὰ λάμπουν ἀπὸ ὑγεία καὶ χαρά;

Οἱ σκηνοῦλες τους καθαρὲς - καθαρὲς μὲ τὴ διακόσμησί τους τὴν ἰδιαίτερη ἡ κάθε μιά, καὶ μπρὸς στὴν εἴσοδο μικρὰ κηπάκια, τεχνητά, ἀπομίμησι τοῦ στρατοπέδου τους τὸ ἕνα, ἡ δημιουργία φαντασίας τὸ ἄλλο.

Στὸ ἄλλο μέρος ἡ κουζίνα καὶ πλάϊ τὸ ἑστιατόριο, στὸ ὕπαιθρο αὐτό.

Τώρα ἐκεῖ εἶναι συγκεντρωμένα τὰ παιδιὰ ποὺ ἀφοῦ τελείωσαν τὸ μάθημά τους ζητοῦν ὡρισμένες συμπληρωματικὲς πληροφορίες ἀπ' τὸν ἀρχιμουσικό τους. Λίγη ὥρα ἀνάπαυσις. Τὸ χαρούμενο πανδαιμόνιο ἐπαναλαμβάνεται.

Σὲ λίγο συγκέντρωσις, μοίρασμα τῶν κοριτσιῶν κατὰ ἐνωμοτίας, καὶ ἀμέσως, ἡμερησία ἀναφορὰ καὶ ὑποστολὴ σημαίας, ὅλα τακτικά, ἐπίσημα, σὰν νἄμαστε σὲ ἀληθινὸ στρατιωτικὸ τμῆμα.

Ἡ σημαία κατεβαίνει σιγὰ - σιγά, ἐνῶ οἱ σάλπιγγες ἠχοῦν.

Τὰ κορίτσια διαλύονται ἀλλὰ γιὰ νὰ τρέξουν ὄχι στὰ ὄργανά τους τώρα, μὰ στὸ τραπέζι. Ὥρα φαγητοῦ. Μενοῦ περίφημο (κάτι ξέρω ἀπ' αὐτοῦ γιατὶ κατὰ γενικὴν ἀπαίτησιν ἔλαβα καὶ ἐγὼ μέρος): μακαρονάκια σάλτσα, σαρδέλλες κουτιοῦ, φροῦτα.

Οἱ πιατέλλες μὲ τὸ ψωμὶ διαδέχονται ἀκατάπαυτα ἡ μιὰ τὴν ἄλλη. Τὰ παιδιὰ καταβροχθίζουν ὅ,τι τοὺς δίδουν ἐνῶ σύγχρονα γελοῦν καὶ κρυφοκουβεντιάζουν. Μυστικά; Ἄ, μπᾶ... Προετοιμασία τῆς ψυχαγωγίας, ἁπλούστατα. Ποῦ θὰ πᾶν, ποιὸν θὰ πειράξουν, ποιὸ ποίημα θὰ ἀπαγγελθῆ κ.λ.π

Περνώντας ἀνάμεσα ἀπ' τὰ διάφορα τραπέζια μοῦ φωνάζουν:

— Εἴμεθα κατενθουσιασμένες ἐδῶ.

— ... Ποτὲ δὲ φανταζόμαστε πὼς θὰ μπορούσαμε νὰ περνᾶμε τόσο ὄμορφα.

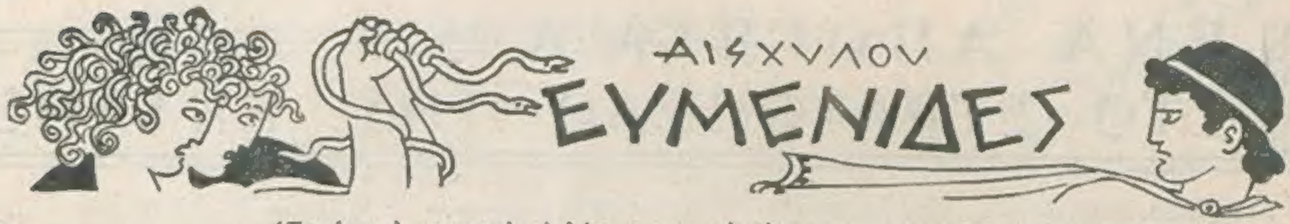
— ... Οἱ ἀρχηγοί μας μᾶς λατρεύουν.

Ἐπιτέλους ἡ ὥρα τῆς ψυχαγωγίας φθάνει.

Τὰ παιδιὰ κάθουνται γύρω - γύρω στὴν πλατειοῦλα ποὺ σχηματίζεται μπρὸς στὰ «μαγειρεῖα» καὶ... τὸ γλέντι ἀρχίζει. Νὰ σᾶς ἀπαριθμήσω τὰ διάφορα νούμερα; Ἀμφιβάλλω ἂν θὰ τὰ καταφέρω. Μὰ δὲ μπορῶ παρὰ νὰ τονίσω πὼς τὸ πρόγραμμα ἦταν ἀπ' τὰ πιὸ πλούσια καὶ ἀπ' τὰ πιὸ ποικίλα. Χορός, τραγοῦδι, ἀπαγγελίες, μονόλογοι, διάλογοι, παρωδίες τραγουδιῶν.

Τὰ παιδιὰ γελοῦν... γελοῦν καὶ χειροκροτοῦν. Χειροκροτῶ καὶ ἐγὼ μαζύ τους. Τὸ θέαμα μὲ συνεπαίρνει. Εἶναι τόσο ὄμορφα τὰ νειᾶτα σὰν χαίρονται.

Χρ. Μ.

6. (Συνέχεια)

Ὁ κήρυκας εὐτὺς σύμφωνα μὲ τὴν προσταγὴ ποὺ τοὔδωσε ἡ θεὰ προστάζει νὰ καθήσῃ ὁ λαός, νὰ πάρουν οἱ κριτὲς τὴ θέση τους καὶ νὰ σωπάσουν ὅλοι γιὰ νὰ ἀκούσουν τοὺς ἀντιδίκους καὶ τοὺς μάρτυρες.

Η ΔΙΚΗ ΑΡΧΙΖΕΙ

Ὅμως ποιὸς εἶναι αὐτὸς ποὺ ἔρχεται τελευταῖος καὶ στέκει δίπλα στὸν Ὀρέστη; Ἡ φωτεινή του ὄψη, τὸ μεγαλόπρεπο παράστημα καὶ οἱ τρόποι του εἶναι γνωστὰ σὲ ὅλους. Οἱ Ἐρινύες πρῶτες ἀπ' ὅλους τὸν ἀναγνωρίζουν κι' ἀνησυχοῦν. Τί ἦρθε νὰ κάμῃ ἐδῶ πέρα;

ΕΡΙΝΥΕΣ

Φοῖβε, διαφέντευε καὶ κράτα τὰ δικά σου.
Ὅμως σ' αὐτὸ τὸ πρᾶμα, λέγε, τί γυρεύεις;

ΑΠΟΛΛΩΝ

Νὰ μαρτυρήσω· τί εἶναι παρακαλεστής μου
ὁ ἄντρας αὐτὸς καὶ τοῦ σπιτιοῦ μου ξένος.
Ἐγὼ τὸν ἔχω ἀπὸ τὸ φόνο καθαρίσει
κι' ἦρθα νὰ δικαστῶ μαζί του γιατὶ μέρος
στὸ κοτωμὸ τῆς μάνας του ἔχω πάρει.

Ὄχι μόνο δηλ. νὰ μαρτυρήσῃ ὑπὲρ τοῦ Ὀρέστη ἔρχεται, μὰ καὶ κάθεται σὰ συγκατηγορούμενος στὸ ἴδιο ἑδώλιο· γιατὶ πραγματικὰ δὲν πρόκειται νὰ δικαστῇ ἐδῶ πέρα ἕνας ἄνθρωπος ποὺ εἶναι ὄργανο στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ, μὰ ἕνας νόμος, αὐτὸς ποὺ ξεχωρίζει τοὺς μητροκτόνους ἀπὸ τοὺς ἄλλους φονιάδες καὶ ὁρίζει γιὰ τοὺς πρώτους καταδίωξη ἐκ μέρους τῶν Ἐρινύων, ἐνῶ τοὺς ἄλλους, τοὐλάχιστο στὸν κόσμο αὐτό, τοὺς ἀφίνει ἀτιμώρητους.

Ὕστερα ἡ χειρονομία αὐτὴ τοῦ Ἀπόλλωνα ἔχει μιὰ ἄλλη ἀκόμα σημασία σπουδαιότερη. Δίνει κῦρος στὸ δικαστήριο καὶ ἐπισημότητα... Οἱ κριτὲς ὑψώνονται πίσω ἀπὸ τὸ ἐπίπεδο τῶν ἀνθρώπων μιὰ φορὰ ποὺ θνητοὶ αὐτοὶ ἔρχονται ν' ἀκούσουν καὶ νὰ κρίνουν θεοὺς καὶ νόμους παμπάλαιους ποὺ δὲν ξέρει κανεὶς ποιὸς ἔβαλε καὶ δίχως ἄλλο ἔχουν θεία καταγωγή.

Ποιὸς θὰ τ' ἀκούσῃ αὐτὸ καὶ δὲ θὰ σκεφθῇ μὲ δέος ποιὰ ἐξουσία παίρνει στὰ χέρια του τὸ δικαστήριο αὐτὸ τῶν ἀνθρώπων, ὁ περίφημος Ἄρειος Πάγος ποὺ συστήνει ἡ Ἀθηνᾶ καὶ ὁ Ἀπόλλωνας τὸ παραδέχεται, καὶ φυσικὰ μαζί μ' αὐτὸν κι' ὅλο τὸ Δωδεκάθεο;

Ἡ θεὰ τῆς σοφίας ἡ ἴδια προεδρεύει καὶ δείχνει καὶ καθιερώνει πῶς πρέπει νὰ γίνεται ἡ διαδικασία γιὰ νὰ ἐξασφαλιστῇ τὸ δίκαιο.

Γυρίζει λοιπὸν πρῶτα πρὸς τὶς Ἐρινύες.

ΑΘΗΝΑ

Ἔχεις τὸ λόγο, ἐμπρὸς τὴ δίκη ἀρχίζω.
Πρέπει ὁ κατήγορος πιὸ πρῶτα νὰ μιλήσῃ
κι' ἔτσι σωστὰ μπορεῖ νὰ μάθουμε τί τρέχει.

Κι' αὐτὲς ποὺ ἀκριβῶς τούτη τὴ στιγμὴ περίμεναν τόση ὥρα καταπιάνονται εὐτὺς μὲ τὴν κατηγορία. Δὲν ἔχουν βέβαια τὸν τρόπο νὰ πλέξουν τεχνικὰ τὰ λόγια τους γιὰ νὰ συγκινήσουν τοὺς κριτὲς καὶ τὸ ἀκροατήριο. Περιορίζονται λοιπὸν στὸ νὰ βάζουν διάφορα ρωτήματα στὸν Ὀρέστη λιγόλογα μὰ σταράτα. Κι' αὐτὸς ἀπαντᾷ μὲ τὸν ἴδιο τρόπο.

ΕΡΙΝΥΕΣ

Ἂν κι' εἴμαστε πολλὲς θὰ ποῦμε ὡς τόσο λίγα.
Λόγο στὸ λόγο ἀπάντα μου σ' ὅ,τι ρωτήσω.
Πὲς πρωτύτερα τὴ μάνα σου τὴ σκότωσες;

ΟΡΕΣΤΗΣ

Τὴ σκότωσα, ναί, δὲν μπορῶ τ' ἀρνηθῶ.

Οἱ Ἐρινύες ἀφίνουν ξεφωνητὸ χαρᾶς ἀκούοντας τούτη τὴν ὁμολογία.

ΕΡΙΝΥΕΣ

Τὸ πρῶτο πάλαιμα τὸ κέρδισα καὶ νά το!
Μὰ πρέπει τώρα νὰ μοῦ πῇς καὶ πῶς τὴ σκότωσες.

ΟΡΕΣΤΗΣ

Τῆς ἔκοψα μὲ τὸ σπαθί μου τὸ λαιμό.

ΕΡΙΝΥΕΣ

Ποιὸν ἄκουσες καὶ τίνος πῆρες συμβουλή;

ΟΡΕΣΤΗΣ

Τὴν προφητεία τούτου ποὔρθε μάρτυράς μου.

ΕΡΙΝΥΕΣ

Ὁ Φοῖβος σ' ἔβαλε τὴ μάνα σου νὰ σφάξῃς!

ΟΡΕΣΤΗΣ

Καὶ δὲν τὸ μετανοιώνω τώρα οὔτε ποτές μου!

ΕΡΙΝΥΕΣ

Ἂν καταδικαστῇς γοργὰ θ' ἀλλάξῃς γνώμη.

ΟΡΕΣΤΗΣ

Θὰ μὲ συνδράμῃ ὁ κύρης μου ἀπ' τὸν κάτω κόσμο.

ΕΡΙΝΥΕΣ

Φονιὰς τῆς μάνας του καὶ στοὺς νεκροὺς ἐλπίζει!

Μὲ τέτοιον τρόπο ἐξακολουθεῖ ἡ δίκη. Οὔτε πέταγμα πουλιοῦ δὲν ἀκοῦς πάνω στὸν ἱερὸ βράχο. Τὰ λόγια τῶν ἀντιδίκων μονάχα ξεχωρίζουν μέσα στὴ σιωπή. Θαρρεῖς πῶς καὶ τ' ἄψυχα ἀκόμα, ποὺ δὲν ἔχουν αἰσθήσεις καὶ μυαλό, ἐνδιαφέρονται γιὰ τούτη τὴν ὑπόθεση. Θαρρεῖς πῶς καὶ οἱ σκιὲς τῶν νεκρῶν ἀπὸ τὴν πολύπαθη οἰκογένεια ἀνέβηκαν ἀπὸ τὸν Ἅδη κι' ἀνακατεύτηκαν μὲ τοὺς ἀκροατὲς καὶ περιμένουν ἀνυπόμονα ν' ἀκούσουν καὶ νὰ δοῦν ποιὸ τέλος θὰ πάρουν τόσα μίση, τόσες κακοῦργες πράξεις ποὺ ρήμαξαν τὴ γενιά τους.

«Εἶχε διπλοκριματίσει», λέει ὁ Ὀρέστης, «καὶ γι' αὐτὸ τὴ σκότωσα. Καὶ τὸν ἄντρα της ἐσκότωσε καὶ τὸν πατέρα μου! Γιατὶ δὲν τὴν κυνήγησες αὐτὴν σὰν ἦταν ζωντανή; Δὲν τὄκαμες κι' ἔτσι ἀναγκάστηκα ἐγὼ νὰ πάρω ἐκδίκηση».

«Δὲν ἦταν αἷμα της» ἀπαντοῦν ἐκεῖνες.

ΟΡΕΣΤΗΣ

Κι' εἶχα λοιπὸν τῆς μάνας μου τὸ γαῖμα ἐγώ;

ΕΡΙΝΥΕΣ

Κακοῦργε, μὰ στὰ σπλάχνα της δὲ σὲ κρατοῦσε;
Τὸ αἷμα τῆς μάνας σου, τὸ σεβαστό, ἀπαρνιέσαι;

Τὸ ἐπιχείρημα αὐτὸ τῶν Ἐρινύων κάνει ἐντύπωση. Γιὰ πρώτη φορὰ ἀφ' ὅτου ἀρχίνησεν ἡ δίκη ἀκούεται βοὴ ἐπιδοκιμασίας στὸ ἀκροατήριο.

Ὁ Ὀρέστης καταλαβαίνει σὲ πόσο δύσκολη θέση βρίσκεται. Καταφεύγει λοιπὸν στὸν Ἀπόλλωνα καὶ ζητᾶ βοήθεια.

ΟΡΕΣΤΗΣ

Τώρα πιὰ σὺ μαρτύρησε καὶ ξήγησέ μου
Ἀπόλλωνα ἂν τὴ σκότωσα κατὰ τὸ δίκιο.
Γιατὶ τὴ σκότωσα, εἶν' ἀλήθεια, δὲν τ' ἀρνιέμαι.
Πές μου τὴ γνώμη σου καὶ κρίνε. Μὲ δικαιώνεις
ἢ ὄχι; Κι' ἔτσι ἀπόκριση κι' ἐγὼ θὰ δώσω!

Ὁ Ἀπόλλωνας παίρνει τώρα τὸ λόγο. Πόσο διαφορετικὰ μιλεῖ αὐτός! Εἶναι ἀρχηγὸς τῶν Μουσῶν, τεχνίτης τοῦ λόγου. Ξέρει ν' ἀραδιάζῃ τὶς λέξεις καὶ τὰ νοήματα μὲ τέτοιο τρόπο ποὺ νὰ συγκινῇ τὶς καρδιὲς καὶ ν' ἀναγκάσῃ τὸ μυαλὸ νὰ σκεφτῇ ὅπως τὸν συμφέρει... Τονίζει μὲ λεπτομέρειες καὶ ζωηρὲς εἰκόνες ὅ,τι πρέπει νὰ τονιστῇ, παραλείπει ἄλλα ποὺ θὰ κάμουν ἴσως κακὴ ἐντύπωση, ρίχνει ἕνα ἔπαινο γιὰ τοὺς κριτὲς ἀνάμεσα στὰ λεγόμενά του... Τὸν ἀκοῦς καὶ σκλαβώνεσαι... Θαρρεῖς πῶς πλέκει γύρω σου πιτήδεια, σὰ θαυματοποιός, ἕνα δίχτυ ἀθώρητο... μὲ τόσο χαριτωμένο τρόπο ποὺ ἀντὶ ν' ἀγανακτῇς γι' αὐτὸ χαμογελᾶς καὶ ἀφίνεσαι...

Ὕστερα καταφεύγει σὲ κάτι ἄλλο... Θυμίζει διαρκῶς πῶς εἶναι προφήτης κι' ὅ,τι λέει δὲν εἶναι δικά του ἐπιχειρήματα· αὐτὸς ἀντιλαλεῖ μονάχα

Ὁ Ἀπόλλωνας παίρνει τώρα τὸ λόγο.

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑΚΙ

Ο ΑΠΟΧΩΡΙΣΜΟΣ

—Ἕνα καλὸ σκυλί, κύριε. Μόνο πενῆντα δραχμές.

...Μάλιστα κύριε, δὲν εἶναι πολὺ νέο, τὸ εἶχαν δώσει στοὺς γονεῖς μου ὅταν ἤμουν πολὺ μικρός, πρὶν ἑφτά-ὀχτὼ χρόνια. Δὲν τὸν πουλᾶμε τὸ Μπόμπη γιατὶ ἀρχίζει νὰ γερνᾶ... ὄχι, ἀλλὰ ὁ πατέρας μου δὲν ἔχει δουλειά, δὲν μπορέσαμε νὰ πληρώσωμε τὸ νοῖκι καὶ μᾶς λείπει ἀκόμη καὶ τὸ ψωμὶ στὸ σπίτι. Γι' αὐτὸ οἱ γονεῖς μου μ' ἔστειλαν στὴν ἀγορὰ νὰ τὸν πουλήσω. Ἂν τὸν ἀγοράση κανεὶς θὰ οἰκονομήσωμε τὴν τροφή του καὶ τὰ λεπτὰ ποὺ θὰ πάρω θὰ μᾶς βοηθήσουν πολύ.

* * *

...Ὄχι κυρία, ποτὲ δὲν δαγκώνει, καὶ δὲν πειράζει τὰ παιδιά. Ἀπεναντίας στὸ σπίτι μας ἤτανε ὁ φίλος ὅλων τῶν παιδιῶν τῆς γειτονιᾶς. Πολλὲς φορὲς ὅταν μιὰ μητέρα πήγαινε νὰ ψωνίση φώναζε τὸν Μπόμπη γιὰ νὰ φυλάξη τὰ παιδιὰ στὸ σπίτι. Ὁ Μπόμπης φύλαγε στὸ παράθυρο μὴν ἀνεβοῦν τὰ παιδιὰ ἐπάνω καὶ πέσουν ἔξω. Φύλαγε γύρω στὸ τζάκι ἢ στὴ θερμάστρα γιὰ νὰ μὴ καοῦν. Βλέπετε δῶ στὴ ράχι του ποὺ δὲν ἔχει τρίχες; Δὲν εἶναι ἀρρώστεια. Εἶναι ἕνα κάψιμο. Ὅπως σᾶς ἔλεγα ὁ Μπόμπης μιὰ φορὰ φύλαγε ἕνα κοριτσάκι ποὺ ἤθελε νὰ πλησιάση στὴ φωτιά. Στάθηκε μπροστὰ στὴ θερμάστρα γιὰ νὰ τὸ ἐμποδίση καὶ ἔτσι ἔκαψε ὅλη του τὴ ράχι.

* * *

.....Γιατί κλαῖς Μπόμπη; Κύτταξε, ἐγὼ δὲν κλαίω. Τὰ μάτια μου λάμπουν καὶ ἂν σκουπίζω ἔτσι τὸ μάγουλό μου μὲ τὸ χέρι μου, σὲ βεβαιώνω, Μπόμπη, τὸ κάνω ἀπὸ ἀφηρημάδα... Βλέπεις, Μπόμπη, τὰ πράγματα ἔτσι εἶναι. Εἶναι συνήθεια τὰ σκυλιὰ νὰ ἀλλάζουν ἀφεντικό. Τί περίεργη μανία: Ὅλοι οἱ διαβάτες λένε γιὰ σένα: «Τί ἄσκημος σκύλος!»

Αὐτὸ ὅμως δὲν ἔχει καμμιὰ σημασία, ἂν δὲν εἶσαι ὡραῖος ἀρκεῖ ποὺ εἶσαι καλός. Δὲν ξέρουν λοιπὸν ὅτι

Ἕνα καλὸ σκυλί κύριε, μόνο πενῆντα δρχ.

αὐτὸ εἶναι τὸ σπουδαιότερο; Ἡ καλωσύνη περιέχει ὅ,τι μπορεῖς νὰ φαντασθῆς. Δὲν ξέρουν ὅτι ἡ ὀμορφιὰ εἶναι ἕνα κομμάτι καὶ ἡ καλωσύνη μερίδιο ὁλόκληρο; Κάνουν λάθος οἱ ἄνθρωποι· δὲν εἶσαι ἄσχημος, ἀλλοιῶς θὰ σὲ φοβόντανε. Μήπως τὰ παιδιὰ στὸ σπίτι ἢ στὸ δρόμο σὲ φοβοῦνται; Ἀπεναντίας τρέχουν ὅλοι πίσω σου, σὲ κυλοῦνε κάτω, καβαλλᾶνε στὴν πλάτη σου καὶ σὲ τραβοῦνε ἀπὸ τὴν οὐρὰ χωρὶς λύπησι.

—Θυμᾶσαι, Μπόμπη, ὅταν ἤμουνα πιὸ μικρός, πηγαίναμε στὸ σχολεῖο μαζί· μὲ ὡδηγοῦσες ὡς τὴν πόρτα καὶ δὲν ξεχνοῦσες ποτὲ τὴν παραγγελία νὰ μὲ περιμένης τὸ ἀπόγευμα στὴν ἔξοδο. Ὅλοι μου οἱ συμμαθηταὶ σὲ γνώριζαν, καὶ ὅλοι σοῦ φώναζαν: «Μπόμπη! νὰ ὁ Μπόμπης!». Πολλὰ παιδιὰ φώναζαν γιὰ νὰ σὲ γελάσουν: «Μπόμπη ἔλα σὲ παίρνω μαζί μου». Μὰ ἐσὺ δὲν κουνοῦσες ἀπὸ τὴ θέσι σου.

Ἂν ὅμως κανένας μικρὸς σύντροφος ἔφευγε κλαίγοντας, μ' ἄφινες καὶ τὸν συντρόφευες, τριβόσουνε στὰ πόδια του γιὰ νὰ τοῦ δείξης πὼς δὲν τὸν εἴχανε ἐγκαταλείψει ὅλοι.

* * *

—Πενῆντα δραχμές, κύριε, εἶναι καλὸς σκύλος. Μάλιστα κύριε, εἶναι καλὸς φύλακας καὶ ἔξυπνος, τὰ καταλαβαίνει ὅλα.

Λοιπὸν τὸν ἀγοράζετε, δὲν εἶναι ἔτσι; Ἔχετε δίκηο, δὲν ὑπάρχει ἄλλος σὰν κι' αὐτὸν σ' ὅλη τὴν πόλι... Θὰ τὸν πάρετε ἀμέσως;... Θέλω νὰ σᾶς πῶ μιὰ τελευταία λέξι... Ὁ Μπόμπης δὲν ἔχει κανένα ἐλάττωμα. Ἂν συμβῆ νὰ κάνη καμμιὰ ἀταξία, δὲν πρέπει νὰ τὸν δείρετε, δὲν θὰ φταίη αὐτός...

Καὶ ἂν δὲν διορθωθῆ, ὅπως τὸ θέλετε σεῖς, τὸ λάθος πάλι δικό μου θὰ εἶναι, γιατὶ φοβοῦμαι πὼς μὲ τὰ πειράγματά μου θὰ τὸν ἔχω κακομάθει... Λοιπὸν ὅταν θἄρθῶ νὰ μάθω πῶς περνᾶ θὰ εἶναι καλύτερα νὰ μαλώσετε ἐμένα...

Μὲ συγχωρεῖτε ποὺ σκύβω... Δὲν εἶναι τίποτα, κύριε. Θέλω νὰ ἰδῶ μόνο ἂν ὁ σπάγγος εἶναι καλὰ δεμένος στὸ περιλαίμιό του...

—Γρήγορα, Μπόμπη, νὰ σὲ φιλήσω καὶ καλὴ ἀντάμωσι...

τὶς προσταγὲς καὶ ἐκφράζει τὶς γνῶμες τοῦ μεγάλου πατέρα του, τοῦ Ὀλύμπιου Δία.

Λέει λόγου χάρη κάπου:

Ποτὲς δὲ μίλησα γι' ἄντρα, γυναίκα ἢ πόλη
δίχως γι' αὐτὸ νὰ μὲ προστάξη ὁ Ὀλύμπιος Δίας.
Αὐτὸ εἶναι τὸ σωστὸ λοιπὸν καὶ μάθετέ το.
Καὶ τὴ βουλὴ πατέρα Δία νὰ δεχτῆτε.
τί δύναμη τρανότερη δὲν ἔχει οὔτε ὅρκος!

Ὕστερα ἐκθέτει μιὰ περίεργη θεωρία γιὰ νὰ ὑποστηρίξη πὼς ὁ Ὀρέστης σκοτώνοντας τὴ μάνα του δὲν ἔχει χύσει τάχα δικό του αἷμα. Μὰ ἀκοῦστέ τον καλλίτερα.

ΑΠΟΛΛΩΝ

Δὲν εἶναι ἡ μάνα, ὅπως θαρροῦμε, ποὺ γεννᾶ.
Θρέφει μονάχα καὶ κρατᾶ τὸ νέο σπόρο.
Μὰ τὸ παιδί 'ναι τοῦ πατέρα καὶ σὰν ξένη
τὴν ξένη φύτρα σώζει ἂν τὸ θελήση ὁ Θεός.

Θέλετε τώρα ν' ἀκούσετε καὶ τὴν ἀπόδειξη; Ὡς τόσο ἐδῶ ἀκριβῶς βρίσκει καὶ τὴν εὐκαιρία νὰ ρίξη στὴ μέση ἕνα ἔπαινο γιὰ τὴν αὐστηρὴ πρόεδρο τοῦ δικαστηρίου, τὴν Ἀθηνᾶ, τόσο λαμπερὸ σὰν πολύτιμο διαμάντι. Καὶ τελειώνει τὸ λόγο του μὲ μιὰ ὑπόσχεση, ποὺ κατὰ τὴ γνώμη του θὰ βαρύνη πολὺ τὴ ζυγαριὰ τῆς κρίσεως.

Καὶ θὰ σοῦ φέρω ἀπόδειξη σ' αὐτὰ ποὺ λέω.
Μπορεῖ πατέρα μόνο νἄχης δίχως μάνα·
καὶ νά την μάρτυρας τοῦ Δία ἡ θυγατέρα [1]
ποὺ τὸ σκοτάδι τῆς κοιλιᾶς δὲν τὸ γνωρίζει.
Καὶ πιὰ θεὰ τέτοιο βλαστάρι θὰ γεννοῦσε!

Ὅσο γιὰ τ' ἄλλα ἐγὼ θὰ κάμω καθὼς ξέρω.
τὴν πόλη σου καὶ τὸ λαό, Ἀθηνᾶ, θ' αὐξήσω.

Κατήγοροι, κατηγορούμενος καὶ μάρτυρες μίλησαν. Οἱ κριτὲς ἄκουσαν μὲ προσοχή. Δὲν ὑπολείπεται τώρα παρὰ νὰ σκεφθοῦν ἥσυχα κι' ἀνεπηρέαστα καὶ νὰ βγάλουν τὴν ἀπόφασή τους. Ἑτοιμάζονται μάλιστα γι' αὐτὸ τὸ σκοπό.

Μὰ νά, ἡ Ἀθηνᾶ σηκώνεται ἀπὸ τὸ θρόνο της καὶ μ' ἕνα κίνημα τοῦ χεριοῦ τοὺς σταματᾶ. Θέλει νὰ τοὺς μιλήση γιατὶ ἡ στιγμὴ εἶναι ἐπίσημη καὶ πρέπει νὰ τὸ καταλάβουν. Ὡς τότε γιὰ τὸ αἷμα τῶν σκοτωμένων ἔπαιρναν ἐκδίκηση οἱ συγγενεῖς. Ἦταν νὰ ποῦμε μιὰ ὑπόθεση οἰκογενειακὴ ποὺ δὲν ἐνδιέφερε τὴν πολιτεία. Γιὰ πρώτη φορὰ συσταίνεται δικαστήριο ἐπίσημο, ἀπὸ πολίτες ποὺ εἶναι ὁλότελα ξένοι γιὰ τοὺς διαδίκους καὶ τὴν ὑπόθεση τοῦ φόνου καταπιάνονται καὶ νὰ λύσουν τὴ διαφορά. Μεγάλο κίνημα πρὸς τὸν ἀνθρωπισμὸ καὶ τὴν κοινωνικὴ γαλήνη ποὺ εἶναι ἀνάγκη νὰ σταθεροποιηθῆ, νὰ γίνη μόνιμο καὶ νὰ κανονίζη γιὰ πάντα παρόμοια περιστατικά.

(Ἀκολουθεῖ) **Μ. Ἀναστασίου**

1 Ἐννοεῖ τὴν Ἀθηνᾶ ποὺ κατὰ τὴν μυθολογία πετάχτηκε μέσα ἀπὸ τὸ κεφάλι τοῦ Δία πάνοπλη. Πολὺ σωστὰ ἀφοῦ εἶναι θεὰ τῆς σοφίας συμβολίζει δηλ. τὴν σοφία.

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ Υπο Α. Β. Γ.

ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

31. (Συνέχεια)

Ὁ Ἀλέξανδρος σκέφτηκε κάμποση ὥρα. Ἔπρεπε νὰ κυριέψῃ τὴν Τύρο. Ὅσο θάμενε λεύτερη δὲ θὰ μποροῦσε νὰ κυριαρχήσῃ στὰ φοινικικὰ παράλια. Ἂν ἔπεφτε ἡ Τύρος θὰ ἐκμηδενίζουνταν ὁ Περσικὸς στόλος κι' ὁ ἀντίκτυπος θἆταν μεγάλος σὲ ὅλη τὴν Ἀνατολή. Ἡ Τύρος ἔπρεπε νὰ γίνῃ δική του.

— Ἡ Τύρος πρέπει νὰ γίνῃ δική μου! εἶπε δυνατά.

— Δὲν ἔχεις στόλο' ἡ πολιτεία μας εἶναι χτισμένη σὲ νησί. Πῶς θὰ μᾶς φτάσῃς;

— Θὰ μολώσω τὴ θάλασσα, ἀποκρίθηκε ὁ Ἀλέξανδρος. Θὰ ρίξω βράχους καὶ χώματα. Θὰ κάμω δρόμο, μιὰ γέφυρα, καὶ θὰ περάσω.

Οἱ γέροντοι χαμογέλασαν εἰρωνικά.

— Σὰ δύσκολο πολύ, εἶπαν.

— Τίποτα δὲν εἶναι δύσκολο σ' ἕναν ἄνθρωπο ποὺ θέλει! ἀποκρίθηκε ὁ Ἀλέξανδρος. Πηγαίνετε! Καλὴν ἀντάμωσι σὲ λίγες μέρες. Καὶ πάρετε πίσω τὰ δῶρα σας.

Οἱ γερόντοι ἥσυχοι χαιρέτησαν, πῆραν πίσω τὸ χρυσὸ στεφάνι, ἔγνεψαν στοὺς δούλους νὰ τοὺς ἀκολουθήσουν καὶ τράβηξαν πρὸς τὸ λιμάνι, ὅπου ἦταν ἀραγμένο τὸ καράβι ποὺ τοὺς ἔφερε.

«Θὰ μολώσῃ τὴ θάλασσα!» συλλογίστηκε μὲ θαυμασμὸ ὁ Στέφανος ποὺ ἄκουσε ὅλη αὐτὴ τὴ στιχομυθία. Θὰ μολώσῃ τὴ θάλασσα!

Καὶ σὲ λίγο πρόσθεσε:

«Ναί, ναί, τίποτα δὲν εἶναι δύσκολο σ' ἕναν ἄνθρωπο ποὺ θέλει!»

Κεφ. 45.

Τὰ μάτια τοῦ Ἀλεξάνδρου ἦταν γεμᾶτα ἀστραπὲς ὅταν τὸ πρωὶ ἐκεῖνο ξεκίνησαν γιὰ τὴ νέα ἐκστρατεία. Δὲ θὰ πάλευε πιὰ μονάχα μὲ τοὺς ἀνθρώπους' εἶχε ὁρκιστῆ νὰ δαμάσῃ ἕνα φοβερὸ στοιχεῖο, τὴ θάλασσα.

— Θὰ τὴ μολώσω, ἔλεγε. Θὰ κάμω ἕνα γιοφύρι καὶ θὰ περάσω.

Ὁ γέρο Παρμενίων παρακολουθοῦσε ἀνήσυχος τὴ νέα τολμηρὴ ἀπόφασι τοῦ Ἀλεξάνδρου.

«Αὐτοὶ οἱ νέοι, συλλογίζουνταν, νομίζουν πὼς δὲν ὑπάρχει τίποτα ἀδύνατο στὸν κόσμο!»

Ἔφτασαν στὴ μεγάλη φοινικικὴ πόλι, τὴν Βύβλο, ἔπειτα στὴ Σιδῶνα' κι' οἱ δυὸ ἄνοιξαν τὶς πόρτες τους στὸν εὐτυχισμένο νικητή, τὸν Ἀλέξανδρο. Μὰ αὐτὸς βιάζουνταν. Δὲν ἤθελε καθόλου νὰ σταματήσῃ καὶ νὰ δεχτῇ τὶς τιμὲς ποὺ τοῦ ἑτοίμαζαν.

— Βιάζουμαι, βιάζουμαι, ἔλεγε, νὰ τιμωρήσω τὴν Τύρο!

Ἐπιτέλους ἕνα πρωὶ ἔφτασε μπροστὰ ἀπὸ τὴν ξακουσμένη πολιτεία. Ἡ παλιὰ Τύρος ἦταν χτισμένη στὴ στεριά, ἡ νέα σ' ἕνα μικρὸ νησάκι, ποὺ ἀπεῖχε ὀχτακόσια περίπου μέτρα.

— Εἶναι ἀπόρθητη! ψιθύρισε ὁ Παρμενίων μόλις τὴν εἶδε.

Στράφηκε στὸν Ἀλέξανδρο.

— Βασιλιᾶ μου, εἶπε σιγὰ μὴν τὸν ἀκούσουν, χρόνια δουλεύω πιστὰ τὸν πατέρα σου καὶ σένα. Ποτὲ δὲ δείλιασα. Μὰ τώρα...

— Γέρο στρατηγέ μου, τὸν διέκοψε ὁ Ἀλέξανδρος, ἔχω πάρει τὴν ἀπόφασί μου. Κανένας δὲν μπορεῖ νὰ μὲ κάνῃ ν' ἀλλάξω. Εἶμαι ὁ Βασιλιᾶς σας, ὑπάκουσέ με.

Ὁ γέρο Παρμενίων σώπασε.

Ὁ Ἀλέξανδρος φώναξε τοὺς μηχανικούς του.

— Στρατολογήσετε, τοὺς εἶπε, ὅσες χιλιάδες ἐργάτες βρῆτε' ἂν δὲ θέλουν μὲ τὸ καλό, μὲ τὴ βία. Κόψετε τὰ δέντρα τοῦ Λιβάνου, κατεβάστε τοὺς κορμούς τους. Θὰ γκρεμίσω τὴν παλιὰ Τύρο καὶ θὰ σᾶς δώσω ὅση πέτρα χρειάζεστε γιὰ νὰ μολώσετε τὴ στενὴ τούτη θάλασσα ποὺ μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὴν Τύρο.

Ἄρχισε τὸ παράτολμο ἔργο. Κατέσκαψαν τὴν παλιὰ Τύρο, κουβάλησαν πέτρες στὴ θάλασσα, ἔκοψαν δέντρα, τὰ κάρφωσαν στὸ βυθό, σώριασαν χώματα. Ἄρχισαν νὰ χτίζουν δρόμο ἑξῆντα μέτρα πλάτος.

Ὁ ἴδιος ὁ Ἀλέξανδρος ἐπιστατοῦσε, κουβαλοῦσε πέτρες κι' ἔδινε ἀμοιβὲς σὲ ὅποιον δούλευε καλύτερα. Ὁ δρόμος ἄρχισε ν' ἀνεβαίνῃ ἀπὸ τὸ βυθὸ τῆς θάλασσας.

Οἱ Τύριοι στὴν ἀρχὴ περιγελοῦσαν' ὅταν ὅμως εἶδαν νὰ στρώνεται ὁ δρόμος ἀνάμεσα στὰ κύματα, ἀνησύχησαν. Ἔστειλαν λοιπὸν καράβια, ζύγωναν τοὺς ἐργάτες, τοὺς ἔρριχναν βέλη καὶ δὲν τοὺς ἄφηναν νὰ δουλέψουν.

— Γέρο στρατηγέ μου, τὸν διέκοψε ὁ Ἀλέξανδρος, ἔχω πάρει τὴν ἀπόφασί μου.

Ὁ Ἀλέξανδρος διέταξε τότε νὰ ὑψώσουν ξύλινους πύργους στὴν ἄκρα τοῦ ἑτοιμασμένου δρόμου κι' ἀποκεῖ οἱ στρατιῶτες του νὰ τοξεύουν τοὺς Τύριους' μὰ τὰ ἐχθρικὰ καράβια ἔριξαν τότε φωτιὰ ἀπὸ μακριὰ κι' ἔκαψαν τοὺς πύργους.

Ὁ Ἀλέξανδρος ἄρχισε ν' ἀνησυχῇ.

«Ἔπρεπε νἄχουμε στόλο μεγάλο, συλλογίζουνταν, γιὰ νὰ πολιορκήσω ἀπὸ τὴ θάλασσα τὴν Τύρο καὶ νὰ τὴν ἀναγκάσω νὰ παραδοθῇ ἀπὸ τὴν πεῖνα».

Μὰ ὁ στόλος του ἦταν μακριὰ στὴ Μακεδονία, γιὰ νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν πατρίδα ἀπὸ ἐχθρικὲς ἐπιδρομές' ἔπειτα ἦταν καὶ πολὺ μικρός.

Τί νὰ κάμῃ; Νὰ κατασκευάσῃ στόλο θὰ περνοῦσε πολὺς καιρὸς κι' ὁ Ἀλέξανδρος βιάζουνταν.

Μιὰ μέρα ποὺ ὁ Στέφανος δούλευε στὸ μόλο, ἄκουσε δυὸ Τύριους καπετάνιους, ποὺ εἶχαν πιάσει αἰχμαλώτους, νὰ κουβεντιάζουν σιγά. Ὁ Στέφανος εἶχε μάθει μερικὲς λέξεις τοῦ τόπου καὶ τέντωσε τὸ αὐτί του ν' ἀκούσῃ.

Ἄκουσε καθαρὰ νὰ λὲν καὶ νὰ ξαναλὲν τρεῖς λέξεις: «Πολλὰ» «Καράβια», «Σιδῶνα». Συλλογίστηκε πολλὴν ὥρα τί κουβέντιαζαν οἱ δυὸ αὐτοὶ καπετάνιοι. Τὸ βράδυ πῆρε τὴν ἀπόφασι καὶ ζύγωσε τὸν Ἀλέξανδρο.

— Βασιλιᾶ μου, τοῦ εἶπε, ἄκουσα σήμερα τοὺς δυὸ Τύριους καπετάνιους νὰ κρυφομιλοῦν. Δὲν ξέρω καλὰ τὴ γλῶσσα τους, μὰ κατάλαβα πολὺ καθαρὰ τρεῖς λέξεις ποὺ ἔλεγαν καὶ ξανάλεγαν.

— Τί λέξεις; ρώτησε ὁ Ἀλέξανδρος μὲ περιέργεια.

— «Πολλά», «καράβια» καὶ «Σιδῶνα».

Ὁ Ἀλέξανδρος σκέφτηκε λίγο.

— Ἴσως αὐτὸ ποὺ λές, Στέφανε, νἄχῃ μεγάλη σημασία... Ἴσως νὰ περιμένουν κανένα μεγάλο στόλο στὴ Σιδῶνα. Θὰ δώσω διαταγές!

Κάλεσε τὸν ἄτρόμητο Νικάνορα καὶ τὸν φρόνιμο Πτολεμαῖο.

— Πηγαίνετε ἀμέσως, τοὺς εἶπε, στὴ Σιδῶνα. Ἔχουμε ἀνάγκη μεγάλη ἀπὸ στόλο. Ὅσα πλοῖα βρῆτε στὸ λιμάνι φέρτε τα!

Στράφηκε καὶ στὸ Στέφανο.

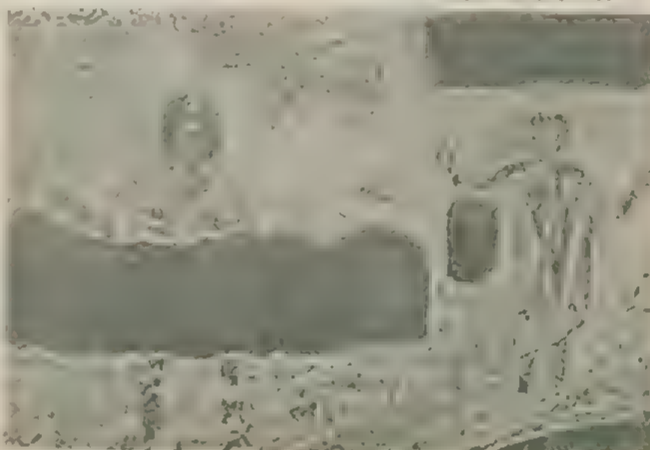
— Πήγαινε καὶ σύ, Στέφανε, μαζί τους, εἶπε. Χαρὰ σὲ σένα, ἂν πετύχῃς!

Καβαλλίκεψαν οἱ τρεῖς ἀποσταλμένοι κι' ἔφυγαν ἀμέσως γιὰ νὰ μὴ χάνουν καιρό. Ἤξεραν πὼς ὅλη ἡ ἐκστρατεία κιντύνευε μὲ τὴν ἀντίστα-

ΤΟ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟ ΕΠΟΣ
ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

V ΕΛΛΗΝΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΟΛΗ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Ἡ Ἀλεξάνδρεια κατέχει ἐξέχουσα θέσι εἰς τὴν ἱστορία τοῦ πολιτισμοῦ. Δὲν ὑπῆρξε ἁπλῆ πρωτεύουσα τῆς πολιτισμένης ἀνθρωπότητος —τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ κατόπιν τοῦ ἑλληνορρωμαικοῦ κόσμου,— δὲν ὑπῆρξε μόνο πρωτεύουσα τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ κατὰ τὴ λεγομένη ἑλληνιστικὴ καὶ κατόπι τὴν ἑλληνορρωμαικὴ περίοδο, μὰ καὶ ἡ μεγάλη πρωτεργάτρια γιὰ τὴν ἐπικράτησι νέων ἰδεωδῶν καὶ νέου κόσμου καὶ μεγάλη πρωτεύουσα τοῦ Χριστιανισμοῦ μὲ τὴν διαμόρφωσι καὶ ἐπικράτησι τοῦ ὁποίου κλείνει ἔνδοξα τὴν κοσμοιστορικὴ της ἀποστολή. Ἔτσι μέσα στὸν ἱστορικὸ βίο ξεπερνᾶ τὰ ὅρια μιᾶς μεγάλης πόλεως, καὶ παίρνει μιὰ σημασία παγκόσμια μέσα στὴν καθόλου ἱστορία, ποὺ ἔχουν μόνο αἱ μεγάλες πνευματικὲς μητροπόλεις τοῦ κόσμου, αἱ Ἀθῆναι καὶ ἀργότερα ἡ Κωνσταντινούπολις. Κληρονόμος τῶν πνευματικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν θησαυρῶν ὄχι μόνον τοῦ Ἑλληνικοῦ κόσμου ἀλλὰ καὶ τῆς μυστηριώδους Αἰγύπτου τῶν Φαραὼ καὶ τοῦ παναρχαίου Φαραωνικοῦ πολιτισμοῦ, κράτησε ψηλὰ τὴ βαρύτατη διπλῆ κληρονομία καὶ τὴν παρέδωσε μάλιστα τελειότερη καὶ λεπτότερη εἰς τὴν ἐπερχομένη ἀνθρωπότητα. Κοινὴ πνευματικὴ πρωτεύουσα τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου κόσμου ποὺ τοὺς συνενώνει μαζὶ ἀλλὰ καὶ διαχωρίζει τὰ ὅριά τους, ἐδημιούργησε μιὰ ἴδια μορφὴ πολιτισμοῦ ποὺ ἀξίζει νὰ φέρη τιμητικὰ τὸ ὄνομα «Ἀλεξανδρινισμός». Πραγματικὰ δικαιοῦται νὰ ὀνομάζεται Ἀλεξανδρινὴ ὅλη ἡ μεταλεξανδρινὴ τέχνη μέχρι τὴν ἐποχὴ ποὺ ἐμφανίζεται ἡ Βυζαντινὴ καὶ Ἀλεξανδρινὴ λογοτεχνία, ἡ θαυμασία ἐκείνη ἄνθησι τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ποὺ σημειοῦται ἀπὸ τὸ θάνατο τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου μέχρι τὴ ρωμαικὴ κατάκτησι (323 π. Χ. – 30 π. Χ.) καὶ πέρα ἀκόμα ἀπὸ αὐτὴ ὡς τὴν στιγμὴ ποὺ τὴ διαδέχεται πλέον ἡ Κωνσταντινούπολις. Ἡ ρωμαιοκρατία,— ποὺ εὔστοχα χαρακτηρίζεται ὡς ἑλληνορρωμαικὴ περίοδος, τῶν τριῶν πρώτων μετὰ Χριστὸν αἰώνων (30 π. Χ. – 325 μ. Χ.), δὲν εἶναι παρὰ ἁπλῆ συνέχεια τῆς μεγάλης αὐτῆς ἑλληνιστικῆς περιόδου. Ὑπῆρξεν ἀκόμα ἡ Ἀλεξάνδρεια ἕνα τόσο μεγάλο καὶ σπουδαῖο κέντρο φιλοσοφικῆς ἐρεύνης, ὥστε τὸ Ἀλεξανδρινὸ φιλοσοφικὸ πνεῦμα νὰ ἐπεκταθῆ σ' ὅλο τὸ μεταλεξανδρινὸ κόσμο, καὶ νὰ λέμε Ἀλεξανδρινὴ φιλοσοφία καὶ Ἀλεξανδρινὴ σχολὴ τὴν κυριαρχοῦσα φιλοσοφικὴ ἔρευνα πολλῶν αἰώνων. Μὲ τὰ μεγάλα πνευματικὰ καὶ θρησκευτικὰ της συγκροτήματα ποὺ οἱ Πτολεμαῖοι θέλοντας νὰ περιβάλουν τὴ βασιλεία τους καὶ τὴν πρωτεύουσά τους μὲ ἰσχυρὴ λάμψι πολιτισμοῦ ἐμπνευσμένου ἀπὸ τὸ μεγαλεῖο τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλλὰ καὶ τὰ νέα κοσμοπολιτικὰ ἰδεώδη, ὥστε νὰ ἀναδείξουνε τὴν Ἀλεξάνδρεια ἐφάμιλλη μὲ τὰς Ἀθήνας, ἵδρυσαν κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς πλατωνικῆς Ἀκαδημίας καὶ τοῦ Ἀριστοτελικοῦ περιπάτου — ἐδημιούργησαν τέτοια μεγάλη ἐπιστημονικὴ κίνησι, τέτοια σχολὴ ἐρεύνης φιλοσοφικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς, [illegible] καταπληκτικὴ λογοτεχνικὴ καὶ φιλολογικὴ δραστηριότητα, τόσο ἐξαίσια καλλιτεχνικὴ [illegible], ὥστε οἱ αἰῶνες τοῦτοι κατὰ τοὺς ὁποίους ἀκμά[illegible] [illegible] ζονται ἀπὸ τοὺς μεγαλείτερους καὶ γονιμώτερους τῆς ἀνθρωπί[illegible]. Τὰ αἰωνόβια αὐτὰ πνευματικὰ της κέντρα ποὺ τὰ σεβάστηκε ὁ χρόνος καὶ οἱ κατακτηταί, στάθηκαν τὰ μεγάλα πρότυπα τῶν σημερινῶν πανεπιστημίων καὶ ἀκαδημιῶν ποὺ ἀποτελοῦν τὸ καύχημα κάθε πολιτισμένης κοινωνίας. Τὸ Μουσεῖο της ποὺ ὁ Φιλόστρατος ἀποκαλεῖ «τράπεζαν Αἰγυπτίαν ξυγκαλοῦσαν τοὺς ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἐλλογίμους» ἦταν πραγματικὰ μιὰ ἀπέραντη οἰκοδομὴ ἐκτεταμένη σὲ τρεῖς στοές,— ὅπου φιλόσοφοι, ρήτορες καὶ ἄλλοι ἐπιστήμονες διέτριβαν συζητῶντας καὶ σπουδάζοντας κατὰ κλάδους ἕκαστος τὴν εἰδικότητά του,— ἐφωδιασμένο μὲ ἐξαρτήματα ἐπιστημονικά, πλουσιώτατη βιβλιοθήκη, ἀστεροσκοπεῖο μ' ὅλα τὰ ἀναγκαῖα ὄργανα, κήπους βοτανικοὺς καὶ ζωολογικοὺς γιὰ τὴ [illegible] τῆς φυσικῆς ἱστορίας καὶ τὸν ἐγκλιματισμὸ διαφόρων ζώων καὶ φυτῶν, συλλογάς, ὀργανοθήκας, περίπατο, ἐπάσει ὑπαίθρια καὶ κατα[illegible] τοικοῦσαν καὶ συνέτρωγαν οἱ σοφοί, ἴσως δὲ καὶ ξενῶνα γιὰ [illegible]. Ἡ μεγάλη βιβλιοθήκη της τοῦ Βρουχείου περιελάμβανε 500 000 τόμους, σύνολο κολοσσιαῖο καὶ δυσσπόχτητο, ἂν λάβουμε ὑπ' ὄψιν τὶς συνθῆκες τῆς ἐποχῆς αὐτῆς ὅπου δὲν ὑπῆρχε τυπογραφία, ἀλλὰ καὶ τόσο πολυδάπανο ὥστε μονάχα ὡς ἐγγύησι γιὰ τὴν ἀντιγραφὴ τῶν πρωτοτύπων τῶν τριῶν τραγικῶν, ποὺ κατακρατήθησαν κατόπιν μὲ ἀπάτη, καταβλήθηκαν ἀπὸ τοὺς Πτολεμαίους 15 τάλαντα· ἡ δὲ μικρὴ βιβλιοθήκη τοῦ Σεραπείου εἶχε 42 000 χειρόγραφα. Προϊστάμενοι τῶν βιβλιοθηκῶν αὐτῶν διετέλεσαν πολυμαθεῖς λόγιοι, ποὺ μείναν ὀνομαστοὶ γιὰ τὶς ἐκτεταμένες μελέτες τους γύρω ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς καὶ ἰδίως τὸν Ὅμηρο. Ἔχοντας στὴ διάθεσί τους ὁλόκληρα ἐπιτελεῖα ἀπὸ βοηθούς, ἀσχολοῦνταν μὲ τὴν ἀντιγραφὴν καὶ κατάταξι τοῦ ἀπέραντου αὐτοῦ θησαυροῦ ἀλλὰ καὶ τὴ διόρθωσι τῶν ἐφθαρμένων σὲ πολλὰ σημεῖα κειμένων τῶν ἀρχαίων συγγραφέων ποὺ τοὺς ἐξέδιδαν συνοδευμένους μὲ κάθε εἴδους ἑρμηνευτικὰ καὶ κριτικὰ ὑπομνήματα, ἢ καταγίνονταν μὲ μεταφράσεις στὴν ἑλληνικὴ τῶν ἀλλογλώσσων συγγραμμάτων — ἰδίως τῶν ἱερῶν βιβλίων — ποὺ οἱ Πτολεμαῖοι τὶς ἀνέθεταν σὲ λογίους τῆς Ἀλεξανδρείας γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουν τὴ φιλομάθεια τῶν Ἑλλήνων ἀνα[illegible] θρήσκους λαούς, εἶχαν τὴν περιέργεια νὰ μάθουν κάθε τι ποὺ [illegible] τὴ θρησκεία καὶ τὴν ἱστορία τους, ἰδίως δὲ τῶν Αἰγυπτίων, τῶν Ἰουδαίων καὶ τῶν Βαβυλωνίων. Ἀπὸ αὐτὸ τὸ λόγο προῆλθε καὶ ἡ ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Β' ἐπιχειρηθεῖσα μετάφρασις ἀπὸ τὸ Ἑβραϊκὸ τῶν βιβλίων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀπὸ τοὺς 72 ἑλληνίζοντας λογίους Ἰουδαίους, βαρύτιμο προϊὸν τῆς ἑλληνοϊουδαϊκῆς παιδεύσεως ποὺ ἀργότερα μὲ τὸ νεοπλατωνικὸ Ἰουδαῖο φιλόσοφο Φίλωνα ἔμελλε νὰ ἀσκήσῃ τόση ἐπιρροὴ ἐπάνω εἰς τὴν πνευματικὴ ἐξέλιξι τῶν Ἑλλήνων. Αὐτὴ ἡ συστηματ[illegible] [illegible] κὴ σχ[illegible] τῆς Ἀλεξανδρείας ὅπου βιάζονται νὰ προσέλθουν ὅλοι οἱ ἐρ[illegible] [illegible] νὰ ἀναλάβη κατὰ τὴν αὐγὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ τὴν ἡγεμονία τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος καὶ διὰ [illegible]

Ἀπὸ τ[illegible] τοῦ [illegible] Κ[illegible]

ΣΤΡΑΤΗΣ ΔΟΥΚΑΣ

σι τῆς Τύρου· κι' ἂν δὲν εἶχαν στόλο πῶς νὰ τὴν κυριέψουν;

Ὅταν ἔφθασαν στὴ Σιδῶνα κι' ἔτρεξαν στὸ λιμάνι ἡ ἀπογοήτευσι ζωγραφήθηκε στὸ πρόσωπό τους· περίμεναν μεγάλο στόλο καὶ βρῆκαν μονάχα εἰκοσιτέσσερα καράβια, ποὺ εἶχαν ἔρθει τὴν προηγούμενη μέρα ἀπὸ διάφορα λιμάνια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

—Ἄδικα μᾶς ἔφερες ἐδῶ! εἶπε ὁ Νικάνωρ στὸ Στέφανο μὲ πικρία.

—Πρέπει νὰ μάθης καλύτερα τὴν ντόπια γλῶσσα, προσέθεσε κι' ὁ Πτολεμαῖος εἰρωνικά.

Ὁ Στέφανος δὲ μιλοῦσε. Κοίταζε πέρα στὸν ὁρίζοντα μὲ ἀγωνία.

«Ποιὸς ξέρει; συλλογιζόταν. Δὲν πρέπει ν' ἀπελπίζουμαι. Ἄκουσα καλὰ τὰ λόγια τῶν καπετάνιων, εἶδα καλὰ τὶς χειρονομίες τους, ἀδύνατο νὰ γελάστηκα».

—Πᾶμε! εἶπε ὁ Νικάνωρ. Φύγε!

—Ἂς πάρουμε τοὐλάχιστον τὰ εἰκοσιτέσσερα αὐτὰ καράβια, εἶπε ὁ Πτολεμαῖος. Κι' αὐτὰ κάτι εἶναι.

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη ὁ Στέφανος ἔσυρε φωνή.

—Κάτι βλέπω στὸν ὁρίζοντα, εἶπε.

Ἡ θάλασσα ἦταν σκούρα γαλάζια, ὁ οὐρανὸς ἀνέφελος. Στὸ βάθος ἐκεῖ [illegible] κι' ἀριστερὰ στὴν εἴσοδο τοῦ λιμανιοῦ.

—Καράβια! Καράβια! ἀκούστηκαν φωνὲς ἀπὸ τοὺς πύργους.

—Καράβια! φώναξε κι' ὁ Στέφανος κοιτάζοντας εὐχαριστημένος τοὺς δυὸ συντρόφους του.

Τὰ μαῦρα σημάδια ὁλοένα καὶ μεγάλωναν. Διακρίνονταν τώρα καλὰ τὰ πανιά τους, ἄσπρα καὶ κόκκινα, φαίνονταν θαμπὰ οἱ γερτὲς πλῶρες.

—Εἶναι ἀπὸ τὴν Κύπρο, εἶπε κάποιος.

—Ὄχι, ὄχι! ἀποκρίθηκαν ἄλλοι. Εἶναι δικά μας, φοινικικά.

Οἱ τρεῖς ἀπεσταλμένοι τοῦ Ἀλεξάνδρου εἶχαν τώρα ἀνεβῆ στὸν πύργο καὶ κοίταζαν μὲ ἀπληστία.

«Πότε νὰ φτάσουν, πότε νὰ φτάσουν, συλλογίζονταν, νὰ τὰ πάρουμε νὰ πᾶμε στὴν Τύρο! Οἱ θεοὶ μᾶς τὰ στέλνουν».

Κατὰ τὸ βράδι ἔμπαιναν πιὰ τὰ καράβια στὸ λιμάνι. Ἦταν πολεμικὰ καράβια ἀπὸ τὶς βόρειες παράλιες πολιτεῖες. Οἱ τρεῖς σύντροφοι μέτρησαν:

—Ὀγδόντα! φώναξε ὁ Στέφανος.

Κατέβηκαν ἀπὸ τὸν πύργο, βρῆκαν [illegible]. Τὰ καράβια αὐτὰ εἶχαν στρατολογηθῆ ἀπὸ τοὺς Πέρσες κι' εἶχαν διαταγὴ νὰ πᾶν νὰ ἑνωθοῦν μὲ τὸν ἐπίλοιπο στόλο. Στὸ δρόμο ὅμως ἔμαθαν ἀπὸ ἕνα καράβι πῶς ὁ Ἀλέξανδρος εἶχε κατακτήσει τὴν πατρίδα τους.

(Ἀκολουθεῖ)

ΟΙ ΚΑΠΕΤΑΝΑΙΟΙ-ΠΟΙΗΤΑΙ ΤΟΥ 21

Ἦσαν λοιπὸν οἱ θρυλικοὶ ἀγωνισταὶ τοῦ εἰκοσιένα καὶ ποιηταί; Ἦσαν.

Οἱ λεοντόκαρδοι αὐτοὶ πατριῶτες ποὺ ἔνοιωθαν ὁλόκληρο τὸ εἶναι τους νὰ δονῆται ἀπὸ ἱερὴ συγκίνησι καὶ τὸ αἷμά τους νὰ κοχλάζῃ ἀπὸ πολεμικὸ μένος, εἶχαν καὶ μιὰ ψυχὴ ἐξίσου γενναία μὲ τὸ σῶμά των. Μιὰ ψυχή, τῆς ὁποίας οἱ λεπτὲς χορδὲς ἐδονοῦντο μὲ ἔξαλλο ἐνθουσιασμὸ κάθε φορὰ ποὺ ἡ πατρίδα κινδύνευε. Καὶ ἐτόνιζαν αὐτοσχέδιους στίχους μὲ τοὺς ὁποίους ἐνθουσίαζαν καὶ ἐξήγειραν τοὺς καταδυναστευομένους ὁμοεθνεῖς των.

Δὲν εἶναι διόλου περίεργο λοιπὸν τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ [illegible] Κολοκοτρώνης, ὁ [illegible] Μακρυγιάννης, ὁ Θ[illegible] Γριβας, ὁ [illegible] Σταθης Μακρ[illegible], ὁ Ρήγας [illegible] κι' ἕνα [illegible] τῆς [illegible] σμοῦ καὶ νὰ τοὺς παρασύρουν ἀκατάσχετους στὴν φωτιὰ τῆς μάχης.

ΕΝΑΣ ΕΦΙΠΠΙΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ...

Ἕνας τέτοιος ἐνθουσιώδης ἀγωνιστὴς καὶ ποιητὴς ἦταν ὁ Δημητσανίτης τσοπανάκος, ἕνα ἀπὸ τὰ γενναιότερα παλληκάρια τοῦ Νικηταρᾶ. Ἀκολουθοῦσε τὸν ἀρχηγό του σ' ὅλες τὶς μάχες καὶ ἐνθουσίαζε μὲ τὰ στιχουργήματά του τοὺς ἀγωνιζομένους.

Εἶχε πολὺ ὡραία φωνὴ καὶ μεγάλη στιχουργικὴ εὐχέρεια ὁ τσοπανάκος. γιὰ νὰ τὸν ἀκοῦν δὲ τὰ παλληκάρια ὅλα, ὁ Νικηταρᾶς τοῦ εἶχε χαρίσει ἕνα ὄμορφο ἄλογο, μὲ τὸ ὁποῖο περιφέρονταν στὸ στρατόπεδο τραγουδῶντας.

Λέγεται μάλιστα ὅτι κάποτε ποὺ ὁ τσοπανάκος δὲν εἶχε κριθάρι νὰ ταΐσῃ τὸ ἄλογό του, δὲν ἐδίστασε νὰ στείλῃ στὸν ἀρχηγό του τὴν παρακάτω ἔμμετρη εἰδοποίησι:

Τὸ δῶρό σου Νικηταρᾶ
εἶν' ἄλογο χωρὶς οὐρά.
ἢ μοῦ στέλνεις καὶ κριθάρι
ἢ σοῦ στέλνω τὸ τομάρι.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΠΟΥ... ΚΑΤΑΤΡΟΠΩΝΕΙ ΤΟΥΣ 25ΠΛΑΣΙΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ!

Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Κολοκοτρώνης, τὸν ὁποῖο ἡ ἱστορία μας θέλει μόνον ἀκαταβλητο πολεμιστὴν καὶ θρυλικὸν ἥρωα, καὶ αὐτὸς ὁ Γέρος τοῦ Μωριᾶ, ὑπῆρξε ποιητὴς σ' ὡρισμένες στιγμὲς τῆς ζωῆς του.

Ἀπὸ μία διήγησι τοῦ ἰδίου πληροφορούμεθα ὅτι ὅταν ἦταν ἀκόμη κλέφτης στὰ βουνά, βρέθηκε κάποτε στὴν ἀνα[illegible] θουσιάσῃ τὰ παλληκάρια του μ' [illegible] ποὺ συνέθεσε ἐπ[illegible]

Ἦταν μιὰ Κυριακὴ τοῦ Πάσχα. Ὁ Κολοκοτρώνης βρισκόταν ἐπάνω σ' ἕνα λημέρι τῆς [illegible]ννήσου μαζὶ μὲ ὀ[illegible]ληκάρια του. Γιὰ μιὰ στιγμὴ ἔφθασε λαχανιασμένος ἕνας ἀγγελιαφόρος ποὺ τοὔφερε τὴν εἴδησι ὅτι μιὰ ἰσχυρὰ ἐχθρικὴ φάλαγξ ἀπὸ 2.000 στρατιῶτες, ποὺ μετέφερε ἑκατὸν πενῆντα Χριστιανοὺς δεμένους χειροπόδαρα, ἐπρόκειτο σὲ λίγο νὰ περάσῃ ἀπὸ ἐκεῖ...

Ὁ Κολοκοτρώνης [illegible] ἀπ' τη [illegible] Ἡ [illegible] ἦτα[illegible]. Ἀλλὰ πῶς νὰ [illegible] τὰ ὀγδόντα παλληκάρια του καὶ νὰ τὰ πείσῃ νὰ ἐπι[illegible]... εἰκοσιπενταπλασίου ἐχθροῦ;

Διέταξε τότε νὰ στρώσουν τὸ τραπέζι καὶ νὰ φᾶνε. Ὁ ἐχθρὸς θ' ἀργοῦσε ἀκόμη νὰ περάσῃ. Καὶ ἐπάνω στὸ φαγοπότι [illegible]τα τοὺς ὡρμήνεψε μιλητά, ἔπειτα τὸ ἔκαμε καὶ τραγοῦδι καὶ τοὺς τὸ τραγούδησε», ὅπως μᾶς ἀφηγεῖται ὁ ἴδιος.

Νὰ τὸ αὐτοσχέδιο τραγοῦδι του:

Καλὰ τρῶμε καὶ πίνουμε καὶ
[illegible]
δὲν κάνουμε κι' ἕνα καλό, καλὸ
[γιὰ τὴν ψυχή μας;
— ὁ κόσμος φτειάνουν ἐκκλησιές,
[φτειάνουν [illegible]
νὰ πᾶμε νὰ φυλάξουμε στὶς Τρι-
[illegible]
ποὺ θὰ περάσῃ ὁ [illegible]
[illegible]
νὰ κόψουμε [illegible] νὰ
[βγοῦν οἱ σκλαβωμένοι;

Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ἐκπληκτικό. Τα [illegible] τὴν ὁποία σκοτώθηκαν ὀγδόντα ἑπτὰ Τοῦρκοι. Ἀπ' τοὺς συντρόφους τοῦ Κολοκοτρώνη σκοτώθηκ[illegible] ἕνα [illegible]. Ἡ ἐχθρικὴ φάλαγξ [illegible] καὶ οἱ [illegible] χριστιανοὶ ἐλευθερώθησαν.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἡρωικῆς αὐτῆς μάχης ἔλεγε ὁ Κολοκοτρώνης στὰ παλληκάρια του:

«Μᾶς βοήθησε ἡ Παναγία ἡ Θεοτόκος καὶ ἡ [illegible] μας ὅπου ἐπήγαμε νὰ ἐλευθερώσουμε τοὺς ἀδελφούς μας».

Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΟΥΔΑ ΕΝΑ ΛΥΠΗΤΕΡΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Τραγουδιστὴς καλλίφωνος καὶ αὐτοσχέδιος ποιητὴς ἦταν καὶ ὁ ἡρωικὸς καπετάνιος καὶ κατόπιν στρατηγὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως Ἰωάννης Μακρυγιάννης.

Ὁ ἴδιος ὁ Μακρυγιάννης μᾶς [illegible] ρία στὰ «Ἀπομνημονεύματα» του, ὅπου μάλιστα ἀναφέρει καὶ τὸ ἀκόλουθο χαρακτηριστικὸ περιστατικό:

Τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1826, ὅταν μαζὶ μὲ τὸν Γκούρα ἐπολιορκοῦντο ἀπὸ τοὺς Τούρκους στὴν Ἀκρόπολι, ὁ Μακρυγιάννης [illegible] στὸν Σερπετζὲν ([illegible] Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ), τὴν θέσιν ποὺ ὑπερήσπιζε, τὸν Γκούρα — μὲ τὸν ὁποῖον ὡς [illegible] Μακρυγιάννης εἶπε στοὺς συντρόφους του ἕνα τραγοῦδι ποὺ αὐτοσχεδίασε ἐκείνη τὴν στιγμή. Ὁ ἴδιος ὁ Μακρυγιάννης μᾶς διηγεῖται αὐτὴ τὴν σκηνὴ παραστατικώτατα στὰ «Ἀπομνημονεύματά» του:

«Τότε ἔκατσε ὁ Γκούρας καὶ οἱ ἄλλοι καὶ φάγαμεν ψωμί. Τραγουδήσαμεν καὶ γλεντήσαμεν. Μὲ περικάλεσαν ὁ Γκούρας καὶ ὁ Παπακώστας νὰ τραγουδήσω. Ὅτ' εἴχαμεν τόσον καιρὸν ὁποῦ δὲν εἴχαμεν τραγουδήσει, τόσον καιρὸν ὅπου μᾶς ἔβαλαν οἱ διοτελεῖς καὶ γγιχτήκαμεν — ἐδῶ ἐννοεῖ τὴν παρεξήγησιν ποὺ ὑφίστατο μεταξύ των — διὰ νὰ κάμουν αὐτοὶ τοὺς κακοὺς τους σκοπούς. Τραγουδοῦσα καλά. Τότε λέγω ἕνα τραγοῦδι:

Ὁ ἥλιος ἐβασίλεψε — Ἑλληνά
[μ', βασίλεψε — καὶ
[τὸ φεγγάρι ἐχ[illegible]
κι' ὁ καθαρὸς Αὐγερινὸς ποὺ π[illegible]
[ει κοντὰ στὴν Πούλια,
τὰ τέσσερα κουβέντιαζαν καὶ
[κρυφοκουβεντιάζουν.
Γυρίζει ὁ ἥλιος καὶ τοὺς λέει,
[γυρίζει καὶ τοὺς κρένει:
—Ἐψὲς ὅπου βασίλεψα πίσου
[ἀπὸ μιὰ ραχούλα
ἄκουσα [illegible] κι'
[illegible]
γι' αὐτὰ τὰ [illegible]
[κάμπο ξαπλωμένα
καὶ μέσ' στὸ αἷμα τὸ πολὺ εἶν'
[ὅλα βουτημένα.
Γιὰ τὴν πατρίδα πήγανε στὸν
[Ἅδη τὰ καϋμένα.

—Ὁ μαῦρος ὁ Γκούρας — συνεχίζει ὁ Μακρυγιάννης — ἀναστέναξε καὶ μοῦ λέει:

— Ἀδελφὲ Μακρυγιάννη, σὲ καλὸ νὰ τὸ κάμῃ ὁ Θεός. Ἄλλη φορὰ δὲν τραγούδησες τόσο παραπονεμένα. Αὐτὸ τὸ τραγοῦδι σὲ καλὸ νὰ μᾶς βγῇ.

— Εἶχα κέφι, τοῦ εἶπα, γιατὶ δὲν τραγουδήσαμεν τόσον καιρόν».

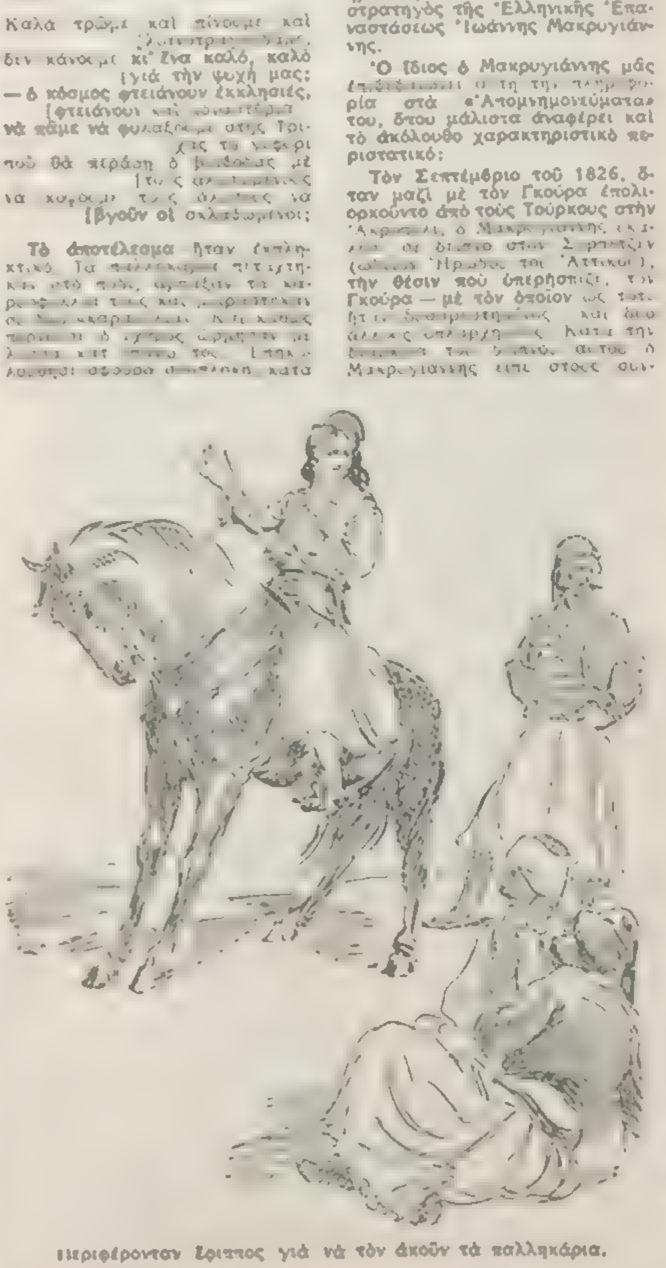
Ἡ περίεργος προαίσθησις τοῦ Γκούρα [illegible] τὸν Μακρυγιάννη, ἔπεσε νεκρὸς ἀπὸ ἐχθρικὸ βόλι!...

ΚΑΙ Ο ΘΟΔΩΡΑΚΗΣ ΓΡΙΒΑΣ ΣΤΙΧΟΥΡΓΟΣ...

[illegible] Θοδωράκης Γρίβας ἦταν ποιητὴς δημοτικῶν τραγουδιῶν. Ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα ποιήματά του μᾶς διέσωσε ὁ ξένος συλλέκτης Passow, ὁ ὁποῖος τὸ ἀντέγραψε ἀπὸ χειρόγραφά του. Ἀναφέρεται σὲ κάποιο λυπηρὸ ἐπεισόδιο ἐμφυλίου σπαραγμοῦ, [illegible] τὸν Μάιο τοῦ 1825, ὅποτε ὁ ἴδιος ὁ Γρίβας συνεπλάκη μὲ πολλοὺς Ἕλληνας πολεμιστάς, ὅπως τὸν Καραϊσκάκη καὶ τὸν Μπότσαρη:

Τί εἶν' τὸ κακὸ ποὺ γίνεται κι' ἡ
[ταραχὴ μεγάλη
στὴ μέση τὸ Ξηρόμερο, στὴν Κα-
[τοχὴ τὴ χώρα.
Τὸν Θοδωράκη κλείσανε τὰ πέντε
[βιλαέτια.
Ἦρθ' ὁ Μαυρ[illegible]
[illegible]
ἦρθ[illegible]
[illegible]
ἦρθ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ΜΙΧ. ΧΑΝΟΥΣΗΣ

Περιφέρονταν ἔφιππος γιὰ νὰ τὸν ἀκοῦν τὰ παλληκάρια.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΙ Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

21ΗΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Εὐαγγέλιον (Λουκᾶ ε΄ 1-11)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ [illegible] τοῦ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ [illegible] **ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα. Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν** [illegible] **γεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους. Ὡς** [illegible] **καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων** [illegible] **μεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον. Καὶ τοῦτο ποιήσαντες** [illegible] **Ἰησοῦ λέγων· Ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε.** [illegible] **τῶν ἰχθύων ᾗ συνέλαβον, ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς** [illegible] **ὁ Ἰησοῦς· μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν. Καὶ κα-**[illegible]

Ἀπόστολος (Πρὸς Τιμόθεον Β΄, γ΄ 10-15)

Σὺ δὲ [illegible] τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, [illegible] τῇ ὑπο-μονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, [illegible] Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· οἵους διωγμοὺς ὑπή-νεγκα, καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ [illegible]

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

[illegible] των του αὐτῶν φαίνεται ὅτι μεγά-[illegible] ἦταν οἱ Ἰουδαῖοι [illegible] ἐκεῖ κατοικοῦντες [illegible] Παῦλος [illegible]

[illegible] παιδί μου Τιμόθεε μὲ ἔχεις κα-[illegible] τὸν παρηκολούθησες. Ξεύρεις τη [illegible]

[illegible] καὶ γιὰ μᾶς ὅλους μεγάλη ἐν-σχυσις ὅταν βρεθοῦμε μπροστὰ σὲ [illegible]

[illegible] Εὐαγγέλιον, εἶναι [illegible]

[illegible] πτώμεθα ὅτι κανένα κακό, ἔστω καὶ τὸ πιὸ μεγάλο, δὲν μπορεῖ νὰ συγκριθῇ μὲ τὰ ἀγαθὰ ἐκεῖνα [illegible] στὴν αἰώνιο [illegible] στὴν πί-στι μας.

[illegible] σεις καὶ διωγμοὺς κι' ἂν ὑπο-[illegible] ἂν μὲ τὴν πίστι καὶ τὰ χριστια-[illegible]

[illegible] θέλημα τοῦ Θεοῦ, [illegible] πραγματικὴ σοφία καὶ κεῖνον τοῦ [illegible]

[illegible] τοῦ Παύλου πρὸς τὸν Τιμόθεον [illegible] μας.

Η ΠΙΣΤΙΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

Ὅταν τὰ ὄργανα τοῦ [illegible] γου Ἡρώδη συνέλαβαν τὸν Ἰ-ωάννη τὸν βαπτιστὴ καὶ τὸν ἔρ-ριξαν στὶς φυλακὲς [illegible] τότε ὁ Ἰησοῦς [illegible] νὰ διδάσκη [illegible] διδασκαλία του. Τὰ πρῶτα [illegible] **ματα ποὺ** [illegible] **θος ποὺ ἔτρεχε νὰ τὸν ἀκούσῃ, ἦταν δύο:** Ἡ μετάνοια καὶ ἡ πίστις. Καὶ τοὺς [illegible] «Μετανοεῖτε καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ».

Μὲ τὴ μετάνοια, εἴδαμε τί ζη-τοῦσε ἀπὸ τὸν κόσμο ὁ Ἰησοῦς. **Ἐζητοῦσε μιὰ ὁριστική, ἀποφα-**[illegible] **φὴ τῶν ἀνθρώπων, ὥστε ν' ἀλλά-**ξουν τὴ ζωή τους [illegible]

[illegible] **τῆς πρώτης:** [illegible]

[illegible] **χι ἡ πίστις ἡ ἀφηρημένη, ποὺ βρίσκεται κάποτε - κάποτε στὰ** [illegible] Ἡ πίστις [illegible] Ἡ **πίστις στὸ Χριστὸ καὶ στὴ διδα-**[illegible]

[illegible] **τέτοια πίστις, φωτισμένη καὶ ἀν-επιφύλακτη,** γίνεται στὴν ψυχή [illegible]

[illegible] σὰν **Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Λυτρωτὴ τῶν** [illegible]

[illegible] **πικραίνουν τὴ ζωή** [illegible]

Α. Ι. ΓΚΙΑΛΑΣ

Ο ΜΟΥΤΣΟΣ ΤΗΣ ΝΑΥΑΡΧΙΔΟΣ

Ἀπὸ ὅλους τοὺς μούτσους τῆς «Ἀθηνᾶς» ὁ πλέον ἔξυπνος, ὁ πλέον ἄξιος καὶ ὁ πλέον ἄφοβος ἦτο ὁ μικρὸς διάβολος Βασος Σπαῆς. ἓν χαριτωμένον παιδίον, μὲ μεγάλα ὡραῖα μάτια, ὀρφανόν, ἀπὸ τὰ Ψαρά, περιμαζευθὲν εἰς τὸ τέλος μιᾶς καταστροφῆς, δὲν ἐνθυμοῦμαι ποίας ἀπὸ τὰς τόσας, ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Σαχτούρη. Ἔλεγε τὰ λόγια του μὲ πολλὴν χαριν καὶ ἐφαιδρυνεν ὅλον τὸ πλήρωμα καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἀκόμη ποὺ ἦτο ἐντελῶς κενὴ ἡ κουμπάνια τοῦ ψωμιοῦ. Ἦτο ὁ μικρὸς πρῶτος εἰς τὴν πλύσιν τοῦ καταστρώματος, πρῶτος εἰς τὸ καθάρισμα τῶν ὅπλων καὶ πρῶτος εἰς ὅλας τὰς ὑπηρεσίας. Βάσος ἐδῶ, Βάσος ἐκεῖ καὶ πρὸς ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ σκάφους ἔτρεχε καὶ ὅλους ἐβοήθει. Ἐδίπλωνε καὶ ἐτακτοποίει τὰ σήματα ὡς καλὴ οἰκοκυρά, ταῖς μπαιδιέραις, ταῖς φιάμολαις καὶ τὰ φανάρια καὶ ἐστίλβωνε τ[illegible] κάλυμμα τοῦ μπούσουλα τόσον καλά, ὥστε ἐσελάγιζεν ὡς καθρέπτης. Ἔρριπτε τὸ σκανδάλιο σὰν μεγάλος ναύτης καὶ ἡ χαρά του ἦτο νὰ τοῦ ἐπιτρέψουν νὰ βάλῃ φωτιὰ μὲ τὴν ἄπτραν εἰς τὸ μικρὸ κανόνι.

Γελαστὸς πάντοτε, τὰ εἶχε μὲ ὅλους καλά, δὲν ἐχώνευεν ὅμως τοὺς καλαφατιστάς, — τὰ σκυλόψαρα! — ποὺ τοῦ λέρωναν τὸν τόπον μὲ τὰ κατράμια των, τοὺς στούκους, τὰ στουπιὰ καὶ τὸν καπνόν. Δὲν ἠδύνατο νὰ τοὺς ὑποφέρῃ. Ὅταν τοὺς εἶδε μίαν ἐπαύριον μάχης νὰ κατέλθουν εἰς τὸ κύτος καὶ νὰ τριγυρίζουν μὲ τὰ φαναράκια ν' ἀνακαλύψουν καμμίαν σχισμὴν εἰς τὰ βρεχάμενα ἐστάθη ἐπάνω εἰς τὸ κουβοῦσι καὶ ἐσκόρπισε τὸ περιεχόμενον τῆς ταμβακοθήκης τοῦ φροντιστοῦ, τὴν ὁποίαν ὁ εὐλογημένος πάλιν αὐτὸς αἰωνίως ἐλησμόνει εἰς τὴν διισπέιτσα. Ὅλος ὁ ἀέρας ἐγέμισε κάτω εἰς τὸ κύτος ταμβάκον καὶ τὸ τί ἔγινε δυσκόλως περιγράφεται. Δύνασθε νὰ φαντασθῆτε τὴν συναυλίαν τῶν πτερνισμάτων, τοὺς καλαφατιστὰς πηδῶντας ἔξω ὡς ποντικούς, τὸν θυμὸν τοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς φυλακῆς, τὴν φυγὴν τοῦ μικροῦ μούτσου εἰς τὴν κόφαν τοῦ καταρτιοῦ ὁπόθεν ἐξηκολούθει νὰ σκορπίζῃ κατὰ τῶν διωκόντων αὐτὸν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ περιεχομένου τῆς ταμπακέρας παρὰ τὰς γοερὰς κραυγὰς τοῦ φροντιστοῦ μπάρμπα-Γιάννη, ἀναλογιζομένου ὅτι κάθε λιμὴν δὲν εἶχε καὶ ταμπακολόγον.

Ἀλλὰ καὶ μὲ τὸν μάστρο - Νικόλαν τελείως ἁρμονικαὶ δὲν ἦσαν αἱ σχέσεις τοῦ μικροῦ Σπαῆ. Μόλις τὰ ἀπέραντα πανιὰ τῆς ναυαρχίδος, γάμπιαις καὶ παπαφίγκοι ἐστρώνοντο ἐπὶ τῆς παραλίας καὶ ὅλοι οἱ μοῦτσοι ἤρχιζαν εὐθὺς νὰ τρέχουν ἐπάνω κυλιόμενοι, κουτρουβαλιαζόμενοι, πηδῶντες μ' ἕνα δαιμονιώδη θόρυβον ὁ ὁποῖος κατέπαυε μόνον ὅταν ἤρχετο σοβαρὸς καὶ αὐστηρὸς μὲ τὴν φέσα του καὶ τὰ γυαλιά του ὁ μάστρο - Νικόλας, ὁ σοφὸς μάστρο - Νικόλας, διὰ νὰ διευθύνῃ τὴν ραφὴν ἢ μᾶλλον τὸ ἐμβάλωμα τὸ ἀκατόρθωτον τῶν χιλιοτρυπημένων ὑπὸ τῶν ἐχθρικῶν σφαιρῶν ἱστίων. Οἱ μικροὶ ἀπεσύροντο τότε εἰς μίαν γωνίαν καὶ οἱ ραφεῖς ἐκάθηντο τριγύρω, ὁ μάστρο - Νικόλας στὴ μέση καὶ ἤρχιζεν ἡ ἐργασία. Ἀλλ' ἔξαφνα ὁ μάστρο - Νικόλας χάνει τὴν σακοράφα του, ἐγείρεται, βάζει τὰ γυαλιά του, κύπτει, ψάχνει δεξιά, ψάχνει ἀριστερά, πλὴν εἰς μάτην.. «Βρὲ παιδιά, τί ἔγινε ἡ σακοράφα μου!» Ἐγείρονται ὅλοι οἱ ναῦται, ὅλον τὸ πλήρωμα ψάχνουν, ψάχνουν· ἀδύνατος ἡ ἀνεύρεσις τῆς σακοράφας. Οἱ μικροὶ μοῦτσοι ἀντίκρυ κρατοῦν τὴν μέσην τους ἀπὸ τὰ γέλια, διότι αὐτοὶ ἠξεύρουν ὅτι ἡ σακοράφα εὑρίσκεται καρφωμένη ἐξοπίσω εἰς τὴν κάτω ἄκραν τῆς βράκας τοῦ μάστρο-Νικόλα, καὶ ἠδύνατο οὗτος νὰ ψάχνῃ ἐπὶ μίαν ὥραν, διότι μὲ ὅλα τὰ [illegible] β[illegible]έπῃ καὶ τὴν οὐραν του. Οὐδεὶς ἠδύνατο ἀμφιβάλῃ ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ κατόρθωμα ἦτο τοῦ Βάσου.

Ὅλα αὐτὰ ἐστοίχιζαν ἀρκετὰς τιμωρίας εἰς τὸν μικρόν μας ἥρωα, ἀλλὰ δι' αὐτῶν εἶχεν ἀποκτήσει τελείαν δημοτικότητα ἐν τῷ στόλῳ καὶ ὅταν ἡ δωδεκάκωπος λάντσα τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ ἐγύριζε σιγὰ - σιγὰ ἀπὸ τὸ κρηπίδωμα τοῦ Ναυπλίου ὅπου εἶχε μεταφέρει τὸν ναύαρχον διὰ νὰ συνομιλήσῃ μὲ τὸ ἐκτελεστικόν, αὐτὸς ὁ λέμβαρχος τὸν ἐχαιρέτα «ὥρα καλή, κύρρριε Βάσο» καὶ ὁ Βάσος ἀντεχαιρέτα μὲ ὅλον τὸ σοβαρὸν «ὥρα καλὴ ἀπ' τὸ σάλι!» Ἂν ἦτο ἄλλος ἤθελε φάγει παρὰ μίαν τεσσαράκοντα νὰ τολμήσῃ ν' ἀποκαλέσῃ τὴν ὡραιοτέραν λάντσαν τοῦ στόλου σχεδίαν. Εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς ὅμως ἦτο πειθαρχικώτατος ὅπως καὶ εἰς τὴν φωτιὰν ἀτρόμητος. Εἰς μίαν ναυμαχίαν ἐπληγώθη εἰς τὸν καρπὸν τῆς [illegible] φόδρα[illegible] ἀπ' το ροῦχο το[illegible] καὶ [illegible]ιξε τὸ χέρι του καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐστάθη ἐπιδεικτικῶς εἰς τὴν γραμμὴν διὰ νὰ τὸν ἴδῃ ὁ ναύαρχος ὅταν περάσῃ καὶ τοῦ ἐκακοφάνη ὅταν ὁ ἰατρὸς εἶπε «δὲν εἶναι τίποτε, εἶναι ξέσκουρο» - «καλά, εἶπεν, ἄλλη φορὰ δὲν θὰ εἶναι». Ὁ δεύτερος τοῦ καραβιοῦ, ὁ καπτὰν Μανωλάκης, τοῦ ἐτράβηξε τότε ὀλίγον τὸ αὐτί.

Ἡ μανία του ὅμως, ὁ ἐνθουσιασμός του ἦσαν τὰ πυρπολικά. Εἶχε ζητήσει ἕνα μολύβι ἀπὸ τὸν γραμματικὸν καὶ ἀκαταπαύστως ἐσχεδίαζεν, ἐσχεδίαζεν. Εἶχεν ἰδῆ τὸ μεγάλον πυρπολικὸν τοῦ Δημαμᾶ, τὴν «Αἴτναν», καὶ σιγὰ σιγὰ κατώρθωσε νὰ τὸ σχεδιάσῃ λαμπρά. Εἰς ἓν φύλλον χάρτου εἶχε παραστήσει τὸ ἐξωτερικὸν τοῦ πυρπολικοῦ καὶ εἰς τὸ ἄλλο τὸ ἐσωτερικόν. Τὰ ἔβλεπες ὅλα, ἄρμενα, σκάφος καὶ σύνεργα πυρκαϊᾶς. Ὅλοι οἱ μοῦτσοι τὸν περιεκύκλωναν καὶ τοὺς ἔκαμε διδασκαλίαν δεικνύων τὰ σχεδιάσματά του. «Παίρνομε μιὰ σακολέβα, καὶ πιὸ καλλίτερα ἀκόμα ἕνα μπρίκι, τρυπᾶμε τὸ κατάστρωμα σὲ εἰκοστέσσερες μεριὲς καὶ φτιάνομε τοὺς ρούμπους. Ἀπὸ κάτω, — νὰ ὅπως τὸ βλέπετε στὸ σχέδιο, — βάζομε τὶς μίνες τῆς φωτιᾶς καὶ στὴ μέση τὶς μίνες τῆς μπαρούτης. Ἔπειτα τὰ βαρέλια μὲ τὶς μπόμπες κι' ἄλλες μπόμπες ἀποκάτω ἀπὸ τὶς μίνες τῆς φωτιᾶς καὶ ἐδῶ τὴν πίσσα καὶ τὸ νέφτι. Ἀπὸ πάνω τώρα, τὰ κύλινδρα ποὺ θὰ πετοῦν τὶς μπόμπες· βάζομε καὶ τὸ λοῦκι μὲ το φισφὶς παντοῦ τριγύρω καὶ νὰ τελειώνῃ στὴν κάμαρη [illegible] Ἀθηνᾶ [illegible] μακρότερον τοῦ συνήθους εἴς τινα λιμένα καὶ οἱ ναυτόπαιδες ἐξήρχοντο μὲ ἄδειαν εἰς τὴν ξηράν, ὁ μικρὸς Βάσος ἐσκάρωνεν εὐθὺς μετὰ τῶν ἄλλων μούτσων, ἀπὸ ὅσα παλησοσάνιδα ἦτο δυνατὸν νὰ συναθροίσουν, ἓν ὁμοίωμα [illegible] Ὡ[illegible] [illegible]α. ἀπεριγραπτον. Ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸν ἀπάνω μαχαλᾶ κατέβαιναν νὰ θαυμάσουν τὸ μπουρλότο τῶν μούτσων. Τὸ ὄνειρόν του ἦτο [illegible] μισθούς του, δέκα γρόσια τὸν μῆνα! — διὰ ν' ἀγοράσῃ ὅταν μεγαλώσῃ μπουρλότο μὲ τὴν θέλησιν τοῦ καπτὰν Γιώργη», δηλαδὴ τοῦ ναυάρχου Σαχτούρη. Τὸ ἀποταμίευμά του αὐτὸ εἶχεν ὁ μικρὸς εἰς τὸ κόκκινο ἐκ δέρματος σακουλάκι του, κρεμασμένο πάντοτε ἀπὸ τὸν λαιμόν του καὶ κρυμμένον εἰς τὸν κόλπον του.

• • •

Ἡ «Ἀθηνᾶ» φέρουσα πάντοτε τὴν σημαίαν τοῦ ἀντιναυάρχου Γεωργίου Σαχτούρη, ἀρχηγοῦ τῆς «Β' Ὑδραϊ[illegible] [illegible] πρώτας ἡμέρας τοῦ 1826 ἐπιμόνως διαδρομῶν ὑπὸ τὴν Ὀξεῖαν νῆσον ἐπεζήτει τὴν κα[illegible] [illegible] ὅτι τὴν

πρωΐαν τῆς ὀγδόης Ἰανουαρίου πᾶσαι αἱ ἑλληνικαὶ μοί- [illegible] σαν ἀπροσδοκήτως τὸ Βασιλάδι. Παρευθὺς τὰ μεγάλα ἐφόλκια καταβιβάζονται καὶ κατάφορτα διπυρίτου ρυμουλκοῦνται πρὸς τὴν λιμνοθάλασσαν, ἐνῷ ἀφ᾿ ἑτέρου δύο ἀξιωματικοὶ τῆς ἡρωϊκῆς φρουρᾶς ἀπέρχονται ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος κομισταὶ ἐπιστολῶν: «Οἱ Μεσολογγῖται ὁρκίζονται ὅτι δὲν θέλουν ἀφήσει Αἰγύπτιον ζωντανὸν νὰ γυρίσῃ εἰς τὸν Μωρέαν. Ἀλήθεια, ζητοῦν ψωμί· ἄλλως βέβαια δὲν ἠμποροῦν νὰ ὑποφέρουν· πολλοὶ ἀπέθαναν ἀπὸ τὴν πεῖναν. Ἔφαγαν καὶ τρεῖς ὄνους καὶ τρεῖς καμήλους ποὺ ἅρπαξαν τοῦ Ἰμπραΐμ». Εἰς τὰ ὁποῖα ὁ ναύαρχος παρευθὺς ἀπεκρίνετο γράφων: «Θαρρεῖτε· εἴμεθα ἐδῶ καὶ πάσχομεν μαζί σας». Καὶ ὡς ὑστερόγραφον: «Μᾶς κάμετε μεγάλην χάριν νὰ μᾶς στείλετε καὶ καμμίαν νέαν ἐφημερίδα». Ὁ βομβαρδισμὸς δὲν εἶχεν ἀκόμη καταστρέψει τὸ τυπογραφεῖον τῶν «Χρονικῶν» τοῦ Μεσολογγίου.

Τὴν ἐπαύριον ἡ θάλασσα ἐξεμάνη· μόλις δύο ἄγκυραι κατὰ σκάφος κατορθοῦν νὰ συγκρατήσουν τὴν παράταξιν. Τῆς εὐκαιρίας δράττονται παρατόλμως οἱ Τοῦρκοι· δεκατρεῖς φρεγάται καὶ κορβέται, ἡ πρωτοπορία, ἐπιφαίνονται οὐριοδρομοῦσαι. Ὁ ναύαρχος δὲν προφθαίνει σχεδὸν νὰ ὑψώσῃ τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο τὰ σήματα, «ὁ ἐχθρός!», «ὁ ἐχθρὸς ἔρχεται ἀπάνω μας», «τ᾿ ἄρματα 'στὴν κουβέρτα!» «ὅσοι εἴσθε εἰς τίρα κανονιοῦ, ἀρχίσατε πῦρ!» Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ Ἕλληνες φρονίμως σκεπτόμενοι καὶ μὴ θέλοντες νὰ πάθουν ὅτι οἱ Γάλλοι εἰς τὸ Ἀβουκίρ, κόπτουν τὰς ἀγκύρας των, ὁ δὲ κλύδων ἀναλαμβάνει νὰ χωρίσῃ τοὺς ἀντιμαχομένους. Τὸ κῦμα ἀφρίζει, λυσσᾷ, χοροπηδᾷ ἕως ἐκεῖ ἐπάνω, εἰσβάλλει διὰ τῶν κανονιοθυρίδων· τὰ πυροβολεῖα πρέπει νὰ κλείσουν, τὰ πυροβόλα νὰ προσδεθοῦν στερεῶς, ἡ μάχη ν᾿ ἀναβληθῇ μέχρι νεωτέρας διαταγῆς τοῦ... Ποσειδῶνος.

Τὴν μεθεπομένην, δευτέρα συνάντησις· ὁ πυρπολητὴς Πολίτης ἀνατινάζει εἰς τὸν ἀέρα τὴν κορβέταν τοῦ Μουσταφᾶ-Τζεσμελῆ. Τὸ θέαμα εἶναι φοβερόν. Πελώριον νέφος καπνοῦ ἄνω λευκόν, μαῦρον καὶ πύρινον κατὰ τὴν βάσιν, ὑψοῦται βραδέως πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ ὅταν μετ᾿ ὀλίγον ὁ ἄνεμος τὸ σκορπίζει τίποτε δὲν ὑπάρχει πλέον ἐκεῖ ὅπου πρὸ ὀλίγων στιγμῶν ἐμάχετο ἡρωικῶς ἡ ὑπερήφανος κορβέτα τοῦ καπτὰν-Μουσταφᾶ. Τὸ ἄλλο πρωὶ ἡ μάχη μετατίθεται πρὸς τὴν ἄκραν τοῦ Ἀράξου, στὸν κάβο-Πάπα. Οἱ Τοῦρκοι κλίνουν πρὸς τὰς Πάτρας καὶ οἱ Ἕλληνες διώκουν μὲ ὅλα τὰ πανιά. Ὁ ἄνεμος ὅμως μεταβάλλεται καὶ τότε διώκουν οἱ Τοῦρκοι «μὲ ὅλα τους τὰ πανιὰ καὶ κουρτελάτσαις». Ἔξαφνα ὅλα ὁμοῦ τὰ ἑλληνικὰ ἀνακωχεύουν καὶ ἀναμένουν τὸν ἐχθρόν. Εἶναι ἡ πέμπτη καὶ ἡμίσεια τῆς ἑσπέρας, ἡ πάλη ἀρχίζει πεισματώδης. Τὸ ἑλληνικὸν πυροβολικὸν ὅταν ἔρχεται «μέσα εἰς τὴν τίραν του» ἔχει τὴν ὑπεροχήν. Ἡ τουρκικὴ ἐν τούτοις ναυαρχὶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀγῶνος σημαίνει [illegible] τῶν Πατρῶν προστρέχουν τέσσαρα τουρκικὰ πυρπολικά. Οἱ Τοῦρκοι φαίνονται μελετῶντες νὰ ποδίσουν ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτῶν. Τοῦτο φέρει εἰς τὸν ἀγῶνα τοὺς Ἕλληνας πυρπολητάς· διώκουν ὁρμητικῶς, δύο δὲ ἐφόλκια αὐτῶν μετὰ πυροβολικοῦ καὶ τουφεκιστῶν ἐπιπίπτουν ἐναντίον ἑνὸς τῶν τουρκικῶν πυρπολικῶν καὶ τὸ καταλαμβάνουν. Τὰ πληρώματα τοῦ στόλου ἀφίνουν πρὸς στιγμὴν [illegible] τουν εἰς τοὺς ἐπιτόνους διὰ νὰ ἐπευφημήσουν τοὺς ἡρωικοὺς «συντρόφους».

* * *

[illegible] τῆς συνήθους του ζωηρότητος [illegible] δων τὰς διαταγάς του: «Ὁ [illegible] κάνει σενιάλον νὰ βαστάξ [illegible] εἶναι ἰδική μας.— Καπτὰν Μαιωλάκη, κάνε [illegible] ἴδιο σενιάλο στὰ δικά μας τὰ καράβια.— Κα [illegible] δεμένα μὲ μούδαις, ἄιντε γειά [illegible] ὅλοι μαζὶ διὰ νὰ διαφεντέψουν τους μπουρλ[illegible] πᾶνε μπροστά.— Ὁ λοστρόμ[illegible]

Ὁ μικρὸς εἶναι ἐκεῖ κινῶν τὸν σκοῦφον του εἰς τὸν ἀέρα...

ψηλὰ ἄρματα στὶς κόφες». Καὶ τὸ πῦρ ἀπαύστως σφοδρύνεται. Σφαῖρα τηλεβόλου ἀποκόπτει μετ᾿ ἀπαισίου κριγμοῦ τὸ τσιμπούκι τοῦ κούντρου τοῦ τουρκέτου. Ἡ πρῷρα τῆς μοιραρχίδος κρύπτεται ὑπὸ νέφη καπνοῦ. Ὁσάκις ὁ ἄνεμος τὰ παρασύρει εἰς στροβίλους καὶ ἀναφαίνεται πρὸς στιγμὴν τὸ πρόστεγον, οἱ ἐπὶ τοῦ πρυμιαίου ἐπιστέγου διακρίνουν ὄρθιον ἐκεῖ ἐμπρὸς ναυτόπαιδα, παραβόλως ἐκτιθέμενον εἰς τὴν χάλαζαν τοῦ ἐχθρικοῦ πυρός. Ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν μικρὸν ὑαριανὸν Βάσον Σπαῆν; Μὲ τὸ κεφάλι ψηλά, μὲ τὰ χέρια στὴ μέση, μὲ ἦθος ἀρχηγοῦ διοικήσαντος εἰς δέκα μάχας, παρακολουθεῖ καὶ αὐτὸς τὰς περιπετείας τοῦ ἀγῶνος. Κατέρχεται τοῦ προστέγου μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ φέρῃ νερὸν καὶ γομώσεις εἰς τοὺς πυ[illegible]ἀς, πυ[illegible]ντας. Εἰς [illegible] κφρων ἐκ χαρᾶς ὁ μικρὸς μοῦτσος, κ[illegible] εἶνει τὸ πῦρ· καροιάδες, κατσαδοῦροι, ὅλον τ[illegible] πυ[illegible]ικόν της, ἐξερεύγονται χαλα[illegible] ἀ ἴδια ἀνταποδίδει ἡ πλησιεστέρα [illegible] ποτε ἐπὶ τοῦ [illegible] αι τι[illegible] ν νεύουν εἰς τὸν μοῦτσον νὰ κατέλθῃ. Ὁ μικρὸς εἶναι ἐκεῖ [illegible], κινῶν τὸν σκοῦφον του εἰς τὸν ἀέρα, ξεσχίζων τοὺς πνευμονάς [illegible] τὰς φωνὰς «ράϊ, ράϊ, πέστε ράϊ ἀγάδες, παρα[illegible] μ᾿». Κατ᾿ ἐκείνην [illegible] δρὰ ἐκπυροκρότησις συγκλονίζει τὴν «Ἀ[illegible] [illegible] ρεῖ τὸν θάνατον. Τὸ καμποῦνι θρυμματίζεται, ἐξάπτονται τὰ πυρομαχικὰ τῶν πρωραίων πυροβόλων· ἓν ἐξ αὐτῶν διαρραγὲν ἀνατρέπει καὶ πλήττει σωρείαν ναυτῶν. Θραύ[illegible] τοῦ μικροῦ μούτσου. [illegible]

(Συνέχεια στὴ σελίδα 1632)

TO ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ ΜΑΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΦΙΛΟΙ

ὑπὸ Μ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

27. (Συνέχεια)

Τέτοιο λοιπὸν ἦταν τὸ μοναστήρι τοῦ Πετρίου, ξακουστό, ὄχι μόνο στὴ βασιλεύουσα καὶ στὰ περίχωρα, μὰ καὶ πολὺ πιὸ πέρα' γι' αὐτὸ κι' ὅσοι ἐρχόντανε ἐπαρχιῶτες κι' ἔμεναν μερικὲς μέρες, ἀνάμεσα στ' ἄλλα ἀξιοθέατα ποὺ πήγαιναν νὰ θαυμάσουν ἢ νὰ ἐπισκεφθοῦν ἀπὸ χριστιανικὸ καθῆκον, δὲν παράλειπαν ποτὲ νἄρθουν κι' ἐδῶ.

Μπρὸς στὴ θολωτὴ χαλκοντυμένη πόρτα του, ἀπὸ το πρωῒ ὡς τὸ βράδυ ἔφθαναν κάθε λογῆς γυναῖκες Παλατιανὲς καὶ ἀρχόντισσες καὶ προσχεράρισσες. Λίγο πιὸ πέρα ἦσαν δυὸ γέρικα πλατάνια καὶ στὸν πρόσχαρο ξεκουραστικὸ ἴσκιο τους ἔβλεπες χρυσωμένα λεκτίκια καὶ φοράδες μὲ ἀκριβὰ χάμουρα, καὶ δούλους καὶ μαγκλαβῖτες ἀνάμεσα, ποὺ κάθονταν στὰ πέτρινα πεζούλια καὶ ξεκουράζονταν, περιμένοντας τὶς κυράδες νὰ βγοῦν ἀπὸ τὸ προσκύνημα, γιὰ νὰ τὶς ξαναπᾶνε πίσω στ' ἀρχοντικά τους.

Καὶ καθὼς εἶναι φυσικό, ἐπειδὴ πηγαίνοντας κανεὶς σὲ ἅγιους τόπους ἔχει τὸ νοῦ του στὸ Θεὸ καὶ τὶς ἐντολές του, καὶ θέλει νἄχη τὴν καρδιά του ἀλαφρωμένη, ὅλες τοῦτες οἱ κυράδες ἦσαν πιὸ ἀνοιχτοχέρες ἐδῶ πέρα καὶ μοίραζαν πιὸ πρόθυμα τὰ ἐλέη τους τοὺς πάσχοντας καὶ τοὺς φτωχούς. Ὁλόκληρος στρατὸς λοιπὸν ἀπὸ χωλούς, τυφλοὺς καὶ ζητιάνους ἦταν παραταγμένος ἀπὸ τὴν μιὰ κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ στὸ ἔμπα τοῦ μοναστηριοῦ καὶ ὑποδεχότανε κάθε ἀρχόντισσα μὲ εὐκὲς καὶ συχωρετὰ ἀνάλογα μὲ τὸ φιλοδώρημα ποὺ περίμεναν.

Ἀξημέρωτα ἀκόμα πήγαιναν νὰ πάρουν θέση, ὅσο μποροῦσαν κοντύτερα στὴν πόρτα, καὶ καμμιὰ φορά, ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀφορμή, γινόταν τέτοιος σκοτωμὸς καὶ μαλλιοτράβηγμα ποὺ ἔπρεπε νὰ μποῦν στὴ μέση οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἐπάρχου γιὰ νὰ φέρουνε κάποια ἡσυχία.

* * *

—Ποιὸς εἶναι πάλι τοῦτος; Ποῦθε ἔφτασες πατριώτη;

— Κύριε ἐλέησον! Δὲν πᾶς νὰ ξεφορτώνης πραμάτειες στὶς σκάλες... Κοίταξε μπράτσα, κοίταξε μεριά...

— Εἶναι ἁμαρτία, μὰ τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο, νὰ ἁρπάζουν ἔτσι τὸ ψωμὶ μέσα ἀπὸ τὰ χέρια μας... Δὲ μ' ἀκοῦτε συντρόφοι;

Μὲ τέτοιες διαμαρτυρίες καὶ ξεφωνητὰ ὑποδέχτηκαν τὸν Μιχαὴλ Χρυσοβέργη οἱ ζητιάνοι, σὰν ἔφτασε στὸ μοναστήρι πρωῒ πρωΐ, πρὶν ἀκόμα βγῆ ὁ ἥλιος, τοῦ Πετρίου. Μ' ὅλο ποὺ κρατοῦσε καμπουριασμένο τ' ἀψηλό του κορμί, μ' ὅλο ποὺ ἔσερνε τὸ ἕνα πόδι σὰν νἆταν παράλυτο κι' εἶχε παρουσιαστικὸ καμπουριασμένο, σὰν τὸ σκυλὶ ποὔχασε τὸν ἀφέντη του, δὲν ἤθελαν νὰ τοῦ ἀναγνωρίσουν τὸ δικαίωμα νὰ καθίση ἀνάμεσά τους. Κι' ἂν δὲν τύχαινε νὰ ξεχαστῆ καὶ νὰ θυμώση μιὰ στιγμή, γιατὶ κάποιος πιὸ ζόρικος ἀπὸ τοὺς ἄλλους σήκωσε τὴν πατερίτσα του νὰ τὸν χτυπήση, κι' ἂν δὲν ἄστραφταν τὰ μάτια του σὲ τρόπο ποὺ νὰ φοβηθοῦνε καὶ νὰ λουφάξουν ὅλοι, μπορεῖ καὶ νὰ μὴν τὸν κατάφερνε.

Κάθισε λοιπὸν σ' ἕνα πεζούλι ἀνάμεσα σ' ἕνα τυφλὸ κι' ἕνα ποὺ ἔτρεμε τὸ χέρι του... μὰ μοναχὰ ποὺ τὸ ἅπλωνε μπροστὰ νὰ ζητήση ἐλεημοσύνη, καὶ περίμενε... Δίχως ἄλλο μὲ μεγαλείτερη εὐχαρίστηση θὰ ριχνόταν σὲ δέκα Σαρακηνοὺς ἢ θὰ σκαρφάλωνε μὲ ὅλη τὴν ἁρματωσιά του σ' ἕνα πολεμικὸ πύργο, κι' ἂς πέφτανε βροχὴ ἀπὸ πάνω οἱ σαΐτες, κι' ἂς κινδύνευε νὰ τὸν τσουρουφλίσουν μὲ ζεστὸ λάδι... παρὰ νὰ βρίσκεται ἐδῶ, ἀνάμεσα σὲ τόση κακομοιριὰ καὶ βρῶμα. Γιατὶ πολλοὶ λίγοι ἀπ' ὅλους αὐτοὺς ἦσαν ἄξιοι πραγματικὰ νὰ τοὺς λυπηθῆ κανεὶς καὶ νὰ τοὺς ἐλεήση. Οἱ περισσότεροι εἶχαν γιὰ ἐπάγγελμα τοῦτο τὸν ἐξευτελισμό, κι' ἴσα ἴσα μὲ τὸ νὰ εἶναι γεροὶ καὶ σβέλτοι καὶ νἄχουνε σπουδάσει ὅλα τὰ μυστικὰ τῆς δουλειᾶς παραμερίζανε ὅσους ζητιάνευαν ἀπὸ ἀνάγκη.

«Πῶς μπορεῖ νὰ ξεπέφτη ἔτσι ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου!» σκέφτηκε ὁ Μιχαήλ.

«Ζωὲς ποὺ δὲν ἔχουν κανένα σκοπὸ παρὰ μονάχα τὸ κέρδος... κι' αὐτὸ μὲ μέσα ποὺ προσβάλλουν τὴν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια!»

Ὅταν κανεὶς πιά, βλέπετε, ἔχη σχηματίσει χαρακτῆρα καὶ ἰδέες, ὄχι μονάχα τὸ καλὸ παράδειγμα μὰ καὶ τὸ κακό, καὶ κάποτε μάλιστα περισσότερο τοῦτο, τὸν δυναμώνει στὴν ἀρετή.

Μὰ καὶ γιὰ μιὰ ἄλλη ἀφορμὴ ἀκόμα ἡ μέρα ποὺ ἐκάθισε ἀνάμεσα στοὺς ζητιάνους ὁ Μιχαήλ, τοῦ στάθηκε χρήσιμη... Ἀκούοντας τὶς κουβέντες τους κατάλαβε πὼς δὲν εἶναι ὁλότελα ὑπεύθυνοι αὐτοὶ γιὰ τὴν κατάστασί τους, γιατὶ τὸ κάτω κάτω τῆς γραφῆς ἅμα δὲ δῆ κανεὶς τὸ φῶς, δὲν τοῦ κάνει ἐντύπωσι τὸ σκοτάδι καὶ ζῆ βολεμένος μιὰ χαρὰ μέσα σ' αὐτό... Μὰ νὰ τὴν ἀντικρύσης μιὰ φορὰ τὴ μέρα τοῦ Θεοῦ κι' ὕστερα νὰ προτιμᾶς ἀνήλιαγα κατώγια μὲ τὴν ὑγρασία καὶ μούχλα τους, ἔ, εἶναι πιὰ κάτι ἀσυχώρετο.

Τί εἶναι τοῦτοι ὅλοι; Κακοτυχημένοι ἄνθρωποι. Ἡ ζωὴ στάθηκε γι' αὐτοὺς σκληρή... Μικροὶ ἀκόμα, σὰν ἦσαν, δὲν γνώρισαν ἴσως μητρικὴ ἀγάπη καὶ φροντίδα, δὲν εἶδαν γύρω τους τὸ καλὸ παράδειγμα ποὺ ἀνοίγει τὸ δρόμο στὴν ἀρετή.

Ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι κι' αὐτὴ σὰν τὸ δέντρο. Ἅμα δὲν τὸ περιποιηθῆς, τότες ποὺ εἶναι ἀκόμα τρυφερὸ καὶ λυγίζει εὔκολα ἀπὸ τοὺς δυνατοὺς ἀνέμους, στραβώνει, σπάζουν τὰ κλαδιά του, μαραζώνει καί, σὰν ἔρθη ἡ ὥρα του, δὲν δίνει τὸν καρπὸ ποὺ περιμένεις.

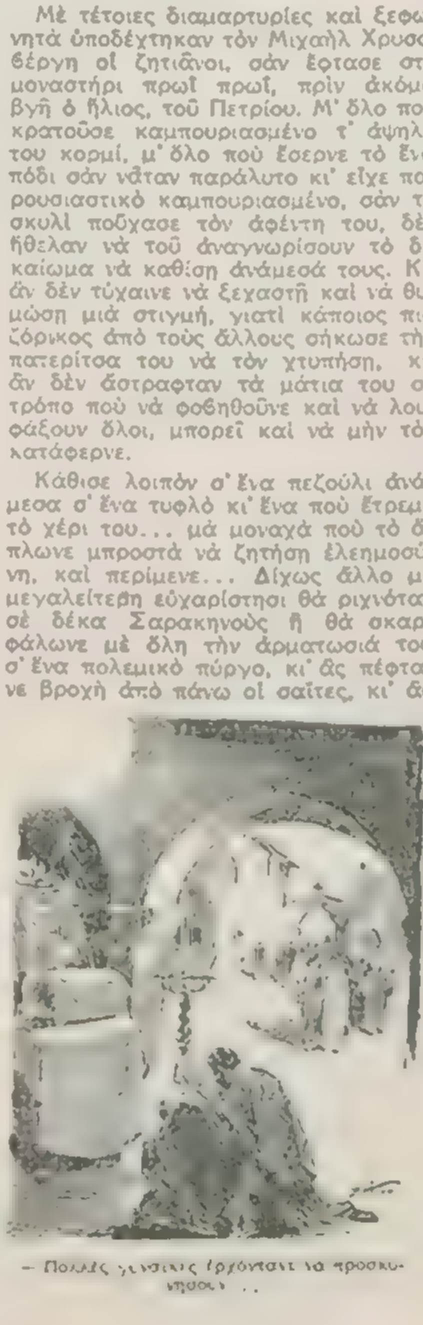
Τὸ βλέπεις καὶ τὸ λυπᾶσαι. Κι' ἂν θὲς νὰ κατηγορήσης κάποιον γιὰ τὴν κατάντια του, τὸ δίχως ἄλλο τοῦτος πρέπει νὰ εἶναι ὁ γεωργὸς ποὺ δὲν ἔκανε τὸ χρέος του σ' αὐτὴ τὴ περίσταση.

Μὰ νὰ κοπιάσης, νὰ σκύψης μὲ προσοχὴ καὶ λαχτάρα ἀπὸ πάνω του κι' ὕστερα νὰ βγῆ ἕνα πρᾶμα ἄχρηστο ποὺ δὲν δίνει καθόλου καρποὺς ἢ δίνει σάπιους γεμάτους ἀπὸ σκουλήκια... ἄ, τότες μὲ τὸ δίκιο σου ἀλήθεια θ' ἀγανακτήσης καὶ σοὔρχεται ἔτσι νὰ τὸ ξερριζώσης καὶ νὰ τὸ πετάξης στὴ φωτιά.

Μὰ ὑπάρχουνε λοιπὸν καὶ τέτοιοι ἄνθρωποι;

Αὐτὸ τοὐλάχιστο ἔβγαινε ἀπὸ κεῖνα ποὺ ἄκουγε γύρω του.

Ὁ ἥλιος εἶχε ἀνεβῆ ψηλά. Μαγιάτικη μέρα ζεστή... Οὔτε πνοούλα δὲ φυσοῦσε... Στὸ Βόσπορο μερικὰ καράβια προσπαθοῦσαν ν' ἀρμενίσουν μὲ

— Πολλὲς γυναῖκες ἐρχόντανε νὰ προσκυνήσουν...

ΣΤ'.

Η ΣΕΜΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Ὁ ξένος πού θά ἐπισκεπτόταν τήν Σπάρτη τήν παληά ἐκείνη ἐποχή, θά ἔμενε κατάπληκτος ἀπό τό θέαμα πού παρουσίαζαν στούς δρόμους τά παιδιά καί οἱ ἔφηβοι. Τά Σπαρτιατόπουλα ντροπαλά καί σεμνά, περπατοῦσαν στό δρόμο πηγαίνοντας στό σπίτι τους, στά συσσίτια ἤ στό γυμναστήριο, ὅμοια μέ σεμνές, ντροπαλές κοπέλλες, πού μόλις βγαίναν ἀπό τόν γυναικωνίτη. Γιατί ἡ ντροπή καί ἡ σεμνότητα [illegible] ... περήφανες καί τούς νέους πολλές φορές θρασεῖς, ἐθεωρεῖτο ἀπρέπεια στήν παληά τήν Σπάρτη. Τό παιδί κι' ὁ νέος εἶχε διδαχθῆ κι' εἶχε μάθει νά μήν μιλῆ παρά μόνον ὅταν τό ρωτοῦσαν κι ἡ ἀπάντησί του, ἦταν πάντα σύντομη. Στό δρόμο, δέν σταματοῦσαν νά χαζέψουν καί νά [illegible] σουν γιά κάθε τι πού ἔβλεπαν. Ἡ ἐπίδειξι ἐπίσης ἦταν [illegible] ... κῶν ἀνδριάντων, παρά τά χαμη- [illegible]

... μεῖο τοῦτο πώς τά πολλά λόγια στό τέλος [illegible] χουν κανένα νόημα.

Στό σημεῖο αὐτό εἶναι χαρακτηριστικό [illegible] ὁ Πλούταρχος.

[illegible] κάποιος κάτοικος τῆς Ἀττικῆς [illegible] τῆς Σπάρτης [illegible] οἱ Σπαρτιᾶτες μεταχειρίζονται μικρά μαχαίρια.

[illegible] τόσο μικρά, ἔλεγε, ὥστε [illegible] στά θέατρα.

— Ναί! ἀπάντησε ὁ βασιληᾶς. Μ' αὐτά ὡστόσο ἐμεῖς κατορθώνομε νά φθάσωμε πολύ καλά τούς ἐχθρούς μας.

«Ἔτσι, προσθέτει ὁ Πλούταρχος, νομίζω κι' ἐγώ πώς ἡ λακωνική ὁμιλία ὅσο κι' ἄν φαίνεται σύντομη, πετυχαίνει [illegible] καλά ἐκεῖνο πού ζητᾶ καί συναρπάζει τούς ἀκροατές».

Τό ἀποφθεγματικό τῆς ὁμιλίας τῶν Σπαρτιατῶν [illegible] ... Ἀρχίδαμος, ἕνας ἀπό τούς βασιλιᾶδες τῆς Σπάρτης [illegible]

«Ὅποιος, εἶπε, ξέρει νά μιλῆ, ξέρει καί πότε πρέπει νά [illegible]».

• • •

Τά παιδιά στις [illegible]

... βασική ἀρχή τῆς νομοθεσίας [illegible] λι. Ἑπομένως ὁ κάθε πολίτης ἔπρεπε νά τά θεωρῇ σάν δικά του [illegible] ... τῆς Σπαρτιατικῆς ἀγωγῆς [illegible] καί ἄλλο ἀμεσώτερο [illegible] ἀποτέλεσμα. Εἶναι γνωστόν πώς τόσο τό παιδί ὅσο καί ὁ ἄνδρας μπροστά στήν ἀρχή καί τήν ἐξουσία αἰσθάνεται κάποια συστολή, ἕνα εἶδος ντροπῆς γιά τίς πράξεις του, κάποιο φόβο καί κάποιο σεβασμό. Τό παιδί λοιπόν ἀντίκρυζε τόν κάθε πολίτην [illegible] ... σία ἀπέναντί του.

[illegible]

... ρασυρόμενα ἀπό τίς ἔμφυτες παρορμήσεις τους.

Ἰδιαίτερη πραγματικά φροντίδα εἶχε πάρει ὁ νομοθέτης γιά νά καταπολέμηση κάθε ἔμφυτη κλίσι, πού μποροῦσε νά παρασύρη τά παιδιά σέ πράξεις ἀσυμβίβαστες μέ τήν Σπαρτιατική ἀγωγή.

Ὁ νομοθέτης τῆς Σπάρτης εἶχε παρατηρήσει πολύ σωστά, ὅτι ὅταν τό παιδί γινόταν ἐμπειρό- [illegible] ... μεγαλύτερη καί ἡ σωματική του [illegible] ράζονταν τό σῶμα, καί δέν ὑπῆρχε φόβος νά παρασυρθῆ ἀπό [illegible]

Θά σκεφθῆ [illegible] ... Ἔτσι οἱ γονεῖς ἐπέβλεπαν τά [illegible]

κουπιά μιά καί τά πανιά δέ φελοῦσαν σέ τίποτα.

Οἱ προσκυνητές ἄρχισαν νά καταφτάνουν.

— Δές τήν συμβία τοῦ Πρωτοσπαθάρη Γαληνοῦ. Προχτές πάλι ξα- [illegible]

— Τόχει τάμα φαίνεται.

— Γιά νά συχωρέση ὁ Θεός τίς ἁμαρτίες τοῦ ἀντρός της. Κλέβει ἑκατό καί δίνει ἕνα γιά κεριά καί λιβάνι. Συφερτική δουλειά.

— Πάλι καλά· ἄλλοι δέ δίνουν τίποτα.

Τέτοια ὑποδοχή περίμενε τήν κάθε ἀρχόντισσα. Καί καθώς μουρμούριζαν ὅλα τοῦτα μέ μισόκλειστο στόμα, οἱ φωνές ἔβγαιναν σά σφύριγμα καί τά ἀρρωστημένα ὠχρά μοῦτρα ἔδειχναν τόση κακία πού ἦταν νά φοβηθῆς. Ὡς τόσο μόλις πλησίαζαν τά πρόσωπα ἄλλαζαν ἔκφραση μέ μιᾶς, καί μέ παρακαλεστικό τόνο τίς προσφωνοῦσαν, «ἐνδοξότατες», «εὐγενέστατες», «καί εἰς χρόνους πολλούς καί ἀγαθούς ἡ προστασία καί τό καύ- [illegible]

Ὁ Μιχαήλ σκέφτηκε πώς δέν ἔπρεπε νά δώση βάση στά λεγόμενά τους, ὅλοι οἱ ἄρχοντες τῆς αὐτοκρατορίας ἦσαν ἕνα εἶδος ἀγυοῦπες πού ξέσκιζαν καί τρώγανε μέ λαιμαργία τά σπλάχνα της καί μάλωναν γύρω ἀπό τήν ἐξουσία, ὅπως τά ἁρπαχτικά [illegible] δύναμη καί τήν ἐξυπνάδα τους μόνο γιά τοῦτο τό σκοπό τή λογάριαζαν χρήσιμη.

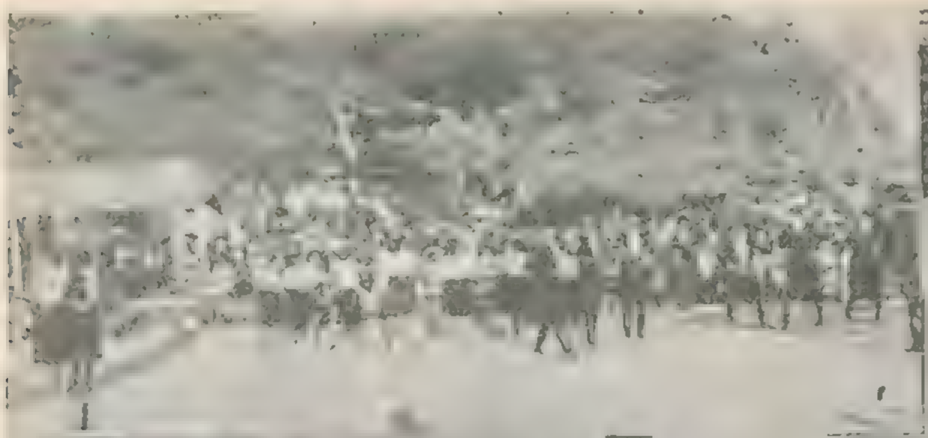
Ὁ ἕνας δέν πλήρωνε στό δημόσιο ταμεῖο τούς φόρους του. Ὁ ἄλλος ἔπαιρνε μέ τό ἔτσι θέλω τά κτήματα ἀπό τούς μικροϊδιοχτῆτες... Ἄδικοι, λαθρέμποροι, καταχραστές... Ἡ ὠργανωμένη κοινωνία ὅπου φαινότανε νά βασιλεύη ἡ τάξη καί ὁ νόμος πού ἰσιώνει τό μικρό καί τό μεγάλο καί κανονίζει τοῦ καθενός τίς πράξεις σύμφωνα μέ τό δίκιο καί τό γενικό συμφέρο, ἔπαιρνε ἔτσι τή μορφή ἑνός ἄγριου λόγγου· ἕνα μονάχα πρᾶμα λογαριαζόταν κι' εἶχε πέρας: ἡ δύναμη καί ἡ ὑποκρισία...

«Ἄν εἶναι ἀλήθεια ὅλα τοῦτα», «ἄν εἶναι ἀλήθεια ὅλα τοῦτα» ἔλεγε [illegible] πού ἡ κόπρος εἶχε σωρευτῆ ἀπό χρό- [illegible] σημεῖο πού φαινόταν ἀκατόρθωτο τό ἔργο γιά ἕναν ἄνθρωπο:

Μ' αὐτός πέρασε ἀπό ἐκεῖ μέσα τό ρέμα τοῦ ποταμοῦ καί τά κατάφερε μιά χαρά.

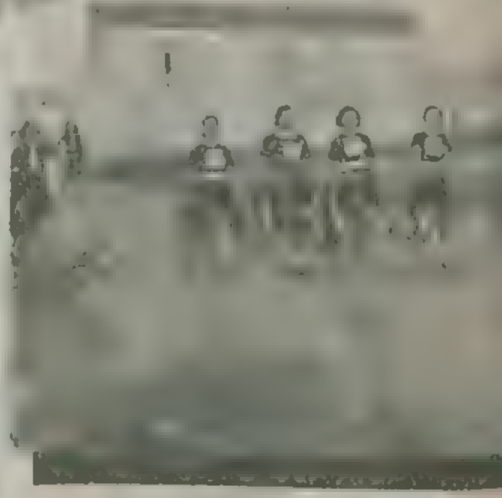
«Μᾶς χρειάζεται λοιπόν ἕνας ἄνθρωπος τόσο ἔξυπνος καί δυνατός σάν τόν ἀρχαῖο Ἡρακλῆ; Βλέπεις ὅλα τοῦτα ἔχουν κρυμμένο μέσα τους ἕνα βαθύ νόημα κι' ὅ,τι τότε μᾶς φαινόταν παραμυθένιο καί γελούσαμε, τώρα βρίσκομε πώς εἶναι μιά παραβο- [illegible]

(Ἀκολουθεῖ)

[illegible] Παροικιας [illegible] Απο μιαν θεατρικην [illegible] Ρεθυμνης απο τας λα[illegible] [illegible] εις το Μιη[illegible] 8) Παρελασις [illegible] Φαλαγγιτων [illegible]

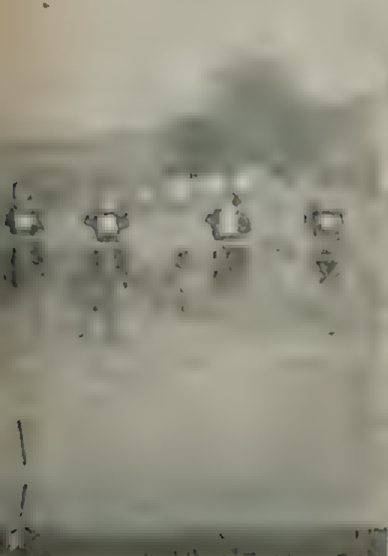
4

5

6

7

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἦταν ἡ δευτέρη [illegible] μου φάνηκε ὅμως πὼς τὴν πρώτη δὲν μὲ εἶχε σφίξει τόσο δυνατὰ στὴν ἀγκαλιά της..

— Ἀγαπημένο μου παιδί!... εἶπε. Καὶ μὲ τἄσπρα της ἁβρὰ δάκτυλα παραμέρισε τὰ μαλλιά μου καὶ μὲ κοίταξε καλὰ-καλά...

— Ναί... ναί... ψιθύρισε.

Τὰ λόγια αὐτὰ ἀποκρινόνταν βέβαια σὲ κάποια της σκέψι. Ἀλλ' ἀπὸ τὴ συγκίνησί μου ἤμουν ἀνίκανος νὰ μαντεύσω τὴ σκέψι αὐτή. Αἰσθανόμουν τὴν ἀγάπη, τὴν τρυφερότητα τῆς κυρίας Μίλλιγκαν, κι' αὐτό, γιὰ τὴν ὥρα, μοῦ ἔφθανε. Δὲν ζητοῦσα τίποτα περισσότερο.

— Παιδί μου, μοῦ εἶπε χωρὶς νὰ παψῃ νὰ μὲ κοιτάζῃ· ὁ σύντροφός σου μοῦ ἀνεκοίνωσε πολὺ σοβαρὰ πράγματα. Μοῦ κάνεις τὴ χάρι νὰ μοῦ πῇς καὶ σὺ ὅσα ξέρεις γιὰ τὴν οἰκογένεια Δρίσκολλ καὶ τὴν ἐπίσκεψι τοῦ κυρίου Τζέιμς Μίλλιγκαν;

[illegible]ς ἔκαμα τὴ διήγησι ποὺ μοῦ ζήτησε καὶ δὲν μὲ διέκοψε, παρὰ γιὰ νὰ μὲ ρωτήσῃ μερικὲς λεπτομέρειες, ποὺ πρέπει νὰ ἦταν σπουδαῖες. Ποτὲ δὲν μ' ἄκουσε ἄνθρωπος μὲ μεγαλύτερη προσοχή. Τὰ μάτια της δὲν ἄφηναν στιγμὴ τὰ δικά μου.

Ἅμα τελείωσα, ἡ κ. Μίλλιγκαν ἔμεινε σιωπηλή, κοιτάζοντάς με ὁλοένα, κάμποση ὥρα. Ἔπειτα μοῦ εἶπε:

Ὅλα αὐτὰ εἶναι πολὺ σοβαρὰ γιὰ σένα καὶ γιὰ μᾶς ὅλους. Πρέπει λοιπὸν νὰ ἐνεργήσουμε μὲ μεγάλη φρόνησι καὶ ἀφοῦ συμβουλευθοῦμε ἀνθρώπους ἱκανοὺς νὰ μᾶς ὁδηγήσουν. Ὡς τότε ὅμως πρέπει νὰ θεωρῆσαι σὰ σύντροφος, σὰ φίλος, (ἐδῶ ἐδίστασε λίγο), σὰν ἀδελφὸς τοῦ Ἀρθούρου, κι' ἀπὸ σήμερα ἐσὺ κι' ὁ μικρός σου σύντροφος, ν' ἀφήσετε τὴν ἄθλια αὐτὴ ζωή. Σὲ δυὸ ὧρες πρέπει νὰ εἶσθε στὸ Τερριτέ, στὸ Ξενοδοχεῖο τῶν Ἄλπεων. Ἐκεῖ θὰ στείλω ἕνα πρόσωπο τῆς ἐμπιστοσύνης μου νὰ φροντίσῃ γιὰ τὴν ἐγκατάστασί σας. Κι' ἐκεῖ θὰ ξαναϊδωθοῦμε, γιατὶ τώρα εἶμαι ὑποχρεωμένη νὰ σᾶς ἀφήσω.

Μὲ φίλησε πάλι καί, ἀφοῦ ἔσφιξε τὸ χέρι στὸ Ματτία, ἔφυγε γρήγορα.

— Τί εἶπες λοιπὸν στὴν κυρία Μίλλιγκαν; ρώτησα τὸν σύντροφό μου.

— Αὐτὰ ποὺ τῆς εἶπες καὶ σὺ καὶ πολλὰ ἄλλα ἀκόμα. Ἄ, τί καλὴ κυρία!

— Τὸν Ἀρθοῦρο... τὸν εἶδες;

— Ἀπὸ μακριὰ μόνο... Μοῦ φάνηκε ὅμως πολὺ καλὸ παιδί.

Ἐξακολούθησα νὰ ρωτῶ τὸν Ματτία· ἀλλ' ἀπέφευγε νὰ μοῦ ἀπαντᾷ ἢ τὰ μασσοῦσε. Τότε μιλήσαμε γιὰ πράγματα ἀδιάφορα ὡς τὴ στιγμὴ ποὺ, κατὰ τὴν ὁδηγία τῆς κυρίας Μίλλιγκαν, παρουσιαστήκαμε στὸ ξενοδοχεῖο τῶν Ἄλπεων. Ἂν καὶ φορούσαμε ἀκόμα τὰ φτωχικά μας ροῦχα, μᾶς ὑποδέχτηκε ἕνας ὑπηρέτης μὲ μαῦρο φράκο κι' ἄσπρο λαιμοδέτη καὶ μᾶς ὡδήγησε στὸ ἀπαρτεμάν μας. Τί ὄμορφο ποὺ μᾶς φάνηκε τὸ δωμάτιό μας! Εἶχε δυὸ κάτασπρα κρεββάτια· τὰ παράθυρα ἔβλεπαν σὲ μιὰ βεράντα, κρεμαστὴ ἀπάνω ἀπὸ τὴ λίμνη, κι' ἡ θέα ἀπὸ κεῖ ἦταν κάτι θαυμάσιο. Ὅταν ἀποφασίσαμε νὰ γυρίσουμε στὸ δωμάτιό μας βρήκαμε πάλι τὸν [illegible] ποὺ στεκόταν ἀκίνητος, περιμένοντας τὶς διαταγές μας. Μᾶς ρώτησε τί θέλαμε νὰ γευματίσουμε, γιὰ νὰ μᾶς τὸ φέρῃ στὴ βεράντα μας.

— Ἔχετε ταρτίνες; ρώτησε ὁ Ματτίας.

— [illegible]

— Κι' ἀπὸ τὶς τρε[illegible]

— [illegible]

— Καὶ τί ἐντράδα θέλετε; τί ψητό; τί χόρτο;

Σὲ κάθε πρότασι ὁ Ματτίας γούρλωνε τὰ μάτια, μὰ δὲν τὰ ἔχανε καθόλου.

— Ὅ,τι θέλετε, εἶπε.

Ὁ ὑπηρέτης βγῆκε μὲ σοβαρότητα.

— Μοῦ φαίνεται πὼς ἐδῶ θὰ τρῶμε καλύτερα παρὰ στὸ Δρίσκολλ, εἶπε ὁ Ματτίας.

Τὴν ἄλλη μέρα, ἡ κυρία Μίλλιγκαν ἦλθε νὰ μᾶς ἰδῇ. Τὴ συνώδευαν ἕνας ράφτης καὶ μιὰ ράφτρα, ποὺ μᾶς πῆραν μέτρα γιὰ φορέματα καὶ γιὰ ἀσπρόρρουχα.

Μᾶς εἶπε πὼς ἡ Λίζα ἐξακολουθοῦσε νὰ μιλᾷ καὶ πὼς ὁ γιατρὸς ἐβεβαίωνε ὅτι γιατρεύτηκε. Κι' ἀφοῦ κάθησε μιὰ ὥρα μαζί μας, μὲ φίλησε τρυφερά, ἔσφιξε τὸ χέρι τοῦ Ματτία κι' ἔφυγε.

[illegible], σὰ νὰ μὴν ἤ[illegible] τὴν τρυφερότητα ἢ νὰ τὴν ἀφήνῃ νὰ παραφαίνεται.

Τὴν πέμπτη μέρα, ἀντὶ τῆς κυρίας Μίλλιγκαν, ἦλθε ἐκείνη ἡ καμαριέρα, ποὺ τὴν εἶχα ἰδῆ ἄλλοτε στὸν Κύκνο. Μᾶς εἶπε πὼς ἡ κυρία Μίλλιγκαν μᾶς περίμενε στὸ σπίτι της καὶ πὼς ἕνα ἁμάξι ἦταν στὴν πόρτα τοῦ ξενοδοχείου, γιὰ νὰ μᾶς πάῃ ἐκεῖ.

Ἦταν ἕνα κομψό, ἀνοιχτὸ ἁμαξάκι μὲ δυὸ ἄλογα, ὅπου ὁ Ματτίας θρονιάστηκε χωρὶς νὰ σαστίσῃ καθόλου καὶ μὲ μεγάλη ἀξιοπρέπεια, σὰ νὰ μὴν ἔκανε ἄλλο ἀπὸ μικρὸς παρὰ νὰ πηγαίνῃ ὅλο καρροτσάδα! Κι' ὁ Κάπης ἐπίσης πήδησε χωρὶς στενοχώρια σ' ἕνα μαξιλάρι.

Ἡ ἀπόστασι δὲν ἦταν μεγάλη, ἢ τοὐλάχιστο μοῦ φάνηκε πολὺ μικρή, γιατὶ πήγαινα σὰ σὲ ὄνειρο, μὲ τὸ κεφάλι γεμάτο ἀπὸ ἰδέες τρελλὲς ἢ ποὺ μοῦ φαινόνταν τρελλές... Μᾶς ἔμπασαν σ' ἕνα σαλόνι, ὅπου βρήκαμε τὴν κυρία Μίλλιγκαν, τὸν Ἀρθοῦρο, ξαπλωμένο σ' ἕνα ντιβάνι καὶ τὴ Λίζα.

Ὁ Ἀρθοῦρος ἅπλωσε σὲ μένα καὶ τὰ δυό του χέρια. Ἔτρεξα κοντά του καὶ τὸν φίλησα. Φίλησα καὶ τὴ Λίζα. Κι' ἡ κυρία Μίλλιγκαν φίλησε μένα.

Τέλος πάντων, μοῦ εἶπε, ἦλθε ἡ ὥρα νὰ λάβῃς τὴ θέσι ποὺ σοῦ ἀνήκει.

Καὶ καθὼς τὴν κοίταζα, γιὰ νὰ τὴν ρωτήσω τί ἐσήμαιναν αὐτὰ τὰ λόγια, ἄνοιξε μιὰ πόρτα... καὶ παρουσιάσθηκε ἡ μάνα-Μπαρμπερίνα, κρατώντας κάτι μωρουδίστικα ροῦχα: ἕνα ἐπανωφοράκι ἀπὸ ἄσπρο κασμίρι, μιὰ δαντελλένια σκουφίτσα κι' ἕνα ζευγάρι παπουτσάκια πλεκτά.

Μόλις πρόφτασε ν' ἀφήσῃ αὐτὰ τὰ πράγματα σ' ἕνα τραπέζι, ἐγὼ τὴν ἅρπαξα στὴν ἀγκαλιά μου. Κι' ἐνῷ τὴν καταφιλοῦσα, ἄκουσα τὴν κυρία Μίλλιγκαν νὰ δίνῃ κάποια διαταγὴ σ' ἕναν ὑπηρέτη καὶ νὰ προφέρῃ

Μᾶς [illegible] ἕνας ὑπηρέτης μὲ μαῦρο φράκο κι' ἄσπρο λαιμοδέτη

τόνομα τοῦ κυρίου Τζέιμς Μίλλιγκαν, πρᾶγμα ποὺ μ' ἔκανε νὰ χλωμιάσω.

— Μὴ φοβᾶσαι, μοῦ εἶπε σιγά· δὲν ὑπάρχει πιὰ λόγος. Ἀπεναντίας... Ἔλα δῶ κοντά μου καὶ δός μου τὸ χέρι σου.

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἄνοιξε ἡ πόρτα καὶ μπῆκε ὁ κ. Τζέιμς Μίλλιγκαν, γελώντας καὶ δείχνοντας τὰ μυτερά του δόντια. Μὲ εἶδε κι' ἀμέσως τὸ γέλιο του ἄλλαξε σ' ἕνα μορφασμὸ φοβερό.

Ἡ κυρία Μίλλιγκαν δὲν τοῦ ἄφησε καιρὸ νὰ μιλήσῃ.

— Σᾶς φώναξα, τοῦ εἶπε μὲ ἤρεμη φωνή, ποὺ ἔτρεμε ἐλαφρά, γιὰ νὰ σᾶς παρουσιάσω τὸν πρωτότοκό μου γιό, ποὺ εὐτύχησα τέλος νὰ τὸν ξανάβρω. — μοῦ 'σφιξε τὸ χέρι, — αὐτὸς εἶναι. Ὑποθέτω ὅμως πὼς τὸν γνωρίζετε, ἀφοῦ πήγατε νὰ τὸν ἰδῆτε στὸ σπίτι τοῦ ἀνθρώπου ποὺ τὸν ἔκλεψε, καὶ νὰ ἐξετάσετε γιὰ τὴν ὑγεία του.

Τί σημαίνει αὐτό; ψιθύρισε ὁ κ. Τζέιμς Μίλλιγκαν μὲ ταραγμένο πρόσωπο.

—... Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ποὺ βρίσκεται τώρα στὴ φυλακὴ γιὰ κάποια κλοπὴ ποὺ ἔγινε σὲ μιὰ ἐκκλησιά, τὰ ὡμολόγησε ὅλα. Ἰδοὺ ἕνα γράμμα ποὺ τὰ βεβαιώνει ὅλα. Λέει πῶς ἔκλεψε αὐτὸ τὸ παιδί, πῶς τὸ πα[illegible] ἰδῆτε τὰ σπάργανα;

Ὁ κ. Τζέιμς Μίλλιγκαν ἔμεινε μιὰ στιγμὴ ἀκίνητος. Βέβαια θὰ τοῦ ἐρχόταν νὰ μᾶς πνίξῃ καὶ τοὺς τρεῖς... Ἐπροτίμησε ὅμως [illegible] φύγῃ καί, βγαίνοντας ἀπὸ τὴν πόρτα, γύρισε κι' εἶπε:

— Νὰ ἰδοῦμε ὅμως τί θὰ ποῦν καὶ τὰ δικαστήρια γι' αὐτὸ τὸ παιδί!

Χωρὶς νὰ ταραχθῇ ἡ κυρία Μίλλιγκαν, — καὶ τώρα μπορῶ νὰ λέω ἡ μητέρα μου, — ἀποκρίθηκε:

— Σεῖς μπορεῖτε νὰ μᾶς πᾶτε στὰ δικαστήρια· ἐγὼ ὅμως δὲν θὰ τὸ κάμω γιὰ τὸν ἀδελφὸ τοῦ ἀντρός μου.

Ὁ θεῖος μου βγῆκε, ἡ πόρτα ἔκλεισε κι' ἐγὼ τότε μπόρεσα νὰ πέσω στὴν ὁλάνοικτη ἀγκαλιὰ τῆς μητέρας μου καὶ νὰ τὴ φιλήσω [illegible] πρώτη φορά, ἐνῷ μὲ φιλοῦσε κι' ἐκείνη.

Ὅτα[illegible] ἡ συγκίνησί μας, ὁ Ματτίας ἐπλησίασε καὶ μοῦ εἶπε:

— Μοῦ κάνεις τὴ χάρι νὰ πῇς τῆς μητέρας σου πὼς ἐκράτησα καλὰ τὸ μυστικό της;

— Τὰ ἤξερες λοιπὸν ὅλ' αὐτὰ ἐσύ; ρώτησα.

Ἀποκρίθηκε ἡ μητέρα μου:

Ὅταν ὁ Ματτία[illegible] ἔκαμε τὴ διήγησι [illegible] αὐτὲς τώρα τὶς ἔχω κι [illegible] γιὰ πάντα. Ἀγαπη[illegible] στὸ ἑξῆς θὰ ζῇς μὲ τὴ μητ[illegible] τὸν ἀδελφό σου καὶ — ἐδῶ ἔδ[illegible] τὴ Λίζα καὶ τὸ Ματτία, — μ' ἐκείνους [illegible] σ' ἀγάπησαν ὅταν ἤσουν δυστυχισμένος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΒ'

Μὲ οἰκογένεια.

Πέρασαν χρόνια, — χρόνια πολλὰ μὰ καὶ σύντομα, γιατ' ἦταν γεμάτα ὡραῖες καὶ γλυκειὲς ἡμέρες...

Τώρα κατοικῶ στὴν Ἀγγλία, στὸ Μίλλιγκαν-Μαρκ, τὸν πύργο τῶν προγόνων μου.

Τὸ παιδὶ τὸ ἔρημο, τὸ ἀπαρατημένο, ποὺ [illegible] ἔντιμο καὶ μεγάλη [illegible]

(Ἀκολουθεῖ)

Ο ΑΡΧΑΙΟΣ ΗΡΩΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΟΥ

5ον

Ὁ Αἰγέας, ὕστερα ἀπὸ πολλὰ παρακάλια, ἄπραχτος, ἐτράβηξε τοὺς κλήρους τῶν ἄλλων νέων ποὺ θὰ πήγαιναν μαζὶ μὲ τὸ παιδί του. Στὸ σημεῖο αὐτό, ἂν πιστέψουμε τὸν Ἱστορικὸ Ἑλλάνικο, οἱ Ἀθηναῖοι δὲν ἔστελναν οἱ ἴδιοι νέους κληρωτούς, ἀλλὰ ἐρχότανε ὁ ἴδιος ὁ Μίνωας ἀπὸ τὴν Κρήτη καὶ τοὺς ἐδιάλεγε. Ἀπὸ τὸν Ἑλλάνικο μαθαίνουμε ἀκόμη ὅτι ὁ Μίνωας ἐδιάλεξε πρῶτο τὸν [illegible] δίναν οἱ Ἀθηναῖοι, ὅτι οἱ νέοι ἔπρεπε νὰ μπαίνουν μέσα στὸ καράβι ἐντελῶς ἄοπλοι καὶ ὅτι ὅλη ἡ βαρειὰ αὐτὴ ὑποχρέωσι τῶν Ἀθηναίων θἄπαιρνε τέλος μονάχα ὅταν ἕνας ἀπὸ τοὺς προσφερομένους θὰ κατάφερνε νὰ ξεκάνῃ τὸν Μινώταυρο. Αὐτὸ ὅμως τὸ τελευταῖο φαινότανε τόσο ἀκατόρθωτο, τόσο ἀδύνατο, ποὺ οἱ Ἀθηναῖοι ἔστελναν τὸ καράβι τους ἀρματωμένο μὲ μαῦρα πανιά. Τόσο ἤτανε σίγουροι γιὰ τὴ συμφορὰ ποὺ ἐπερίμενε τοὺς νεαροὺς ἐπιβάτες του, κάτω ἐκεῖ στὴν Κρήτη.

Νὰ ὅμως πού, ἐπειδὴ ὁ Θησέας ἔδινε πολὺ κουράγιο στὸν πατέρα του, λέγοντάς του πὼς αὐτὸς θὰ ξεκάνῃ τὸ θεριό, ὁ Αἰγέας [illegible] πραγματικὰ τὰ λόγια τοῦ παιδιοῦ του, νὰ σηκώσῃ ἄσπρο πανὶ κατὰ τὸ γυρισμό, εἰδεμὴ ν' ἀφήσῃ τὸ μαῦρο γιὰ σημάδι τῆς μεγάλης του συμφορᾶς. Ἄλλος ἱστορικός, ὁ Σιμωνίδης, λέει πὼς τὸ πανὶ ποὺ ἔδωσε ὁ Αἰγέας στὸν καπε[illegible] ἤτανε ἄσπρο, ἀλλὰ κόκκινο, βαμμένο ἀπὸ χλωρὸ πριναρόκαρπο. Κατὰ τὸν ἴδιο Σιμωνίδη, καπετάνιος τοῦ καραβιοῦ ἤτανε ὁ Ἀμαρσυάδης Φέρεκλος. Ὁ Φιλόχορος, πάλι, λέει πὼς ὁ Θησέας ἐπῆρε ναυτικοὺς ἀπὸ τὴ Σαλαμίνα: καπετάνιο τὸ Ναυσίθοο καὶ πλωρίτη τὸν Φαίακα, γιατὶ οἱ Ἀθηναῖοι δὲν ἤτανε τότες ἀκόμα δυνατοὶ στὴ θάλασσα.

Ἀφοῦ λοιπὸν ἐκληρώθηκαν οἱ νέοι, ὁ Θησέας τοὺς παράλαβε ἀπὸ τὸ Πρυτανεῖο (ἀναχρονισμὸς τοῦ Πλούταρχου, γιατὶ τὸ Πρυτανεῖο ἔγινε ἀργότερα), καὶ πῆγε μαζί τους στὸ Δελφίνιο ἱερὸ γιὰ νὰ καταθέσῃ παρακλητήρια προσφορὰ στὸ θεὸ Ἀπόλλωνα. Ἡ προσφορὰ αὐτὴ ἤτανε [illegible] ἔξη τοῦ Μουνιχιῶνα (τέλη τοῦ Μάρτη καὶ ἀρχὲς τοῦ Ἀπρίλη), κατηφόρισε πρὸς τὴ θάλασσα, τὴν ἴδια μέρα, δηλαδή, πού, καὶ τώρ' ἀκόμη, στέλνουν τὰ κορίτσια στὸ Δελφίνιο γιὰ νὰ προσευχηθοῦν στὸ Θεό. Λένε μάλιστα πὼς ὁ θεὸς τῶν Δελφῶν ἔβγαλε χρησμὸ καὶ τοῦ εἶπε νάχῃ γιὰ ὁδηγὸ καὶ συνοδοιπόρο του σ' αὐτὴ τὴν περιπέτεια τὴν Ἀφροδίτη, ζητώντας τὴν προστασία της. Λένε ἀκόμα ὅτι τὴν ὥρα ποὺ θυσίαζε κάτω στὸ παραθαλάσσιο μιὰν αἶγα, ἡ αἶγα μεταμορφώθηκε ξαφνικὰ σὲ τράγο καὶ πὼς γι' αὐτό, ἀπὸ τότε, ἡ θεὰ Ἀφροδίτη ὠνομάστηκε Ἐπιτραγία.

Ὅταν ὁ Θησέας κ' ἡ συνοδεία του ἔφτασαν μὲ τὸ μαυροφτέρουγο καράβι τους στὴν Κρήτη, ἡ Ἀριάδνη, κόρη τοῦ Μίνωα καὶ τῆς Πασιφάης, εἶδε τὸ νεαρὸ ἥρωα καὶ τὸν ἐσυμπάθησε. Τόση στάθηκε ἡ συμπάθεια τῆς Ἀριάδνης πρὸς τὸν Θησέα, ποὺ δὲν εἶχε τὸ κουράγιο νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ ριψοκινδυνέψῃ μέσα στὸ [illegible] ἐσυμβούλεψε τί πρέπει νὰ κάμῃ, καὶ τοῦ παράδωσε ἕνα μακρὺ κορδόνι (τὸν περίφημο μίτο τῆς Ἀριάδνης), ποὺ ξετυλίγοντάς το ἐκεῖνος μόλις ἔμπαινε στὸ Λαβύρινθο, θὰ μποροῦσε, στὸ γυρισμό, νὰ ξαναβρῇ εὔκολα τὴν ἔξοδο. Μὲ τέτοιες γνώσεις λοιπὸν ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἀντρειωμένη του καρδιά, ὁ Θησέας μπῆκε μαζὶ μὲ τὴ συνοδεία του στὸν τρομερὸ Λαβύρινθο, ποὺ εἶχε θάψει γιὰ πάντα τόσα νεαρὰ καὶ διαλεχτὰ βλαστάρια τῆς Ἀθήνας πρὶν ἀπ' αὐ[illegible], στὸ βάθος αὐτῆς τῆς σκοτεινῆς φυλακῆς, ὁ Θησέας ἀντάμωσε τὸ φοβερὸ θεριό, τὸ Μινώταυρο. Ὕστερα ἀπὸ ἕναν ἀγῶνα ἄγριο καὶ φοβερό, ποὺ ὅλα τ' ἄλλα παιδιὰ τῶν Ἀθηναίων τὸν παρακολουθοῦσαν μαζεμένα σὲ μιὰν ἄκρη μὲ κομμένη τὴν ἀνάσα ἀπὸ τὸν τρόμο, ὁ Θησέας βγῆκε νικητής, σκοτώνοντας τὸν Μινώταυρο καὶ λευτερώνοντας ἔτσι τὴν πατρίδα του ἀπὸ τὴν ντροπὴ τοῦ [illegible], βέβαια, [illegible]ζεται τὴ μεγάλη χαρὰ ποὺ θὰ δοκίμασαν ὅλοι οἱ νεαροὶ σύντροφοι τοῦ Θησέα πού, ἐνῶ περίμεναν τὸ χαμό, βρῆκαν τὴ ζωή, τὴ χαρὰ καὶ τὴ δόξα μέσα στὸ Λαβύρινθο. Ἀτρόμητοι ἀπὸ δῶ κι' ὀμπρός, πλάϊ στὸν [illegible] τοῦ [illegible] Ἀριάδνης.

ΤΟ ΤΗΛΕΣΚΟΠΙΟΝ ΤΟΥ ΠΑΛΟΜΑΡ

Σὲ λίγους μῆνας θὰ [illegible] εἰς ἐνέργειαν τὸ μεγαλύτερον τηλεσκόπιον τοῦ κόσμου ποὺ ἐτοποθετήθη εἰς ἕνα βουνὸ ὕψους 2.500 μέτρων καὶ τὸ ὁποῖον [illegible]σκεται εἰς μίαν ἀπόστασιν [illegible]ω ἀπὸ τὴν Πασαντίναν τῆς [illegible] Ἀμερικῆς.

[illegible] πείρου.

Αἱ τεχνικαὶ δυσκολίαι ποὺ εἰ[illegible] νὰ παρα[illegible] παραγγελία [illegible] ἔκαμαν εἰδικοὺς θαλάμους εἰς τοὺς [illegible] θὰ ἐγίνοντο αἱ σχετικαὶ δοκιμαί.

«Ὑπελογίσθη κατ'» [illegible] Εἰς τὸ [illegible] τὸ [illegible]

ΣΕΙΡΙΟΣ

«Εἶναι ὁ ἔρως μας καὶ ὁ σταυρός μας ἡ γῆ αὐτὴ ἡ ἑλληνικὴ δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας... Πρέπει νὰ τὴν κατακτήσωμεν ἕως εἰς τὰ ἔγκατά της».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

* ΤΟ ΧΡΥΣΑΦΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΗΣ *

Νέο κορίτσι,

Ἀγαπητή μου Φαλαγγίτισσα,

Δὲν θὰ φαντασθῆ βεβαια καμμιὰ ἀπὸ σᾶς πὼς ἡ Ἑλλάδα μας [illegible] κατὰ λέξι γῆ χρυσοφόρος σὰν τὴν Ἀλάσκα, ποὺ σὲ περασμένα χρόνια σκάζευε ὅλους ἐκείνους, ποὺ διψοῦσαν γιὰ πλοῦτο, τοὺς χρυσοθήρας καὶ τοὺς τυχοδιώκτας. Πολλὰ ἀναγνώσματα καὶ μυθιστορήματα, πολλα κινηματογραφικὰ ἔργα γράφτηκαν πάνω στὸ θέμα αὐτό. Γιατὶ βέβαια τὸ χρυσάφι ἔπαιξε καὶ παίζει μεγάλο ρόλο στὸν κόσμο.

Ἐμεῖς ὅμως σήμερα μὲ τὴν ὅλο πρὸς τὸν ἐξαγνισμὸ βαίνουσα ἠθικὴ ἀντίληψι δὲν θέτουμε τὸν χρυσὸν ἢ τὸ χρῆμα ὡς σκοπὸν τῆς ζωῆς μας, ἀλλὰ ὡς μέσον πρὸς τὴν ζωήν μας. Σήμερα πρὸ πάντων ἡ νέα γενεὰ ξέρει ὅτι δὲν εἶναι τὸ μόνο, τὸ ἀπόλυτο ἀγαθό, ὁ πλοῦτος. Ξέρει ὅτι ὑπάρχουν ἀρετὲς ποὺ ζυγίζουν βαρύτερα ἀπὸ ὅλο τὸ χρυσάφι τοῦ κόσμου. Ἡ φιλοπατρία, ἡ αὐτοθυσία, ἡ ἀλληλεγγύη μέσα σ' ἕνα λαὸ ἀξίζει κάτι περισσότερο ἀπὸ μερικὰ δισεκατομμύρια. Σήμερα ποὺ ὁ κόσμος τρέμει σύσσωμος στὸν ἀγῶνα τῆς ἐπικρατήσεως γίνεται ἀντιληπτὸ πόσο ἀναγκαῖες εἶναι οἱ ἀρετὲς αὐτὲς σ' ἕνα λαὸ γιὰ τὴν ὕπαρξί του. Αὔριο, ὅταν πάνω στὰ ἐρείπια θὰ ἀναδημιουργήσουν οἱ λαοὶ τὰ πολιτιστικά τους οἰκοδομήματα, θὰ διαλέξουν καὶ θὰ μεταχειρισθοῦν χωρὶς ἄλλο, σὰν ἀκρογωνιαίους λίθους, τὶς ἀρετὲς αὐτές, μεταχειριζόμενοι μόνο ὡς μέσον τὸν τυχὸν πλοῦτο τους.

Θὰ προτιμήσουν σὲ πολλὰ σημεῖα τὸ χρυσάφι τῆς λαϊκῆς ψυχῆς παρα τὸ χρυσάφι, ποὺ βρίσκεται σὲ ὑπόγεια τραπεζῶν κρυμμένο καὶ φυλαγμένο. Ποιὸς ξέρει ἂν αὔριο δὲν τεθῆ ὡς ἀντιστάθμισμα νομισματικῆς ἀξίας ἡ ἐργασία π. χ. ἢ ἡ παραγωγὴ σὲ ἀγροτικὰ καὶ βιομηχανικὰ ἀγαθὰ ἑνὸς λαοῦ; Ποιὸς ξέρει ἂν δὲν ἀχρηστευθῆ ἡ μεγάλη τοῦ χρυσοῦ ἀξία καὶ βγοῦνε τὰ χρυσὰ μπλὸκ τῶν ἐθνικῶν τραπεζῶν γιὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἐπὶ τέλους γιὰ κάτι ἄλλο;

Ἐμεῖς ὅμως, ὅπως εἴπαμε, δὲν θὰ μιλήσουμε γιὰ τὸ χρυσάφι τῆς Ἀλάσκας καὶ τοῦ κόσμου ὅλου. Θὰ μιλήσουμε γιὰ τὸ χρυσάφι τῆς ἑλληνικῆς γῆς, ποὺ χωρὶς νὰ εἶναι χρυσὸς ἀποτελεῖ σήμερα γιὰ τὸ λαό μας ἀληθινὸ πλοῦτο. Γιατὶ τί νὰ κάνω τὰ χρήματα ὅταν δὲν βρίσκω ν' ἀγοράσω τὸ ψωμί μου; Σκεφθήκατε ποτέ σας, ἀγαπητές μου φίλες, πόσο τραγικὸ θὰ ἦταν γιὰ ἕνα ἄνθρωπο νὰ εἶχε τὰ πλούτη τοῦ κόσμου καὶ νὰ μὴν εὕρισκε ν' ἀγοράση κάτι νὰ ἡσυχάση τὴν πεῖνα καὶ τὴ δίψα του; Πόσο παραστατικὰ τὸ δηλώνει ἕνας μῦθος! Κάποια φτωχοῦλα κόρη λαχταροῦσε πολλά, ποὺ δὲν γίνονταν παρὰ μονάχα μὲ πλοῦτο. Κάποτε ἀπ' τὸ Θεὸ ποὺ παρουσιάστηκε μπροστά της ζήτησε χρυσό, πλούτη! Κι' ὁ καλὸς Θεὸς τῆς ἔκανε τὴ χάρι. «Ὅ,τι πιάνεις, τῆς εἶπε, νὰ γίνεται χρυσάφι». Κι' ἔτσι ἔγινε. Μὰ σὲ μιὰ βδομάδα τὸ κορίτσι κοίτονταν στὸ στρῶμα ἕτοιμο νὰ πεθάνη. Τὸ ψωμί, τὸ νερό, τὸ φαγητὸ ποὺ ἔπιανε μεταβάλλονταν σὲ χρυσάφι. Μὲ τὸ χρυσάφι ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ βέβαια νὰ ζήση! Παρακαλοῦσε λοιπὸν νὰ τῆς χαρίση πάλι ὁ Θεὸς τὴν προτερινή της φτώχια!

Πόσα δὲν δηλοῖ ὁ μῦθος αὐτός!

Τὸ χρυσάφι λοιπὸν τὸ δικό μας σήμερα εἶναι τὸ χρυσάφι τῆς γῆς μας, τῆς ἑλληνικῆς γῆς, τὸ ξανθὸ καὶ χρυσὸ σιτάρι!

Βγαλμένο μέσα ἀπὸ τὰ σπλάγχνα της, ζωντανεμένο καὶ θρασεμένο μὲ τὸν ἱδρῶτα τοῦ Ἕλληνος. Εἶναι τὸ χρυσάφι ποὺ θὰ μᾶς δώση βραχιόλια καὶ πλούτη καὶ παλάτια, τὸ χρυσάφι ποὺ θα σωση τοῦ λαοῦ μας τὴ ζωὴ καὶ τῆς φυλῆς μας τὴν ὀντότητα. Γιὰ μᾶς τοὺς λιτοὺς καὶ τοὺς περιττους Ἕλληνας αὐτὸ εἶναι σήμερα ἀρκετό.

Τὶς προάλλες βρέθηκα στὸν Ἅγιο Γιάννη τὸν Ρέντη ποὺ καταφθανουν τὰ βαγόνια ἀπὸ τὴ βόρειο Ἑλλάδα φορτωμένα μὲ τὸ χρυσάφι αὐτὸ τῆς ἑλληνικῆς μας γῆς. Παρακολουθοῦσα τοὺς ἐργάτες μὲ τί σεβασμὸ ἔπαιρναν στὰ χέρια τους τὰ σακκιά, μὲ τί ἀγάπη φτυάριζαν τὸν ξανθὸ καρπό, μὲ τί πραγματικὴ στοργὴ χούφτιαζαν τὰ σπειριὰ ποὺ κυλοῦσαν πέρα ἀπ' τοὺς σωρούς. Οὔτε ἕνα σπειρί, οὔτε ἕνα δράμι δὲν ἔπρεπε νὰ πάη χαμένο. Καὶ σκέφτηκα: Πῶς ἔγιναν ὅλοι οἱ Ἕλληνες τώρα! Πῶς νοικοκυρεύτηκαν! Δὲν χρειάστηκαν πολλά. Λίγη φροντίδα καὶ λίγη καλωσύνη. Λίγη προσοχὴ καὶ λίγη κατανόησι! Αὐτὸ ἦτανε ὅλο! Εἶχαν μέσα τους ὅλες τὶς ἀρετές, ποὺ ξεδιπλώθηκαν κι' ἄρχισαν ν' ἀνθίζουν κάτω ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸ φῶς.

Ἐσεῖς, ἀγαπημένα μου κορίτσια, μικρὲς νοικοκυροῦλες, μανοῦλες κι' ἀδελφές, θὰ καταλαβαίνετε πιὸ πολὺ ἴσως ἀπὸ τοὺς ἄνδρες πόσο εἶναι ὡραῖο καὶ πόσο καθησυχαστικὸ νὰ πιάνετε σεῖς τὸ μεσημέρι τὸ καρβέλι το ψωμὶ καὶ νὰ τὸ μοιράζετε στὰ παιδιά, στὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τόσο, ὅσο νὰ χορτάσουν.

«Δὲν μὲ νοιάζει πὼς δὲν ἔχω ζάχαρι, μοῦ ἔλεγε μιὰ γρηοῦλα, ἔχω τὸ ψωμάκι μου. Κι' αὐτὸ εἶναι τὸ πιὸ σπουδαῖο!».

Μέσα στὰ λόγια αὐτὰ τὰ ἁπλᾶ τῆς λαϊκῆς μας συντρόφισσας καὶ ἀδελφῆς κρύβεται ὁλόκληρη ἡ ἀλήθεια τῆς σήμερον. «Τὸ ψωμακι».

Καὶ τὸ ψωμάκι αὐτὸ φρόντισε μὲ [illegible] ἔξοδο νὰ μᾶς τὸ ἐξασφαλίση σ' αὐτὰ τα φοβερὰ δίσεχτα χρόνια ὁ Πατέρας μας καὶ Ἀρχηγός μας. 85 τοῖς ἑκατὸν τῆς χρήσεώς μας στάρι μᾶς ἔχει δώσει ἐφέτος ἡ ἑλληνικὴ γῆ. Γιατι φρόντισε Αὐτὸς νὰ δώση στὴν ἀγροτιὰ 276.009 νέα στρέμματα γιὰ καλλιέργεια κι' ἔδωσε ἄρδευσι γιὰ 470 000 στρέμματα ἀκόμα. Ἄνοιξαν οἱ γλυκειές της φλέβες καὶ μᾶς ἔδωσαν τὸ χρυσάφι τῆς ζωῆς μας. Γι' αὐτὸ ἀλήθεια μᾶς εἶπε κάποτε Ἐκεῖνος: «εἶναι ὁ ἔρως μας καὶ ὁ σταυρός μας!».

Πίνει τὸν ἱδρῶτα μας καὶ μᾶς χαρίζει τὴ ζωή μας!

Ποιὸς ἄλλος λαὸς ἔχει τέτοια γῆ καὶ τέτοιον πατέρα;...

Σ. Καρ.

Στὸ νοικοκυριό

Ε΄. ΧΡΩΜΑΤΙΚΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Α΄. Πρακτικὰ παραδείγματα ἐπιδράσεως τοῦ λευκοῦ καὶ τοῦ μαύρου περιβάλλοντος στὰ χρώματα.

Γιὰ νὰ ἐξοικειωθῆ κανεὶς μὲ τὶς χρωματικὲς ἐντυπώσεις σὲ λευκὸ καὶ σὲ μαῦρο περιβάλλον τὸ καλλίτερο εἶναι τὸ ἑξῆς γύμνασμα.

Παίρνει ἕνα φύλλο, ὅσο μπορεῖ λευκό, χαρτιοῦ 25×25 ὑφεκατομ. π. χ., τὸ διπλώνει σὲ δυὸ καί, ἀπὸ τὴ μιὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἀπέναντι μεριά, ζωγραφίζει 8 - 10 μικρὰ σχήματα σὲ ἀραιὲς ἀποστάσεις. Τὰ σχήματα αὐτὰ θὰ πρέπη νὰ εἶναι ὅλα τὰ ἴδια καὶ στὶς ἴδιες ἀποστάσεις μεταξύ των καὶ στὶς δυὸ μεριές. Μπορεῖ π. χ. νὰ εἶναι [illegible] στὸ σχῆμα ἑνὸς τριγώνου ἢ τῆς κούπας τοῦ χαρτοπαιγνίου ἢ τοῦ σταθιοῦ ἢ τοῦ φύλλου ἑνὸς δένδρου. Τὰ 8 - 10 αὐτὰ σχήματα θὰ εἶναι σὲ ὀκτὼ ἕως δέκα διάφορα χρώματα. Σ[illegible] μιὰ ἀπὸ τὶς δυὸ πλευρὲς ὅλο τὸν ἄδειο χῶρο μεταξὺ τῶν σχημάτων θὰ τὸν ἀφήσουμε λευκὸ ἐνῶ στὴν ἄλλη θὰ τὸν βάψουμε μαῦρο.

Τὰ χρώματα τὰ ζωγραφισμένα σὲ μαῦρο φόντο θὰ φαίνωνται πολὺ ζωηρότερα ἀπὸ τὰ ἴδια χρώματα ποὺ εἶναι στὴν ἄλλη μεριὰ πάνω στὸ λευκὸ φόντο.

Τὸ γύμνασμα αὐτὸ πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνεται πολλὲς φορὲς καὶ μὲ διάφορα χρώματα - σχήματα. Καλλίτερα κάθε φορὰ ν' ἀλλάζουμε τὶς ἀποστάσεις μεταξὺ τῶν σχημάτων. Μ' αὐ[illegible]εῖς ὄχι μόνο [illegible] τὰ διάφορα χρώματα ὅταν τοποθετοῦνται σὲ λευκὸ καὶ σὲ μαῦρο φόντο, ἀλλὰ καὶ στὸ βαθμὸ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ φόντου στὰ διάφορα μεγέθη καὶ στὶς διάφορες ἀποστάσεις. Πρᾶγμα πολὺ [illegible]

Τὰ πολὺ βαθιὰ χρώματα καὶ τὰ καστανὰ πλησιάζουν περισσότερο στὴν ἔλλειψι φωτεινότητος στὸ μαῦρο. Τὰ ἀνοιχτὰ πλησιάζουν περισσότερο στὴ φωτεινότητα στὸ λευκό. Πάνω σὲ μαῦρο φόντο ἢ σὲ φόντο μὲ βαθὺ χρωματισμὸ κάθε γαρνιτοῦρα ἢ μοτίβο χρωματισμένο σὲ βαθὺ σκοτεινὸ χρῶμα δὲν μπορεῖ νὰ ἔχη δυνατὴ καὶ καθαρὴ χρωματικὴ ἐντύπωσι.

Τὰ τζάμια τῶν παραθύρων σας

Πολλὲς φορὲς θὰ ἀγανακτήσατε καὶ θὰ κουραστήκατε στὸ καθάρισμα τῶν τζαμιῶν σας. Εἶναι πάντοτε ἕνα κεφάλαιο πολὺ κουραστικὸ γιὰ τὴ νοικοκυρά. Ἔστω κι' ἂν ἡ ἴδια δὲν καταπιάνεται μ' αὐτό, παρὰ τὸ ἀναθέτει σὲ ὑπηρέτρια ἢ σὲ μιὰ γυναῖκα ποὺ τῆς κάνει τὶς δουλειές.

Καὶ τότε ὅμως συμβαίνει νὰ μὴν μείνη εὐχαριστημένη γιατὶ παρουσιάζονται οἱ ἀπαραίτητες σειρὲς καὶ γραμμές, μὴ ἀφίνοντας τὸ τζάμι νὰ γυαλίση ἐλεύθερο ἀπὸ τὰ παράσιτα αὐτὰ νὰ ποῦμε ἔτσι..

Τὰ τζάμια χρειάζονται ἰδιαίτερη φροντίδα.

Πρῶτα πρέπει νὰ πλυθοῦν μὲ ζεστὴ σαπουνάδα τὰ περβάζια καὶ κατόπιν τὰ τζάμια. Τὸ πιὸ καλὸ εἶναι ὅταν στεγνώσουν νὰ τὰ περάσουμε μὲ μιὰ ἐπαλειψι σιντόλ. (εἶναι ἕνα ρευστὸ μέσα σὲ τενεκένια μπουκαλάκια ποὺ ἀγοράζετε ἀπὸ καταστήματα οἰκοκυρικῆς) κι' ἔπειτα νὰ τὰ τρίψουμε μὲ ξηρὸ καθαρὸ πανὶ καὶ τέλος πάλι μὲ μαλακὸ χαρτὶ ἢ σιγαρόχαρτο. Ἀντὶ σιντὸλ μποροῦμε νὰ μεταχειρισθοῦμε καὶ σπίρτο

Ἡ καθαριότητα τοῦ παρκέ σας

[illegible] παρκέ, ὅσο γυαλιστερὸ [illegible] εἶναι, ὅταν ἔχη κηλῖδες κάνει ἄσχημη ἐντύπωσι. Μὰ εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ τὸ διατηρήση κανεὶς ἀκηλίδωτο ἢ νὰ ἐξαφανίση τυχὸν ὑπάρχουσες κηλῖδες.

Κι' ἐπειδὴ οἱ πιὸ συνηθισμένες κηλῖδες εἶναι τοῦ λαδιοῦ καὶ τῆς μελάνης, ἂς ποῦμε σήμερα μερικὰ λόγια γι' αὐτές. Τὸ κάθε τι στὸν κόσμο βρίσκει τὴ θεραπεία του φτάνει νὰ ξέρουμε τὸ ἀντίστοιχο γιατρικό. Καμμιὰ φορὰ εἶναι καὶ πολὺ ἁπλό.

1. Κηλῖδες μελάνης. Πλένομε τὴν κηλῖδα μὲ πολὺ ζεστὸ νερό, χύνουμε κατόπιν πάνω μερικὲς σταγόνες νιτρικοῦ ὀξέος. Εὐθὺς ὅμως ὡς ἐξαφανισθοῦν αἱ κηλῖδες, πρέπει νὰ σπεύσουμε νὰ τὶς πλύνουμε μὲ καθαρὸ κρύο νερό, ἄλλως θὰ μείνη ἕνα ἄσπρο σημεῖο ποὺ δύσκολα ἀφαιρεῖται.

Ὅταν εἶναι ἐντελῶς νωπὴ ἡ κηλίς, μπορεῖ νὰ ἀπορροφηθῆ ἀπὸ πριονίδια ξύλου βρεγμένα, πρὸ τοῦ διεισδύση στὸ ξύλο. Τρίβουμε ἀκολούθως μὲ γυαλόχαρτο, μέχρις ὅτου καταστραφῆ τὸ ἴχνος ποὺ ἔμεινε καὶ θέτομε λίγο ἀνακοστικ ἢ παρκετίνη ὅπως λέμε συνήθως. Ἔπειτα ἀπὸ λίγες μέρες δὲν βλέπομε πλέον τίποτε. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἀρκετὰ βραδέως γίνεται ἡ μηχανικὴ καταστροφὴ τῶν κηλίδων. Δὲν μᾶς ἐκθέτει ὅμως στοὺς κινδύνους ποὺ παρουσιάζει στὰ χέρια ἀδεξίων καὶ ἀπείρων ἡ χρῆσις ἐνεργητικῶν ὀξέων.

2. Κηλῖδες λαδιοῦ. Θέτομε ἀμέσως σκόνη ἀργίλλου βρεγμένη μὲ ξύδι. Ἀφήνομε μερικὲς ὧρες, κατόπιν πλένομε

Φθινοπωρινό!

Τὰ βράδια ἀρχίζουν νὰ μὴν εἶναι πιὰ τόσο χλιαρά. Ὁ περίπατός μας δὲν μπορεῖ πιὰ τὴ νύχτα νὰ γίνη μὲ κοντὰ μανίκια. Γι' αὐτὸ εἶναι ἀπαραίτητο κάτι ποὺ νὰ μᾶς προφυλάσση στὴ μεταβατικὴ αὐτὴ περίοδο τῆς ἀλλαγῆς τῆς θερμοκρασίας. Ἕνα φορεματάκι ὅπως τῆς εἰκόνος μὲ κοντὰ μανίκια καὶ μὲ συμπλήρωμα τὴν ζακέττα ἀπὸ μεταξωτὸ μονόχρωμο ἢ ἀπὸ λεπτὸ μάλλινο θὰ μᾶς προσφέρη πολλὲς ὑπηρεσίες. Ἁπλὸ καὶ ὡραῖο! Παρουσιάζει τὴ γυναῖκα πάντα καλοντυμένη καὶ ἀποδεικνύει γοῦστο καλλιτεχνικό.

Ἡ σταφυλοθεραπεία

Ἡ ΕΛΛΑΔΑ εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς χῶρες ποὺ ἔχουν τὰ καλλίτερα καὶ περισσότερα ἐπιτραπέζια σταφύλια.... Καὶ ὅταν λέμε ἐπιτραπέζια ἐννοοῦμε τὰ σταφύλια ποὺ εἶναι γιὰ φάγωμα καὶ ὄχι τὰ σταφύλια ποὺ προορίζονται γιὰ οἰνοπαραγωγή. Καίτοι λοιπὸν ἡ Ἑλλάδα ἔχει τόσο πλούσια παραγωγὴ καὶ ἐκλεκτὰς ποιότητας, ἐν τούτοις ὡς σήμερα δὲν ἔγινε συστηματικὴ ἐκμετάλλευσι τῶν σταφυλιῶν γιὰ θεραπευτικοὺς λόγους.

Ἡ σταφυλοθεραπεία ποὺ εἶναι γνωστὴ καὶ πολὺ διαδεδομένη σ' ὅλα σχεδὸν τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης στὴν Ἑλλάδα εἶναι ἄγνωστη.

Οἱ θεραπευτικὲς ἰδιότητες τῶν σταφυλιῶν ὀφείλονται στὰ συστατικὰ ποὺ περιέχουν.

Ἕνας γιατρός, ἀπὸ τοὺς πρώτους ποὺ ἠρεύνησαν τὴν ἐπίδρασι τοῦ σταφυλιοῦ στὸν ἄνθρωπο, ἀπέδειξε ὅτι ὁ χυμὸς τῶν σταφυλιῶν ἔχει μεγάλη ὁμοιότητα μὲ τὸ γάλα τῆς γυναικός. Εἶναι δὲ γνωστὸ ὅτι τὸ γάλα ποὺ θυλάζουμε μωρὰ ἔχει ὅλα ἐκεῖνα τὰ στοιχεῖα ποὺ εἶναι ἀπαραίτητα στὸν ὀργανισμό.

Ἔχει δηλαδὴ ἀζωτοῦχες οὐσίες, ἀνόργανες οὐσίες καὶ ζάχαρι Τὰ σταφύλια ἐπιπλέον — καὶ μάλιστα τὰ μαῦρα — ἔχουν καὶ μιὰ ἄλλη οὐσία, τὴν οἰνοκυανίνη, ποὺ ἔχει τονωτικὰς ἰδιότητας καὶ μιὰ ἄλλη οὐσία ποὺ μεταβάλλει τὸ λεύκωμα σὲ πεπτόνη.

Τὰ σταφύλια χωνεύουνται πολὺ εὔκολα γιατὶ τὸ σταφυλοσάκχαρο ποὺ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ συστατικὰ τοῦ αἵματος ἀφομοιώνεται ἀμέσως. Παράλληλα ἡ ξυνάδα ποὺ ἔχουνε βοηθεῖ τὴν χώνευσι στὸ στομάχι.

Μιὰ καλὴ σταφυλοθεραπεία πρέπει νὰ διαρκέσῃ περίπου ἕνα μῆνα.

Μὰ γιὰ νὰ εἶναι ἐπιτυχὴς πρέπει νὰ εἶναι συστηματική. Ἀρχίζουμε ἀπὸ 100 - 150 δράμια σταφύλια ποὺ τρῶμε τρεῖς φορὲς τὴ μέρα μισὴ ὥρα πρὶν τὸ φαγητό. Ἡ ποσότης σιγὰ σιγὰ αὐξάνει γιὰ νὰ φθάσουμε τὶς 3 - 4 ὀκάδες ἡμερησίως.

Στὴ σταφυλοθεραπεία πρέπει νὰ προσέχουμε νὰ μὴ καταπίνουμε ὅλα τὰ φλούδια τῶν σταφυλιῶν ἀλλὰ μόνον λίγα.

Κατάλληλα σταφύλια εἶναι κυρίως οἱ ροδῖτες καὶ τὰ φιλέρια καὶ κατὰ δεύτερο λόγο τὰ μοσχᾶτα, ἡ σουλτανίνα,, τὰ αὐγουλᾶτα καὶ τὰ ροζακιά.

Ἡ θεραπεία αὐτὴ ἐνδείκνυται κυρίως γιὰ τὴ δυσπεψία, τὴν δυσκοιλιότητα, τὶς αἱμορροΐδες, τὴν πέτρα τῶν νεφρῶν, τὸν ἀρθριτισμὸν καὶ γιὰ μερικὰς μορφὰς φυματιάσεως.

Γενικὰ ὅμως εἶναι καὶ μιὰ τονωτικὴ θεραπεία.

Σήμερα ποὺ λόγῳ τῆς γενικῆς καταστάσεως ὀφείλουμε ὅλοι νὰ προστρέξουμε στὰ ἐγχώρια προϊόντα γιὰ νὰ τὰ καταναλώσουμε μέσα στὴ χώρα μας, μιὰ καὶ ἡ ἐξαγωγή τους εἶναι δύσκολη, ἂς δοκιμάσουμε αὐτὴ τὴ θεραπεία καὶ γιὰ τοὺς δυὸ μαζὶ αὐτοὺς λόγους καὶ νάμαστε βέβαιοι ὅτι καὶ τὴν ὑγεία μας προστατεύουμε καὶ τὴν ἐθνική μας οἰκονομία ὑποστηρίζουμε.

[illegible]

ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΗΒΗΝ

Η'.

Θὰ ἦτο μεγάλη παράλειψις ἐὰν εἰς τὸ τέλος τῆς μελέτης μας περὶ τῆς διατροφῆς τοῦ παιδιοῦ, δὲν ἀφιερώναμεν ὀλίγες λέξεις γιὰ τὰς ἀνάγκας τῆς προεφηβικῆς καὶ ἐφηβικῆς ἡλικίας. Κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τὸ παιδὶ λόγῳ τῆς ἐντόνου ἀναπτύξεως ἔχει ἀνάγκην πολλῶν καὶ πλουσίων θρεπτικῶν οὐσιῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς τροφικῆς ἰσορροπίας του. Τόσο μεγάλη εἶναι ἡ ταχύτης τῆς ἀναπτύξεως κατὰ τὴν ἥβην, ὥστε εἰς διάστημα δύο ἐτῶν αὐξάνουν εἰς βάρος 15 - 20 κοιλά, εἰς ὕψος δὲ 30 ἐκ. περίπου, ἐξ αὐτοῦ δὲ πάντες οἱ γονεῖς ὀνομάζουν τὴν φυσιολογικὴν αὐτὴν ἀνάπτυξιν ἀνώμαλον καὶ πρόωρο, ἐνῶ πραγματικὰ σπανιώτατα παρατηροῦμεν παθολογικὴν ἀνάπτυξιν. Ὁπωσδήποτε τὸ παιδίον ἐὰν κατὰ τὴν ἡλικίαν αὐτὴν δὲν τραφῇ ἐπαρκῶς, ὑφίσταται σοβαρὸν κλονισμὸν τῆς ὑγείας του μὲ ἐπακόλουθα δυσάρεστα, ὅπως ἀναιμία, καχεξία, ραχιτισμὸς καὶ τέλος ἡ φυματίωσις γιὰ τὴν ὁποία ἀρκετὰ εἴπαμε ἄλλοτε. Σήμερα θὰ μιλήσωμε γιὰ τὴ σπουδαιότητα τῆς τροφῆς ὡς παράγοντος ἀναπτύξεως καὶ περὶ τοῦ διαιτολογίου τῶν ἐφήβων.

Ὁ Καλμὲτ εἰς τὸν μεγάλον πόλεμον παρετήρησεν εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Λίλης ὅτι τὰ ἀγόρια καὶ κορίτσια ἀπὸ ἔλλειψι τροφῶν δὲν ἐνεφάνιζον τοὺς χαρακτῆρας τῆς ἥβης παρὰ τὸ ὥριμον τῆς ἡλικίας των καὶ γενικῶς ἡ ἀνάπτυξίς των ἦτο καθυστερημένη. Ἀλλ' ἐκτὸς αὐτοῦ καὶ αἱ καθημεριναὶ παρατηρήσεις καὶ ἡ ἱστορία μᾶς διδάσκουν τὴν σπουδαίαν ἐπίδρασιν τῆς τροφῆς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ζώων καὶ ἀνθρώπων. Τὰ παιδιὰ τῶν πτωχῶν τάξεων εἶναι μικροτέρου ἀναστήματος καὶ βάρους ἀπὸ τὰ παιδιὰ τῶν εὐπόρων, ἡ ἔμμηνος περίοδος ἔρχεται ἐνωρίτερα εἰς τὰς κορασίδας τῶν εὐπόρων, ἐνῶ εἰς τὰς κορασίδας τῶν ἀπόρων ἐπιβραδύνεται πολὺ καὶ πολλὲς φορὲς μέχρι 18 - 20 ἐτῶν. Ἐπίσης ὅσοι ζοῦν στὴν ἐπαρχία θὰ παρατηρήσουν ὅτι χωρικοὶ ἀγόνων περιοχῶν εἶναι μικροὶ τὸ δέμας καὶ ἀδύνατοι, ἐνῶ ἀντιθέτως οἱ χωρικοὶ εὐπόρων περιοχῶν καὶ οἱ κτηνοτρόφοι ἔχουν ἀνάστημα ὑψηλὸν καὶ θρέψιν ἀρίστην. Τέλος ἐὰν στρέψωμεν ἕνα βλέμμα στὴν ἱστορία ζώων καὶ ἀνθρώπων βλέπομεν ὅτι φυλαὶ ὁλόκληροι ζώων καὶ ἀνθρώπων ἐξηφανίσθησαν μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου ἀπὸ μέρη ὅπου, λόγῳ τῶν καιρικῶν ἐπιδράσεων καὶ τοῦ ἀγόνου τοῦ ἐδάφους, ἡ διατροφὴ ἦτο ἀνεπαρκής.

Ἐὰν κατὰ τὴν πρώτην καὶ τὴν δευτέραν παιδικὴν ἡλικίαν μποροῦμε νὰ ἐφαρμόσουμε νόμους τροφικοὺς κατὰ τὴν τρίτην καὶ ἰδίως κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἥβης οἱ νόμοι καὶ αἱ καταμετρήσεις ὑποχωροῦν πρὸ τοῦ ὑπερσιτισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπιβάλλεται ἐκ τῶν μεγάλων κινδύνων τῆς εὐθραύστου αὐτῆς ἡλικίας. Θὰ ἀφήσωμεν τὸν νέον ἐλεύθερον νὰ φάγῃ ὅσον θέλει καὶ διαφόρους τροφάς, ἐὰν δὲ ἔχῃ ἀνορεξίαν θὰ καταπολεμηθῇ ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ του ἀναλόγως τῆς αἰτίας. Ὁ φόβος τῶν δυσπεψιῶν ἂς λείψῃ, ἐὰν δὲ παρουσιάσῃ κάποτε πυρετὸν ἐφήμερον ἢ 2 - 5 [illegible] τὰ καθαρσια καὶ τὴν παρατεταμένην δίαιταν διότι θὰ τὸ πληρώσωμεν ἀκριβά. Ἐπ' αὐτοῦ ἀρκετὰ ἠσχολήθημεν εἰς τὴν «Νεολαίαν» ἄλλοτε. Τὸ διαιτολόγιον τοῦ ἐφήβου θὰ εἶναι ποικίλον, ἄφθονον καὶ πλούσιον εἰς θρε[illegible] συστατικά. Τὸ κρέας πρέπει νὰ [illegible] ἐφ' [illegible] διατροφῆς, τὰ αὐγὰ 2 - 3 ἡμερησίως θὰ τρώγωνται ὅπως τὰ θέλουν καὶ πᾶσαι αἱ ἄλλαι φυτικαὶ καὶ ζωϊκαὶ τροφαὶ θὰ χορηγηθοῦν ἐλευθέρως, ἄνευ ρυθμοῦ καὶ φόβου πολυφαγίας. Ἡ ἐφηβικὴ ἡλικία θὰ ἀφεθῇ ἐλευθέρα εἰς ἐκλογὴν καὶ ποσότητα τροφῶν, ἡ ἐπίβλεψις θὰ περιορίζεται μόνον ἐὰν τὸ παιδὶ τρώγῃ ὀλίγον ἢ ἐὰν εἶναι ἀνόρεκτον, ὁπότε πάραυτα θὰ καλῆται ὁ ἰατρός του πρὸς ἀνεύρεσιν καὶ θεραπείαν τῆς αἰτίας.

Ὁ μέγας Γάλλος φιλόσοφος J. J. Rousseau συνεβούλευε τοὺς γονεῖς νὰ ἀφήνουν τὰ παιδιά των νὰ τρώγουν κατὰ βούλησιν καὶ νὰ μὴ φοβοῦνται τὴν πολυφαγίαν, ἔλεγε δὲ τὰ ἑξῆς: «Νὰ εἶσθε ἥσυχοι ὅτι δὲν θὰ φάγουν κατὰ κόρον καὶ ὅτι δὲν θὰ παρουσιάσουν ποτὲ δυσπεψίας, ἀλλὰ ἐὰν ἡ αὐστηρὰ ἐπίβλεψις σας τοὺς ἀπαγορεύσῃ νὰ τρώγουν κατὰ βούλησιν, τότε θὰ εὕρουν τὸν τρόπον νὰ διαφύγουν τὴν ἐπιτήρησιν σας καὶ θὰ ἀποζημιωθοῦν μὲ ὅλας των τὰς δυνάμεις, τρώγοντες κατὰ κόρον...».

Εἰς τὸ ἑπόμενον συμπεράσματα καὶ συμβουλαὶ ἐπὶ ὅλης τῆς μελέτης μας διὰ τὴν διατροφὴν τοῦ παιδιοῦ.

Γ. ΜΠΑΜΠΟΥΡΗΣ
Παιδίατρος

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Ο ΑΝΤΡΕΙΩΜΕΝΟΣ

Ἦταν μιὰ φορὰ ἕνας παπᾶς καὶ μιὰ παπαδιὰ καὶ δὲν εἴχανε παιδιά. Μιὰ μέρα βρῆκε ὁ παπᾶς στὸ δρόμο ἕνα παιδί, τὸ λυπήθηκε ποὺ ἦταν ὀρφανὸ καὶ τὸ πῆρε ψυχοπαίδι του. Καὶ πηγαίνοντας στὸ σπίτι λέει τῆς παπαδιᾶς:

— Νά, ἔφερα ἄνθρωπο νὰ σοῦ δουλεύη.

— Καλὰ ἔκανες, νὰ ζήσης! τοῦ εἶπε ἡ παπαδιὰ καὶ βάστηξε τὸ παιδὶ στὸ σπίτι.

Τὴν πρώτη μέρα τὸ παιδὶ τρώει ἕνα καρβέλι ψωμί. Τὴ δεύτερη μέρα τρώει ὅσα θάτρωγε κι' ὁ παπᾶς σ' ἕνα μῆνα μέσα.

—Ἄ, δὲν μᾶς κάνει, λέει ὁ παπᾶς, καὶ τόδιωξαν τὸ παιδὶ σ' ἕνα ψωμᾶ, κι' ἐκεῖ ἔτρωγε μονάχο του ὅσο ψωμὶ ζύμωνε.

Μιὰ μέρα τὸ εἶδε ὁ μάγειρας τοῦ τοῦ βασιλιᾶ καὶ πάει καὶ τοῦ λέει πὼς εἶναι ἕνας τέτοιος καὶ τέτοιος ἄθρωπος. Ἐθαύμασε ὁ βασιλιᾶς, καὶ διατάζει νὰ φωνάξουν τὸ παιδί' καὶ τοῦ λέει:

— Εἶσαι ἄξιο νὰ φορτώνης ἑξῆντα μουλάρια ξύλα;

— Εἶμαι ἄξιο ἑκατό, τοῦ εἶπε τὸ παιδί, μόν' φτιάξε μου ἕνα τσεκούρι!

Καὶ τοῦ ἔφτιαξε ἕνα τσεκούρι ἑκατὸ ὀκάδες. Τὸ παίρνει στὰ χέρια του τὸ παιδὶ καὶ τὸ τσακίζει.

— Θέλω μεγάλο! τοῦ λέει.

Τοῦ φτιάχνει λοιπὸν ἕνα πεντακόσιες ὀκάδες. Τὸ πιάνει στὰ χέρια του.

Τὸν πιάνει μὲ τὰ χέρια του καὶ τὸν ξερριζώνει.

— Τοῦτο εἶναι γιὰ μένα εἶπε.

Καὶ ἔτσι παίρνει τὰ μουλάρια καὶ πηγαίνει σ' ἕνα λόγγο, κι' ἐκεῖ ρίχνει μιὰ μὲ τὸ τσεκούρι του κι' εὐθὺς φορτώθηκαν τὰ μουλάρια.

Στὸ δρόμο, καθὼς ἐρχότανε, ἦταν ἕνας πλάτανος· τὸν πιάνει μὲ τὰ χέρια του, τὸν ξερριζώνει, κι' ἀκόμη, καθὼς πήγαινε στὸ δρόμο, γκρέμιζε καὶ τὶς σκεπὲς ἀπὸ τὰ σπίτια. Τότες τὸν εἶδε ὁ βασιλιᾶς καὶ τὸν θαύμασε καὶ λέει τοῦ ψωμᾶ:

— Τρώει πολύ, ἀλήθεια, μὰ δουλεύει καὶ πολύ!

Κι' ἐπειδὴ φοβήθηκε ὁ βασιλιᾶς, μὴν καμμιὰ φορὰ τὸν σκοτώση αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, τὸν ἔστειλε νὰ εἰσπράξη τοὺς φόρους ἀπ' τοὺς Σκυλοκεφάλους κι' ἴσως ἐκεῖνοι τὸν φᾶνε. Κι' ἔκανε συμφωνία μὲ τὸ βασιλιᾶ ὅτι σὰν πάρη τὰ χρήματα ἀπ' τοὺς Σκυλοκεφάλους θὰ τοῦ δώση τὸ μισό του βασίλειο.

Πῆγε, τοὺς νίκησε, κι' ἔτσι πῆρε τὸ μισὸ βασίλειο, καὶ πέρασε αὐτὸς καλὰ κι' ἐμεῖς καλλίτερα.

Ο ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΣ ΠΟΝΟΣ

ΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

Ἡ ἐπιστήμη ἀπὸ πολλὰ χρόνια προσπαθεῖ νὰ εὕρῃ ἕνα τρόπο γιὰ νὰ καταπολεμήσῃ γενικῶς τὸ αἴσθημα τοῦ πόνου εἰς τὸ ἀνθρώπινο σῶμα εἴτε αὐτὸς δημιουργεῖται ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια εἴτε ἀπὸ χειρουργικὴ ἐ- [illegible]

Ἡ προσπάθεια αὐτὴ τῆς ἐπιστήμης ποὺ ἀπέβλεπε στὴν «ἀναισθητοποίησιν» τοῦ ἀνθρώπου-τοὐλάχιστον γιὰ ὡρισμένο χρονικὸ διάστημα, συγκεντρώθηκε στὸ νευρικὸ σύστημα αὐτοῦ, γιατὶ καθὼς εἶναι γνωστὸ ὁ πόνος ἀπὸ τὰ νεῦρα προέρχεται.

Πρῶτες προσπάθειες γίνονται στὰς ἀρχὰς τοῦ 13ου αἰῶνος καὶ ὅταν ἀνακαλύπτεται ὁ «αἰθήρ» ὁ ἰατρικὸς κόσμος ἐφησυχάζει. Βέβαια τὸ φάρμακο αὐτὸ παρουσιάζει ὡρισμένα μειονεκτήματα μὰ ὡστόσο ὁ τεχνητὸς ὕπνος ποὺ φέρει ἀνακουφίζει τὸν πόνο καὶ ὁ ἰατρὸς ἔχει τὴν εὐχέρεια, ὅσο κρατᾶ ὁ ὕπνος, νὰ χειρουργήσῃ τὸν ἄρρωστο.

Μὰ εἴπαμε καὶ παραπάνω πὼς ὁ αἰθέρας εἶναι μὲν καλὸ ὑπνωτικὸ μὰ παρουσιάζει σοβαρὰ μειονεκτήματα. Αὐτὰ εἶναι πρῶτ' ἀπὸ ὅλα ἡ ναυτία ποὺ φέρνει. Δηλαδὴ μιὰ διαρκὴ τάσιν πρὸς ἔμετον, ἡ ὁποία εἶναι πολὺ ἐνοχλητικὴ καὶ μάλιστα μετεγχειρητικῶς, ὅταν δηλαδὴ ὁ ἄρρωστος ἔχῃ ἀπόλυτον ἀνάγκην ἡσυχίας. Ἀκόμη παρουσιάζει καὶ κίνδυνον πνευμονίας, γιατὶ εἰσπνεόμενος προσβάλλει τοὺς πνεύμονας.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἔβλεπε ὁ ἰατρικὸς κόσμος γιὰ σοβαρὸ μειονέκτημα τοῦ αἰθέρος ὡς ἀναισθητικοῦ ἦταν τὸ ὅτι ἡ ἀναισθητοποίησις τοῦ ἐγχειρουμένου ἔπρεπε νὰ γίνεται ὀλίγα λεπτὰ πρὶν τὴν ἐγχείρησι, σὲ τρόπο ὥστε ὁ ἄρρωστος νὰ ζῇ ὅλας τὰς ἀγωνίας τῆς προπαρασκευῆς τῆς ἐπεμβάσεως, νὰ εἶναι ξαπλωμένος πάνω στὴ χειρουργικὴ τράπεζα καὶ νὰ βλέπῃ τὰ νυστέρια ποὺ σὲ λίγα λεπτὰ θὰ κατεσπάραζαν τὶς σάρκες το- [illegible]

Σήμερα μιὰ κοινὴ ἔνεσις, ὅπως τὴ νομίζει ὁ ἄρρωστος ποὺ τοῦ γίνεται νωρίτερα καὶ ποὺ περιέχει ἀβερτίνη τοῦ φέρει ἕνα γλυκὺ καὶ βαρὺν ὕπνο, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὅταν συνέρχεται εἶναι ἤδη ἐγχειρημένος. Γιατὶ ἐν τῷ μεταξὺ μετακομίζεται στὸ χειρουργεῖο, ὑφίσταται τὴν ἐγχείρησι καὶ μετακομίζεται καὶ πάλιν στὸ κρεββάτι του χωρὶς οὔτε γιὰ [illegible] γωνία καὶ τὸν πόνο. Ἀκόμη λείπει ἡ ναυτία, ὁ κίνδυνος τῆς πνευμονίας καὶ ἀκόμη λείπουν [illegible]

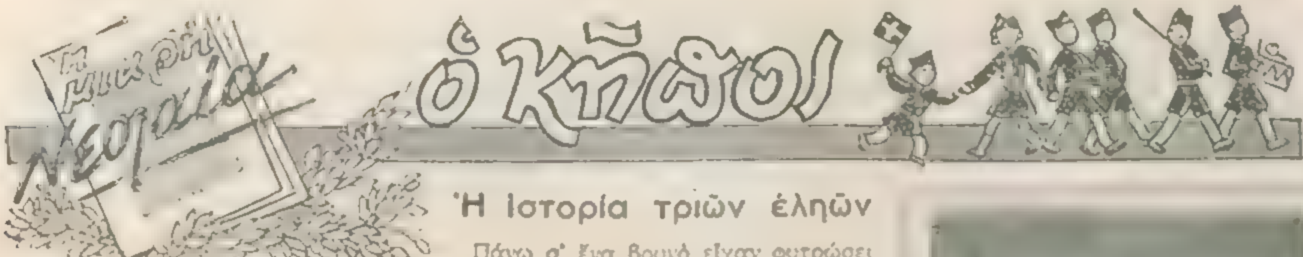
Ἐφευρέται τῆς ἀβερτίνης εἶναι δύο Γερμανοὶ φαρμακοποιοὶ ποὺ τὴν ἀνακάλυψαν κατὰ τὸ 1923, ἔκτοτε δὲ χρησιμοποιεῖται εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου.

Μὰ ὁ ἀγὼν γιὰ τὴν καταπολέμησι τοῦ πόνου δὲν ἐσταμάτησε ἐδῶ.

Οἱ χημικοὶ καὶ οἱ ἰατροὶ προχώρησαν στὶς ἔρευνες γιὰ [illegible] κολουθῇ τὴν ἐγχείρησιν, σὲ ὅλες της τὶς λεπτομέρειες.

[illegible] πιστήμονας Χέντερσον καὶ Λούκας, δὲν ἱκανοποίησε τὸν κόσμον τῶν χειρούργων οὔτε καὶ τὸ ἥλιον, γιατὶ εἶναι πολὺ δαπανηρὸ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ εὐρύτερα πρὶν φθηνύνῃ. Ἡ ἐπιστήμη λοιπὸν ἐξακολουθεῖ νὰ ἀναζητῇ αὐτὸ ποὺ θὰ καταπολεμήσῃ ἀποτελεσματικὰ τὸν πόνο. Μὰ ὡς τόσο πρέπει νὰ ἀναγνωρισθῇ ὅτι ἐν τῷ μεταξὺ προώδευσε τόσο, ὥστε ἐν τῷ μεταξὺ ὁ γιατρὸς νὰ μπορῇ νὰ λέγῃ εἰς τὸν ἄρρωστό του ὅτι «δὲν θὰ πονέσῃ καθόλου», χωρὶς νὰ πρόκειται ἁπλῶς γιὰ λόγια παρηγοριᾶς.

Α - ς.

ΜΙΑ ΣΚΗΝΗ ΣΤΟ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ

Μέσα στὸ λεωφορεῖο κάθε λογῆς ἐπιβάτες στριμωγμένοι ἐγύριζαν στὰ σπίτια τους. Ἄντρες, γυναῖκες, παιδιὰ μωρά, γέροι, γρηοῦλες, ἄλλοι φορτωμένοι μὲ τρόφιμα, ἄλλοι μὲ διάφορα ψώνια καὶ σὲ κάθε στάσι ἔμπαιναν κι' ἄλλοι καὶ τὸ στρίμωγμα γινότανε μεγαλύτερο. Σ' ἕνα κάθισμα φαρδὺς πλατὺς κάθεται ἕνας μικρὸς ὡς 10 χρονῶν καὶ σιγοτραγουδᾶ καὶ μαζὶ πετάει ἔξω ἀπὸ τὸ ἀνοιχτὸ παράθυρο στραγάλια ποὺ ἔβγαζε ἀπὸ τὴν τσέπη του καὶ πετροβολοῦσε τοὺς διαβάτες. Δίπλα του στέκει ἕνας πολὺ γέρος κύριος ποὺ φαινότανε πὼς ὑπέφερε καὶ προσπαθοῦσε νὰ κρατηθῆ μὲ δυσκολία στὰ πόδια του κρατώντας ὅπως μποροῦσε τὰ διπλανὰ καθίσματα. Σὲ ἕνα ἀπότομο τράνταγμα τοῦ αὐτοκινήτου, ὁ ἡλικιωμένος κύριος ποὺ κρατοῦσε καὶ διάφορα ψώνια στὰ χέρια του, ἐπετάχτηκε πρὸς τὸ διπλανὸ κάθισμα καὶ τὰ ψώνια του ἔπεσαν ἐπάνω στὸν μικρὸ ποὺ ἐξακολουθοῦσε νὰ πετροβολᾶ μὲ τὰ στραγάλια του τοὺς διαβάτες. Τί ἔγινε τότε νομίζετε; Ἐσηκώθηκε ἀγριεμένος καὶ κοιτάζοντας τὸν ἡλικιωμένο κύριο τοῦ λέει: «Εἶστε πολὺ ἀπρόσεκτος κύριε! Δὲν εἶναι ὑποχρεωμένος ὁ ἄλλος νὰ τοῦ κουβαλᾶτε πάνω του τὰ ψώνια σας!» Ὅλοι οἱ ἐπιβάτες τότε τοῦ λεωφορείου διεμαρτυρήθησαν καὶ μιὰ κυρία ἀπὸ τὸ πισινὸ κάθισμα τοῦ εἶπε: «Εἶσαι ἕνα κακοαναθρεμμένο παιδί. Φαίνεται πὼς δὲν ἀνήκεις στὴν Ὀργάνωσι τῆς Νεολαίας, γιατὶ ἂν ἤσουν μέλος της θὰ ἤξερες ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ παραχωρήσης τὴ θέσι σου στὸν κύριο, ποὺ καὶ ἡλικιωμένος εἶναι καὶ ὑποφέρει καὶ ὄχι νὰ κάθεσαι, παιδὶ ἐσύ, γεμᾶτο ἀπὸ ὑγεία καὶ νειᾶτα καὶ νὰ ἀφήνης τοὺς γέρους καὶ τοὺς ἀσθενεῖς νὰ στέκουν ὀρθιοι!».

Ἔπρεπε νὰ τὸν δῆτε λοιπὸν ὕστερα. Ἐσηκώθηκε καταντροπιασμένος καὶ κατακόκκινος καὶ σκυφτὸ πέρασε στὴν ἔξοδο καὶ κατέβηκε στὴν πρώτη στάσι.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΣΚΑΝΤΑΝΕΑΣ

Ἡ ἱστορία τριῶν ἐληῶν

Πάνω σ' ἕνα βουνὸ εἶχαν φυτρώσει μιὰ φορὰ τρεῖς μικρὲς κι' ἀδύνατες ἐλῖτσες ποὺ τὶς βολόδερνε κάθε τόσο ὁ ἄνεμος καὶ τὶς κουνοῦσε σύρριζα μὲ κίνδυνο νὰ τὶς ξερριζώση.

Τὰ καϋμένα τὰ δενδράκια κινδύνευαν ἀπὸ μέρα σὲ μέρα νὰ σπάσουν καὶ νὰ καταστραφοῦν, χωρὶς νὰ μποροῦν νὰ δώσουν τὸ ἕνα στὸ ἄλλο καμμιὰ βοήθεια.

Κάποια μέρα ποὺ ὁ βορηᾶς φυσομανοῦσε ἄγρια, οἱ τρεῖς μικρὲς ἐλῖτσες περίμεναν ἀπελπισμένες τὸ τέλος τους.

«Πάει, λέγανε. Σήμερα πιὰ δὲν γλυτώνουμε!».

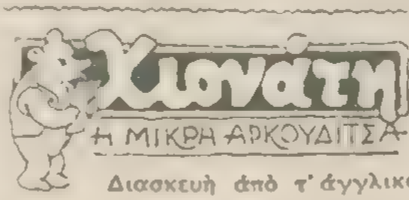
Μὰ ξάφνου ἡ μιά, ἡ πιὸ μεγάλη, ἐφώνησε μὲ χαρά. Συντρόφισσες σωθήκαμε! Ὁ βορηᾶς ὅσο σκληρὸς καὶ δυνατὸς κι' ἂν εἶναι δὲν θὰ μπορέση νὰ μᾶς κάνη κακὸ πιά, ἀρκεῖ νὰ ἑνωθοῦμε κι' οἱ τρεῖς μαζί. Ἁπλῶστε καὶ σεῖς τὰ κλαδιά σας νὰ ἀγκαλιασθοῦμε σὰν ἀγαπημένα ἀδελφάκια, κι' ἔτσι μ' ἕνα σῶμα καὶ μιὰ ψυχὴ καὶ οἱ τρεῖς, θὰ πάρουμε μιὰ τέτοια δύναμι ποὺ δὲν θὰ μπορῆ κι' ὁ πιὸ δυνατὸς ἀέρας νὰ μᾶς κουνήση.

— Καλὰ τὸ σκέφτηκες εἶπαν κι' οἱ ἄλλες. Ἡ δύναμι εἶναι στὴν ἕνωσι καὶ στὴν ὁμόνοια. Ἑνωμένες καὶ μονοιασμένες δὲν ἔχουμε νὰ φοβηθοῦμε κανένα πιὰ ἐχθρό.

[illegible]

Κι' ἀμέσως ἁπλώσανε τὰ κλαδιά τους, ἀγκαλιαστήκανε, καὶ ἔτσι μονοιασμένες κι' ἀγκαλιασμένες, μεγάλωσαν καὶ θέριεψαν τόσο, ποὺ ὁ τρελλο-βορηᾶς κτύπαγε ἐπάνω τους χωρὶς πιὰ νὰ τὸν φοβοῦνται...

Διασκευὴ ἀπὸ τ' ἀγγλικὰ

5. (Συνέχεια)

III.

Ὅπου ἡ Χιονάτη κι' ὁ Γουρουνάκης βγαίνουν κυνήγι καὶ παρὰ τρίχα νὰ πιάσουν ἕνα σκαντζόχοιρο.

Ὁ Γουρουνάκης ζοῦσε σ' ἕνα πολὺ πλούσιο σπίτι, στὴν κουφάλα μιᾶς ὀξυᾶς, κι' ἡ ὀξυὰ αὐτὴ βρίσκουνταν στὴν καρδιὰ τοῦ δάσους.

Μιὰν ὡραία χειμωνιάτικη ἡμέρα, τὴν ὥρα ποὺ ὁ Γουρουνάκης σκούπιζε τὰ χιόνια ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι του, σήκωσε τὸ κεφάλι καὶ τί νὰ δῆ; Τὴ Χιονάτη!

Ἡ Χιονάτη, ἤτανε τώρα κάμποση ὥρα, στριφογύριζε ὅλο στὴν ἴδια θέσι, κι' ἤθελε κάτι νὰ συλλογισθῆ, μὰ δὲν τὰ κατάφερνε. Κι' ὁ Γουρουνάκης τὴ φώναξε, τίναξε τὸ κεφάλι κι' ἄρχισε πάλι ἀμέσως τὸν περίπατο.

— Ἔ, φώναξε ὁ Γουρουνάκης τί κάνεις;

— Κυνήγι! εἶπε ἡ Χιονάτη.

— Κυνήγι; Τί κυνήγι;

— Κάτι, εἶπε ἡ Χιονάτη μὲ ὕφος πολὺ μυστηριῶδες.

Ἔδειξε τὸ χῶμα μπροστά της.

Τί βλέπεις;

— Χνάρια! Χνάρια ἀπὸ πόδια! εἶπε ὁ Γουρουνάκης. Ὤ, Πούφ, εἶπε καὶ μετὰ βίας συγκρατοῦσε τὴ χαρά του, λὲς νἄναι... κανένας σκαντζόχοιρος;

— Ἴσως... Κάποτε εἶναι καὶ κάποτε δὲν εἶναι. Κανεὶς ποτὲ δὲν ξέρει μὲ τὰ χνάρια...

Ἡ Χιονάτη δὲ μίλησε ἄλλο κι' ἐξακολούθησε νὰ προχωρῆ. Κι' ὁ Γουρουνάκης, ἀφοῦ τὴν παρακολούθησε λίγην ὥρα, μὲ τὴν ἄκρα τοῦ ματιοῦ του, ἔτρεξε κι' αὐτὸς ἀπὸ πίσω της.

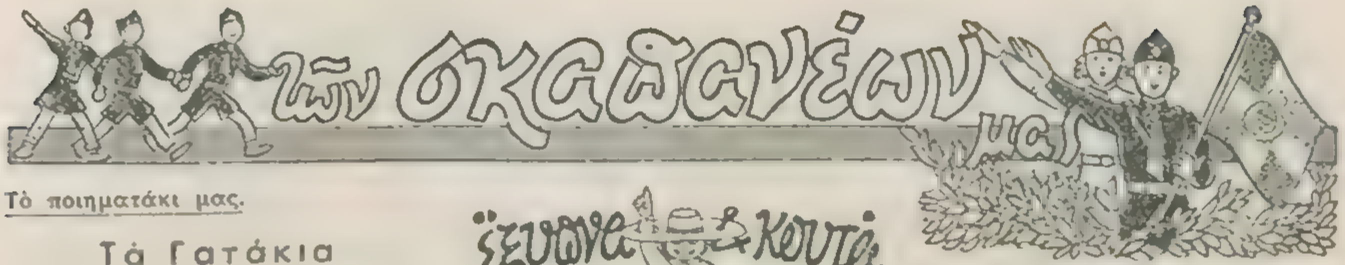

— Χνάρια! χνάρια ἀπὸ πόδια, εἶπε ὁ Γουρουνάκης

Ξάφνου ἡ Χιονάτη σταμάτησε κι' ἔσκυψε πάνω στὰ χνάρια μὲ πολὺ περίεργον τρόπο.

— Τί τρέχει; ρώτησε ὁ Γουρουνάκης.

— Παράξενο... Πολὺ παράξενο.

Τὸ ποιηματάκι μας.

Τὰ Γατάκια

Ρόδινη γλῶσσα, μύτη, αὐτάκια,
ρόδινα νύχια κοφτερά,
ξυπνὰ τὰ μάτια, λαμπερά,
στὸ στρῶμα παίζουν τὰ γατάκια.

★

Ὡραῖα, λουσμένα, παστρικά,
πηδοῦν, κυλιοῦνται, γρατσουνίζουν,
καὶ πότε πότε ρουθουνίζουν
μέσ' στ' ἄσπρα τους γουναρικά.

★

Κι' ἡ μάνα τους ἐκεῖ μπροστὰ
γυρτή, τὰ μάτια σφαλιστά,
σὰν ἥμερο, ἀγαθὸ λιοντάρι,

★

σὰν τίγρι ποὺ δὲν ἔχει ὀργή,
ὅλη καμάρι καὶ στοργή,
ὠραιόμορφο ὕπνο ἔχει πάρει.

Ζ. Π.

ξύπνια κουτά

— Ξέρεις, Τοτό, πῶς ἡ λακέρδα γίνεται ἁλμυρή;

Πῶς;

—Ἐγὼ ξέρω. Πίνει θάλασσα καὶ ἁλμυρίζει.

Τὸ τραῖνο βγαίνει ἀπὸ τὸν ὑπόγειο σιδηρόδρομο καὶ ὁ Νῖκος λέει στὴ μαμά του ὅταν εἶδε πάλι τὸ φῶς τῆς ἡμέρας.

— Μαμά γίνηκε αὔριο.

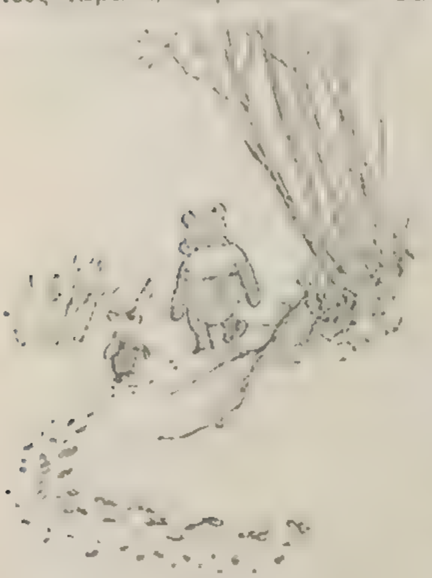
(Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Σκαπανίσσης Μαρ. Γκιώνη)

Γρηγόρης: Γιατί μαμὰ δὲν ζητοῦμε ἀπὸ τὸν Θεὸ τὸ ψωμί, μιὰ καὶ καλὴ γιὰ ὅλη τὴν ἑβδομάδα, παρὰ ζητοῦμε μόνον «τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον»;

Κική: (ἐπεμβαίνουσα). Γιατί δὲν μᾶς ἀρέσει τὸ μπαγιάτικο ψωμί.

(Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Σκαπανίσσης Μαρ. Γκιώνη)

Ἐκεῖνο τὸ κάτι τι συναντήθηκε τώρα μ' ἕνα ἄλλο κάτι τι καὶ τὰ δυό τους τώρα προχωροῦν ἀντάμα. Θα

Ἡ Χιονάτη καὶ ὁ Γουρουνάκης ἔφυγαν μαζί.

σ' ἔνοιαζε νἄρθῃς μαζί μου, Γουρουνάκη, μὴν τύχει κι' εἶναι τίποτα ἐχθρικὰ ζῶα;

Ὁ Γουρουνάκης ἔξησε τὸ αὐτί του μὲ πολὺ εὐγενικὸ τρόπο κι' εἶπε πὼς δὲν εἶχε τίποτα νὰ κάνῃ ὡς τὴν ἐρχομένη Παρασκευή. Καὶ θἆταν πολὺ εὐτυχὴς νὰ πάῃ μαζὶ μὲ τὴ Χιονάτη. Ποιὸς ξέρει, μπορεῖ καὶ νὰ εἶναι κανένας σκαντζόχοιρος.

— Θέλεις νὰ πῇς μπορεῖ καὶ νἆναι δυὸ σκαντζόχοιροι, εἶπε ἡ Χιονάτη.

Κι' ἔτσι ἔφυγαν μαζί.

Μπροστά τους ὑψώνουνταν κάμποσα πεῦκα καὶ θἄλεγε κανεὶς πὼς οἱ δυὸ σκαντζόχοιροι ἢ ὅ,τι ἄλλο ἦταν, εἶχαν κάνει τὸ γῦρο τους.

Ἔτσι λοιπὸν κι' ἡ Χιονάτη ἄρχισε νὰ κάνῃ ἕνα κύκλο γύρω ἀπὸ τὰ πεῦκα κι' ὁ Γουρουνάκης ἐρχόνταν ἀπὸ πίσω της.

Καὶ τὰ χνάρια ἐξακολουθοῦσαν μπροστά τους.

Ξάφνου ἡ Πούφ σταμάτησε κι' ἔδειξε τὸ χῶμα.

— Κοίτα! εἶπε.

— Τί; ρώτησε ὁ Γουρουνάκης κι' ἔκρωσε ἕνα πηδο ἀπὸ τὴν τρομάρα του. Κι ἔπειτα, γιὰ νὰ δείξῃ πὼς δὲν τρόμαξε, ἄρχισε νὰ πηδάῃ γοπ! γοπ! γοπ! σὰ νὰ ἔκανε γυμναστική.

— Κοίταξε τὰ χνάρια! εἶπε ἡ Χιονάτη. Ἕνα τρίτο ζῶο ἔσμιξε τώρα στ' ἄλλα δυό.

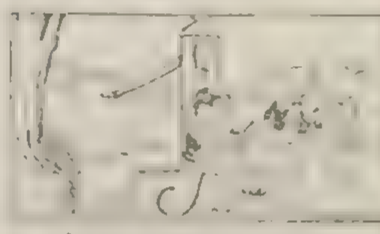
— Χιονάτη, φώναξε ὁ Γουρουνάκης. Λὲς νἆναι ἕνας τρίτος σκαντζόχοιρος;

(Ἀκολουθεῖ)

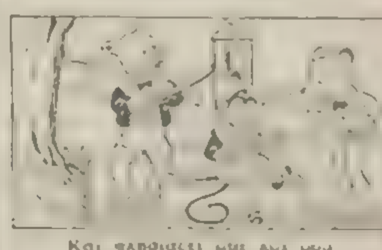
Ποιὸς γέλασε τελευταῖος;

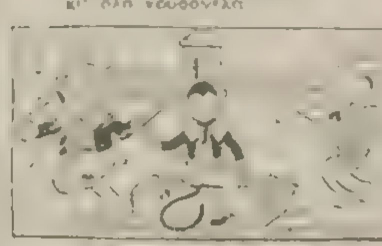
[illegible]
καὶ μ' ὄρεξι μεγάλη
διαβάζει τὸ βιβλίο του
ὁ Μπίμπος ὁ σοφός.
Τὸν βλέπουν ἀπὸ μακριὰ
δυὸ φίλοι του μεγάλοι,
ὁ Πίπης ὁ μονάκριβος
κι' ὁ Γούλας ὁ χοντρός.

Για του σκαρώσουν μια δουλειά,
μιὰ φάρσα ἑτοιμάζουν.
Τα λένε ψιθυρίζοντας
ἐκεῖ κάπου κοντά.
Μάχει κι' ὁ Μπίμπος τσιμπριά
που δὲν τὴ λογαριάζουν
κι' ὅλα τὰ λόγια τ' ἅρπαξε
τ' αὐτί του στὰ κλεφτά.

Καὶ πλησιάζει μιὰ κι' ἀυτοῦ
ὁ Γούλας μὲ τὶς μύτες.
Μὲ κόπο ὁ Πίπης βάσταζε
τὰ γέλια τὰ πολλά.
Κι' ὁ Μπίμπος σὰν παιδὶ ξυπνό,
μὲ μάτια σὰν σπιρτίτες,
δὲν τὸ κουνᾷ διαβάζοντας
κι' ὅλη γουρουνελιά.

[illegible]
«Βραχ[illegible]» Γ. Δ.

ΛΙΓΗ ΕΥΘΥΜΙΑ

Πληρώσου!

Ἕνας φτωχός, ποὺ εἶχε νὰ φάη μέρες, περνώντας ἀπὸ κάποιο ἑστιατόριο, συλλογίστηκε: «Ἂν δὲν φάω καὶ σήμερα θὰ πεθάνω. Θὰ μπῶ μέσα, θὰ χορτάσω καὶ ὕστερα... ἂς γίνη ὅ,τι θέλει! Δὲν πιστεύω νὰ μὲ κρεμάσουν!».

Καὶ μπῆκε, κάθησε, ἔφαγε, χόρτασε.

Ἀλλὰ τὴν ὥρα ποὺ ἔπρεπε νὰ πληρώση, σηκώθηκε καὶ πῆγε ἴσια στὸν διευθυντή.

— Κύριε, τοῦ εἶπε μὲ μεγάλη εὐγένεια. Σᾶς παρακαλῶ νά μοῦ λύσετε μιὰ ἀπορία.

Ἂν ἔρθη ἕνας ἄνθρωπος στὸ ἑστιατόριό σας καὶ φάη καὶ πιῆ καὶ δὲν ἔχη ὕστερα νὰ σᾶς πληρώση... τί θὰ τοῦ κάνετε;

Ὁ ξενοδόχος σήκωσε τοὺς ὤμους.

— Ξέρω καὶ γὼ τί θὰ τοῦ κάνω; Νά, θὰ τοῦ δώσω μιὰ κλωτσιὰ στὴν πλάτη καὶ θὰ τὸν πετάξω ἔξω. Τί ἄλλο;

— Ὡραῖα, φώναξε ὁ πτωχός.

Καὶ γυρίζοντας τὴν πλάτη του στὸν ξενοδόχο.

— Ἔφαγα, τοῦ εἶπε, μὰ δὲν ἔχω στὴν τσέπη μου πεντάρα. Πληρώσου!

Κόρη καὶ υἱός...

Μιλοῦν μπροστὰ στὸ μικρὸ Νίκο για μιὰ κυρία, ποὺ ἔχει μονάκριβη κόρη. Κάποιος λέει:

— Τὴ φυλάει ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Κι' ὁ Νίκος:

— Τότε καὶ μένα ποὺ εἶμαι μονάκριβος πρέπει νὰ μὲ φυλᾶτε ὡς υἱὸν ὀφθαλμοῦ!

Ἦταν ἀληθινό;

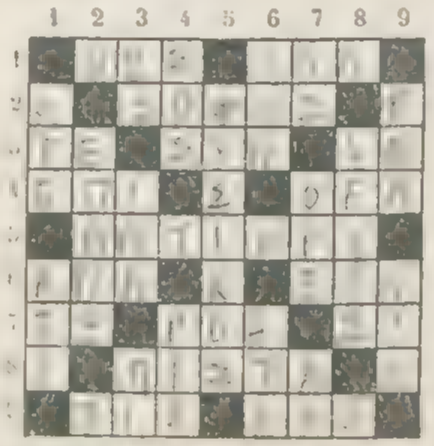
— Τοτό, ἔσπασε τὸ μάτι τῆς κούκλας μου, τί να κάνω;

— Καὶ γι' αὐτὸ σκοτίζεσαι; Βάλ' της ἕνα ψεύτικο!

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΜΑΣ

Ὁριζοντίως:

1) Μικρὸν ἄγριον ζῶον (ἀρχ.) — Νότα Εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς. 2) Εἶναι κάτοχος πολλῶν γνώσεων.

3) Καὶ (ἀρχ.) — Σημεῖον ἀριθμητικῆς πράξεως — Σύνδεσμος ἀντιθετικός.

4) Πρόθεσις — Βλέπει (ἀρχ.)

5) Ἀπέναντι.

6) Πρόθεσις — Θρεπτικὴ τροφή, προϊὸν ὀρνιθοτροφίας.

7) Ἄρθρον (δοτική) — Τρέξιμο (ἐπὶ ὑγρῶν) — Προσωπικὴ ἀντωνυμία.

8) Ἀφωσιωμένα, πλήρη ἐμπιστοσύνης (καὶ εἰδικὸν μέρος ὅπου χορεύουν) μὲ τὸν τόνον εἰς τὴν παραλήγουσαν.

9) Κάποιος — Μεγάλος ὀργανισμὸς ποὺ φροντίζει γιὰ ἕνα ἀπὸ τὰ κυριώτερα προϊόντα τῆς Ἑλλάδος.

Καθέτως:

1) Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν — Εὐγενὲς ζῶον, χρησιμώτατον εἰς τὸν ἄνθρωπον.
2) Τοπικὸν ἐπίρρημα (δημοτική).
3) Σάν, ὅπως, καθὼς — Τελικὸς σύνδεσμος — Σύμφωνοι ὅπως προφέρεται.
4) Διεθνὲς σῆμα κινδύνου — Ὄργανον αἰσθήσεως.
5) Ὁ κατὰ φύσιν, ὁ ἐκ τῆς φύσεως.
6) Τὸ ἰδικόν σου — Φωνῆεν τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου.
7) Ὁ ὁποῖος (ἀρχ.) — Βλέπω (ἀρχ.) — Προτρεπτικόν.
8) Δένδρον (γεν.).
9) Ἀρχαία Θεά, μήτηρ Θεῶν — Τώρα.

Θ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Κρυπτογραφικὸν

123456789	=	Ρωμ. Αὐτοκράτωρ.
45256789	=	Ἀντίθετος.
21232	=	Μεταφορικὸν μέσον.
31589	=	Δεν εἶναι Ἕλλην.
52389	=	Ἑλλ. νῆσος
2523	=	Βασιλεύς.
1267	=	Ὄργανον αἰσθήσεως.
4689	=	Χρονικὴ περίοδος.
92189	=	Ἑλλ. νῆσος.
273	=	Ἡμερ. ζῶον.
29	=	Προτρεπτικόν.

Ι. Ν. ΓΥΠΑΡΑΚΗΣ
— Ν. Π. ΧΑΤΖΑΚΗΣ

Μαγικὴ εἰκὼν χωρὶς εἰκόνα

— Καλα θεία, θὰ πάω νὰ ψωνίσω, ἀλλὰ θὰ μοῦ τὸ δώσετε;

— Τί πρᾶγμα;

— Σᾶς τὸ εἶπα.

ΕΛΕΝΗ ΓΚΟΥΒΑ

Φωνηεντόλιπον

γλ — γλ — γντ — ἡ — γρδ — μλ.

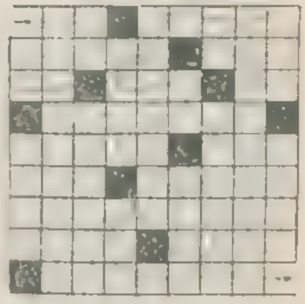
Μεταξὺ τῶν συμφώνων νὰ τοποθετηθοῦν τὰ κατάλληλα φωνήεντα ὥστε νὰ σχηματισθῆ μία λαϊκὴ παροιμία.

Π. Α. ΚΑΡΑΤΖΙΔΗΣ

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 50οῦ ΦΥΛΛΟΥ

Τὸ σταυρόλεξόν μας: Ὁριζοντίως 1 Αἴολος -τις. 2 Ἰὸς-- Ρίγα. 3 Ων--Τάνα--ἐν 4 Νικηταρᾶς. 5 οἶνος--ἦτα, 6 ἄνθος—ἔρις. 7 ἄς—κά -αἱ. 8 Ἄαρ---Σινά. 9 νερόν ρεῖ. 10 αἱ--Ἀλαμάνα. Καθέτως. 1 Αἰὼν—Ἀθάνα. 2 [illegible] λησες. 6 Σικελία. [illegible] ...διος—ὁ Ι. [illegible] Πιθος—Ἰνδος. Μεταγραμματισμός: Πάρος — Πόρος. Αἴνιγμα: Βῶλος.

Λαβύρινθος

Ἀπὸ τὸ πρῶτο ἄνω ἀριστερὰ τετραγωνίδιο ἕως τὸ τελευταῖο κάτω δεξιά, νὰ περάσετε μιὰ γραμμή, παρακάμπτοντας τὰ μαῦρα τετραγωνίδια. Ἡ γραμμὴ δὲν πρέπει νὰ περάση δύο φορὲς ἀπὸ τὸ ἴδιο τετραγωνίδιο.

Ἡ παροιμία

Τὰ πρῶτα καὶ τὰ τρίτα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων, διαβαζόμενα καθέτως (στὴν ἀρχὴ τὰ πρῶτα καὶ ἔπειτα τὰ τρίτα), ἀποτελοῦν μίαν λαϊκὴν παροιμίαν:

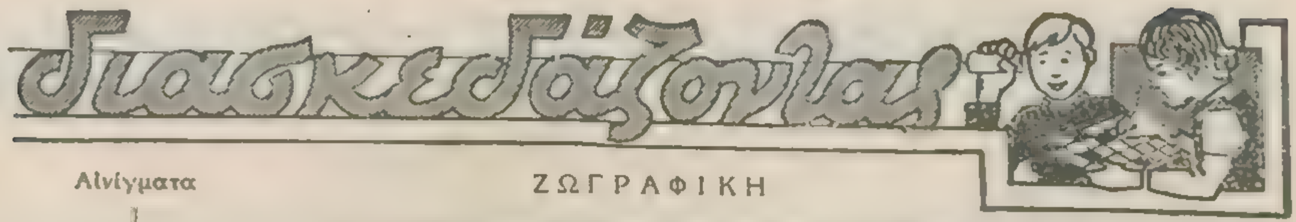
1) Ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα φροῦτα, 2) Ἐπίζηλος σχολικὸς βαθμός, 3) Κράτος τῆς Ἀμερικῆς, 4) Γυμναστικὸν παράγγελμα (..... τῶν χειρῶν), 5) Ἀπαραίτητος διὰ τὸν ἄνθρωπον, 6) Ὄργανον αἰσθήσεως, 7) Εἶναι ἡ φάλαινα, 8) Γεωργικὸν ἐργαλεῖον, 9) Δειλὸν ζῶον, 10) Ἑρπετόν, 11). Προφυλάσσει [illegible] 12) Κατορθω[illegible] 13) Δ[illegible] (ἀρχ.).

Ε. Α. ΑΝΑΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Παιγνίδια

Λέτε σὲ κάποιον ἀπὸ τὴν συντροφιὰ ὅτι θὰ τοῦ βάλετε στὸ χέρι κάτι τί. Αὐτὸ τὸ πρᾶγμα θὰ μπορῆ νὰ τὸ κρατῆ, νὰ τὸ κουνᾶ, νὰ τὸ τραβᾶ. Ἀλλὰ ἐνῶ ὅλος ὁ κόσμος θὰ τὸ βλέπη, μόνο ἐκεῖνος δὲν θὰ μπορῆ.

Ὅλοι ἀρχίζουν νὰ λένε μὲ βεβαιότητα ὅτι δὲν εἶναι [illegible]νατὸν νὰ γίνη αὐτό. Τότε σεῖς βάζετε ἐκεῖνον, μὲ τὸν ὁποῖον στοιχηματίσατε, νὰ κρατήση τ' αὐτί του μὲ τὸ χέρι του, κι' ἡ φάρσα ἔγινε. [illegible] αὐτί του, ὄχι ὅμως καὶ νὰ τὸ βλέ[illegible]

Αἰνίγματα

1

Εἶμαι παντοῦ καὶ βρίσκομαι
στὴ γῆ καὶ τοὺς αἰθέρας
στὴ θάλασσα εἶμαι κίνδυνος
καὶ στὰ βουνὰ εἶμαι βράχος
ἰσιώνω ὅλους τοὺς λαγκοὺς
σὲ πλεῖστα μέτρα βάθος.

2

Ὅπου νὰ πᾶς σ' ἀκολουθῶ,
πότε πίσω, πότε μπρός
καὶ νὰ θέλης νὰ μὲ πιάσης
ἄδικα θὰ κοπιάσης.

3

Εἶμαι δύναμις μεγάλη
καὶ σ' ἀνθρώπους καὶ σὲ ζῶα
[illegible]
σ' ἕνα [illegible]

4

Μὲ τόνον εἰς τὴν λήγουσα
εἶμαι πουλὶ μεγάλο
κι' εἰς τὴν προπαραλήγουσα
σηκώνω τ' ἕνα τ' ἄλλο.

ΕΥΤΕΡΠΗ Ι. ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗ

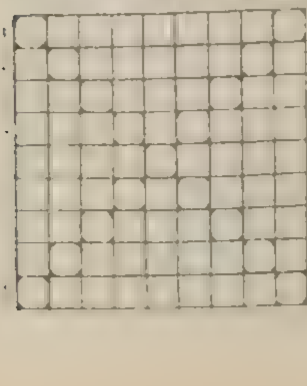
Δικτυωτὸν

Ὁριζοντίως:

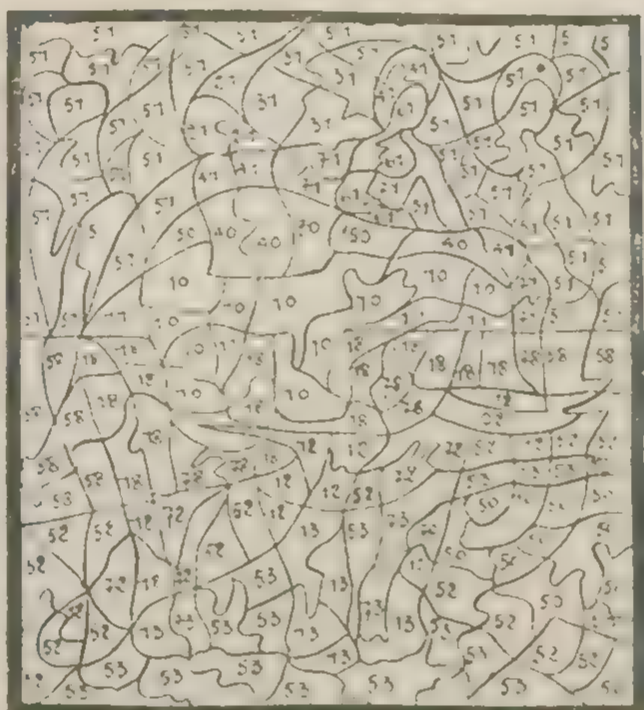
1) [illegible]
2) Σαλάδα (ὅταν σκοτει- [illegible]
3) [illegible] χαρακτηριστικὴ οὐρά.
4) [illegible] ριοῦ ποὺ καρφώνει ἀλλά [illegible]
5) [illegible]
6) Ὁ ἄνθρωπος [illegible] τὴν νύκτα.
7) [illegible]
8) Ὁ ἑορτασμὸς τῆς ἀ- [illegible]
9) Πρωτεύουσα κράτους τῆς Βορείου Εὐρώπης.

Διαγωνίως:

Ἐκ τῶν ἄνω ἀριστερὰ πρὸς τὰ κάτω δεξιά: Ἀγώνισμα. Ἐκ τῶν κάτω ἀ- [illegible]

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

[illegible] Χρωματίσατε τὰ μέρη τῆς εἰκόνος ὡς ἑξῆς:

[illegible]

1 μὲ γκρίζο, 2 μὲ πράσινο ἀνοικτό, 3 μὲ πράσινο σκού- [illegible] κάθε κομματιοῦ.

Τρίγωνον

1η σειρά: Νη- [illegible] σειρά: Αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης. 3η σειρά: Δέν- [illegible]

Σ. Α. ΣΗΦΟΓΙΑΝΝΑΚΗ

Ἀκροστιχὶς

Τὰ ἀρχικὰ τῶν κάτωθι [illegible] Αὐτοκράτωρα τοῦ Βυζαντίου.

1) Πόλις τῆς Κρήτης. 2) Ἀρχαία Θεά. 3) Γυναικεῖον [illegible]

Πυραμὶς

[illegible]

Χερσόνησος τῆς Ἀσίας.

Σ. Α. ΣΗΦΟΓΙΑΝΝΑΚΗ

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 50οῦ ΦΥΛΛΟΥ

Στοιχειόγριφος: Πο- [illegible] βολος. Τρίγωνον: Ἄρωμα, [illegible] ὤμη, μή, Α. Μαγ, εἰ- [illegible] ἡμέρα, Μαρία, χέρι, ἠρεμία, Κρι- [illegible] κρέμα.

ΛΙΓΗ ΕΥΘΥΜΙΑ

Νηκτικὰ

Στὸ μάθημα τῶν φυσικῶν:

Ὁ δάσκαλος: Πῶς ὀνομάζονται τὰ πτηνὰ ποὺ κολυμβοῦν;

Ὁ μαθητής: Νυκτικά.

Ὁ δάσκαλος: Καὶ πῶς ἀλλοιῶς;

Ὁ μαθητής ὕστερα ἀπὸ σκέψη. [illegible]

Πλησιασε

Ἡ κόρη.— Μαμά, βγῆκα πρώτη στὴ ζωολογία.

Ἡ μαμά.— Καὶ τί σ' ἐρώτησαν;

Ἡ κόρη.— Πόσα ποδάρια ἔχει ἕνα σκυλὶ καὶ εἶπα τρία!

Ἡ μαμά.— Καὶ βγῆκες πρώτη μ' αὐτὴν τὴν ἀπάντησι;

[illegible]

Να τον ξυπνα!

[illegible] ἔρχεσαι ἀμέσως νὰ [illegible]

Ὅλα τ' ἄλλα

[illegible]

Μπέμπης: Ναί, μπαμπᾶ.

Μπαμπᾶς: Καλά, πές [illegible]

Ὁ παρᾶς...

[illegible]

— «Χρῆμα» κύριε καθηγητά.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κεντρική Διοίκησις

ΠΡΙΓΚΗΠΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

Εἰς τὴν ἑορτάσασαν τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην μικρὰν πριγκήπισσαν Σοφίαν, προσφιλῆ θυγατέρα τῶν Α. Β. Υ. Διαδόχου Παύλου καὶ Φρειδερίκης, Γενικῶν Ἀρχηγῶν τῆς Ε.Ο.Ν. τὰ μέλη της ὑποβάλλουν τὰς πλέον θερμὰς καὶ εἰλικρινεῖς εὐχάς των πρὸς τὸν πρῶτον βλαστὸν τοῦ Διαδοχικοῦ ζεύγους τῆς Ἑλλάδος καὶ εὔχονται πᾶσαν εὐημερίαν εἰς Αὐτὴν καὶ τοὺς Ὑψηλοὺς γονεῖς της.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

Πρὸς τοὺς κ.κ. Γ. καὶ Θ. Ἀφεντάκη τῆς «Ἑλληνικῆς Βιομηχανίας Χάλυβος» εἰς τὴν Χαλκίδα ἀπεστάλη ἡ κάτωθι ἐπιστολὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου κ. Ἰ. Μεταξᾶ:

«Ἔλαβον γνῶσιν ὅτι ἡ ὑμετέρα Βιομηχανία προσέφερεν, ἐντελῶς δωρεάν, εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ὀργάνωσιν Νεολαίας 175 ἐμβολιαστήρια καὶ 15 ἐργαλεῖα κεντρισμοῦ.

Πιστεύσατέ με, ὅτι ἡ προσφορά σας αὐτὴ μὲ συνεκίνησεν ἰδιαιτέρως καὶ ἔδωσεν ἀφορμὴν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν νὰ διαπιστωθῇ ὅτι εἰς τὰ παιδιὰ τῆς πατρίδας μας πρέπει νὰ παρέχωμεν ὅλα μας τὰ μέσα καὶ ὅλην τὴν δύναμίν μας, διότι αὐτὰ εἶναι οἱ αὐριανοὶ γεωργοί, οἱ γεωπόνοι καὶ οἱ ἐπιστήμονες τῆς αὔριον, τὰ ἀγαπητὰ τέλος παιδιὰ τῆς πατρίδος μας.

Εἶμαι βαθύτατα συγκεκινημένος διὰ τοῦτο καὶ σᾶς διαβιβάζω μαζὶ μὲ τὰς θερμάς μου εὐχαριστίας καὶ τὰ συγχαρητήριά μου».

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως
καὶ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς τῆς Ε.Ο.Ν.
Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ ΠΟΡΤΟ-ΡΑΦΤΗ

Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἡ Α.Ε. ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης καὶ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Ἰ. Μεταξᾶς, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Γενικὸν Ἐπόπτην τῆς Ε.Ο.Ν. Ἀττικοβοιωτίας καὶ τὴν Περιφερειακὴν Διοικήτριαν Θηλέων Ἀττικοβοιωτίας, ἐπεσκέφθη τὸ στρατόπεδον Βαθμοφόρων Φαλαγγιτισσῶν εἰς Πόρτο-Ράφτη.

Αἱ ἐστρατοπεδευμέναι Φαλαγγίτισσαι ὑπεδέχθησαν ἐνθουσιωδῶς τὸν Ἀρχηγόν, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἐπεθεώρησε τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ Στρατοπέδου, ἐζήτησε μὲ πατρικὸν ἐνδιαφέρον πληροφορίας διὰ τὴν ζωὴν τῶν παιδιῶν εἰς αὐτό. Ὅπως δὲ αἱ Φαλαγγίτισσαι μ' ἕνα στόμα ἐξέφρασαν τὸν ἐνθουσιασμό τους διὰ τὴν ὑπέροχη στὸ Στρατόπεδο ζωή τους καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη τους πρὸς τὸν Ἀρχηγὸ δι' αὐτήν, καὶ ὁ Ἀρχηγὸς ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησίν του διὰ τὴν διοργάνωσιν τοῦ Στρατοπέδου.

Ο Κ.Ε.Ν. ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΝ ΤΟΥ

Ὁ Κ.Ε.Ν. κ. Ἀλέξανδρος Ν. Κανελλόπουλος συνεχίζων τὴν περιοδείαν του εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα καὶ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν Σχηματισμῶν, τῶν στρατοπέδων καὶ τῶν κατασκηνώσεων τῆς Ε.Ο.Ν., ἐπεσκέφθη τὴν Κοζάνην. Κατὰ τὴν μετάβασίν του ἐπεθεώρησε τὰ τμήματα Τυρνάβου, Ἐλασσῶνος καὶ Σερβίων. Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἀνεχώρησε εἰς Καστοριὰν πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν σχηματισμῶν τῆς Ε.Ο.Ν. Τὰ τμήματα τῶν παρ' ὁδὸν κωμοπόλεων καὶ χωρίων εἶχον παραταχθῆ διὰ νὰ τὸν ὑποδεχθοῦν καὶ νὰ τὰ ἐπιθεωρήσῃ.

Ο Β΄ ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἔγιναν οἱ μεγάλοι ἀθλητικοὶ ἀγῶνες τῶν Β΄ Ἀθλητικῶν Διαγωνισμῶν τῆς Ε.Ο.Ν., μετὰ τοὺς Πανελληνίους ἀγῶνας τῆς Ὀργανώσεως τοὺς τελεσθέντας τὴν ἄνοιξιν εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον τῶν Ἀθηνῶν. Δύο περίπου χιλιάδες νέων καὶ νεανίδων ἀθλητῶν τῆς Ε.Ο.Ν. ἠγωνίσθησαν εἰς τοὺς ἀγῶνας αὐτοὺς ὡς ἐκπρόσωποι τῶν μυριάδων ἀθλουμένων μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα.

Καμμία Περιφερειακὴ Διοίκησις τῆς Ὀργανώσεως δὲν ἔμεινεν ἐκτὸς τοῦ ὡραίου αὐτοῦ ἀθλητικοῦ διαγωνισμοῦ. Ὅλαι ἔστειλαν εἰς τὰς πόλεις ὅπου ἔγιναν ἀγῶνες τοὺς Φαλαγγίτας ἀθλητάς των καὶ τὰς Φαλαγγιτίσσας ἀθλητρίας των, που ἠγωνίσθησαν — κατὰ τὰς λησμονίας εἰς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν ἀναφορὰς — ὅπως θέλει νὰ ἀγωνίζωνται εἰς τοὺς στίβους τοῦ ἀθλητισμοῦ τὰ μέλη τῆς Ε.Ο.Ν. ὁ Ἀρχηγός. Μὲ πνεῦμα ἀθλητικό, .. ὁρμὴν καὶ ἐπιμονὴν φαλαγγιτικήν, μὲ σκοπόν, ὄχι τὴν μεγάλην ἐπίδοσιν, ἀλλὰ τὴν ὡραίαν ἀθλητικὴν νίκην.

Ἀθλητικοὶ διαγωνισμοὶ ἔγιναν τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς εἰς τὰ Χανιὰ τῆς Κρήτης, τὴν Ἐλευσῖνα, τὴν Τρίπολιν, τὴν Πρέβεζαν, τὴν Θεσσαλονίκην, τὴν Φλώριναν καὶ εἰς τὴν Ἀλεξανδρούπολιν. Τοὺς ἀγῶνας τῆς Θεσσαλονίκης παρηκολούθησε καὶ ὁ Κ.Ε.Ν. κ. Ἀλ. Κανελλόπουλος, ὁ ὁποῖος καὶ ἐκήρυξε τὴν ἔναρξίν των καὶ ἀπένειμε τὰ ἔπαθλα εἰς τοὺς νικητὰς καὶ τὰς νικητρίας ἐκ μέρους τῆς Α. Ε. τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου καὶ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. Ι. Μεταξᾶ.

Πρὸ τῆς τελέσεως τῶν ἀγώνων ἀνεγνώσθη παντοῦ χαιρετιστήριον τηλεγράφημα τοῦ Ἀρχηγοῦ πρὸς τοὺς ἀγωνιστὰς καὶ τὰς ἀγωνιστρίας ὑπὸ τὰς θερμὰς ἐπευφημίας τῶν παρισταμένων θεατῶν, τῶν ἀθλητῶν καὶ τῶν ἀθλητριῶν. Τὸ τηλεγράφημα τοῦ Ἀρχηγοῦ ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Χαιρετίζω μὲ ἰδιαίτερη χαρὰ σημερινὴν δευτέραν ἐντὸς τοῦ ἔτους συγκέντρωσίν σας εἰς στίβους ἀθλητισμοῦ Ε.Ο.Ν. Εἶμαι βέβαιος, ἀθληταὶ καὶ ἀθλήτριαι τῆς Ε.Ο.Ν., ὅτι καὶ εἰς αὐτὴν θὰ ἐπιδείξετε πνεῦμα ἀγνῶν φιλάθλων καὶ μαχητικότητα φαλαγγιτικὴν διὰ νὰ κατακτήσετε τὴν ὡραιοτέραν τῶν νικῶν ποὺ ἀναμένω ἀπὸ σᾶς εἰς ἀθλητικοὺς ἀγῶνας τῆς Ὀργανώσεώς μας καὶ ἡ ὁποία δὲν ἔγκειται εἰς τὴν ἐπιτυχίαν μεγάλων ἐπιδόσεων. Μετὰ τοὺς ἀγῶνας νικηταὶ καὶ ἡττημένοι ἐξ ἴσου ὅμως τιμημένοι ἀγωνισταὶ τῆς Ε.Ο.Ν. ἐπιστρέψετε εἰς τὶς ἰδιαίτερες πατρίδες σας καὶ συνεχίσετε μὲ τὸν ὑπέροχο ἐνθουσιασμὸ ποὺ σᾶς διακρίνει τὸν ὡραῖον ἀγῶνα τῆς ζωῆς μας διὰ τὴν δόξαν, τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν τιμὴν τῆς Πατρίδος μας.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ»

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΙΣ

Παρ' ὀργάνων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ε.Ο.Ν. ἐνηργήθη οἰκονομικὴ ἐπιθεώρησις τῶν Διαχειρίσεων τῶν Νομαρχιακῶν Ἐπιτροπῶν Ἕβρου, Κερκύρας, Θεσπρωτίας.

Αἱ σχετικαὶ ἐκθέσεις ἐτέθησαν ὑπ' ὄψιν τοῦ Ἀρχηγοῦ

Ο ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Γ. Δ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως καὶ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. ἐνεκρίθη ὁ προσωρινὸς Κανονισμὸς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν Ε. Ο. Ν. Αὐτή, συμφώνως μὲ τὸν Κανονισμὸν τοῦτον, ἀποτελεῖται ἐξ 6 Διευθύνσεων 2 Γενικῶν Διαχειρίσεων Κεντρικῶν Πρατηρίων καὶ Γραφείου ἐκμεταλλεύσεως κινηματογραφικῶν ταινιῶν.

Διὰ τοῦ Κανονισμοῦ τούτου συνεκροτήθη ἰδία Διεύθυνσις, ἐντεταγμένη εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν Περισυλλογῆς πρώτων ὑλῶν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ 4 τμήματα.

1) Τμῆμα περισυλλογῆς καὶ ἐμπορίας χάρτου.

2) Τμῆμα μετάλλων.

3) Τμῆμα ἀρωματικῶν εἰδῶν διὰ τὴν ἐμπορίαν τῶν παραγομένων ἐν Ἑλλάδι τοιούτων εἰδῶν, π. χ. χαμομήλι, θρούμπι, τίλιο, φλαμούρι κλπ., τὰ ὁποῖα συλλέγονται ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ὀργανώσεως κατὰ τὰς ἐκδρομάς των.

4) Τμῆμα φιλοτελισμοῦ. Τὸ Τμῆμα τοῦτο ἔχει τὴν ἁρμοδιότητα ἐπὶ τῆς ἐμπορίας τῶν εἰς τὴν Ὀργάνωσιν δωρουμένων γραμματοσήμων καὶ γενικῶς διὰ τὴν ἀνάπτυξιν φιλοτελιστικοῦ πνεύματος μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν.

ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνή[illegible] Ε.Ο.Ν. καὶ κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας συνεκροτήθη Ἐπιτροπὴ ἐξ ἑνὸς συντ)ρχου Ἐπιμελητείας, δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Γενικῆς Δ)σεως Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ ἑνὸς ἀνωτ[illegible] τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, μὲ τὴν ἐντολὴν ὅπως προβῇ εἰς ἐπιθεώρησιν τοῦ ὀργανωθέντος οἰκονομικοῦ συστήματος τῆς Ὀργανώσεως πρὸς διαπίστωσιν ἐὰν μὲ τὸ καθιερωθὲν σύστημα διασφαλίζωνται τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντά της καὶ γίνεται κανονικῶς ἡ διαχείρισις τῶν πόρων της.

ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΘΗ Η ΠΕΡΙΣΥΛΛΟΓΗ ΤΩΝ ΑΧΡΗΣΤΩΝ

[illegible] σεως.

Ἐν τῷ μεταξὺ, ἐπειδὴ πολλοὶ ἔχουν διάφορα ἄχρηστα εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ε.Ο.Ν. ἰδία δὲ ἄχρηστον χάρτην, δύνανται νὰ εἰδοποιοῦν σχετικῶς τὴν Ὀργ[illegible] Δι[illegible] Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν), ἡ ὁποία διὰ τῶν συνεργείων τῆς περισυλλογῆς ἀχρήστ[illegible] θὰ φροντίζῃ διὰ τὴν παραλαβήν των.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΑΤΗΡΙΩΝ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Ἀνακοινοῦται ἁρμοδίως ὅτι ἀπὸ τῆς 12ης τρέχοντος μηνὸς Σεπτεμβρίου ἡμέρας Πέμπτης ἐ. ἔ. ἤρχισεν ἡ λειτουργία τῶν Κεντρικῶν Πρατηρίων τῆς Ε.Ο.Ν., ὅπου γίνεται πώλησις τοῖς μετρητοῖς στολῶν [illegible] Ε.Ο.Ν. [illegible] τιμὰς ἀνταγωνιστούς.

Τὰ Πρατήρια αὐτὰ κεῖνται εἰς τὴν πλατεῖαν Ἁγίου Γεωργίου (Καρύτση) ἀριθ. 6, ὄπισθεν τοῦ Αιγινήτου Ναοῦ. Πώλησις τῶν εἰδῶν θὰ [illegible] εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Σχηματισμοὶ Πρωτευούσης

Ἀθηνῶν

ΕΚΔΡΟΜΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ — ΦΑΛΑΓΓΙΤΩΝ

Ἀφίχθησαν εἰς τὴν πόλιν μας ἐπιστρέφοντες ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον, ὅπου εἶχον μεταβῆ διὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὰς ἀρχαιότητας, 100 Φαλαγγῖται καὶ Φαλαγγίτισσαι τῆς Ὑποδιοικήσεως Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Κατὰ τὴν ἐδῶ ἄφιξίν των ἔτυχον ἐνθουσιωδεστάτης ὑποδοχῆς ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτισσῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Πρωτευούσης. Τὸ [illegible] παρετέθη ὑπὸ τῆς Ὑποδιοικήσεως Πανεπ. Ἀθηνῶν πρὸς τιμὴν τῶν ἐκδρομέων γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον παρέστησαν οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. κ. Παπ[illegible] καὶ Κυριακ[illegible], οἵτινες καὶ [illegible] αὐτοὺς κατὰ τὴν [illegible] ἐκδρομήν των, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γαλαι[illegible] ἐπίτιμος Διοικητὴς Δ.Α.Σ.Α., καὶ ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. Σπῦρος Μελᾶς. Ἐπίσης παρέστησαν ὁ Διοικητὴς Δ.Α.Σ.Α. καὶ οἱ Διοικηταὶ τῶν Ὑποδιοικήσεων Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος [illegible] τὰς θερμοτάτας ἐκδηλώσεις τῶν Φαλαγγιτῶν ὡμίλησαν ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδ. Ἀθηνῶν, ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. Σπῦρος Μελᾶς καὶ ὁ Διοικητὴς τῆς Δ.Α.Σ.Α., τονίσαντες τὴν [illegible] καὶ τὴν ἀγάπην μὲ τὴν ὁποίαν περιβάλλει ἡ παλαιὰ Ἑλλὰς τοὺς ἡρωικοὺς Μακεδόνας.

Ἐκ μέρους τῶν Μακεδόνων φοιτητῶν ὡμίλησεν ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδ. Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης, ἐκφράσας τὴν συγκίνησιν του διὰ τὰς ἐκδηλώσεις τῶν Ἀθηναίων φοιτητῶν. Τὰς προσφωνήσεις ἐκάλυπτον ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Οἱ ἐκδρομεῖς ἀνεχώρησαν διὰ Θεσσαλονίκην τὴν 13ην τρ. μὲ τὰς καλλιτέρας ἐντυπώσεις.

Τὰ μαθήματα τῆς Σχολῆς Πολιτικῆς Διαφωτίσεως τῆς Δ.Α.Σ.Α. συνεχίσθησαν καθ' ὅλον τὸ θέρος κανονικῶς.

— Αἱ προπονήσεις τῶν σκοπευτῶν εἰς τὸ Σκοπευτήριον Ὑμηττοῦ καὶ τῆς [illegible] ὁμάδος εἰς τὸ Ὀλυμπιακὸν Κολυμβητήριον ἐξακολουθοῦν μὲ τὸν αὐτὸν πάντοτε ρυθμόν.

Θεσσαλονίκης

ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ ΤΗΣ Δ.Α.Σ.Θ.

Μεταξὺ τῶν 84 στρατοπέδων καὶ κατασκηνώσεων τῆς Ε.Ο.Ν., ποὺ ἐλειτούργησαν κατὰ τὸ ἐφετεινὸν θέρος δι' ἑκατὸν περίπου χιλιάδας μελῶν τῆς Ὀργανώσεως, συγκαταλέγεται καὶ τὸ στρατόπεδον τῆς Δ.Α.Σ.Θ. εἰς μίαν ἀπὸ τὶς πιὸ ὡραῖες γραφικὲς τοποθεσίες τῆς Λούτσας. Στὸ στρατόπεδο αὐτὸ πέρασαν ἡμέρες χαρᾶς καὶ εὐτυχίας, συνάμα δὲ καὶ συνεπλήρωσαν τὴν ἐκπαίδευσίν των 412 Φαλαγγίτισσες, δόκιμοι βαθμοφόροι. Τέσσαρες ἀποστολαὶ διενηργήθησαν εἰς τὸ Στρατόπεδον τῆς Δ.Α.Σ.Θ. ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου, ὅτε ἤρχισεν ἡ λειτουργία του μέχρι τῆς 11ης Σεπτεμβρίου. Αἱ τρεῖς πρῶται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου μέχρι τῆς 15ης Αὐγούστου διὰ 324 Φαλαγγίτισσες τῆς Δ.Α.Σ.Θ. καὶ ἡ τετάρτη διὰ 80 βαθμοφόρους τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων Θηλέων αἱ ὁποῖαι ἐξεπαιδεύθησαν ὡς διοργανωταὶ στρατοπέδων.

Ἡ Α. Ε. ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης ἐπεθεώρησε τὸ Στρατόπεδον ἐπανειλημμένως, πάντοτε δὲ ἐξεφράσθη μὲ ἱκανοποίησιν διὰ τὴν διοργάνωσιν καὶ τὴν λειτουργίαν του.

ΕΠΑΙΝΟΣ

Διὰ διαταγῆς τῆς Κ. Δ. καὶ κατόπιν ἀναφορᾶς τῆς Περιφ. Διοικήσεως Ἀρρένων [illegible] ἐπαινοῦνται ὅτι [illegible] Στρατοπέδου [illegible] συνετέλεσαν εἰς τὴν κατάσβεσιν πυρκαϊᾶς τοῦ δημοσίου δάσους.

Ἐπῃνέθησαν

ὁ Στρατοπεδάρχης καὶ οἱ Φαλαγγῖται τοῦ ἄνω Στρατοπέδου, διότι διὰ τῆς πράξεως των ταύτης ἀπέδειξαν πλήρη καὶ βαθυτάτην κατανόησιν τῶν ἀρχῶν τῆς Ε.Ο.Ν.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΟΥΣΙΚΗΝ

Ζοῦγκλα καὶ Τάμ-Τάμ στὴν καρδιὰ τῆς Ἀττικῆς, φαντασθήκατε ποτέ; Καὶ ὅμως ὑπάρχει, ἕνα χιλιόμετρο μακριὰ ἀπὸ τὴν Ἑκάλη, σὲ μιὰ πευκόφυτη ἔκτασι, μὲ πυκνή, πυκνότατη βλάστησι καὶ ἄφθονα νερά. Μόνον ὅτι δὲν ἔχει ἄγρια θηρία καὶ ὅτι στὴ θέσι τους ὑπάρχουν θηρία... ὑγείας, ζωῆς, χαρᾶς καὶ [illegible] Φαλαγγίτισσες τῆς Π.Δ. Διοικήσεως Ε.Ο.Ν. Θηλέων Πρωτευούσης ποὺ ἐκπαιδεύονται ὡς μουσικοί. Καὶ Τάμ-Τάμ; Ἁπλούστατα τὰ τύμπανα τῶν Φαλαγγιτισσῶν ποὺ γίνονται τυμπανίστριες.

Πρόκειται μὲ ἄλλα λόγια περὶ ἑνὸς ἀκόμη ἀπὸ τὰ πολλὰ Στρατόπεδα τῆς Ε.Ο.Ν. γιὰ τὰ παιδιά της, ποὺ εἶναι ὅμως πολὺ διαφορετικὸ ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα, ἀφοῦ σ' αὐτὸ ἀφ' ἑνὸς μὲν παραθερίζουν καὶ ἐκπαιδεύονται ὀλίγα παιδιά, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἐκπαίδευσις τῶν παιδιῶν αὐτῶν ποὺ παραθερίζουν εἶναι εἰδικὴ καὶ γίνεται μόνον στὴ μουσική. Ἡ ζωὴ πάντως καὶ στὸ Στρατόπεδο αὐτὸ εἶναι ἴδια μὲ τὴ ζωὴ στὰ ἄλλα Στρατόπεδα. Ζωὴ φαλαγγίτικη, τροφὴ πλουσιωτάτη, [illegible] ἄφθονα, χαρὰ ἀστείρευτη, ὕπνος κανονικός. Καὶ πάνω ἀπ' ὅλα ἀγάπη ἀδελφικὴ μεταξὺ ὅλων τῶν Φαλαγγιτισσῶν, ποὺ ἀποτελοῦν τὴ μικρὴ κοινωνία τοῦ Στρατοπέδου καὶ ἀληθινὰ μητρικὴ μέριμνα τῆς Διοικητρίας τοῦ Στρατοπέδου καὶ τῶν βοηθῶν βαθμοφόρων.

Οἱ 150 Φαλαγγίτισσες τοῦ Στρατοπέδου τῆς Ε.Ο.Ν. στὴν Ἑκάλη θὰ ἀποτελέσουν τὴν πρώτη μεγάλη [illegible] μπάντα Φαλ[illegible] τῆς Περιφ. Διοικήσεως Ε.Ο.Ν. Θηλέων Πρωτευούσης. [illegible] μὲ τὴν ἐκπαίδευσι [illegible] Στρατόπεδο [illegible] μετὰ τὴν [illegible] τὰς Ἀθήνας καὶ [illegible] τὰς [illegible] ρα προόδους τῶν [illegible] θὰ μᾶς καταπλήξη.

ΦΙΛΟΞΕΝΟΥΜΕΝΑΙ ΤΗΣ Π. Δ. ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Ἡ Περιφ. Διοίκησις Ε.Ο.Ν. Θηλέων Πρωτευούσης ἐφιλοξένησεν εἰς Ἀθήνας κατὰ τὴν ἐπάνοδον τῶν ἐκ τοῦ Στρατοπέδου «Ἰωάννης Μεταξᾶς» τὰς 30 Φαλαγγιτίσσας Φλωρίνης καὶ Ἐδέσσης. Κατήρτισε δὲ πλῆρες πρόγραμμα τῆς φιλοξενίας.

Οὕτω αἱ φιλοξενούμεναι τῶν Φαλαγγιτισσῶν Πρωτευούσης ἐξῆλθον εἰς περίπατον ἀνὰ τὰ ἀξιοθέατα τῆς πόλεως καὶ ἐξέδραμον εἰς [illegible] τῆς Π.Δ.Θ.Π. [illegible] τὴν Ἀκρόπολιν καὶ τὸ Μουσεῖον της, [illegible] ἀξιοθέατα τῆς πόλεως καὶ τὸ Στρατόπεδον τῶν μουσικῶν Φαλαγγιτισσῶν εἰς τὴν Ἑκάλην.

— Ἐπίσης ἡ Π.Δ.Θ.Π. ἐφιλοξένησε καὶ τὰς Φαλαγγιτίσσας δοκίμους βαθμοφόρους, αἱ ὁποῖαι [illegible] σαν ὡς διοργανωταὶ Στρατοπέδων [illegible] τὴν Κατασκήνωσιν τῆς Δ.Α.Σ.Θ. [illegible]

Αἱ ὡς ἄνω Φαλαγγίτισσαι [illegible] Μουσεῖα τῆς [illegible] πόλιν καὶ τὰς [illegible] Αἱ [illegible] τῶν Περιφ. Διοικήσεων Ε.Ο.Ν. Θηλέων παρέμειναν δὲ εἰς τὸ Στρατόπεδον ἐκπαιδεύσεώς των ἐπὶ 20ήμερον. Ἡ Α. Ε. ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης ἐπεθεώρησε τὸ Στρατόπεδόν των τὴν [illegible] Κυριακήν.

Η Β' ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΒΑΘΜΟΦΟΡΩΝ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν. ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

[illegible] Ἐπέστρεψαν αἱ δόκιμοι [illegible] εἰς τὸ ἴδιον Στρατόπεδον «Ἰωάννης Μεταξᾶς» [illegible] Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ε.Ο.Ν. Θηλέων Πρωτευούσης.

Καὶ αἱ 600 Φαλαγγίτισσαι τῆς δευτέρας ἀποστολῆς θὰ παραμείνουν εἰς τὸ Στρατόπεδον ἐπὶ 20 ἡμέρες, συμπληροῦσαι τὴν ἐκπαίδευσίν των, ὡς βαθμοφόρων. Καὶ τῆς νέας αὐτῆς ἀποστολῆς μετέχουν μαθήτριαι καὶ ἐργαζόμεναι Φαλαγγίτισσαι, διὰ τὰς ὁποίας ἡ Ε.Ο.Ν. ἐφρόντισε νὰ ἐξασφαλίση ἄδειας ἀπὸ τὰς ἐργασίας των.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Αἱ συγκεντρώσεις τῶν Φαλαγγιτισσῶν τῆς Υ.Θ.Π. συνεχίζονται καθ' ἑκάστην Τετάρτην. Αἱ συγκεντρώσεις αὐταὶ εἶναι πάντοτε εὐχάριστοι καὶ τελειώνουν ὅλαι μὲ τὸν ὕμνον τῆς Νεολαίας καὶ ἄλλα ἐθνικὰ τραγούδια.

— Εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς ἤρχισεν ἡ ἐκμάθησις τῆς ποδηλασίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιδίδονται μὲ μεγάλην θέλησιν καὶ χαρὰν αἱ Φαλαγγίτισσαι.

— Τὴν Κυριακὴν αἱ Σκαπάνισσαι συνεκεντρώθησαν εἰς τοὺς Ὑποτομεῖς των, ὅπου καὶ ἐψυχαγωγήθησαν.

Ἄλλοι Ὑποτομεῖς, ὅπως οἱ 1ος, 2ος, 5ος, 9ος καὶ 20ός, ἐπροτίμησαν νὰ κάμουν μικρὰς πορείας εἰς τὸ θέατρον Διονύσου, εἰς τὸν Λόφον τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, εἰς τὸν Βοτανικὸν [illegible] τραγούδια καὶ τῆς [illegible]

ΠΕΡΙΦΕΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ Ε.Κ.Α.Π.

Τριανταπέντε δόκιμοι βαθμοφόροι τοῦ 8ου Ὑποτομέως Νότου τῆς Περιφ. Διοικήσεως Ἀρρένων Πρωτευούσης ἐπεσκέφθησαν τὰ ἐργοστάσια τῆς Ἑταιρίας [illegible] Ἀντιασφυξιογόνων Προσωπίδων ἐν Καλλιθέᾳ. Ἡ Διεύθυνσις τῶν Ἐργοστασίων διέθεσε πεπειραμένους ὑπαλλήλους της, οἱ ὁποῖοι εἰς δύο ὁμάδας ἐξήγησαν εἰς τοὺς βαθμοφόρους τῆς Ε.Ο.Ν. τὰς λεπτομερείας τῆς κατασκευῆς τῶν προσωπίδων καὶ τὸν τρόπον χρήσεως αὐτῶν. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπισκέψεως αὐτῆς ἡ Διεύθυνσις προσέφερε δωρεὰν εἰς τὴν Π.Δ.Θ.Π. μίαν πλήρη σειρὰν προσωπίδων (προσωπίδα ἀμάχου πληθυσμοῦ, προσωπίδα πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας, στρατιωτικὴν προσωπίδα κλπ.) διὰ τὴν [illegible] νέων της.

ΟΙ ΦΑΛΑΓΓΙΤΑΙ ΔΙΑ ΤΑ ΔΑΣΗ ΜΑΣ

Ἐπειδὴ παρατηρεῖται ζωηρὰ [illegible] Ἀρ[illegible] τὴν ὡραίαν πρωτο[illegible] διὰ τμημάτων της τοὺς [illegible] πυρκαϊῶν καὶ [illegible] παντὸς εἴδους ζημιῶν, τὰς ὁποίας [illegible] σπανίως ἐπιφέρουν εἰς τὸ πράσινον τῆς Ἀττικῆς οἱ ἐκδρομεῖς.

ΕΝΤΟΠΙΣΜΟΣ ΠΥΡΚΑΪΑΣ ΥΠΟ ΦΑΛΑΓΓΙΤΩΝ

Τὴν Κυριακὴν εἰς τὸ δάσος τῆς ἄνω Βού[illegible] ὥραν ἐγίνοντο αἱ ἀσκήσεις [illegible] Ὑποδιοικήσεως Νότου [illegible] πυρκαϊάς. Πρω[illegible] Φαλαγγιτῶν τοῦ ἐν [illegible] αὐτεπάγγελτοι [illegible] τὰ στρατιωτικῆς δυνά[illegible] τοπικῶν ἀρχῶν ἐντοπ[illegible] Ὁ Διοικητὴς [illegible]λακῆς ἐζήτησε τὰ ὀνόματα τῶν Φαλαγγιτῶν [illegible] χὴν νὰ τύχωσιν εὐφήμου μνείας [illegible] τῆς Κ.Δ. Ε.Ο.Ν. Ἑλλάδος.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΚΑΤΑΣΒΕΣΙΣ

[illegible] ἄνω πολυκατοικίαι, ἐνετοπίσθη ὅμως ὑπὸ τῶν προσδραμόντων Φαλαγγιτῶν τοῦ 4ου Τάγματος.

[illegible]

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κίνησις Περιφερειακών Διοικήσεων

ΘΡΑΚΗ

ΚΑΒΑΛΛΑ. — Τμήματα της δυνάμεως της έδρας της Ύποδιοικήσεως Παγγαίου [illegible] Νέας Περάμου [illegible] 14 βαθμοφόρων, 62 Φαλαγγιτών καί 16 Σκαπανέων, έξετέλεσε τήν κάτωθι άσκησιν:

Χρησιμοποίησις έδάφους, απόκρυψις τμήματος [illegible] πολυβόλου [illegible] προσωπίδος διατεθείσης ύπό τού 25ου Συντάγματος Πεζικού, έκτίμησις άποστάσεων καί κατάδειξις άντικειμένου.

Τήν άσκησιν διηύθυνεν ό Ύποφαλαγγάρχης Λαμπίρης Τιμολέων έκτελεστής ό Λοχίτης [illegible] Ιωάννης.

Ή άσκησις έπέτυχε πλήρως.

[illegible] ό Διευθυντής τής Ύγειονομικής Υπηρεσίας τής Ύποδιοικήσεως Ιατρός Παπαδημητρίου, όστις καί άνέπτυξε τό θέμα [illegible]

[illegible] διατεθή ή Μουσική τής Ύποδιοικήσεως.

[illegible] άγρους καί προέβησαν είς τήν συγκομιδήν των σιτηρών καί λοιπών καρπών, έκ τών παραχωρηθέντων είς τήν Ε.Ο.Ν. κλήρων.

[illegible]

[illegible] τής Ύποδιοικήσεως Ε.Ο.Ν. Θηλέων Ξάνθης, αισθανόμεναι άμέριστον άγάπην καί έκτίμησιν πρός τάς έθνικάς μας ένόπλους δυνάμεις καί ιδιαιτέρως πρός τούς άκοιμήτους φρουρούς τών συνόρων [illegible] έσωσεν είς τους Άκρίτας μας έν μέσω έκδηλώσεων [illegible] φρουρών.

Τήν 24ην παρελθόντος μηνός άφίχθη έκ τού Στρατοπέδου Ε.Ο.Ν. Θάσου ή δευτέρα άποστολή τών βαθμοφόρων. Είς τά πρόσωπα [illegible] λων έλαμπεν ή χαρά, ή ύγεία καί ή πίστις πρός τά πεπρωμένα τής φυλής μας, τά όποία [illegible] έθνικών ίδανικών.

[illegible] άνεχώρησε διά Θάσον [illegible] τής Περιφερειακής Διοικήσεως μέ πολλάς [illegible] του σκοπού των.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ. — Περί τό τέλος [illegible] διά τό Στρατόπεδον Καλλιράχης τής Θάσου τριάντα [illegible] τής Περ. Διοικητρίας, καθώς [illegible]

ΗΠΕΙΡΟΣ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ. — Τό [illegible] τής Περιφερ. Διοικήσεως [illegible] Στρατόπεδο Ε.Ο.Ν. Θηλέων [illegible] έκδηλώσουν όλον τόν ένθουσιασμό τους γιά τήν [illegible] στή Δουρούτη, τήν [illegible] Άρχηγού [illegible] στήν Ε.Ο.Ν. Ή Περιφερειακή Διοικήτρια [illegible] στό Στρατόπεδο γιά νά παρακολουθήση [illegible] Στρατόπεδο [illegible] 13 [illegible] άπό τή Δουρούτη. Στή [illegible] προσεκλήθη καί τό προσωπικό τής [illegible] κι' όλοι μαζί κατά τίς 5 τό άπόγευμα ξεκίνησαν γιά τόν λοφίσκο όπου είναι ή άναθηματική στήλη.

Τό Τμήμα τής Ε.Ο.Ν. έν στολή άπέδωσε τιμάς καί μετά τήν δέησιν έπηκολούθησε κατάλληλη άπαγγελία φτιαγμένη έπί τούτω άπό τήν Στρατοπεδάρχη.

Έπίσης άλλη μιά Φαλαγγίτισσα άπήγγειλε τόν ύμνον τών προγόνων καί μιά Σκαπάνισσα κατέθεσε [illegible] τών [illegible] τής Ελλάδος [illegible] τό Τμήμα [illegible] Μετά τό «Αιωνία ή μνήμη» οί προσκεκλημένοι καί ή Ε.Ο.Ν. έκάθησαν [illegible] τής Περ. Διοικητρίας [illegible] τής [illegible] τό πρόγραμμα. Άσματα γιά τό Μπιζάνι κλπ. Προσφορά [illegible] άπό τήν ένωμοτία τής κουζίνας έκείνης τής ήμέρας καί άργά τό βράδυ κατέβηκαν πάλι στό στρατόπεδο [illegible] τό [illegible] φαγητό καί μετά ή ψυχαγωγία, έξαιρετική καί μέ καινούργια τραγούδια χαρισμένα στήν Περιφερειακή μας Διοικήτρια, ή όποία [illegible] σάν μιά [illegible] καλή μητέρα [illegible] Ή κυρία Περ. Διοικήτρια έμεινε στό στρατόπεδο καί τήν άλλη μέρα, παρηκολούθησε δέ τό πρόγραμμα άπ' τήν άρχή καί [illegible] τήν τάξι τήν προθυμία καί [illegible] κατενθουσιασθεΐσα [illegible] τήν προπαίδευσι καί τήν [illegible] τής [illegible] έκτιμήσεις [illegible] τίς Φαλαγγίτισσες [illegible] τήσαν.

[illegible] τής [illegible] τό Ε.Ο.Ν. τά [illegible] τόν ύμνο του μέ έξαιρετική [illegible] ύπέρ τού Άρχηγού καί τού [illegible] κού Έπιτρόπου.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

ΛΑΡΙΣΑ. — [illegible] καί [illegible] αί στρέψει τόν νούν καί τήν ψυχήν πρός τήν έπικειμένην 4ην Αύγούστου. Είς τάς μεγάλας πόλεις τής Περιφερειακής Διοικήσεως (π. χ. έν Λαρίση, Βόλω) μεγάλως ύπεβοήθησε τό έργον τού έορτασμού ό τύπος. Έ[illegible] άρθρα [illegible] έορταστικά [illegible] ρικών λόγων τού Άρχηγού. Τή έμπνεύσει τού [illegible] Γραφείου τής Περιφερειακής Διοικήσεως, έδημοσιεύθησαν άξιοπρόσεκτα καί ψυ[illegible] Άνευ [illegible] τών Φαλαγγίται καί Σκαπανείς έπλημμύρουν τά Γραφεία τής Όργανώσεως. Όταν τέλος άνέτειλεν ή χαραυγή τής 4ης Αύγούστου τά πάντα ήσαν έτοιμα. Σάλπιγκται έσάλπιζαν έμβατήρια, φιλαρμονικαί έπαιάνιζαν τό έωθινόν. [illegible] Ό κόσμος [illegible] τής [illegible] πλατείας καί τά πεζοδρόμια, ίνα είλικρινώς μετάσχη είς τόν έορτασμόν καί καμαρώση τήν Νεολαίαν, ή όποία άρτια, άρτίως [illegible] είς τάς [illegible] άξιας [illegible] σμένη ή πεποίθησις ότι βαδίζομεν μέ [illegible] τητα πρός μίαν καλλιτέραν [illegible] τά Γραφεία [illegible] Ύποδιοικήσεων [illegible] τής 4ης Αύγούστου [illegible] Ύποδιοικήσεως Άλμυρού [illegible] Λοχίας [illegible] χος όστις μέ [illegible] έδάφους καί μέ άλλα μέσα κατώρθωσε νά έντοπίση τό πύρ είς έν μόνον διαμέρισμα, ένώ έτερον συνεργείον περιέσωσε [illegible] ότι πολύτιμον ύπήρχεν έν τή οικία. Οί Φαλαγγίται άπαντες έπέδειξαν αύτοθυσίαν καί πρωτοβουλίαν καί άληθώς τούς άπεθαύμασε τό πλήθος. Τό [illegible] έορτασθέν [illegible] μετέσχον άθορύβως Σκαπανείς καί Φαλαγγίται καί ότι τό πλήθος, ό λαός, [illegible] ήτις άνδρούται ίνα άναλάβη [illegible] τήν [illegible] τών κοινών [illegible] τόν συντελεστήν τής κοινωνικής άναμορφώσεώς μας.

Ή έκπαίδευσις Σκαπανέων καί Φαλαγγιτών [illegible] περιορίσθη άρκετά λόγω τού ότι έχουν πολλά [illegible] είς τάς έξοχάς.

Ή έκπαίδευσίς των γίνεται έκεί όπου [illegible] ύπάρχουν τμήματά μας.

[illegible] τοποθεσίαν τού Άγίου Ιωάννου [illegible] τό στρατόπεδον «Ιωάννης Μεταξάς» είς τό όποίον [illegible] Φαλαγγίται καί Σκαπανείς τής Περιφερειακής Διοικήσεως Λαρίσης. [illegible] άρμονικήν σωματικήν καί πνευματικήν άνάπτυξιν τών συναγωνιστών, άλλά πρό παντός είς [illegible] βαθμοφόρων [illegible] στιν είς τόν [illegible] καί ζωήν, [illegible] καταναλίσκουν άπάσας τάς δυνάμεις των διά τό καλόν τής Όργανώσεως καί τής χώρας.

Ή έργασία τού στρατοπέδου, καθ' όλα [illegible] τάς διατάξεις τής Κεντρικής Διοικήσεως καί τής Περιφερειακής [illegible] έντός τών προκαθωρισμένων χρονικών πλαισίων.

Πάσα έργασία καί άσκησις έν τω στρατοπέδω [illegible] μέ ζήλον καί [illegible] μέ τήν συναίσθησιν ότι [illegible] έργασία των είναι ένα λιθάρι τό όποίον [illegible] Νεοελληνικού [illegible] Περί ώραν 7.30 γίνεται ή έπαρσις τής σημαίας καί ψάλλεται ό Έθνικός ύμνος καί [illegible] γίνεται ή σωματική άγωγή καί αί άσκήσεις.

Άργότερα γίνονται αί στρατιωτικαί άσκήσεις [illegible] τούς μέλλοντας βαθμοφόρους καί νά τούς καταστήσουν ίκανούς [illegible] τάς μονάδας τάς όποίας θά [illegible]

Μετά τήν άναφοράν τού Λόχου γίνεται ή [illegible] ή όποία άναμένεται [illegible] Ή [illegible] τής Έλληνικής [illegible] τό σφρίγος καί τήν όρμήν των [illegible] παραλήρημα άσόλης χαράς. Πανδαιμόνιο φωνών. Πανζουρλισμός. Τά πάντα [illegible] να όμως. Τό φαγητό περιμένει τούς συναγωνιστάς μόλις έπιστρέψουν έκ τής κολυμβήσεως καί άμέσως άναπαύονται διά νά άποκτήσουν νέας δυνάμεις καί νά παρακολουθήσουν τάς θεωρίας τής ήθικής [illegible] καί τής πολιτικής διαφωτίσεως, άτινα γίνονται καθ' έκάστην περί ώραν 16.15 - 18.30.

Μετά τήν δύσιν τού ήλίου διανέμεται τό συσσίτιον πάντοτε μέ τάξιν καί πειθαρχίαν καί έν συνεχεία γίνεται ή ψυχαγωγική συγκέντρωσις. Περί ώραν [illegible] σημαίνει [illegible] έορτών [illegible] άξια [illegible] τήν [illegible] ήμερησίαν άτμόσφαιραν τού στρατοπέδου.

Κατά τόν παρελθόντα μήνα [illegible] ή κίνησις τής Περιφερειακής Διοικήσεως Θηλέων Λαρίσης.

Είς [illegible] Ύποδιοικήσεις γίνονται [illegible] Φαλαγγίτισσες τής Ύποδιοικήσεως [illegible] μεταξύ τών καί [illegible] συναγωνιστρίαν πάσχουσαν έκ φυματιώσεως.

Τήν 10ην Αύγούστου μετέβησαν είς τόν τόπον τού [illegible] τής συναγωνιστρίας Νίκης Περτικάκη ή Ύποδιοικήτρια Βελεστίνου μέ τάς Φαλαγγίτισσας καί τινας Σκαπανίσσας τού Βελεστίνου καί τού Τμήματος Άγ. Γεωργίου. Μετά τήν ύπό τού Ιερέως γενομένην έπιμνημόσυνον δέησιν ή Ύποδιοικήτρια

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κίνησις Περιφερειακών Διοικήσεων

ἐξῆρε δι' ὀλίγων τὸν ἡρωϊσμὸν καὶ αὐτοθυσίαν τῆς τετιμημένης νεκρᾶς τονίσασα πῶς αἱ Φαλαγγίτισσαι εἶναι ὑπερήφανοι διὰ τοῦτο καὶ ἕτοιμοι νὰ μιμηθοῦν τὸ παράδειγμά της ὅταν ἡ πατρὶς τὸ ζητήσῃ, ὅταν τὸ διατάξῃ ὁ Ἀρχηγός. Κατόπιν ἡ συναγωνίστρια Πάντου κατέθεσε στέφανον εἰς τὴν πρωτοπόρον ἀντιμοπόρον Νίκην Περακάκη.

Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ἡ Περιφερειακὴ Διοικήτρια ἐνήργησεν ἐπιθεωρήσεις εἰς τὰς ἕδρας τῶν Ὑποδιοικήσεων Τυρνάβου, Ἐλασσῶνος, Ἀγυιᾶς καὶ Φαρσάλων καὶ τὰ ἑξῆς Τμήματα τῆς ὑπαίθρου:

Ἀμπελών, Βρυότοπος, Ἀργυροποῦλι, Ροδιά, Δένδρα, Γιάννουλη, Μυλόγουστα, Γαλανόβρυση, Τσαριτσάνη, Καλιθέα, Ὀλυμπιάς, Πύθιον, Κοκκινοπλό, Ἅη-Δημήτρης, Λιβάδι, Δολίχι, Βουβάλα, Κονιατσί, Ρέτσαινη καὶ Βαμβακοῦ.

ΚΡΗΤΗ

ΧΑΝΙΑ. — Ἡ Περιφερειακὴ Διοικήτρια ἀσχολεῖται κατὰ τὰς Κυριακὰς μὲ τὴν ἀνακούφισιν τῶν ἐργαζομένων Φαλαγγιτισσῶν. Αἱ ἐργαζόμεναι τὴν αἰσθάνονται θερμὴ μητέρα καὶ τρέχουν μὲ χαρὰ ν' ἀκούσουν τὰ φιλόστοργα καὶ διδακτικὰ λόγια ποὺ τοὺς ἀπευθύνει καὶ ν' ἀπολαύσουν τὴ χαρὰ ποὺ ὁλοένα τοὺς χαρίζει.

Μὲ ἀφάνταστη χαρὰ ἄκουσαν πῶς γιὰ χατήρι τους ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις ἀπεφάσισε τὴν ἵδρυσι καὶ λειτουργία σχολείου ἀναλφαβήτων γυναικῶν, διὰ τὰς ἀγραμμάτους Φαλαγγιτίσσας.

Εἰς τοῦτο θὰ γίνωνται δεκταὶ πρὸς ἐγγραφὴν ἀπὸ 1—20 Σεπτεμβρίου καὶ τὰ μαθήματα θ' ἀρχίσωσι τὴν 21ην ἰδίου μηνός.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν αἱ ἐργαζόμεναι Φαλαγγίτισσαι ἐξέδραμον ἀπὸ πρωΐας ἐπ' αὐτοκινήτων εἰς Σούδαν.

Ἡ μικρὰ κωμόπολις πῆρε ζωὴ ἀπὸ τὰ τραγούδια, τοὺς χοροὺς καὶ τὶς διασκεδάσεις τῆς Ε.Ο.Ν. Εἰς τὸ κοινὸν συσσίτιον τὸ ὁποῖον παρεσκευάσθη ἐν ὑπαίθρῳ, ἔλαβε μέρος καὶ ἡ Νεολαία Θηλέων τοῦ χωριοῦ καὶ πολλαὶ γυναῖκες. Ὅλα γελοῦσαν στὶς κουρασμένες ἀπὸ τὴ δουλειὰ τῆς ἑβδομάδος κοπέλλες, τὴν ὥρα ποὺ ἔπαιρναν ξένοιαστες τὸ μπάνιο τους, στὰ κατακάθαρα καὶ ἥσυχα νερὰ τοῦ λιμένος. Γεμάτες ἀπὸ ἐνθουσιασμὸ γύρισαν τὸ βράδυ στὴ πόλι τραγουδῶντας καὶ ζητωκραυγάζοντας ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ, ποὺ θέλει τὸν ἐργάτη μὲ τὸ μέτωπο ψηλὰ σὰν ὅλους.

Δὲν εἶναι μόνον αἱ ἐργαζόμεναι ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν Περιφερειακὴν Διοικήτριαν Χανίων. Εἶναι καὶ τὰ ἄρρωστα καὶ ἀδύνατα παιδιὰ τῆς πόλεώς μας. Τῇ πρωτοβουλίᾳ της, λειτουργεῖ εἰς τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν Τμῆμα Προστασίας ἀσθενικῶν παιδιῶν, τὰ ὁποῖα ἀνήκουν εἰς γονεῖς τελείως ἀπόρους. Ἐν συνεννοήσει μετὰ εἰδικῶν ἰατρῶν καὶ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου Χανίων παρέχεται εἰς αὐτὰ ἰατρικὴ περίθαλψις καὶ φάρμακα δωρεάν. Τῇ μερίμνῃ δὲ φιλανθρώπων κυριῶν τῆς Ὀργανώσεως, θὰ τοὺς προσφέρεται μουρουνέλαιον κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ τροφὴ κατάλληλος διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐξησθενημένων ὀργανισμῶν των.

ΡΕΘΥΜΝΟΝ. — Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁ Διευθυντὴς τῆς Α' 255 Φάλαγγος ἀνέπτυξε πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας περικοπὰς ἐκ τῆς ἡμερησίας διαταγῆς τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς 4-8-40)Ε'. Ἐπίσης ὡμίλησε πρὸς τὸ 111 Τάγμα ὁ Διοικητὴς αὐτοῦ «περὶ τοῦ τρόπου συμπεριφέρεσθαι ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ὀργανώσεως».

Τὴν Κυριακὴν ἐγένετο συγκέντρωσις τῆς ὑπαρχούσης δυνάμεως τῆς Α' 255 Φάλαγγος καθ' ἣν ἐγένοντο στρατιωτικαὶ ἀσκήσεις. Οἱ ναυτοφαλαγγῖται ἠσχολήθησαν μὲ τὸ κολύμβημα καὶ τὴν κωπηλασίαν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν Λοχίτου.

Εἰς τοὺς διαφόρους Σχηματισμοὺς τῆς Α' 255 Φάλαγγος (Ἀμαρίου) ἐγένετο ἀνάπτυξις τῆς ἐκθέσεως ὑπ' ἀριθ. 2 τῆς Κ.Δ. τοῦ διαγγέλματος τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τῆς ἡμερησίας διαταγῆς τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς 4-8-40)Ε'. Ἐπίσης οἱ Φαλαγγῖται ἠσχολήθησαν μὲ τὸν ἐμβολιασμὸν ἀγρίων δένδρων, ἀχλαδεῶν, συκῶν, ἀμυγδαλεῶν κ.λ.π.

Εἰς τὸ στρατόπεδον Ε.Ο.Ν. Ἀρρένων συνεχίζεται ἡ ἐκπαίδευσις τῆς Βας σειρᾶς Φαλαγγιτῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προγράμματος. Ἐπίσης γίνεται καὶ προβολὴ τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας ἀποσταλεισῶν μορφωτικῶν ταινιῶν.

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἐπεσκέφθησαν τὸ στρατόπεδον ὁ 1ος Ἐπιτελὴς τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ε.Ο.Ν. Ἀρρένων μετὰ τῶν βαθμοφόρων τοῦ Ἐπιτελείου.

Τὴν 1ην Σεπτεμβρίου ὁ κ. Γενικὸς Ἐπόπτης Ε.Ο.Ν. μετὰ τῆς Περιφερειακῆς Διοικητρίας Ε.Ο.Ν. Θηλέων Ρεθύμνης μετέβησαν εἰς τὰ χωρία Ἀποστόλους, Ἀσωμάτους καὶ Νέος Ἀμάρι πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ στρατοπέδου Ε.Ο.Ν. Ἀρρένων «Ἰωάννης Μεταξᾶς» πρὸς διευθέτησιν διαφόρων ζητημάτων σχετικῶν μὲ τὴν Ε.Ο.Ν. Ἀμαρίου.

Εἰς Ἀσωμάτους ἐπεσκέφθησαν τὸ στρατόπεδον καθ' ἣν ὥραν ἐδιδάσκετο ὑπὸ τινος συναγωνιστοῦ τὸ μάθημα τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς. Ἔμειναν ἀπολύτως ἱκανοποιημένοι τόσον ἀπὸ τὴν τελείαν τάξιν καὶ πειθαρχίαν ὅλων, ὅσον καὶ ἀπὸ τὸ ἐνδιαφέρον μετὰ τοῦ ὁποίου πάντες παρηκολούθουν.

Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ μαθήματος ὁ κ. Γενικὸς Ἐπόπτης ἀφοῦ ἀνέπτυξε τὴν σημασίαν τῆς πειθαρχίας καὶ αὐτοπειθαρχίας τῶν μελῶν τῆς Ε.Ο.Ν. ὡμίλησε διὰ τὸν τορπιλλισμὸν τῆς «Ἕλλης» μας, πρᾶξιν ἄνανδρον καὶ δειλήν, ἥτις, ὡς εἶπε, βαθειὰ μᾶς ἐπλήγωσε, ἀλλὰ καὶ μᾶς ἐτόνωσε τὴν ψυχὴν ἀναπτερώσασα τὸ ἠθικόν μας καὶ ἐνισχύσασα τὴν ἀπόφασίν μας νὰ συνεχίσωμε τὰς παραδόσεις μας καὶ νὰ βαδίσωμεν τὸν δρόμον τὸν ὁποῖον ἐχάραξεν ὁ Μεγάλος μας Ἀρχηγὸς καὶ ὁ Βασιλεύς μας μὲ μιὰ ἰδέα «ἡ Πατρίς μας» νὰ διατηρῆται πάντα ἀκεραία καὶ δοξασμένη, διαρκῶς ἀναβαπτιζομένη εἰς τὰ Ἐθνικά μας ἰδεώδη.

Ἐν συνεχείᾳ ἀφοῦ ἐπεθεώρησαν τὰ μαγειρεῖα καὶ τὴν παρασκευὴν τοῦ συσσιτίου μετέβησαν εἰς Νέος Ἀμάρι μετὰ τῶν διοικητῶν τῶν ἐκεῖ μονάδων Ε.Ο.Ν. εἰς τοὺς ὁποίους καὶ ἔδωσαν πλείστας ὁδηγίας καὶ κατευθύνσεις.

Ἡ Ε.Ο.Ν. Σπηλίου ἀπέστειλεν εἰς τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν τὸ ποσὸν τῶν 780 δραχμῶν τὸ ὁποῖον εἰσέπραξαν ἀπὸ τὴν πώλησιν τοῦ πρωϊνοῦ αὐγοῦ των διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἀπολεσθέντος πολεμικοῦ μας.

Ὡσαύτως ἡ Περιφερειακὴ Διοικήτρια καὶ αἱ κάτωθι βαθμοφόροι ἀπέστειλαν εἰς τὸν Ἀρχηγὸν διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν, τὰ κάτωθι ποσά:

Πολυξένη Παπαθανασίου δρχ. 900, Πηνελόπη Μιχελακάκι δρχ. 700, Ἐλπινίκη Σταματάκι δρχ. 150, Τσικαλάκι Εὐαγγελία δρχ. 100, Παπαδάκι Εὐαγγελία δρχ. 100, καὶ Παυλάκι Θεανὼ δρχ. 100.

Τὴν 1ην παρελθόντος ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀθηνῶν ἡ Περιφερειακὴ Διοικήτρια Ε.Ο.Ν. Θηλέων Ρεθύμνης κ. Πολυξένη Παπαθανασίου.

Ἐπισκεφθεῖσα κατὰ τὴν ἐκεῖ διαμονήν της τὸν Πρωθυπουργόν μας μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἤκουσε ἀπὸ τὸ ἴδιο του τὸ στόμα, τὴν ἀπέραντη ἱκανοποίησι καὶ τὴ συγκίνησί του διὰ τὰς προόδους τὰς ὁποίας παρουσιάζει ἡ Ε.Ο.Ν. Θηλέων Ρεθύμνης ὡς καὶ τὴν ἀγάπην του δι' ὅλους τοὺς Ρεθυμνίους διὰ τοὺς ὁποίους ἔχει σχηματίσει τὰς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων.

Ἡ ἐπίσκεψίς του εἰς τὸ Ρέθυμνον, καθὼς εἶπε εἰς τὴν Περιφερειακήν μας Διοικήτριαν, τοῦ ἀφῆκε τόσον ζωηρὰς ἐντυπώσεις ὥστε αἰσθάνεται τὸν πόθο ἀμέσως μετὰ τὴν κατάπαυσι τῆς σημερινῆς ἀνωμάλου καταστάσεως νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ πάλιν τὴν πόλιν μας καὶ νὰ ἔλθῃ πάλιν εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς Ρεθυμνίους διὰ τοὺς ὁποίους μετὰ τόσης συγκινήσεως ὁμιλεῖ.

Ὡσαύτως ἔγραψεν ἰδιόχειρον ἐπιστολὴν ἰδιαιτέρως πρὸς τὰ παιδιά του, τὰς Φαλαγγιτίσσας καὶ Σκαπανίσσας τῆς Ε.Ο.Ν. Ρεθύμνης τὴν ὁποίαν δημοσιεύομεν κατωτέρω.

Πρὸς τὶς Φαλαγγίτισσες καὶ Σκαπάνισσες Νομοῦ Ρεθύμνης.

Σᾶς στέλλω μὲ τὴν Περιφερειακήν Διοικήτριάν σας τοὺς χαιρετισμούς μου διὰ τὴν καλήν σας ἐνθύμησιν.

Ἰ. Μεταξᾶς

28-8-40

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο τεῦχος)

ΛΑΜΙΑ. — Τὰ ἀποτελέσματα τῶν κολυμβητικῶν ἀγώνων τῆς Π. Δ. Φθιωτιδοφωκίδος ἔχουν ὡς κάτωθι:

Κολύμβησις 50 μ.: 1ος Καραπατάλας, 2ος Γεωργουλᾶς, 3ος Καρβουνιάρης.

Ἐλευθέρα κολύμβησις 200 μ. Β' Κατηγορίας: 1ος Παργιανός, 2ος Βασιλείου, 3ος Πετώνης.

Ἐλευθέρα κολύμβησις 400 μ. Α' Κατηγορίας: 1ος Μπαρδάκας, 2ος Κοτσιαύτης, 3ος Μπαρούδας.

Ὑπτία κολύμβησις 100 μ. Α' Κατηγορίας: 1ος Ψύλλος, 2ος Στεφάνου, 3ος Δάϊσκας.

Ἐλευθέρα κολύμβησις 100 μ. Β' Κατηγορίας: 1ος Χασάπης, 2ος Μπίλλιος, 3ος Τσέλλιος.

Ἐλευθέρα κολύμβησις 50 μ. Β' Κατηγορίας: 1ος Κακαντές, 2ος Καραπατάλας, 3ος Γεωργίου.

Ἐλευθέρα κολύμβησις 800 μ. Α' Κατηγορίας: 1ος Παπαγεωργίου, 2ος Ἀναγνωστάκος, 3ος Σταματόπουλος.

Προσθία κολύμβησις 50 μ. Β' Κατηγορίας: 1ος Καραμπίνης, 1ος Μέγκος, 2ος Σκαρίμπας, 3ος Μωράτης.

Σκυταλοδρομία 4×50 μ.: 1η Ὁμὰς Παρνασσίδος, 2α Ὁμὰς Φθιώτιδος.

Σκυταλοδρομία 4×100 μ.: 1η Ὁμὰς Παρνασσίδος καὶ Ὁμὰς Φθιώτιδος, 2α Ὁμὰς Λοκρίδος.

Π. Δ. ΣΑΜΟΥ. — Μὲ ἐξαιρετικὴν κοσμοσυρροὴν ἐτελέσθησαν ἐν Τηγανίῳ τὴν 6ην Αὐγούστου οἱ Α' Περιφερειακοὶ Κολυμβητικοὶ Ἀγῶνες. Ἡ ἐπιτυχία τῶν ἀγώνων, εἰς τοὺς ὁποίους μετέσχον ἄνω τῶν 100 κολυμβητῶν ἀθλητῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων, ὑπῆρξε πρωτοφανής, μὲ ἀδιάπτωτον δὲ ἐνδιαφέρον οἱ φίλαθλοι παρηκολούθησαν τὴν τέλεσιν διαφόρων ἀγωνισμάτων.

Τὸ ὡραιότερον ὅμως μέρος τῶν ἀγώνων ὑπῆρξεν ἡ ταυτόχρονος κολύμβησις 50 Σκαπανέων ἐντὸς τοῦ στίβου, ποὺ προεκάλεσεν ἀκράτητα χειροκροτήματα καὶ ἐνεφάνισε πλήρως τὸν τρόπον ἐργασίας τῆς Ε.Ο.Ν., ἡ ὁποία ἐπιδιώκει τὴν εἰς μεγάλας ὁμάδας καλλιέργειαν τοῦ ἀθλητισμοῦ.

Τὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Φαλαγγιτῶν Α' Κατηγορίας: Ἐλευθέρα 100 μέτρων 1ος Ἐλευθεριάδης. Ἐλευθέρα 300 μ. 1ος Καραγεωργίου. Προσθία 100 μ. 1ος Ρωμιός. Ὑπτία 50 μ. 1ος Σολούνιας.

Φαλαγγιτῶν Β' Κατηγορίας: Ἐλευθέρα 100 μ. 1ος Ἐλευθεριάδης. Προσθία 50 μ. 1ος Ρωμιός. Ὑπτία 50 μ. 1ος Σολούνιας.

Σκαπανέων: Ἐλευθέρα 50 μ. 1ος Σπαχῆς. Προσθία 50 μ. 1ος Κυριαζῆς. Ὑπτία 50 μ. 1ος Κυριαζῆς.

Σκυταλοδρομία 4×5 Α' Κατηγορίας: 1η Ὁμὰς Καραγεωργίου — Στυλιανίδη — Παπασταθοπούλου — Γαλανοῦ. 2α Ὁμὰς Χριστοφῆ — Μπακουλέτου — Σολούνια — Ἐλευθεριάδου.

Ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς Ε. Ο. Ν. ἔγινεν ἡ ἀπονομὴ τῶν ἐπάθλων, μεταλλίων καὶ διπλωμάτων ὑπὸ τοῦ κ. Γεν. Ἐπόπτου ἐν μέσῳ ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Κοινοῦ.

Ὁ ΜΟΥΤΣΟΣ ΤΗΣ ΝΑΥΑΡΧΙΔΟΣ

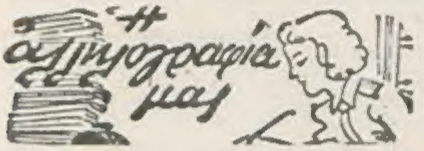
(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 1613)

εἰς τὸ τέρμα του. Τότε μόνον καθίσταται δυνατὸν νὰ προσέξουν εἰς τοὺς τραυματίας.

Ὁ ἀντιναύαρχος προσελθὼν πρὸς τοὺς κατακειμένους πρὸς πρῶραν νεκροὺς καὶ πληγωμένους, βλέπει τὴν κατάστασιν τοῦ δυστυχοῦς παιδίου. Τὸ λαμβάνει ἀναίσθητον εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ καλεῖ τὸν χειρουργόν. Διατάττει νὰ τὸ ἀποθέσουν μετὰ προσοχῆς ἐπὶ τῆς ἰδίας του κλίνης. Τοῦ παρέχουν μυρίας περιποιήσεις, ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σωθῇ, τὰ τραύματά του εἶναι θανατηφόρα. Ἐπανακτᾷ ἐν τούτοις τὰς αἰσθήσεις του διὰ μίαν τελευταίαν φορὰν ἐπ' ὀλίγας στιγμὰς καὶ στρέφον τὰ μεγάλα του μάτια πρὸς τὸν ναύαρχον, ἐνῷ ζητεῖ νὰ ψαύσῃ μὲ τὰς χεῖρας του ἕν κομμένο κορδόνι τὸ ὁποῖον κρέμεται ἀκόμη εἰς τὸν λαιμόν του, λέγει περιλύπως πρὸς αὐτὸν «πᾶνε καὶ τὰ λεπτὰ τοῦ μπουρλότου!» Πράγματι, ἡ σφαῖρα ἡ ὁποία τοῦ εἶχε ξεσχίσει τὸ στῆθος καὶ τοῦ ἔπαιρνε τὴν ζωὴν τοῦ εἶχε πάρει καὶ τὸ κόκκινο δερμάτινο σακουλάκι εἰς τὸ ὁποῖον ὁ μικρὸς ἀποταμίευε τὰς οἰκονομίας του διὰ ν' ἀγοράσῃ, ὅταν θὰ ἐμεγάλωνε, τὸ πυρπολικόν του.

«Ναυτικὰ Διηγήματα»

Κωνστ. Ν. Ράδος

Χειρόγραφα καὶ φωτογραφίες δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΝΙΚΟΝ ΜΑΝΤΖΑΡΗΝ. Περάσετε ἀπὸ τὰ Γραφεῖα καὶ ζητήσατε τὸν κ. Ἐπόπτην ἐπὶ τῆς ὕλης. — Ε. Ν. ΜΟΣΧΟΝ. Ἀπὸ τὸ γράμμα σου ἀντιγράφομε τ' ἀκόλουθα: «Πᾶνε λίγες μέρες ποὺ γιορτάστηκε ἀπ' ὅλους τοὺς Ἕλληνας μιὰ ὁλόκληρη τετραετία ἐθνικῆς ἀναδημιουργίας, τὴν ὁποίαν ἐγκαινίασε ἡ ἱστορικὴ ἡμέρα τῆς 4ης Αὐγούστου 1936. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες μαζὶ καὶ κάθε Ἕλλην χωριστὰ γιόρτασαν μὲ μεγάλον ἐνθουσιασμὸ τὴν συμπλήρωσι τῆς ἱστορικῆς γιὰ τὴν Ἑλλάδα μας τετραετίας ἐκδηλώνοντας τὴν χαρὰν ποὺ τοὺς ἐπλημμύρισε καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸ ποὺ τοὺς κατεῖχε μ' ἕνα ὁποιοιδήποτε τρόπο». Τὸ ποίημα πολὺ μακρύ. Ἰδοὺ τὸ ἐπίγραμμα:

4η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ἁπλώθηκε ἡ σημαία μας
τὴ μέρα τὴ μεγάλη,
στὸ χῶμα τῆς Ἑλλάδας μας
περήφανα καὶ πάλι.

ΛΥΣΑΝΔΡΟΝ Ε. ΚΟΛΥΒΑΝ, δημοδιδάσκαλον, Σέρβια. Δημοσιεύομεν ἐδῶ τὸ ποίημά σας:

ΣΤΟΝ ΕΠΙΔΟΞΟ ΔΙΑΔΟΧΟ

Κ οντά Σου στέκουν χαρωπά, κι' ἀγνάντια [Σὲ φυλάνε
Ὡ σὰν ἀετοὶ φωτόβολοι, μὲ γίγαντος φτερά.
Ν ὰ δώσουν μιὰ πνοὴ γλυκειά, ποὺ πάντοτε [θὲ νἆναι
Σ ὲ πλάτια ἡ ἀστραπόμορφη, κι' ἀγγελικὴ [χαρά·
Τ ὸ λίκνο Σου τὸ βρεφικό, π' ὅλο ἐλπίδες [γέμει
Ἀ νάστασι τοῦ Ἔθνους μας δημιουργεῖ Αὐτό.
Ν ὰ ζωντανέψῃ τὸ ἁγνό, τῆς μοίρας Σου [τὸ χέρι
Τ ὸ ὄνειρο τοῦ Ἔθνους μας, ποὺ εἶναι [ποθητό·
Ἴ διος εἶσαι τοῦ Παπποῦ, τοῦ θρυλικοῦ μας [Κώστα
Ν εόβλαστε Ἐπίδοξε, Διάδοχε τοῦ Θρόνου
Ὅ πως Ἐκείνου ἡ μορφή, κι' οἱ δάφνες καὶ ἡ [δόξα
Σ' αἰθέρια πλάσι χαρωπή, ἀρχίζουν νὰ φουν- [τώνουν
τὰ παρακλάδια τῆς Γενιᾶς, μὲ Σὲ τὸ νιὸ [βλαστάρι
π' ὡς Σύμβολο στὰ στήθη μας, θἆσαι [κρυφὸ καμάρι.

ΝΙΚ. ΠΑΡΧΑΝ, ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΝ ΛΙΒΙΖΟΝ, ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΑΝΑΣΤΟΠΟΥΛΟΝ, ΔΗΜ. ΚΑΡΑΜΟΥΖΑΚΗΝ. Πνευματικὲς ἀσκήσεις σας ἐλάβαμε. Θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ ἐν καιρῷ ὁ ἁρμόδιος συντάκτης στὴν οἰκείαν στήλην. — ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΡΕΒΑΝΟΓΛΟΥ. Ἔχεις γράψει τὸ παραμυθάκι καὶ τὶς πνευματικὲς ἀσκήσεις ὄχι μόνο στὸ ἴδιο χαρτί, ἀλλὰ καὶ στὶς δύο ὄψεις. Γράψε τα πάλι ἀπ' ἀρχῆς τακτικὰ καὶ στεῖλέ μας τα. — ΑΙΚ. Χ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ. Προσέξατε τὴν τρίτη στροφὴ τοῦ ποιήματός σας «Στὴν 4ην Αὐγούστου»:

Μὲ μιᾶς ἔσβησες τὰ πάθη
ποὺ εἶχαν χύσει στὴν ψυχή μας
καὶ ἐζέστανες τὸ αἷμα
ποὺ 'χε παγώσει στὸ κορμί μας.

στὸν τρίτο στίχο σημειώνομε τὴ χασμωδία: «καὶ ἐ-ζέστανες» καὶ στὸν τέταρτο μιὰ πλεονάζουσα συλλαβή: «ποὺ 'χε παγώσει». Ἡ χασμωδία εἶναι σοβαρὸ λάθος στὴν ποίησι — ἀκόμη καὶ στὴν πιὸ πρόχειρη κατασκευὴ στίχων καὶ πρέπει ν' ἀποφεύγεται. Μπορεῖ νὰ συγχωρεθῇ μόνον ὅταν γίνεται στὴν τομὴ τοῦ στίχου. Τί εἶναι τομή; Τομὴ (τέμνω=κόπτω) εἶναι τὸ χώρισμα ἑνὸς μεγάλου στίχου, ἀπὸ 11 συλλαβὲς καὶ πάνω, σὲ δύο ἡμιστίχια. Π. χ.:

Νὰ ζωντανέψῃ τὸ ἁγνὸ τῆς μοίρας σου τὸ χέρι

Νὰ ζωντανέψῃ τὸ ἁγνὸ
τῆς μοίρας σου τὸ χέρι.

ΤΑΚΗΝ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΝ. Γιὰ τὸ ζήτημα τῆς πωλήσεως τῶν γραμματοσήμων τῆς Ε.Ο.Ν. δὲν εἴμεθα οἱ ἁρμόδιοι. Μεταφέρομεν ἐδῶ τὴν σχετικὴν περικοπὴν τῆς ἐπιστολῆς σου «Γιὰ τὴν ἔκδοσι τῶν Γραμματοσήμων τῆς Ε.Ο.Ν. νομίζω ὅτι θὰ ἦταν καλὸ νὰ πωλοῦνται εἰς τεμάχια ὅλα, ὄχι μόνον τῶν 3 καὶ τῶν 2 δραχμ., διότι ἐμεῖς οἱ μικροὶ σκαπανεῖς καὶ φαλαγγῖται θὰ δυσκολευθοῦμε νὰ δώσωμε τόσο μεγάλο ποσὸν γιὰ ν' ἀγοράσωμε ὅλη τὴ σειρά. Δὲν εἶναι κρίμα τὰ μέλη τῆς Νεολαίας νὰ μὴ ἔχουν τὰ γραμματόσημά των;» — ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ ΖΗΝΟΒΗΝ. Ἐλάβομεν τὸν «Δεκάλογον» ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦμε νὰ καταλάβωμε γιὰ ποιὸ λόγο τὸν ἔστειλες. — ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΝ ΛΙΒΙΖΟΝ. Τὸ «Θάνατος ναύτη» ἔχει μετρικὰ λάθη, ἀλλὰ καὶ ἀκυριολεξίες: «Στὸ πλοῖό του τὸ ἐρημικὸ — εἶναι ὁ λείψανός του(;) — σ' αὐτὸ ποὺ ἄλλοτε ἦτανε — ὁλόκληρος ὁ βίος του». — ΕΥΤΕΡΠΗΝ ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗ. Δημοσιεύομε στὴ στήλη αὐτὴ τὸ δεύτερο:

ΤΟ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΟ

Στὴ Νεολαία θὰ γραφτῶ
νὰ γίνω Φαλαγγίτης
καὶ στρατιώτης θὰ γενῶ,
στὰ σύνορα ἀκρίτης.

Στὰ χέρια τὴ σημαία μου
καὶ τόπλο θὰ κρατῶ,
γιὰ τὴν τιμὴ τοῦ Ἔθνους μου
θέλω νὰ σκοτωθῶ.

ΗΛΙΑΝ ΤΣΟΡΒΑΝ. Πολὺ βιάζεσαι νὰ δημοσιεύσῃς. Ἀπὸ τὸ ποίημά σου «Ἡ Νέα Ἑλλάς»:

Ἑλλάδα δοξασμένη
πατρίδα μας γλυκεία
ἀνέπνευσες μυριόλουστη(;)
πιὰ τὴν ἐλευθερία.

Ἀπηλπισμένη διχασμῶν
μὲ κυβερνήτην μέγαν
εἶσαι ἡνωμένη, ἰσχυρὰ
βαδίζουσα ἐμπρός.

Τὸ ἴδιο θέμα γράψε το στὸν πεζὸ λόγο — ὄχι στίχους, ἀλλὰ σὰν ἔκθεσι — καὶ στεῖλέ μας το. Ἀπόφευγε τύπους σὰν τούς: γλυκεῖα, ἀπηλπισμένη, ἡνωμένη, βαδίζουσα. Ἐκτὸς ἂν σοῦ ἀρέσῃ νὰ γράφῃς στὴν ὑπερκαθαρεύουσα, ἐπειδὴ καὶ οἱ «τὴν ἁπλῆν καθαρεύουσαν γράφοντες» ἀποφεύγουν τὶς ἀκρότητες σὰν τὸ γλυκεῖα (μὲ περισπωμένη' ὄχι μὲ ὀξεῖα ὅπως τὴν ἔχεις γράψει). Τὸ α εἶναι βραχὺ στὸ θηλυκὸ τῶν ἐπιθέτων τῆς γ' κλίσεως. Π. χ. ταχὺς - ταχεῖα, εὐθὺς - εὐθεῖα κλπ. Ἂν τὄγραφες ὅμως γλυκειὰ δὲν θὰ ἔκανες τὸ λάθος αὐτό. — ΛΑΜΠΡΟΝ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΝ. Μά, Λάμπρο, πῶς ἔστειλες στὴ «Νεολαία» τέτοιους στίχους; Δὲν μᾶς ἄρεσαν καθόλου. Μάλιστα ἐκεῖνο τὸ Ἡλιᾶς! — Π. ΚΑΝΑΤΑΚΗΝ. Τὸ «λαβυρινθογραμματικὸ» ἐδόθη στὸν ἁρμόδιον συντάκτην. Τὸ αἴνιγμα ὁμοίως. Δημοσιεύομε στὴν στήλη αὐτὴν τὸ πεζὸ «Παναιώνιες ἀλήθειες»:

«Ἡ ζωὴ εἶναι πάντα συνυφασμένη μὲ ἀγῶνες, μὲ θυσίες, μὲ τὴν προσπάθεια καὶ μὲ τὸ ἔργον. Ἀκόμη παραπάνω. Ζωὴ ποὺ δὲν προϋποθέτει ἀγῶνες καὶ προσπάθειες καὶ θυσίες δὲν ἔχει καμμίαν ἀξίαν ἀφοῦ ἡ χαρὰ καὶ ἡ ὡμορφιὰ καὶ τὸ νόημα τὸ βαθύτερο καὶ ἡ οὐσία τῆς ζωῆς δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ ἱκανοποίησι ποὺ μᾶς δίδει ἡ ἐπιτυχία τῆς προσπαθείας, ὁ θρίαμβος τῶν ἀγώνων, ἡ καρποφορία τῶν θυσιῶν. Ἄνεργη, ἄμαχη, ἀθυσίαστη ζωὴ δὲν ἔχει οὔτε χάρι, οὔτε χαρά. Καὶ δίχως χαρὰ εἶναι ἴδιος θάνατος. Ἡ αἰσιοδοξία καὶ ἡ δύναμις τῆς θελήσεώς μας θὰ μᾶς φέρῃ πάντοτε μεγαλυτέραν χαράν. Ὅπλον μας μοναδικόν: Τὸ συμπάσχειν μεταξὺ τῶν συνανθρώπων μας, ἡ ἀμοιβαία βοήθεια κι' ἀλληλοεξυπηρέτησι, τὸ «ἀγαπᾶτε ἀλλήλους» τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Ἡ ἀξία τοῦ ὅπλου αὐτοῦ δείχνεται καὶ σ' αὐτὸ ποὺ εἶπε κάποιος σοφός: «Ἡ γῆ δὲν ἐγκλείει εἰς τοὺς κόλπους της ἀδάμαντα πολυτιμότερον, οὔτε ἡ θάλασσα μαργαρίτην, ἀπὸ τὸ δάκρυ, τὸ κυλιόμενον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν εὐτυχοῦς ἀνθρώπου διὰ τὴν δυστυχίαν τοῦ ἄλλου».

Θ. Α. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ. Τὸ πεζὸν «Τ' ὄνειρο τοῦ Φαλαγγίτου» σχοινοτενές. Θέμα καὶ νοήματα ἄριστα. Διάβασέ το σὲ κύκλο συναγωνιστῶν. Ἀξίζει. Ἀπὸ τὸ ποίημα «Ἐμπρὸς γιὰ τὴν πατρίδα» δημοσιεύομε ἐδῶ τὶς δύο πρῶτες στροφές:

Ἐμπρὸς παιδιὰ ἂς βαδίσουμε
μὲ θάρρος καὶ μ' ἐλπίδα
κι' ὅλοι ἂς πολεμήσουμε
γιὰ τὴ γλυκειὰ πατρίδα.

Βαδίζει πρῶτα ὁ Ἀρχηγός,
πρῶτος μέσ' στὴ φωτιά,
στὴ δόξα πάντα ὁδηγὸς
μ' ἀτσάλινη καρδιά.

ΛΑΚΗΝ ΘΕΟΔΩΡΟΥ. Συγκινητικὸ τὸ γράμμα σου γιὰ τὸν ἄνανδρον τορπιλλισμὸ τῆς «Ἕλλης». Οὔτε λόγος νὰ γίνεται! Κι' ὁ «Ἀβέρωφ» ἂν ἦταν θὰ τὸν τορπίλλιζαν! Τόσο τὸ καλύτερο, μάλιστα, γιὰ τοὺς δολοφόνους ποὺ τὸ θῦμά τους θὰ ἦταν μεγαλύτερο. Ναί, ὅλα φανερώνουν πῶς οἱ ἄλλες δύο τορπίλλες ρίχθηκαν γιὰ νὰ κτυπήσουν τὰ ἐπιβατικὰ ποὺ ἦσαν ἀραγμένα στὸ λιμανάκι τῆς Τήνου. Βλέπεις οἱ μικρόψυχοι κι' οἱ ἄνανδροι δὲν κάνουν διάκρισι μεταξὺ μεγάλων καὶ παιδιῶν. — ΒΑΣ. ΚΑΡΑΛΕΚΑΝ. Κι' ἐσὺ μᾶς γράφεις πῶς λυπήθηκες, ἀλλὰ καὶ πῶς θύμωσες ὅσο ποτὲ στὴ λιγόχρονη ὡς τώρα ζωή σου γιὰ τὸν τορπιλλισμὸ τῆς «Ἕλλης» μας. Ρωτᾷς νὰ σοῦ ἀπαντήσουμε γιατὶ ἡ Μεγαλόχαρη δὲ βούλιαξε ἀμέσως τὸ δολοφονικὸ ὑποβρύχιο. Μὴ βιάζεσαι! Οἱ κακοὶ ἄνθρωποι τιμωροῦνται. Κι' οἱ ὑπαίτιοι γιὰ τὸν δολοφονικὸν τορπιλλισμὸν τοῦ ἀγαπητοῦ μας πολεμικοῦ θὰ τιμωρηθοῦν. Ἀργὰ ἢ γρήγορα, ἀδιάφορο. — ΣΤΕΛΛΑΝ ΑΘ. ΙΩΑΝΝΟΥ. Ἐνθουσιῶδες τὸ ἄρθρο σου «4η Αὐγούστου». Δέξου τὰ θερμὰ συγχαρητήριά μας. — ΕΥΑΓΓ. ΙΩΑΝΝΟΠΟΥΛΟΝ. Ναί, θὰ δημοσιευθῇ ἐν καιρῷ. — ΑΝΩΝΥΜΟΝ. Τὸ παραμύθι δὲν ἔχει ἐνδιαφέρον καὶ τὸ χειρότερο οὔτ' ἀρχή, οὔτε μέση, οὔτε τέλος! Οἱ πνευματικὲς ἀσκήσεις ἐδόθησαν στὸν ἁρμόδιο συντάκτην. Ἀλλὰ γιὰ ποιὸ λόγο ἄφησες ἀνυπόγραφη τὴ συνεργασία σου καὶ ἰδίως τὸ γράμμα σου; Ἂν ἀπὸ ἀφηρημάδα, εἶσαι ἀσυγχώρητη. Ἂν τὸ ἔκαμες σκοπίμως — ποὺ δὲν τὸ πιστεύομε — σὲ παρακαλοῦμε «νὰ μὴ μᾶς ξαναγράφῃς», ἐκτὸς πιὰ ἂν ἀποφασίσῃς νὰ ὑπογράφῃς. Σύμφωνοι; — ΗΛΙΑΝ ΑΓΓΕΛΙΔΑΚΗΝ. Τὰ ἔξυπνα καὶ κουτά, ποὺ μᾶς ἔστειλες δὲν εἶναι κατάλληλα γιὰ τὴ «Νεολαία». Δὲν ἔχουν παιδικὸ πνεῦμα. — ΦΡΙΞΟΝ ΗΛΙΑΔΗΝ. Ἔξοχο! Θὰ τὸ δημοσιεύσωμε σ' ἕνα ἀπὸ τὰ προσεχῆ τεύχη. Στείλετε καὶ ἄλλο. Ἔχετε πλούσια ποιητικὴ φλέβα, ἀλλὰ ξέρετε καὶ πῶς γράφονται τὰ ποιήματα. Μ' εὐχαρίστησι θὰ παίρναμε περισσότερα στοιχεῖα σας: ἂν εἶσθε μαθητής, σπουδαστής, ἐργαζόμενος κι' ἂν ἔχετε γράψει ἄλλα — ΕΛΕΝΗΝ ΣΠΥΡ. ΒΕΡΓΟΥ, ἐνωμ. σκαπάνισσα, Βασ. Οἰκονομίδου 17, Τρίπολιν. Ἐλικρινής, ὡραία, βγαλμένη ἀπὸ τὰ βάθη τῆς παι-

Ἡ προστασία τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ ἀπὸ τὰς ἀεροπορικὰς ἐπιδρομάς.

VII

ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣ ΕΛΑΤΤΩΣΙΝ ΤΗΣ ΤΡΩΤΟΤΗΤΟΣ

I ΔΙΑΣΠΟΡΑ

Διὰ νὰ περιορισθοῦν αἱ ἀπώλειαι τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ ἀπὸ τοὺς ἐναερίους βομβαρδισμοὺς λαμβάνονται μέτρα ἀραιώσεως καὶ ἀπομακρύνσεως, ἰδίως κατὰ τὴν νύκτα, τῶν γυναικοπαίδων καὶ ἐκ τῶν ἀνδρῶν ὅσοι δὲν εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν διεξαγωγὴν ὡρισμένων ὑπηρεσιῶν κοινῆς ὠφελείας. Ἡ μετατόπισις αὐτὴ γίνεται πρὸ παντὸς ἀπὸ πόλεις καὶ βιομηχανικὰ κέντρα, τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται εἰς βομβαρδισμούς.

Διὰ τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν γεννῶνται δύσκολα προβλήματα, διότι εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μέτρων τῆς διασπορᾶς ὑπάρχουν πολλαὶ δυσκολίαι.

1) Πρέπει νὰ καταγραφῶσιν ὅλα τὰ πρὸς ἀπομάκρυνσιν ἄτομα.

2) Πρέπει νὰ ἐξευρεθῇ τὸ μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ μεταφερθῶσιν, ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ στέγασις καὶ ἡ διατροφή των.

3) Πρέπει ἡ μεταφορὰ νὰ γίνῃ ταχέως καὶ μὲ τάξιν ἀπόλυτον. Διὰ τοῦτο ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς εἰρήνης καταγράφονται καὶ ταξινομοῦνται κατὰ ἀστυνομικὰ Τμήματα ὅλα τὰ τροχοφόρα μεταφορικὰ μέσα, ὁρίζεται δὲ δι' ἕκαστον ἐξ αὐτῶν σημεῖον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ παραλάβῃ τὸν ὁριζόμενον ἀριθμὸν ἀτόμων πρὸς ἀπομάκρυνσιν.

Ὅλαι αὐταὶ αἱ ἐργασίαι ἔχουσιν ἤδη κανονισθῆ ὑπὸ τοῦ Ἐπιτελείου τῆς Ἀνωτέρας Διοικήσεως Ἀεραμύνης καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν θὰ γίνῃ ταχύτατα ἐν περιπτώσει πολέμου.

II ΒΟΜΒΑΙ ΕΚΡΗΚΤΙΚΑΙ. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΕΞ ΑΥΤΩΝ.

Αἱ ἐκρηκτικαὶ βόμβαι εἶναι τὸ ἐπικινδυνωδέστερον ὅπλον τῆς ἐναερίου ἐπιδρομῆς, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι τὰ καταστρεπτικὰ αὐτῶν ἀποτελέσματα εἶναι μεγάλης ἐκτάσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι ἡ προφύλαξις ἐκ τῶν βομβῶν τούτων δὲν εἶναι ποτὲ ἀπόλυτος, καὶ τοῦτο διότι ἀπαιτοῦνται μέγισται δαπάναι, δυσβάστακτοι διὰ τὴν πτωχὴν Πατρίδα μας, διὰ τὴν κατασκευὴν ἀπολύτως ἀσφαλῶν καταφυγίων.

Αἱ βόμβαι αὐταὶ εἶναι διαφόρου μεγέθους, ἀπὸ 10 μέχρι 2.000 κιλῶν, ἀποτελοῦνται δὲ ἀπὸ τὸ σιδερένιο περίβλημα καὶ ἀπὸ τὴν ἐκρηκτικὴν ὕλην, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ $\frac{1}{3}$ - $\frac{1}{4}$ περίπου τοῦ βάρους τῆς βόμβας. Ἡ μεγάλη αὐτὴ ἀναλογία τῆς ἐκρηκτικῆς ὕλης δίδει πενταπλασίαν καταστρεπτικὴν δύναμιν ἀπὸ μίαν ὀβίδα κανονιοῦ ἴσου βάρους.

Ὑπάρχουν δύο εἰδῶν ἐκρηκτικαὶ βόμβαι: α) Αἱ κρουσιφλεγεῖς λεγόμεναι, αἱ ὁποῖαι ἐκρήγνυνται μόλις κτυπήσουν στὸ ἔδαφος. Καὶ αὐταὶ κυρίως χρησιμοποιοῦνται κατὰ τῶν πόλεων καὶ τῶν ἀμάχων πληθυσμῶν, δὲν εἶναι δὲ βάρους μεγαλυτέρου τῶν 300 κιλῶν, καὶ β) αἱ ἐγκαιροφλεγεῖς λεγόμεναι, αἱ ὁποῖαι ἐκρήγνυνται μὲ μηχανισμὸν ὡρολογίου ὀλίγα ἑκατοστὰ τοῦ δευτερολέπτου ἢ καὶ δευτερόλεπτα ἀκόμη μετὰ τὴν πτῶσίν των, ὥστε νὰ ἔχουν εἰσδύσει εἰς βάθος πρὸ τῆς ἐκρήξεώς των. Αἱ βόμβαι αὐταὶ εἶναι 300—2.000 κιλῶν βάρους καὶ χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν καταστροφὴν φρουρίων καὶ πολεμικῶν πλοίων.

Ἡ καταστροφή, τὴν ὁποίαν κάμνει μία βόμβα, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ μέγεθός της, ἀπὸ τὴν ποσότητα καὶ τὸ εἶδος τῆς ἐκρηκτικῆς ὕλης μὲ τὴν ὁποίαν εἶναι γεμισμένη καὶ ἀπὸ τὸ ὕψος ἀπὸ τὸ ὁποῖον ρίπτεται.

Οἱ κίνδυνοι τῶν βομβῶν προέρχονται ἀπὸ τὰ κομμάτια της, τὰ ὁποῖα, μικρὰ ἢ μεγάλα, διασκορπίζονται μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα σὲ μεγάλη ἀπόστασι καὶ μποροῦν νὰ πληγώσουν ἢ νὰ σκοτώσουν εὑρισκομένους ἑκατοντάδας μέτρα μακρυὰ ἀπὸ τὸ μέρος ποὺ ἔπεσαν. Ἐννοεῖται ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ τὰ σιδερένια κομμάτια τῆς βόμβας κινδυνεύει κανεὶς καὶ ἀπὸ τὰ τοῦβλα, τὶς πέτρες καὶ τὰ ξύλα τῶν γύρω σπιτιῶν, τὰ ὁποῖα ἐκσφενδονίζονται ἀπὸ τὴ δύναμι τῆς βόμβας.

Μερικὰ μεγάλα κομμάτια βόμβας εἶναι ἱκανὰ νὰ τρυπήσουν τοῖχον ἀπὸ τοῦβλα πάχους 15—30 πόντων.

Ἄλλο εἶδος καταστροφῆς, ποὺ προκαλοῦν οἱ βόμβες αὐτές, προέρχεται ἀπὸ τὰ ἀέρια τῆς ἐκρήξεως, τὰ ὁποῖα ἔχουν τόσον τεραστίαν δύναμιν, ὥστε μετατοπίζονται μὲ τὴν ἰλιγγιώδη ταχύτητα τῶν 7.000 χιλιομέτρων τὴν ὥραν, ὡς ὑπελόγισεν ὁ Ἄγγλος Χαλταίην ἐν Ἱσπανίᾳ. Ἡ δύναμις αὐτὴ τῆς μετατοπίσεως τῶν ἀερίων εἶναι φοβερά, ἀντιπροσωπεύει δὲ βάρος πολλῶν ἑκατοντάδων κιλῶν ἐπὶ ἐπιφανείας ἑνὸς τετραγωνικοῦ μέτρου καὶ ἑπομένως τὰ ἀέρια μόνον αὐτὰ μὲ τὴν πίεσίν τους μποροῦν νὰ γκρεμίσουν τοίχους ἀπὸ τοῦβλα, οἱ δὲ ἄνθρωποι ὅσοι βρίσκονται στοὺς δρόμους σωριάζονται νεκροὶ ἢ κουφαίνονται γιὰ ὅλη τους τὴν ζωήν, διότι σπάζουν τὰ τύμπανα τῶν αὐτιῶν τους. Ἡ πίεσις αὐτή, τὴν ὁποίαν προκαλοῦν τὰ κύματα τῶν ἀερίων τῆς βόμβας, διαρκεῖ ἓν χιλιοστὸν τοῦ δευτερολέπτου καὶ ἀμέσως ἔπειτα ἀπ' αὐτὴν ἀκολουθεῖ ἕνα εἶδος ἀρνητικῆς πιέσεως, κάτι σὰν ἀπορρόφησις, ὅπως συμβαίνει ὅπου σχηματίζεται πλῆρες κενὸν καὶ γι' αὐτὸ οἱ πόρτες τῶν σπιτιῶν ἀνοίγουν πρὸς τὰ ἔξω μὲ ὁρμὴ τέτοια, ὥστε σπάζουν τὰ κλεῖθρα τους, οἱ δὲ τοῖχοι γκρεμίζονται πρὸς τὰ ἔξω, λόγῳ τῆς ἀπορροφήσεως αὐτῆς.

Ἀλλὰ καὶ ἡ δόνησις τοῦ ἐδάφους, τὴν ὁποίαν προκαλεῖ ἡ ἔκρηξις τῆς βόμβας, δύναται νὰ γκρεμίσῃ σπίτια κατασκευασμένα μὲ τοῦβλα.

ΠΩΣ ΘΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΘΩΜΕΝ

Τὸ κυριώτερο ποὺ πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του ὁ πληθυσμός, μόλις δοθῇ τὸ σύνθημα τοῦ συναγερμοῦ, εἶναι νὰ μὴν εὑρεθῇ στὸ ὕπαιθρο (στοὺς δρόμους καὶ στὶς πλατεῖες). Ὁ καθένας πρέπει ἀπαραιτήτως μὲ ἡσυχίαν νὰ εἰσέλθῃ ὑπὸ στέγην, εἰς καταφύγιον ἢ εἰς χαράκωμα, διὰ νὰ σωθῇ ἀπὸ τὰ κομμάτια τῶν βομβῶν καὶ ἀπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἀερίων. Ὅταν βρίσκεται κανεὶς μέσα σὲ καλοκτισμένο κτίριο διώροφο ἢ πολυόροφο, ἔχει μεγάλας πιθανότητας νὰ γλυτώσῃ, διότι τὰ σπίτια αὐτὰ ἀντέχουν εἰς τὰ θραύσματα τῶν βομβῶν. Τὸ ἀσφαλέστερο μέρος σὲ κάθε σπίτι εἶναι τὸ ὑπόγειό του ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου τὸ ἰσόγειον, κατὰ προτίμησιν δὲ τὰ δωμάτια ποὺ βρίσκονται στὸ ἀντίθετο μέρος τοῦ δρόμου καὶ ἔχουν μικρὰ παράθυρα.

Τὰ παραθυρόφυλλα τοῦ σπιτιοῦ εἶναι προτιμότερο νὰ μένουν ἀνοικτά, διότι ἄλλως θὰ γίνουν συντρίμματα.

Τὸ καλλίτερον ὅμως μέρος γιὰ νὰ προστατευθῶμεν ἀποτελεσματικώτερον εἶναι τὰ οἰκογενειακὰ καταφύγια καὶ τὰ ὀρύγματα, διὰ τὰ ὁποῖα κάμνομεν λόγον εἰς τὸ ἑπόμενον ἄρθρον μας, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν μας τὰς ὁδηγίας τῆς Ἀνωτέρας Διοικήσεως Ἀντιαεροπορικῆς Ἀμύνης.

Γ. Κ. ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ

(Συνέχεια ἀλληογραφίας)

δικῆς καρδιᾶς σου, ἡ προσευχὴ ποὺ μᾶς ἔστειλες. Τὴν δημοσιεύουμε ἀκριβῶς ὅπως εἶναι γραμμένη. Κι' εἴμαστε βέβαιοι πὼς θὰ τὴ μάθουν καὶ θὰ τὴ λένε κι' ἄλλα παιδάκια, πολλὰ παιδάκια, χιλιάδες παιδάκια — σκαπανεῖς καὶ σκαπάνισσες — ὅπως τὴ λὲς ἐσὺ κάθε βράδυ πρὶν κοιμηθῇς, ἔκτακτο κορίτσι Ἑλένη Βέργου. Ὢ! ἂν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι μποροῦσαν νὰ μαντεύσουν τὴ δύναμι τῆς προσευχῆς, ὅταν γίνεται ἐκ βαθέων!

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Χριστέ μου!

Ἐσέ, μικρὸ παιδάκι, ποὺ σ' ἀντικρύζω κάθε πρωῒ καὶ κάθε βράδυ, ποὺ κάνω τὴν προσευχή μου, στὴν ἀγκαλιὰ τῆς Μανούλας σου. Ἐσὲ ποὺ ἀγαπᾷς τὰ παιδιά, ποὺ τὰ ἤθελες πάντα κοντὰ Σου νὰ τὰ εὐλογήσῃς, ὅταν ἐζοῦσες στὸν κόσμον αὐτό. Σὲ παρακαλῶ φύλαξε τὸν καλό μας Κυβερνήτη, τὸν προστάτη μας, καὶ πνευματικό μας πατέρα, ποὺ ἀγαπᾷ σὰν καὶ Σένα τὰ παιδιά. Δίνε του ὑγεία καὶ μεγάλωνέ του τὴ ζωή, ποὺ εἶναι τόσον πολύτιμη, γιὰ τὴν ἀγαπημένη μας Πατρίδα καὶ γιὰ μᾶς τὰ μικρὰ Ἑλληνόπουλα.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΠΝΕΥΜ. ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Π. Ν. ΑΡΓΥΡΗΝ. Ἐγκρίνονται ἐκτὸς τῶν σταυρολέξων. — Η. ΛΑΝΑΡΑΝ καὶ Λ. ΚΑΡΑΜΠΟΥΛΑΝ. Ἐλήφθησαν ἀλλὰ εἶναι πολὺ γνωστά. — Ν. ΣΑΡΙΚΑΝ. Εὐχαρίστως θὰ δεχθοῦμε σταυρόλεξά σας. Νὰ προτιμᾶτε σχήματα 9×9, 10×10, 11×11. — Α. Α. ΦΑΛΑΓΓΑ, Α. Φ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΝ, Ν. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, Θ. ΚΟΥΜΑΝΗΝ, Χ. Η. ΝΤΑΪΦΑ, Γ. Δ. ΝΤΑΝΟΝ, Χ. Ι. ΚΑΛΦΙΩΤΗΝ, Π. Ι. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΝ, ΒΕΔ. ΜΑΓΟΥΛΑΝ, Γ. ΡΑΛΛΗΝ, Ι. Δ. ΣΓΟΥΡΔΟΥ, Τ. Ν. ΧΛΩΡΟΝ, Β. Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΝ, Α. ΒΑΓΕΝΑΝ, Α. Γ. ΔΑΒΑΡΗΝ, Γ. Π. ΣΚΡΟΠΟΛΙΘΑΝ, Κ. ΒΟΛΤΥΡΑΚΗΝ, Ε. ΜΠΙΤΣΑΞΑΚΗ, Ν. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ, Κ. ΜΟΥΡΙΚΗΝ, Ι. Κ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΝ, Α. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ, Δ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΝ, Ν. Α. ΖΑΝΝΟΥ, Π. Π. ΣΦΗΚΑΚΗΝ, Α. ΣΑΜΑΡΤΖΗΝ, Ε. Γ. ΤΣΑΓΑΚΗΝ, Γ. ΚΟΥΤΣΗΝ, Π. Δ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, Ι. Π. ΤΣΑΛΑΒΟΥΤΑΝ, Ε. ΦΑΜΠΡΗ, Μ. ΚΡΟΚΟΥ, Ν. Δ. ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΝ, Ι. ΠΑΠΑΔΟΜΑΝΩΛΑΚΗΝ, Κ. Ι. ΠΑΠΑΔΟΔΗΜΑ, Ε. ΧΑΤΖΗΓΟΥΛΑΝ, Ν. ΚΑΡΑΜΑΝΟΥ, Γ. Δ. ΡΟΤΣΟΝ, Κ. Σ. ΠΟΛΛΑΤΟΝ, Θ. Α. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΗΛ. Ἀπορρίπτονται. — Γ. Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΝ, Γ.-Δ. ΚΑΡΡΟΤΣΙΕΡΗΝ, Μ. ΜΕΡΑΜΒΕΛΙΩΤΑΚΗΝ, Ε. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΝ, Κ. Δ. ΚΑΝΕΛΛΟΥ, Ι. Κ. ΣΠΕΝΤΖΟΝ, Ν. ΔΟΥΒΙΤΣΑΝ, Κ. Β. ΑΝΤΩΝΑΚΗΝ, Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ, Α. Γ. ΒΑΤΙΔΗΝ, Ν. ΡΟΥΣΟΝ, Χ.-Ε. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΝ, Ε. Ν. ΜΟΣΧΟΝ, Α. Γ. ΣΑΝΝΑΝ, Τ. Ι. ΡΙΖΟΔΗΜΟΝ, Γ. ΜΕΓΚΛΗΝ, Γ. ΚΟΡΟΛΗΝ, Ἐγκρίνονται — Δ. Κ. ΚΟΣΚΑΡΙΑΝ. Ἐγκρίνονται. — Ε. Β. ΠΑΡΛΑΒΑΝΤΖΑ. Ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν. — Λ. ΑΓΑΘΑΡΧΟΝ. Δὲν παρουσιάζουν ἐνδιαφέρον. — Π. Ι. ΣΤΡΑΤΙΚΗΝ. Ἔχουν ἐλαττώματα τὰ σταυρόλεξα. — Β. Ε. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΗΝ. Πολὺ καλά. Ἐγκρίνονται. — Σ. Δ. ΠΕΡΟΣΙΝΑΚΗΝ. Θὰ δημοσιευθοῦν μερικά. — Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΥ. Θὰ ἐξετασθοῦν τὰ παιγνίδια σας καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι κατάλληλα θὰ δημοσιευθοῦν. — Π. ΑΡΙΖΟΝ, Χ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΝ, Κ. ΠΟΤΑΝ. Δυστυχῶς ὅλα ὅσα ἐστείλατε δὲν παρουσιάζουν ἐνδιαφέρον. — Ε. Λ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΝ. Ἀνεπιτυχεῖς οἱ σταυρωτοὶ ἀριθμοί. — Α. ΝΙΚΗΤΑΝ. Καλά. — Β. ΣΤΑΥΡΙΑΝΕΑΝ. Γιατί παρελείψατε τὴν λύσιν τοῦ κρυπτογραφικοῦ; — ΕΛ. ΛΑΔΑ. Ἀπορρίπτονται. — Θ. Ε. ΚΟΣΜΙΔΗΝ, Ε. Π. ΡΑΠΤΟΥ. Ἐγκρίνονται. — Σ. Ν. ΠΑΝΤΑΖΗΝ. Πιθανὸν νὰ δημοσιευθοῦν. — Γ. Κ. ΜΑΜΟΥΝΑΝ. Περιμένουμε κάτι καλύτερο. — ΧΡ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ. Καθυστερημένη βέβαια μᾶς ἦλθε ἡ ἐπιστολή σου, ἀλλὰ μᾶς συνεκίνησε βαθύτατα. — Τὰ ἀποσταλέντα ἔλαβον σειρὰν δημοσιεύσεως. — Μ. ΜΑΝΔΑΛΕΝΑΚΗΝ. Θὰ ἦταν καλὸ ἂν δὲν εἶχε τὴ λέξι Μπερνάρ. — Λ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΝ. Καθαρογραμμένα καὶ ἀπὸ τὴ μία ὄψη τοῦ χαρτιοῦ ἄλλη φορά. — Γ. ΑΝΑΣΤΟΠΟΥΛΟΝ. Πολὺ γνωστά. — Δ. ΚΑΡΑΜΟΥΖΑΚΗΝ. Ἐγκρίνονται ἐκτὸς τοῦ σταυρολέξου, τὸ ὁποῖον — κακῶς — ἐχωρίσατε σὲ δύο ἀνεξάρτητα. — Ν. ΔΟΥΒΙΤΣΑΝ. Καλά, ἀλλὰ ὄχι μόνο ἀκροστιχίδες. — Χ. Α. ΑΝΑΣΤΟΠΟΥΛΟΝ, Ι. ΜΑΚΡΥΓΙΩΡΓΟΝ. Ἀπορρίπτονται. — Η. Π. ΜΑΝΩΛΑΚΟΝ, Ν. Γ. ΠΑΡΧΑΝ. Ἐγκρίνονται. — Ι. ΚΛΕΩΠΑΝ. Δυστυχῶς τὸ Κ.Δ.Α.Σ. εἶναι γνωστὸ σὲ ὀλίγους καὶ δὲν μπορεῖ νὰ μπῇ σὲ σταυρόλεξο. — Ε. ΑΙΒΙΖΟΝ. Ἔχουν μικροατέλειες ποὺ δὲν ἐπιτρέπουν τὴν δημοσίευσί τους. — Π. ΚΟΥΒΑΡΙΔΗΝ. Θὰ ἐδημοσιεύετο ἐὰν δὲν εἶχε ἕνα σημαντικὸ ἐλάττωμα στὸ 7 καθέτως: 4 συνεχῆ μαῦρα τετραγωνίδια. — Ν. ΜΑΚΡΥΓΙΩΡΓΟΝ. Γνωστά, γνωστότατα. — Σ. ΤΑΣΣΟΠΟΥΛΟΝ. Θὰ δημοσιευθοῦν. — Π. Γ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. Ἐγκρίνονται. — Τ. ΤΟΜΠΟΠΟΥΛΟΝ. «Ἐν τοῖς σταυρολέξοις κεῖμαι»; Ἀπορρίπτεται. — Μ. Μ. ΚΟΥΒΑΝ. Ἐγκρίνονται. — Β. ΚΑΝΤΑΡΤΖΗ. Δυστυχῶς δὲν εἶναι δημοσιεύσιμα.

Τύποις: «ΠΥΡΣΟΥ» Α. Ε.

